



BURMESE
CLASSIC
.com

မယ်မင်းဘုံ

ချစ်သူလိမ်းဖို့ ဒေးခရင်(မိ)

www.burmeseclassic.com

၂၈၆

မယ်မင်းဘုံ

ချစ်သူလိမ်းဖို့ ဒေးခရင် (မိ)

စာအုပ်အမှတ်

၅၀၀၀၀၀၀၀

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်

၅၀၀၅၉၃၀၅၁၀

၂၀၀၁ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ၊ ပထမအကြိမ်

တန်ဖိုး

၁၀၀ ကျပ်

အုပ်ရေ

၅၀၀

ရုတ်စေသူ

မြင့်မိုးမြိုင် (၀၃၅၈၅) မေတနာမာမေ

မေပုထိုး(၅၉) ၅၀-လမ်း၊ သာသနာ့မြို့နယ်။

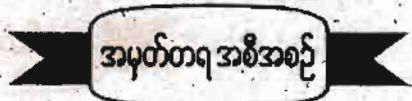
ချိန်ပုံသူ

ဒီဂျစ်တယ်(၅၅၅၃) မေတနာမာမေ

မေပုထိုး(၅၉) (၁၉)လမ်း၊ ချိန်တုန်း။



ဓာတုစာပေ



သို့

မယ်မင်းဘုံ

မင်္ဂလာပါ။ ဆရာမအသစ်မို့ ပထမဆုံးမိတ်ဆက်စာအဖြစ် ရေးပေးလိုက်ပါတယ်။ ကျွန်မကို မယ်မင်းဘုံရဲ့ ပရိသတ်အဖြစ် ဆက်ခံပေးပါနော်။ မျစ်ရင် ... နှစ်မိနှစ်စောင့် ဆိုတဲ့ စာအုပ်လေးက ခရမ်းကောင်းပါတယ်။ စကားလုံးတွေက သိပ်လှတပဲ။ အစ်မရဲ့ စာမဆုံးဝတ္ထုလေးကိုတော့ ကျွန်မ မဖတ်ရသေးဘူး။

မိဘမေတ္တာဘွဲ့ စာတ်လမ်းလေးတွေလည်း ဖတ်ချင်ပါတယ်။ ငွေတောင်ပြည်ကမြို့သူ ကိုလည်း သိပ်ကြိုက်ပါတယ်။ ကျေးဇူးဆင်လွှာ ရေးထားတာလေးကို အရမ်းကြိုက်လို့ မျက်ရည်တောင်ဝဲမိတယ်။ တကယ်ကြိုက်တယ်။ မမဓာတ်ပုံလေးကိုလည်း မြင်ချင်ပါတယ်။ ဤက ရန်ကုန်ရောက်နေတုန်း ဖတ်ရတာပါ။ ညီမက နယ်ကပါ။

Khin Khin Oo

ရွာကောက်၊ ပျဉ်းမနားမြို့

မေတ္တ - ရန်ကုန်

မယ်မင်းဘုံ ၈၉၅- ၈၃
ချစ်သူလိမ်းဖို့ ဒေးခရင် (မိ) မယ်မင်းဘုံ ရန်ကုန်။
မေတနာမာမေ ၂၀၀၀
၂၀၀၁-၀၈၊ ၁၂x၁၈ စင်တီ
(၁) ချစ်သူလိမ်းဖို့ ဒေးခရင် (မိ)

ဇာတ်ကဏ္ဍ

အမှတ်တရ အစီအစဉ်

သို့

မယ်မင်းဘုံ ...

ကျွန်မက ဘုံရဲ့ ပရိသတ်ပါ။ ဘုံထွက်ရှိလာတဲ့ ဓမ္မတောင်
ပြည်ထမြို့သူ ဆိုတဲ့စာအုပ်ကို မီး အရမ်းကြိုက်တယ်။ စာအုပ်ထဲမှာ
ပါတဲ့ အစ်ဘုံမျိုးမြတ်ရဲ့ ပုန်းနံပါတ်က တကယ်လား။ ဘုံရဲ့ ပုန်းနံပါတ်
လား။ မီးက ဆက်ချင်တယ်၊ မဆက်ရဲလို့။ ဘုံရေ ... နောက်ထွက်
ရှိလာမယ့် စာအုပ်တွေလည်း မျှော်နေမယ်နော်။

ဘုံအတွက် အမြဲတမ်း ပရိသတ်

မီးမီးဆွေ

အမှတ်(၈)ရပ်ကွက်၊ ဥသျှိသစ်



ဇာတ်ကဏ္ဍ

အမှတ်တရ အစီအစဉ်

အဲဒီစာတ်လမ်းလေးကို ဝီဒီယိုရိုက်မှာလား မမ။ သမီးက
အကြည့်တာပါ။

ဖြစ်နိုင်ရင် မမဆီက ပြန်စာလေး လိုချင်မိပါတယ်။
မအားတဲ့ကြားက သမီးရဲ့ စာလေးကို အချိန်ပေးဖတ်တာပဲ သိပ်
အားစူးတင်လှပါပြီ။

မမကို ထာဝရအားပေးနေတဲ့ ပရိသတ်ထဲမှာ သမီး
လည်းပါပါတယ် မမ။

ခင်မင် ချစ်ခင်စွာဖြင့်

မမရဲ့ ထာဝရပရိသတ်

လင်းစုကြယ်စင်

တ/ဥက္ကလာ

အမှတ်တရ အစီအစဉ်

ဆရာမ မယ်မင်းဘုံ ...

မင်္ဂလာပါရှင်။ မမဘုံရဲ့ စာအုပ်က အရမ်းကောင်းပါတယ်။ နွေတောင်ပြည်က မြို့သူ ကို စ,ဖတ်ဖူးတာပါ။ သိပ်သဘောကျတာပဲ မမဘုံရယ်။

ရှေးစာအုပ်တွေကိုတော့ မဖတ်ရသေးဘူး။ ရေးဟန်လေးတွေက ခေတ်မီတယ်။ ချစ်စရာကောင်းတယ်။ အဲဒီအတွက် အရမ်းနှစ်သက်ပါတယ်။ သူငယ်ချင်းအချစ် ပုံစံလေးတွေကို ရေးပေးပါဦးနော်။

မမဘုံ ထာဝရ ပျော်ရွှင်နိုင်ပါစေ။

ချစ်ခင်လေးစား အားပေးလျက် ...

ယမင်းနေဖြည့်

မှော်ဘီ



မေတ္တာစာပေ

အမှတ်တရ အစီအစဉ်

To

မမဘုံ ...

ညီမလေးက မမရဲ့ စာဖတ်ပရိသတ် တစ်ဦးပါ။ မမရဲ့ ထာဝရဆုံးစာအုပ်လေးကို ခေါင်းစဉ်ဖတ်မိကတည်းက အရမ်းစိတ်ဝင်စားခဲ့တာ။

စာအုပ်လေးကို ဖတ်မိတော့လည်း ထိုင်ရာကနေထပြီး ဘာအလုပ်မှ မလုပ်ချင်အောင် မမရဲ့ လက်ရာက အရမ်းဆွဲဆောင်မှု ဖြစ်တယ်။

မမ နောက်ထွက်မယ့်စာအုပ်ကိုလည်း ခပ်မိုက်မိုက်လေး နှေးလေးပါနော်။ ညီမလေး မမနောက်ထွက်မယ့်စာအုပ်ကို မျှော်နေမယ်နော်။

မမရဲ့ ထာဝရပရိသတ်

နှင်းဟောသူ

သူဌေးကုန်း စံပြကျေးရွာ

ကျောက်တံခါးမြို့

ပဲခူးတိုင်း

အမှတ်တရ အစီအစဉ်

မေမယ်မင်းဘုံ

"ဓမ္မတောင်ပြည်ကမြို့သူ" စာအုပ်ကို ဖတ်ပြီးပြီးချင်းပဲ ကြိုက်လွန်းလို့ စာရေးလိုက်တာပါ။ အရမ်းကောင်းပါတယ်ခင်ဗျာ။ သဘောလည်း အရမ်းကျတယ်။ ဒီဇာတ်လမ်းဟာ ဇာတ်အိမ်လေးလည်း ဆန်းတယ်။ အရေးအသားကလည်း အရမ်းမိုက်တယ်။ ကဗျာတွေက တော့ ကျွန်တော် အကြိုက်ဆုံးပဲ။ ကြိုက်လွန်းလို့ ကျွန်တော်ရဲ့ကဗျာ စာအုပ်ထဲမှာတောင် ရေးမှတ်ထားလိုက်တယ်ဗျာ။

အစ်မက ဘယ်အရွယ်လဲ။ ကျေးဇူးတင်လွှာမှာ ကျောင်း တက်ရင်း စာရေးတယ်ဆိုတော့ အစ်မက ဘယ်ကျောင်းကလဲ ? ။ ကျွန်တော်က ဒုတိယနှစ်ကျောင်းသားပါ။ အစ်မကို လေးစားပါတယ် ဗျာ။

ဆက်ကြိုးစားပါနော် ...
ခင်မင်တဲ့

ရန်ကုန်သား မောင်စော်
၉၃-လမ်း၊ ကန်တော်လေး
ရန်ကုန်



အမှတ်တရ အစီအစဉ်

အစ်မရေ ...

မင်္ဂလာပါနော်။ ကျွန်တော် ခင်မင်စွာဖြင့် စာရေးလိုက် ပါတယ်။ အစ်မ နေကောင်းရဲ့လား။ ကျွန်တော်တို့ သဘောကျတဲ့စာ ဆွဲရေးနေလို့ အစ်မတစ်ယောက် ပင်ပန်းနေပြီလား။ "ဓမ္မတောင်ပြည် ကမြို့သူ"ဟာ ကျွန်တော် အကြိုက်ဆုံးပါပဲ။ စ၊ဖတ်ဖတ်ချင်းတုန်းက ဆော့ အက်ရှင်ဝတ္ထုတစ်အုပ် ဖတ်နေရတယ်လို့ ခံစားရတယ်။ တဖြည်း ဖြည်းချင်းနဲ့ အက်ရှင်ပုံစံကနေ ဆွတ်ဖျံ့စရာကောင်းတဲ့ Romance ပုံစံ ရောက်လာအောင် ဆွဲခေါ်လာနိုင်တဲ့ အစ်မရဲ့စာရေးဟန်ကို အရမ်း ကြိုက်ပါတယ်။ ဝတ္ထုထဲက Ph: နဲ့ပါတ်က အစ်မ ဖုန်းလားဟင်။ ကျွန်တော် ဆက်ချင်ပေမယ့် ကြောက်လို့ မဆက်ရဲဘူး။ အစ်မရေ "အဖုန်းကြီးတဲ့ကောင်လေး" ဆိုပြီး ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်လောက် ရေးပါလား။ ကျွန်တော်က အကြိုပြုတာနော်။ အစ်မရဲ့ဇာတ်ပုံလေးကိုတော့ နောက်မှ ဆောင်းတော့မယ်။ ကျွန်တော် တောင်းဆိုတာတွေများလို့ အစ်မစိတ် မူးသွားဦးမယ်။ ဟီး ...။

အစ်မ ... အမြဲတမ်း အောင်မြင်နိုင်ပါစေ။

ခင်မင်တဲ့ ပရိသတ်

လွမ်းသတ္တိ
မြို့ပတ်လမ်း၊ လှည်းကူးမြို့။

ဇေတုနာမဇာတ်

အမှတ်တရ အစီအစဉ်

ဇေတု

ပထမဆုံးဝတ္ထုကို မဖတ်လိုက်ရတဲ့အတွက် စိတ်မကောင်းဘူး။ ဒုတိယစာအုပ် ချစ်ရင် ... နှစ်မိနှစ်စောင့် က အရမ်းကောင်းပါတယ်။

ယခု ငွေတောင်ပြည်ကမြို့သူ စာအုပ်ကို ညီမလေးကြိုက်တယ်။ မမဘုံ ... ဖြစ်နိုင်ရင် ဒီလိုစာအုပ်မျိုးလေးတွေ ရေးပေးပါ။

အမြဲတမ်းအားပေးနေမယ့်

နွယ်ဆို:

ယောမင်းကြီးရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြို့နယ်

ဇေတုနာမဇာတ်

အမှတ်တရ အစီအစဉ်

၁၂-၉-၂၀၁၁

သို့

မင်္ဂလာပါ မမမယ်မင်းဘုံ

သမီးက မမရဲ့စာအုပ်တွေကို အရမ်းနှစ်သက်အားပေးတဲ့ ပရိသတ်ပါ။

"အချစ်စရိယာပြင်ပသို့ ရောက်ရှိနေပါသဖြင့်" ဆိုတဲ့ စာအုပ်ကလေးကို ဖတ်ပြီးကတည်းက သမီးက မမဆီ စာရေးချင်နေတာ။ ဒါပေမဲ့ စာရေးရမှာကြောက်လို့၊ ခုတော့ ဒီဝတ္ထုလေးကိုဖတ်ပြီး ဘယ်လိုမှ မရေးဘဲမနေနိုင်တော့လို့ ရေးလိုက်တာပါ။

သမီးကို မမရဲ့ပရိသတ်အဖြစ် လက်ခံပေးပါနော်။

မမရေ ... မမရဲ့ဓာတ်ပုံလေး နှစ်ပုံလောက် သမီးဆီ

ဖြစ်နိုင်ရင် ပို့ပေးပါလား။

မမဓာတ်ပုံလေးကို အရမ်းမြင်ချင်မိလို့ပါ။ မမဓာတ်ပုံလေးကို ဝတ္ထုထဲမှာထည့်ပါလား။

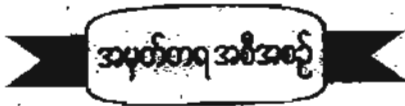
သမီးကအကြံပြု တာနော်။ အဲဒီလိုဓာတ်ပုံထည့်ခြင်းအားဖြင့် မမပရိသတ်တွေက မမပုံလေးကို ကြည့်ရင်း စာဖတ်ရတော့ ပိုအရသာရှိတာပေါ့။

မမရဲ့ "ချစ်ရင် ... နှစ်မိနှစ်စောင့်" ဆိုသော ဝတ္ထုလေးက အရမ်းကောင်းတာပဲ နော်။

သမီး သိပ်ကြိုက်တာပဲ။



မေတ္တာပေးစာ



၂၀-၉-၁၁

အရာမ ခင်မင်းဘုံ

မယ်မင်းလို့ ရင်းနှီးစွာ ခေါ်ခွင့်ပေးပါ။ မယ်မင်းရေးတဲ့ စာလေးတွေက အရမ်းလှတာပဲကွာ။ မမ ... တို့ကို အသိအမှတ်ရော ပြုနိုင်ပါရဲ့လားရှင်။ ပထမရော၊ ဒုတိယစာအုပ်ရော အရမ်းကောင်းပါတယ်။ မမက စာရေးတာ အရမ်းဝါသနာပါပါတယ်။ စာအုပ်မျက်နှာပိုးပုံလေးတွေကလည်း ဆွဲဆောင်မှုရှိပါတယ်။ မမယ်မင်းဘုံ နာမည်လေးက သိပ်လှပါတယ်။ နာမည်အရင်း ရှိရင်လည်း သိချင်ပါတယ်။ ကျောင်းပြီးသွားပြီလား။

နောက်ထပ်စာအုပ်ထွက်ရင်လည်း ထပ်ရေးပါမယ်နော်။

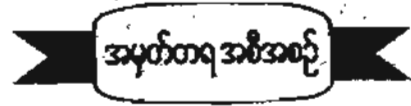
ခင်မင်မှုဖြင့်

ခင်မမ

၄ဝါလမ်း၊ အလုံ

ရန်ကုန်မြို့

မေတ္တာပေးစာ



၂၁-၉-၁၁

သို့

မမယ်မင်းဘုံ (မမ) ...

လေးစားစွာဖြင့် မမလို့ ခေါ်ပါရစေ။ မိတ်ဆက်စာ မရေးဖူးလို့ အမှားပါရင် ခွင့်လွှတ်ပေးပါနော်။ မမရဲ့ထွက်ရှိလာတဲ့ စာအုပ်သုံးအုပ်လုံး ဖတ်ရပါတယ်။ ငွေတောင်ပြည့်ကမြို့သူ က အရမ်းကောင်းပါတယ်။ ဇာတ်လမ်းကိုတော့ မပြောနဲ့။ ကျေးဇူးတင်လွှာလေး ဖတ်ရတာတောင် အရမ်းဆွဲဆောင်မှုရှိပါသည်။

မမရဲ့ဇာတ်ပုံလေးကိုလည်း ဖော်ပြပေးစေချင်ပါသည်။

မမ နာမည်ကြီးစာရေးဆရာမကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်ပါစေလို့ ဆုတောင်းပေးပါတယ်။

ခင်မင်စွာဖြင့် ...

မိုးမိုး

သပြေကုန်း၊ နေပြည်တော်

အမှတ်တရအစီအစဉ်

၂၄-၉-၁၁

သို့

ဆရာမ မယ်မင်းဘုံ ...

ဘုံဘုံလို့ပဲ ခေါ်ပါရစေနော်။ သမီးက မမရဲ့စာဖတ် ပရိသတ်ပါ။ အခုဖတ်ရတဲ့ ငွေတောင်ပြည်ကမြို့သူ ဇာတ်လမ်းဇာတ် ကွက် အရမ်းကောင်းတာပဲ။ ဇာတ်လမ်းကို ဘာင် မပြောပါနဲ့ မမရဲ့ စာအုပ်မှာ ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ရေးထားတာလေးကိုက မယ်မင်းဘုံရဲ့ ဆွဲဆောင်မှုအရှိဆုံးပဲ။

ဆုမြတ်မွန်မွန်ရဲ့တပည့်ဆိုတော့ ဘုံဘုံလည်း အရေး အသား အရမ်းကောင်းတာပဲနော်။ အရမ်းကြိုက်ပါတယ်။ ဘုံဘုံ နာမည်ကြီး ဆရာမကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်ပါစေလို့ ဆုတောင်းပေးပါ တယ်။

မြို့သူကိုလည်း အရမ်းကြိုက်တယ်။
ညိုချောကိုလည်း ခိုက်တယ်။
ဆန္ဒကိုလည်း ချစ်တယ်။

ခင်တဲ့

ဓမ္မယုန်းအိမ်

၁၀၈၊ ၉၂-လမ်း
ကန်တော်ကလေး
ရန်ကုန်မြို့

အမှတ်တရအစီအစဉ်

သို့

၂၈-၉-၂၀၁၁

မယ်မင်းဘုံ

ခင်မင်ရင်းနီးစွာနဲ့ စာရေးလိုက်ပါတယ်။ မယ်မင်းဘုံရဲ့ တတိယမြောက်စာအုပ်လေးဟာ အရမ်း အရမ်း ကိုကောင်းပါတယ်။ title လေးကို ဖတ်လိုက်တာနဲ့ တို့သူငယ်ချင်းတစ်စုမှာ အလှအယက် ပါပဲ။ ဇာတ်လမ်းလေးက အသက်ဝင်တယ်။ ပရိသတ်တွေကို ဖတ်ပြီး ရင်း ဖတ်ဖို့အထိကို စွဲမက်စေတယ် သိလား။ တကယ်ပါပဲ။ တို့လည်း အရမ်းကို နှစ်သက်မိတယ်။ တို့ရွာထဲက စာအုပ်ဆိုင်မှာလည်းလေ အုတ်ရဆုံးစာအုပ်က မယ်မင်းဘုံရဲ့ လစဉ်ထွက်ရှိလာတဲ့ စာအုပ်တွေ ပါပဲ။ တကယ်ပါ။ ငွေတောင်ပြည်ကမြို့သူ ဆိုတဲ့ စာအုပ်လေးဟာ ပရိသတ်တွေ အရမ်းကြိုက်နှစ်သက်တဲ့ စာအုပ်လေး ဖြစ်ပါတယ်။ နောက်နောင်လည်း ဇာတ်လမ်းကောင်းလေးတွေကို ကြိုးစားပြီး ရေးပေးပါဦးနော်။

ထားရကျန်းမာပျော်ရွှင်စွာနဲ့
အောင်မြင်ကျော်ကြားတဲ့ စာရေးဆရာမတစ်ဦး
ဖြစ်ပါစေလို့ ဆုတောင်းလျက် ...

မယ်မင်းဘုံရဲ့ထားရပရိသတ်

တင်မာဝင်း

ဒဂုံမြို့သစ်တောင်ပိုင်းမြို့နယ်၊
လေးထောင့်ကန်စံပြရပ်ကွက်၊ ရန်ကုန်။

ဇေယျာဓိ

အမှတ်တရ အစီအစဉ်

၃-၁၀-၂၀၁၁

သို့

ဆရာမမယ်မင်းဘုံ

လေးစားစွာဖြင့် စာရေးလိုက်ပါတယ်။ ညီမလေးရဲ့ တတိယမြောက်စာအုပ်ဖြစ်တဲ့ "ဓမ္မတာဝန်ပြည်ကမ္ဘီသူ" စာအုပ်ကလည်း တစ်မျိုးဖတ်လို့ ကောင်းပါတယ်။ စာရေးဆရာမအသစ်လို့ မထင်ရအောင် အရေးအသား ကောင်းမွန်ပါတယ်။ ညီမလေးရဲ့ ဇာတ်ကောင် နာမည်တွေက မှန်တယ်နော်။ နောက်ထွက်မယ့် "ဇွန်သူလိမ်းစို့ ဒေးစရင်မ်" ကိုလည်း ဘယ်လိုဇာတ်လမ်းမျိုး ခံစားတင်ပြထားသလဲ ဆိုတာ သိချင်နေပြီ။ ဆက်ကြိုးစားပါ။ အမြဲအားပေးနေမယ်။

ထာဝရပရိသတ်

သက်ထားတွေ

ဣန္ဒာ(၇)လမ်း၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်

ဇေယျာဓိ

အမှတ်တရ အစီအစဉ်

၄-၁၀-၁၁

သို့

မမဘုံ ...

ညီမလေးက မမရဲ့ ထာဝရ ပင်တိုင်ပရိသတ်တစ်ယောက်ပါ။ မမရဲ့ ဒုတိယမြောက်စာအုပ်ကို ဖတ်ပြီးတော့ တတိယမြောက်ထွက်မယ့်စာအုပ်ကို အရမ်းဖတ်ချင်နေပြီ။

မမရဲ့ idea တွေက တစ်အုပ်နဲ့တစ်အုပ် မတူဘဲ ပိုပိုပြီး မြင့်လာတယ်။ ညီမလေးက မမရဲ့ ဇာတ်ကောင်တွေရဲ့ စကားလုံးအသုံးအနှုန်းတွေကို အရမ်းကြိုက်တယ်။

မမစာအုပ်တွေကို တစ်အုပ်နဲ့တစ်အုပ် အလှမ်းကွာပြီး မထွက်ဘဲ ခပ်စိပ်စိပ်လေးတွေ ထွက်ပေးပါနော်။ ညီမလေး စာအုပ်တွေ ဘယ်တော့ထွက်မလဲ မျှော်ရတာ လည်ပင်းတောင် ရှည်ထွက်လာပြီ။

မမရဲ့ ထာဝရပရိသတ်

နှင်းဟောသူ

သူဌေးကုန်းကျေးရွာ

ကျောက်တံခါးမြို့

ပဲခူးတိုင်း

ဇနီးမောင်နှံ

အမှတ်တရအစီအစဉ်

၅-၁၀-၂၀၁၁

တူမလေး မယ်မင်းဘုံရေ

တူမလေးရဲ့တတိယမြောက်စာအုပ်ဖြစ်တဲ့ "ငွေတောင်
ပြည်ကမ္ဘီသူ" စာအုပ်ကို အရမ်းကောင်းပါတယ်။ အစ၊အလယ်၊အဆုံး
သုံးခုစလုံးဟာ ဟာကွက်မရှိပါဘူး။ စိတ်ဝင်စားစရာလည်း ကောင်းပါ
တယ်။ ဆက်ပြီး များများရေးပေးပါနော်။ အောင်မြင်မှာ သေချာပါ
တယ်။

အမြဲတမ်း အားပေးနေမယ့် ...

အန်တီနိုင်
(Rijju)

အန်တီနိုင်ရဲ့ မိတ်ဆွေတွေလည်း သမီးရဲ့စာအုပ်ကို
ငှားဖတ်ကြလို့ ပေးဖတ်တယ်နော်။

မကောနိုင်(Riju)

အမှတ်(၆၄၅)၊ မြို့ပြရပ်ကွက်

အမှတ်(၂) သန်လျင်၊ နတ်စင်တစ်ရာ

ဇနီးမောင်နှံ

အမှတ်တရအစီအစဉ်

မင်္ဂလာပါ မမဘုံ

၁၈-၈-၂၀၁၁

ခင်မင်ရင်းနှီးစွာဖြင့် ဒုတိယအကြိမ်မြောက်စာရေးလိုက်
ပါတယ်။ မမဘုံရဲ့ပြန်စာကို လက်ခံရရှိပါတယ်။ ပြန်စာပို့ပေးတဲ့အတွက်
Thank you ပါနော်။ "ချစ်ရင် ... နှစ်မိနှစ်စောင့်" ဆိုတဲ့ ဝတ္ထုလည်း
ဖတ်ပြီးသွားပါပြီ။ အရမ်းဖတ်လို့ ကောင်းပါတယ်။ "ငွေတောင်ပြည်က
မ္ဘီသူ" ဆိုတဲ့ ဝတ္ထုကိုလည်း စောင့်မျှော်နေလျက်ပါ။ လမင်း ပြောပြထား
တဲ့ "ဆေးကျောင်းသားနှင့်အိမ်ကိုကွင်း" ဆိုတဲ့ ဝတ္ထုကို ရေးပေးမယ်ဆို
တဲ့အတွက် အရမ်းကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ရေးဖြစ်အောင် ရေးပေးပါနော်။
ဇာတ်လမ်းအကြောင်းအရာကိုတော့ မမဘုံ စိတ်ကြိုက်ပန်တီးပေးပါ။

နောက်ပြီးတော့ လမင်း စဉ်းစားထားတဲ့ ဇာတ်လမ်းလေး
တစ်ပုဒ်ရှိတယ်။ ကောင်လေးနှစ်ယောက်နဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက်
အကြောင်းပါ။ ကောင်လေးနှစ်ယောက်လုံးက တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်
ဆွဲကြဘူး။ တစ်ယောက်က ခေတ်ဆန်ဆန်။ သူ့အချစ်က မုန်တိုင်း
ဆန်တာပေါ့။ နောက်တစ်ယောက်ကတော့ ရိုးရိုးရှင်းရှင်းလေးပါ။
သူ့အချစ်က လေပြေလေးလိုပဲ။ တည်ငြိမ်အေးဆေးတာပေါ့။ ကောင်မ
လေးကလည်း နှစ်ယောက်စလုံးရဲ့အချစ်ကို စဉ်းစားပေးတယ်။ ဒါပေမဲ့
အယ်သူ့ကိုရွေးရမှန်း မသိဘူး။ နှစ်ယောက်စလုံးက ပုံစံတစ်မျိုးစီဆို
တာပေါ့။ ကောင်မလေးက ကောင်လေးနှစ်ယောက်စလုံးကို အဖြေမ
ဆေးဘဲ တွဲတာပေါ့။ (ကောင်မလေးကို ငါးရဲ့နှစ်ကောင်မဖမ်းတယ်
ဆိုတာ မထင်စေလိုပါ)။ ကောင်မလေးက တစ်ယောက်နဲ့တွဲတာကို
အတတ်တစ်ယောက်ကို မသိခိုင်းဘူး။ ကောင်းလေးနှစ်ယောက်ကြား
အချင်းရတာပေါ့။

အမှတ်တရ အစီအစဉ်

နောက်တော့ ဘယ်သူ့ကို ရွေးရမှန်းမသိ ဖြစ်နေတုန်းမှာ
 ကောင်းမလေးက ရွေးသင့်ပြီလို့ စဉ်းစားတော့ ကောင်းလေးနှစ်ယောက်
 လိုတာ အိမ်ရဲ့ စေခိုင်းချက်အရ နိုင်ငံခြားကို သွားရမှာပေါ့။ လေယာဉ်
 ကွင်းကိုလာခဲ့ဖို့ ကောင်းမလေးကို ဖုန်းဆက်ချိန်းတယ်။ တကယ်ပြတ်
 သားရမယ်ဆိုတော့ ကောင်းမလေးက ဘယ်သူ့ ဆီသွားရမှန်းမသိဘူး။
 ဇာတ်သိမ်းအနေနဲ့ဆိုရင် နှစ်မျိုးသိမ်းလို့ရတာပေါ့။ ပထမ
 တစ်ခုက ကောင်းမလေးကို လေယာဉ်ကွင်းသွားခိုင်းမယ်။ ဒါပေမဲ့
 ကောင်းမလေးက လမ်းမှာအကိစီးဒင့်ဖြစ်ပြီး ဆုံးသွားမယ်။ (ဒီလိုဆိုရင်
 ရသတစ်မျိုးကို ပရိသတ်ကြီး ခံစားရမှာပါ။) ဒုတိယတစ်ခုက လမင်း
 အနေနဲ့ ဒီလိုစာသားလေးနဲ့ သိမ်းစေချင်တယ်။ “ကဲ ... ကျွန်မရဲ့ စာဖတ်
 ပရိသတ်ကြီးရေ ... ကျွန်မကို ကျွဲပြီး စဉ်းစားပေးပါဦး။ ဘယ်သူ့ ဆီသွားရ
 မှန်းမသိဘူး ဖြစ်နေတယ်” (ဒီလိုဆိုရင်လည်း ရသတစ်မျိုး ခံစားရမှာပါ။)
 လမင်း ပြောပြတဲ့ဇာတ်လမ်းလေးကို မမဘုံကြိုက်နှစ်
 သက်ရဲ့လား ? ။ ဇာတ်လမ်းကိုကြိုက်ရင် ဝတ္ထုအဖြစ် မမဘုံ ဖန်တီးပေး
 ပါနော်။ မမဘုံ ပြန်စာပို့ပေးပါဦးနော်။ ဇာတ်ပုံကိုလည်း ထည့်ပေးလိုက်
 ပါနော်။

မမဘုံကို ဒီထက်မက အောင်မြင်ကျော်ကြားပါစေလို့
 ဆုတောင်းပေးနေမယ်နော်။
 ဆန္ဒမွန်ဖြင့်
 လမင်း
 အမှတ်(၄၄/၃)၊ တော်ဝင်သစ်ခွဲ၊
 မင်္ဂလာဥယျာဉ်ရပ်ကွက်၊ ကလေးမြို့။

အမှတ်တရ အစီအစဉ်

သို့
 ၁၆-၈-၂၀၁၁
 မယ်မင်းဘုံ
 ခင်မင်ရင်းနှီးစွာနဲ့ စာရေးလိုက်ပါတယ်။ မယ်မင်းဘုံ
 ရေးတဲ့စာအုပ်တိုင်းဟာ အရမ်းကောင်းပါတယ်။ “ချစ်ရင် ... နှစ်မိနစ်
 စောင့်” ဆိုတဲ့ စာအုပ်လေးဟာ ရယ်လည်းရယ်ရသလို ဇာတ်လမ်းလေး
 ကလည်း ကောင်းတယ်။
 ပထမဦးဆုံးလက မယ်မင်းဘုံ တို့ကိုစာပြန်တာ တို့
 အရမ်းကို ဝမ်းသာတယ်။ ကျောင်းစာတွေကတစ်ဖက်နဲ့ မအားတဲ့ကြား
 က သီးသန့်အချိန်ပေးပြီး စာပြန်ပေးတာ ဝမ်းလည်းသာလို အားလည်း
 နာမိတယ်။
 မယ်မင်းဘုံ မအားလပ်ဘူးဆိုတာ သိပါတယ်။ စာမ
 ပြန်ဘူးဆိုလည်း တို့နားလည်ပေးလို့ ရပါတယ်။ ဝတ္ထုတွေကိုသာ
 ဆက်လက်ကြိုးစားရေးသားပြီး အောင်မြင်မှုကို အရယူပါ။
 မယ်မင်းဘုံလည်း ရေလို့အေး၍ ပန်းလိုမွှေးပျံ့ပြီး အောင်
 မြင်မှုပန်းတိုင်ကို အစဉ်ထာဝရ လျှောက်လှမ်းနိုင်ပါစေ။
 မယ်မင်းဘုံရဲ့
 ထာဝရပရိသတ်

တင်မာဝင်း
 အမှတ်(၁)၊ လေးထောင့်ကန်စံပြရပ်ကွက်၊
 ဒဂုံမြို့သစ်တောင်ပိုင်းမြို့နယ်
 ရန်ကုန်မြို့။

အမှတ်တရ အစီအစဉ်

သို့

မယ်မင်းဘုံ

၁၇-၈-၂၀၁၁

ခင်မင်ရင်းနိုးစွာနဲ့ စာရေးလိုက်ပါတယ်။ မယ်မင်းဘုံရဲ့ ယခုလထွက်တဲ့ "ချစ်ရင် ... နှစ်မိနှစ်စောင့်" ဆိုတဲ့ စာအုပ်လေးကို သူငယ်ချင်းက ပေးဖတ်လို့ တို့ ဖတ်လိုက်ရပါတယ်။ ဇာတ်လမ်းလေးကလည်း ကောင်းတယ်၊ ရယ်ရတဲ့အတွက် တို့တွေကတော့ နှစ်သက်ကြတယ်။ နောက်နောင်လည်း မယ်မင်းဘုံရဲ့ ထွက်သမျှစာအုပ်တွေကို စောင့်မျှော်အားပေးနေကြမယ်နော်။

မယ်မင်းဘုံတစ်ယောက် သာယာပျော်ရွှင်စွာနဲ့ အောင်မြင်မှုတွေကို အစဉ်အမြဲ ရရှိနိုင်ပါစေ။

မယ်မင်းဘုံရဲ့
အစဉ်အမြဲပရိသတ်

နှင်းဆီသွေး
လေးထောင့်ကန်(စံပြ)ရပ်ကွက်။

အမှတ်တရ အစီအစဉ်

သို့

မမယ်မင်း

လေးစားသမှုနဲ့ မမယ်မင်းလို့ ခေါ်ပါရစေ။ မမယ်မင်းရဲ့ "ချစ်ရင် ... နှစ်မိနှစ်စောင့်" ဆိုတဲ့ ဝတ္ထုကိုဖတ်ပြီး သွားပါပြီ။ အရမ်းထောင်းတာပဲဗျာ။ ကျွန်တော်တို့လို ချာတိတ်တွေရဲ့ ရင်ဘတ်ကို လာမှန်တဲ့ တော်လှန်တွေက ရေလည်မိုက်တယ်ဗျ။ နောက်လည်း အဲဒီလို အလန်းလေးတွေ ရေးပါဦးဗျာ။ ဟိုစာသားလေးဆို good တယ်။

ဘာတဲ့ ... ချစ်ရင်။
"အချစ်အတွက်နဲ့ နှင်းဆီပန်းခင်းကြီးကို သူက ဝယ်ဆွဲမယ်ဆို (မင်းအတွက်) ကိုယ်ကတော့ ကိုယ်တိုင် တယုတယ နှင်းဆီပန်းတစ်ပွင့်ရဖို့ စိုက်ပျိုးနေပါတယ် (မင်းအတွက်)"

အဲဒီဒိုင်ကတော့ မိုက်သလားမမေးနဲ့။ ကျွန်တော်က ကိုယ်တိုင် တယုတယ နှင်းဆီစိုက်မယ့် ကောင်လေးပါ ... ဟဲ့ ခဲ - (ကြော်ငြာတာ)။ မမယ်မင်းကို အားပေးတယ်ဗျာ။ ဆက်ကြိုးစားပါ။ မမယ်မင်းရဲ့ ဓာတ်ပုံကိုကော ဝတ္ထုထဲ မထည့်ဘူးလား။ မမယ်မင်း အသက်ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲ ? မမယ်မင်းရဲ့ နာမည်က အရင်းမရှိဘူး ? မမယ်မင်း facebook ကော သုံးလား။ ကျွန်တော်စပ်စု တာ သွားလို့ မမယ်မင်း စိတ်ညစ်မသွားနဲ့နော်။ ကျွန်တော်က သူ့အဖွဲ့နဲ့အတူ အနုပညာရှင်ရဲ့ biography ကို သိချင်လို့ပါ။ မမယ်မင်းရဲ့ ဓာတ်ပုံကိုကော တွေ့ချင်တယ်ဗျာ။ အဆင်ပြေမယ်ဆိုရင် မမယ်မင်းဆီက ပြန်စာတော့ လိုချင်သေးတယ်။ အိုကေ ... မမယ်မင်း အမြန်ဆုံးဖြစ်လာဖို့ မျှော်လင့်နေတဲ့ ပရိသတ် (အမာခံ)။

နဲသီဟဇော်
1st year (History)
ဒဂုံတက္ကသိုလ်။
yeyerapper@gmail.com

အမည်မသိ

အမှတ်တရ အစီအစဉ်

မေတ္တာမင်းဘုံ

မင်္ဂလာပါ။ အစ်မရဲ့ ချစ်ရင် ... နှစ်ဖိနှစ်စောင့် ဝတ္ထု
တို့ ဖတ်ရပါတယ်။ အရမ်းသဘောကျတယ်။ ကြိုက်တယ်။ အစ်မရဲ့
ဝထမစာအုပ်က သမီးတို့ဆီမှာ မရှိဘူး။ အဲဒီစာအုပ်ကလေး ဖတ်ချင်
လိုက်တာ။ စာအုပ်ကြော်ငြာထဲမှာ ရေးထားတဲ့ အမည်လေးတွေက
သိပ်လှတာပဲ။ သမီးတို့အငှားဆိုင်မှာ မရှိဘူး။ တင်မယ်လို့တော့ပြော
ပါတယ်။ အစ်မကို အကြံပြုစရာ ရှိပါတယ်။

အစ်မရေ ... ဓာတ်သိမ်းခန်းလေးရေးရင် မထိတထိလေး
တွေ ရေးပေးပါ။ နောက်ထွက်လာမယ့် စာအုပ်တွေကို စောင့်ဖတ်မှာ
ပါ။ မင်းသားနဲ့မင်းသမီး အရမ်းချစ်ပြီးမှ ကွဲသွားတဲ့ဓာတ်လမ်းတွေ
လည်း ရေးပေးပါနော်။ ဖတ်ချင်လို့ပါ။

အစ်မကို ဝတ္ထုတိုမှာ တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးဘူးနော်။
အစ်မရဲ့ကလောင်နာမည်လေးက သိပ်လှတာပဲ။ သမီးတို့က မဂ္ဂဇင်း
လည်း အနုဖတ်တော့ အစ်မရေးတာလေးတွေ ရှာကြည့်မိတယ်။
အင်တာနက် channel ထိုင်တဲ့ ဓာတ်လေးတွေလည်း ရေးပေးပါဦးနော်။
အစ်မ အရေးအသားလေးတွေကိုလည်း အရမ်းသဘောကျပါတယ်။
နာမည်လေးလှလို့ ဓာတ်ပုံလေး မြင်ဖူးချင်လိုက်တာ။

မမက အန်တီလား ... မမလားမာင်။
စိတ်မဆိုးပါနဲ့နော်။
လေးစားချစ်ခင်လျက်

ရွှေမယ်မတ်မော်
အင်းယားလမ်း ပန်းဆိုင်

အမည်မသိ

အမှတ်တရ အစီအစဉ်

(မယ်မင်းဘုံ) ဘုံဘုံ ... ၂၃-၈-၂၀၁၁
မင်္ဂလာပါ ...

ဘုံဘုံရေးတဲ့ ဝတ္ထုတွေ အရမ်းကောင်းပါတယ် ...
အချစ်ခရီးယာပြင်ပနဲ့ ချစ်ရင် ... နှစ်ဖိနှစ်စောင့်ဆိုတဲ့
ခေါင်းစဉ်လေးတွေနဲ့ ဓာတ်လမ်းလေးတွေ စာသားလေးတွေ အရမ်း
ကောင်းပါတယ်။ နောက်လတွေမှာ ထွက်ရှိလာမည့်စာအုပ်လေးတွေကို
စောင့်မျှော်နေမယ်နော် ...
ငါတို့(နည်းပညာတက္ကသိုလ်)အကြောင်းလေးတွေကို
လည်း ဝတ္ထုရေးပေးပါဦး ...

ဘုံဘုံ ... ဒီထက်မက အောင်မြင်ပါစေ ... လို့လည်း
ဆုတောင်းပါတယ် ...
ဒီထက်မက စာသားလှလှလေးတွေ ရေးပေးဖို့လည်း
ပြောချင်ပါတယ် ... ကျောင်းလည်း မှန်မှန်တက် ... ကျူးရှင်လည်း
မှန်မှန်တက်ပါလို့ ... ပြောချင်ပါတယ် ...
မယ်မင်းဘုံ(ဘုံဘုံ)သိပ်ဖြစ်ချင်တဲ့ အောင်မြင်ကျော်ကြား
သော စာရေးဆရာမကြီး ဖြစ်ပါစေလို့ ဆုတောင်းလျက် ...

(WYTU) - နည်းပညာတက္ကသိုလ်မှ

သုဇယ်ချင်းများ

ဇေယျဝံ

အမှတ်တရ အစီအစဉ်

စာရေးဆရာမလေး

၂၄-၈-၂၀၁၁

မယ်မင်းဘုံရေ ...

ညီမလေးရဲ့ ဒုတိယမြောက်စာအုပ်ကလည်း အရမ်းကောင်းပါတယ်။

စာအုပ်ကလေး ရှေ့ပိုင်းက ပုံမှန်လောက်ပဲ ဖြစ်ပေမယ့် အလယ်ပိုင်းနဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ ပိုစိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းပါတယ်။ နောက်ဆုံးပိုင်းဆို အစိမ္မတ်ပြီး မျက်ရည်တောင် ဝဲသွားတယ် သိလား။ ဆက်ပြီးကြိုးစားပါနော်။

အောင်မြင်မှာပါ။

မကေနိုင် (Reiju)

အမှတ်- ၆၄၅၊ သန်လျင်မြို့ပြကွက်သစ်
အမှတ်(၂) နတ်စင်တစ်ရာကုန်းထိပ်

ဇေယျဝံ

အမှတ်တရ အစီအစဉ်

သို့

၂၄-၈-၂၀၁၁

မမဘုံ ...

မေသက် မိတ်ဆက်စာရေးလိုက်ပါတယ်။ မမဘုံရဲ့ ဒီလထွက်ရှိတဲ့ "ချစ်ရင် ... နှစ်မိနှစ်စောင့်" စာအုပ်က ဇာတ်မျိုးကောင်းဆယ်။ ကြိုက်လည်း ကြိုက်တယ်။ နောက်လထွက်မယ့် "ငွေတောင်ဖြည့်ကမြို့သူ" စာအုပ်ကိုလည်း အားပေးပါဦးမယ်။ မမဘုံ မေသက်လို စာပြန်ပေးပါနော်။

ဒါပါပဲ။

မမဘုံရဲ့ အမာခံပရိသတ်

May That

၁၀-ရပ်ကွက်၊ နိုင်ရွှေဝါ(၄)လမ်း
သာကေတမြို့နယ်။

မေတ္တာစာပေ

အမှတ်တရ အစီအစဉ်

သို့

၂၄-၈-၂၀၁၁

မေမယ် ...

ညီမလေးနာမည်အရင်း မဟုတ်ပေမယ့် ညီမလေးကို သူငယ်ချင်းတွေက ချစ်စနိုးနဲ့ "ဖူးစနီ" လို့ ခေါ်တယ် မကြီး။ မေမယ် ရေးတဲ့စာအုပ်တွေကို ဖတ်တော့ ဖတ်ပါတယ်။ ဖူးက တစ်အုပ်လုံး မဖတ်ပေမယ့် သူငယ်ချင်းတွေက ဖတ်ပြီးရင် ပြောပြတယ်လေ။ ဖူးက ဝတ္ထုဖတ်တာ ဝါသနာမပါပေမယ့် "မေမယ်" ဝတ္ထုတွေက ဆွဲဆောင်အားကောင်းလို့ အခုတလော ဖတ်ဖြစ်နေတယ်။

ကောင်လေးနဲ့ ကောင်မလေး အရမ်းချစ်ကြတဲ့ ဇာတ် လမ်းလေး တစ်ပုဒ်ရေးပေးပါ။ "မေမယ်" နာမည်တွေကိုလည်း အဆန်းလေးတွေ ပေးပေးပါ။

အမြဲအားပေးနေမယ့်

ဖူးက မေမယ်ဆီကို စာပို့လိုက်ပါတယ်။

ချစ်ခင်လျက်

ဖူးစနီ

ရ-ရပ်ကွက်၊ သာကောတမြို့နယ်။

မေတ္တာစာပေ

အမှတ်တရ အစီအစဉ်

သို့

ခင်မင်ရပါသော အစ်မ

ညီမလေးရဲ့ ညီမလေး ယွန်းသွယ် ပြုလို့ အစ်မစာအုပ် တွေကို ဖတ်ရတယ်။

အရမ်းကောင်းတယ်။

အစ်မ နောက်ထွက်မယ့် ဇာတ်လမ်းလေးတွေကိုလည်း ကောင်းကောင်းလေး ရေးပေးပါ။

အစ်မ ပြန်စာကို မျှော်နေမယ့် ...

သံဇဉ်

အောင်သီရိလမ်း၊ ၇-အရှေ့ရပ်ကွက်၊

သာကောတမြို့နယ်။

အမှတ်တရ အစီအစဉ်

သို့

၂၄-၈-၂၀၁၁

ခင်မင်လေးစားရပါသော အစ်မ ...

ဒီလစာအုပ်လေးက ပိုဖတ်လို့ ကောင်းတယ် အစ်မ။
အဲလိုမျိုး မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ယောက်ျားလေးနှစ်ယောက်က
ပြိုင်ကြိုက်ကြတဲ့ ဇာတ်လမ်းလေးက စိတ်ဝင်စားဖို့ အရမ်းကောင်းတာပဲ။
အဲစာအုပ်လေးထဲက မိန်းကလေးပုံစံလေးက စဉ်းစားကြည့်တာနဲ့တင်
တော်တော်ချစ်စရာကောင်းတယ်။

အစ်မ ညီမလေးကို အခုလို စာပြန်တာနဲ့တင် တော်
တော်ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အစ်မ။ ပြီးတော့ အစ်မစာအုပ်ကို ညီမလေးရဲ့
အစ်မကို ပြလိုက်တယ် သိလား။

အစ်မရဲ့စာအုပ်လေးက အရမ်းစိတ်ဝင်စားဖို့ ကောင်း
တယ်လို့ သူကပြောတယ်။ သူလည်း အစ်မအတွက် မိတ်ဆက်စာရေး
ထားတယ်လို့ ပြောထားတယ်။ အစ်မ "ချစ်သူလိမ်းဖို့ ခေးစရင်မိ"
စာအုပ်က ဘယ်တော့ထွက်မလဲဟင်။ အဲစာအုပ်လေး ဖတ်ချင်လို့။
ညီမလေးကို စာပြန်မယ်လို့ မျှော်လင့်ပါတယ်။

ထာဝရ ခင်မင်နေမယ်

ယွန်းသွယ်
အောင်သိရိလမ်း၊ ၇-အရှေ့ရပ်ကွက်
သာကေတမြို့နယ်။

အမှတ်တရ အစီအစဉ်

မင်္ဂလာပါ မမဘုံ

ခင်မင်ရင်းနှီးစွာဖြင့် တတိယမြောက် စာရေးလိုက်ပါ
တယ်။ မမဘုံရဲ့ "ငွေတောင်ပြည်ကမြို့သူ" ဆိုတဲ့ ဝတ္ထုလေးဖတ်ပြီး
သွားပါပြီ။ အရမ်းဖတ်လို့ ကောင်းပါတယ်။ အရင်ကစာအုပ်တွေထက်
"ငွေတောင်ပြည်ကမြို့သူ" ဆိုတဲ့ စာအုပ်လေးကို ပိုပြီးသဘောကျနှစ်
သက်မိတယ်။ "အနမ်းမြို့ကသတို့သား" ဆိုတဲ့ ဝတ္ထုလေး အမြန်ဆုံး
ထွက်နိုင်အောင် ကြိုးစားပေးပါနော်။ မမဘုံ စာမေးပွဲကော ပြေနိုင်ရဲ့
လား။ ပြေနိုင်ပါစေလို့ ဆုတောင်းပေးပါတယ်။ ဒီတစ်ခေါက် စာပြန်
ရင် ဓာတ်ပုံကို သေချာပေါက် ထည့်ပေးလိုက်ပါနော်။ ပရိသတ်တွေ
အများကြီး ရနေပြီလား။ လမင်း တောင်းဆိုထားတဲ့ ဝတ္ထုလေးကိုလည်း
ရေးနိုင်အောင် ကြိုးစားပေးနော်။

မမဘုံရဲ့ဝတ္ထုတွေ အရမ်းဖတ်လို့ကောင်းကြောင်း သူငယ်
ချင်းတွေကို ပြောထားသေးတယ်။ သူတို့ကလည်း အရမ်းကြိုက်တယ်
တဲ့။

See you နော် မမဘုံ။

ဒီထက်မက ကောင်းမွန်ပြီး ပရိသတ်ကြိုက်နှစ်သက်စေ
မယ့် ဝတ္ထုတွေ ဖန်တီးနိုင်ပါစေလို့ ဆန္ဒပြုရင်း ...

ထာဝရပရိသတ်

လူမင်း
အမှတ်(၄၄/၃)၊ တော်ဝင်သစ်ခွဲခြံ၊
မင်္ဂလာဥယျာဉ်ရပ်ကွက်၊ ကလေးမြို့။

မေတ္တာစာပေ

အမှတ်တရအစီအစဉ်

သို့

၂၂-၉-၂၀၁၁

မမယ်မင်းဘုံ

ညီမနာမည် ဆုမြတ်ပါ။ ညီမက မမရဲ့ “ချစ်ရင်နှစ်မိနှစ်
စောင့်” စာအုပ်ကို ဖတ်ရတယ်။ ညီမလေးကြိုက်တဲ့ဇာတ်လမ်းနဲ့လည်း
တူတယ်။ အဲဒီစာအုပ် အရမ်းကောင်းတယ်။ အရမ်းလည်းကြိုက်တယ်။

မမရဲ့လစဉ်ထွက်ရှိတဲ့ စာအုပ်တွေကို အားပေးနေမယ်။

ဆုမြတ်

၇-အရှေ့ရပ်ကွက်

သာကောတမြို့နယ်။

အမှတ်တရ အစီအစဉ်

၁၇၂ ၂၃-၉-၂၀၁၁

မယ်မင်းဘုံ

မယ်မင်းရေ ... ဓဋတောင်ပြည်ကမြို့သူ အရမ်းကောင်းတာပဲ။ မြို့သူကလည်း ချစ်ဖို့ကောင်းတယ်။ အမ်ဘုံကိုလည်း ချစ်တယ်။ ညိုချောကလည်း သက်တော်စောင့် ပီသတယ်။

မျက်လုံးထဲမှာ ဇာတ်လမ်းဇာတ်ကွက် ထင်းနေအောင် ရေးနိုင်လို့ အရမ်းချီးကျူးမိပါတယ်။

ကျေးဇူးအထူးတင်ပါတယ်ဆိုတဲ့ စာလွှာလေးကလည်း အရမ်းကို ကောင်းပါတယ်။ မမမယ်မင်းရဲ့ဇာတ်ပုံကို မြင်ဖူးချင်မိတယ်။ ကျောင်းမပြီးသေးဘူးပေါ့နော်။ ငယ်ငယ်ပဲရှိသေးတယ်ဆိုတော့ စာရေးကောင်းမှာပေါ့။ ဘယ်ကျောင်းမှာ တက်နေတာလဲ။

မယ်မင်း ကျော်ကြားအောင်မြင်စွာ ဖြတ်သန်းနိုင်ပါစေ။

ဇွေးဇွေး ရေကျော်၊ ပုစွန်တောင်

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု မဖွဲ့ကွဲရေး တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မဖွဲ့ကွဲရေး အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး ဒို့အစမှ ဒို့အစမှ ဒို့အစမှ

ပြည်သူ့သဘောထား

- ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်ရှက်ပက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေး။
- အမျိုးသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု နိုင်မာရေး။
- စည်းကမ်းပြည့်ဝသော ဒီမိုကရေစီစနစ် ရှင်သန်နိုင်မာအောင် တည်ဆောက်ရေး။
- ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေနှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ် တည်ဆောက်ရေး။

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- စိုက်ပျိုးရေးကို ပိုမိုဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် ဆောင်ရွက်ပြီး ခေတ်မီစက်မှုနိုင်ငံထူထောင်ရေးနှင့် အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
- ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ဝိပြင်စွာဖြစ်ပေါ်လာရေး။
- ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများ ဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
- နိုင်ငံတော်၏စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို မန်တီးနိုင်မှု စွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင် ရှိရေး။

လူမှုရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တပြင်ပေးရေး။
- အမျိုးဂုဏ်၊ ဓာတ်ဂုဏ်ဖြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှု အဓမ္မအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေး လက္ခဏာများ မပျောက်ဖျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး။
- စစ်မှန်သော မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ဖြစ်သည့် ပြည်ထောင်စုစိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး။
- တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်ဖြင့်မားရေး။



မယ်မင်းဘို



ချစ်သူလိမ်းဖို့
ဒေးခရင်(မိ)

စိစဉ်သူ
မောင်ကျော်လှိုင်
စေတနာစာပေ

ယယ်ပင်းဆုံ၏ ဆက်လက်ထွက်ရှိလာမည့် စာအုပ်များ

- ၁။ အချစ်စရိယာပြင်ပသို့ ရောက်ရှိနေပါသဖြင့် (ထွက်ပြီး)
- ၂။ ချစ်ရင်နှစ်မိနှစ်စောင့် (ထွက်ပြီး)
- ၃။ ငွေတောင်ပြည်က မြို့သူ (ထွက်ပြီး)

ယခုလ

၄။ ချစ်သူလိမ်းဖို့ ဒေးခရင်(မ်)

ဆက်လက်၍

၅။ အမုန်းကမ်းရိုးတန်းတစ်လျှောက်၌ ရင်ခုန်သံလှိုင်းကြီးနေသည်

နိဒါန်း

သူ့ရင်ထဲမှာ အဲဒီစကားကြောင့် အောင့်ခနဲတောင် ဖြစ်သွားရသည်။ သူလိုယောက်ျားမျိုးကို No ပါဆိုပြီး အငြင်းခံ လိုက်ရတာဟာ အရမ်းဒေါသဖြစ်စရာ ကောင်းလှပါသည်။ ဒါပေမဲ့ လည်း သူက ငြင်းဆိုခံရတာတောင် ဒေါသထွက်နိုင်သေးဘဲ မျှော်လင့်ချက်များ ရှိနိုင်လေမလားဆိုတဲ့ အတွေးနှင့် မရေမရာ သက်ပြင်းတစ်ခုချကာ ခပ်ဖျော့ဖျော့လေသံဖြင့် မေးမိလေသည်။

“သူက လုံးဝလက်မခံနိုင်ဘူးပေါ့ ... ဟုတ်လား အန်ကယ်”

သူ့အမေးကို အန်ကယ်က အားနာမှုတွေ အများကြီး ပါဝင်နေသည့် အပြုံးတစ်ခုပြုံးကာ ခပ်လေးလေး ခေါင်းတစ်ချက် ညိတ်ပြု၍ ...





“အန်ကယ်အနေနဲ့ ဘယ်လိုပြောရမှန်းတောင် မသိတော့ပါဘူး ... အန်ကယ် မင်းကို အားနာပါတယ်”

“ရပါတယ် အန်ကယ်ရယ် ... ဒီလိုပဲပေါ့၊ ကျွန်တော်လည်း ကျွန်တော့်နည်း ကျွန်တော့်ဟန်နဲ့ ကြီးစားကြည့်ပါဦးမယ် ...

အန်ကယ်ကသာ ကျွန်တော့်ကို လက်ခံနိုင်မယ်ဆိုရင်ပေါ့”

သူက အန်ကယ်ကို လေးလေးနက်နက် ခွင့်တောင်းလျှင် အန်ကယ်က ကျေနပ်စွာပြုံး၍ သူ့ပခုံးကိုပုတ်ကာ...

“လက်ခံပါတယ်ကွာ ... မောင်ရင့်ကို အန်ကယ်အနေနဲ့ လက်မခံစရာ မရှိပါဘူး။ သမီးကသာ သဘောတူရင် အားလုံးအဆင်ပြေသွားပြီ ...

အန်ကယ်က သမီးရဲ့အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စကို သူ့စိတ်ကြိုက် ရွေးချယ်ခွင့် ပေးထားတာလေ ... သမီး ရွေးချယ်တဲ့သူကိုမှ သင့်၏ မသင့်၏ ဆုံးဖြတ်ပေးမှာ”



အဲဒီလို ဆိုကတည်းက သူဟာ အန်ကယ်ကိုသာ အားကိုးလို့ မရတော့ဘဲ ကိုယ့်အားကိုးရတော့မည်ဆိုတာ သဘောပေါက်သွားပါသည်။ ခေတ်မီနုပျိုသော အထက်တန်းကျ ဖခင်ရဲ့အုပ်ချုပ်မှုအောက်မှာ နေရသော သမီးရဲ့အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စဟာ သမီးရဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ် မူတည်နေသည့်အတွက် သူ ကြီးစားရပါမည်။

တကယ်ဆို သူဟာ သူမကို ဘယ်လိုတွေ့ပြီး ချစ်သွားသလဲဆိုရင် အန်ကယ်ရဲ့သမီးအဖြစ် သိခဲ့တာ မဟုတ်ဘဲ သူမကို သူ့ဘာသာသူ ရှာဖွေတွေ့ရှိကာ ချစ်မိသွားတာဖြစ်သည်။ အဲဒီနေ့က သူမဟာ Game City ကနေ ထွက်အလာ သူ့ကားနှင့် တိုက်မိမိလို ဖြစ်ရာကနေ သူမရဲ့ကလေးဆန်ပုံလေးတွေကြောင့် သူက ချစ်မိသွားခဲ့တာဖြစ်သည်။

နောက်ပိုင်းမှာတော့ သူမက အန်ကယ်သမီးဆိုတာ သိခဲ့၍ အန်ကယ်ကတစ်ဆင့် နားဖောက်ခိုင်းသောအခါ သူမက လုံးဝနိုးပါဆိုပြီး အပြတ်ငြင်းခဲ့တာဖြစ်သည်။ သူကတော့ အဲဒီမိန်းကလေးကိုသာ တမ်းတမ်းစွဲ ဖြစ်သွားခဲ့ပေမယ့် သူမကတော့ သူ့ကို အခုဆို မှတ်မိမယ်တောင် မထင်ပါ။



ပြောရမယ်ဆိုရင် သူ့လိုယောက်ျားမျိုးဟာ မိန်းက
 ယောက်ျားကို ဒီလောက်ထိ အောက်ကျနောက်ကျခံကာ
 ထပ်ထပ်ခွင့်တောင်းဖို့ မလိုအပ်လှပါ။ သူ့ကိုမှ စိတ်ဝင်စားကာ
 တစ်တမ်းစွဲ ဖြစ်နေကြသော ကောင်မလေးတွေ သူ့ရဲ့ဂုဏ်ပုဒ်၊
 စည်းစိမ်တွေကို မက်ကြ၍ သူ့ကို wanted ဖြစ်ကြသော သမီးရှင်
 များကို သူက so sorry လုပ်ကာ သူ့ထက် သုံးနှစ်ကျော်ငယ်
 ကာ ကလေးဆန်ဆန် ကောင်မလေးကိုမှ ချစ်မိတာက အံ့ဩစရာ
 ပင်ဖြစ်ပါသည်။

“ကဲပါ ... အန်ကယ်ရယ်၊ ကျွန်တော်တို့ အလုပ်ကိစ္စပဲ
 ဆက်တာပေါ့ ... ဒီလို အန်ကယ် ... ကျွန်တော် စင်ကာပူကို
 သွားနေတဲ့အချိန်မှာ ကျွန်တော့်ကိုယ်စား ကျွန်တော့်မန်နေဂျာ
 ကို အလုပ်ကိစ္စအားလုံး လွှဲပေးထားပါတယ်”

“အင်း ... ကောင်းပြီလေ။ ဒါနဲ့ မောင်ရင်က ဟိုမှာဘယ်
 လောက်ကြာမှာလဲ”

“တစ်လကျော် နှစ်လလောက်တော့ ကြာလိမ့်မယ်။ ဘာ
 လို့လဲဆိုတော့ ဟိုမှာရှိတဲ့ ကုမ္ပဏီတစ်ခုနဲ့ ပူးပေါင်းဖို့
 ကျွန်တော် try ရမှာလေ”



သူ့ရဲ့အလုပ်နှင့် ပတ်သက်လာလျှင် တိကျသေချာ
 သောကြောင့် အန်ကယ်က သဘောကျစွာ ခေါင်းတဆတ်ဆတ်
 ညှိတ်ရင်း ...

“အိုဆေ ... အိုဆေ ... မောင်ရင် လုပ်စရာရှိတာကိုသာ
 စိတ်ဖြောင့်ဖြောင့်နဲ့ သွားလုပ်၊ ကျန်တဲ့ကိစ္စတွေကို ခေါင်း
 ထိမထည့်ပါနဲ့ ... ဒါဆို အန်ကယ်သွားတော့မယ်၊ သွားမယ့်
 နေ့ကျရင် ဖုန်းဆက်လိုက်လေ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ အန်ကယ်”

သူက အန်ကယ်ကို တံခါးဝအထိ လိုက်ပို့ကာ
 အန်ကယ် ပြန်သွားသည့်နောက်တွင်တော့ သူ့ဟာ တစ်စုံတစ်ခုကို
 နက်နက်နဲနဲတွေးကာ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီးနောက် သူ့အတွင်းရေးမှူး
 ဗညားကိုခေါ်၍ ...

“မင်းကို ကိုယ် စင်ကာပူသွားနေတဲ့ အချိန်အတွင်းမှာ
 ကုမ္ပဏီနဲ့မဆိုင်တဲ့ ကိစ္စတစ်ခု ခိုင်းချင်တယ် ... အဲဒီအတွက်
 မင်းကို ကိုယ် ဘောနက်(စ်)ကောင်းကောင်းချီးမြှင့်မှာပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ ... ပြောပါ အစ်ကို”



သူက တည်ငြိမ်လေးနက်စွာ တစ်ချက်စဉ်းစားရင်း
ဇနီးမောင်နှံတို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ သူနှင့်အတူတူ တက်ညီ
လက်ညီ ကြီးစားပေးခဲ့သော ဗညားဟာ သူ့အတွက်တော့ ညီ
အစ်ကိုလို ယုံကြည်ရသောသူ ဖြစ်ပါသည်။ အဲဒါကြောင့်လည်း
သူက ဒီကိစ္စကို ဗညားကို ခိုင်းဖို့ပဲ စဉ်းစားမိတာဖြစ်သည်။

“ဒီလို ဗညားရာ ... ကိုယ့်ရဲ့ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စလေး
တစ်ခုကို မင်းက ကူညီပေးရမှာပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ ... ကျွန်တော် ဘာလုပ်ပေးရမလဲ အစ်ကို”

“ဟို ... ဒီလိုကွာ၊ ကိုယ်သဘောကျနေတဲ့ မိန်းကလေးကို
မင်း သိတယ်မှလား၊ အန်ကယ် နှီးလူခင်ရဲ့သမီးလေ”

“ဟုတ်ကဲ့ ... သိပါတယ်”

သူက ကျေနပ်စွာ တစ်ချက်ဖြိုးလိုက်ကာ ဆက်ပြော
ဖို့ စကားလုံးရွေးလိုက်သည်။

“ကိုယ် အခု မင်းကို အလုပ်ကိစ္စတစ်ခု ခိုင်းချင်တယ်ဆို
တာ အဲဒီကိစ္စပဲ၊ ကိုယ့်ကို အဲဒီမိန်းကလေးရဲ့အကြောင်းကို
စုံစမ်းပေးပါလား”



ဗညားက သူ့ရဲ့စကားကြောင့် အံ့သြစွာ သူ့ကိုကြည့်
လျှင် သူက ရှက်ရယ်တစ်ချက် ရယ်လိုက်မိသည်။ ဗညား အံ့သြ
ဇာတ်ဆိုလည်း အံ့သြချင်စရာပင်။ ဘယ်မိန်းမကိုမှ စိတ်မဝင်စား
သောသူက အဲဒီမိန်းကလေးကိုကျမှ တမ်းတမ်းစွဲ ဖြစ်သည်အပြင်
သူမရဲ့အကြောင်းကိုပါ စုံစမ်းခိုင်းမိသည်။

“ဟို ... အမိက၊ကတော့ သူ့ရဲ့အချစ်ရေးကိုပေါ့၊ ဘယ်လို
လဲ ဗညား ... ကိုယ့်ကို ကူညီပြီး စုံစမ်းပေးနိုင်မလား”

“ရပါတယ် အစ်ကိုရာ၊ အစ်ကိုသိချင်တာတွေကို အမြန်ဆုံး
သိရအောင် ကျွန်တော် စုံစမ်းပေးမယ်”

“ကောင်းပြီ ဗညား၊ အဲဒါဆို ကိုယ် အဲဒီကိစ္စ မင်းကိုအပ်
လိုက်ပြီ”

ဗညားရဲ့အရည်အချင်းကို သူ ယုံကြည်သည်။
သူ့အကြောင်းကို အတိအကျသိအောင် သူ စုံစမ်းရပါလိမ့်မည်။
သူ့ကို ဘယ်သူလဲ၊ ဘယ်ကလဲ၊ ယုတ်စွအဆုံး နာမည်တောင်
မသိဘဲနှင့် လုံးဝလက်မထပ်နိုင်ပါဘူးဆိုပြီး အတိအကျ ငြင်း
ဆိုတာဟာ ဘာကြောင့်လဲဆိုတာ သူ သိပ်သိချင်ပါသည်။
သူ့အကြောင်းကို တတိုင်းရဲခဲသောသူဟာ ဒီတစ်ကြိမ်မှာ



တော့ လိုအပ်ပေမယ့် တ၊တိုင်းမရတဲ့အခါ ကိုယ်အလိုရှိရာကို ရအောင်ယူဖို့အတွက် ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှု ပြုရပါမည်။

သူ စင်ကာပူရောက်နေတဲ့ နှစ်လအတွင်းမှာ သူဟာ သူမအကြောင်းကို သို့အောင်လုပ်ဖို့ ဗညားကို စုံစမ်းခိုင်းထားပြီး ဖြစ်သည်။

ဗညားက တကယ်ပဲတော်လှပါသည်။ သူ စင်ကာပူ ရောက်ပြီး နှစ်ပတ်အကြာမှာပဲ သူမရဲ့သတင်းအတိအကျကို ရရှိ ခဲ့ပါသည်။

“သူ့မှာ ရည်းစားရှိတယ် အစ်ကိုရဲ့၊ သူ့ရဲ့ကောင်လေးက လက်ရှိမှာ ဘာအလုပ်မှ မလုပ်ဘူး၊ ဟိုယောင်ယောင် ဒီယောင်ယောင်နဲ့ တစ်ခါတစ်ရံမှာတော့ မော်ဒယ်ရှိုးတွေ မှာ ရှိုးလျှောက်တယ်၊ ဂျစ်တစ်တစ်နဲ့ ဘာတစ်ခုမှ ရေရေ ရာရာ မရှိဘူး အစ်ကို”

ကြားရသောသတင်းသည် ရင်ဝဖန်ောင့်နဲ့ ဆောင့် ကန်ခံရသလို နောက်ပြန်လဲကျချင်သည့်စိတ်တောင် ပေါက်လာပါ သည်။ အဲဒီလို ရေရေရာရာ မရှိတဲ့သူကို မင်း ဘာလို့ချစ်တာလဲ ကောင်မလေးရယ်။



“သူတို့ရည်းစားဖြစ်တာ ကြာပြီလား ဗညား”

“တစ်နှစ်ကျော်လောက်တော့ရှိပြီ အစ်ကို၊ အခုထိ အန်ကယ် ဦးလှခင်ကတော့ မသိသေးပါဘူး”

ဪ ...။ သူသည် ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့် တစ် ခုခုကို တွေးနေမိတော့သည်။ သူချစ်တဲ့ မိန်းကလေးဟာ အဲဒီလို ဘာမှအာမခံချက်မရှိသည့် သူမျိုးကိုတော့ မချစ်စေချင်ပါ။ ဖြစ် လည်း မဖြစ်သင့်ဘူးဟု သူ ထင်သည်။

“ဗညား ... ဒါဆိုရင်တော့ ဒီလိုလုပ်ကွာ၊ အဲဒီကောင်လေး ရဲ့အခြေအနေကိုပါဆက်ကြည့်ထားပါ၊ ကိုယ် သူ့အကြောင်း ကိုပါ သိချင်သွားပြီ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ အစ်ကို”

သူက ဖုန်းပိတ်ပြီးသွားသောအခါ လျှို့ဝှက်နက်နဲ စွာ တစ်ချက် ပြုံးလိုက်မိသည်။ ဘဝမှာ မိန်းကလေးတစ်ယောက် နှင့် ပတ်သက်ပြီး ဦးနှောက်ခြောက်ခံကာ စဉ်းစားခန်းဖွင့်ခဲ့တာ ဒါ ပထမဆုံးပဲ ဖြစ်သည်။ သူဟာ တစ်ချိန်လုံး တွေးနေခဲ့သည့် သူ့ကို ဘာလို့ ငြင်းခဲ့တာလဲဆိုတဲ့ အဖြေကို အခုမှပဲ ရေလည်စွာ သဘောပေါက်တော့သည်။

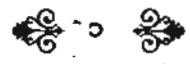


သူမရဲ့နှလုံးသားမှာ သူ့ထက်ဦးအောင် နေရာယူ
ထားတဲ့သူ ရှိနေပြီကိုး။

သူ့မျက်ဝန်းတွေထဲမှာ ငြိတွယ်မိသော သူမရဲ့ကလေး
ဆန်ပုံလေးတွေဟာ သူ့နှလုံးသားရဲ့အနက်ရှိုင်းဆုံး နေရာထိ
လွမ်းမိုးချုပ်ကိုင်သွားခဲ့တယ်ဆိုတာ သူမကတော့ သိလိမ့်မည်မ
ထင်ပါ။ ပထမဆုံး ချစ်ခဲ့ရတဲ့ ဒီအချစ်တွေကို သူက တသသ
တန်ဖိုးထားကာ စွဲလမ်းရပါသည်။

သူမဟာ သူ့ရဲ့ငါ့မှာဖြစ်သည်။ အချစ်အတွက်
ကြောင့် လူတွေ မိုက်ရူးရဲဆန်လာကြသည်တဲ့။ သူကလည်း သူမ
ကို ချစ်မိသည့်အတွက် သူမနှင့် အနီးဆုံးနေရာမှာ ရှိနေနိုင်ဖို့
မိုက်ရူးရဲဆန်သင့်ရင် ဆန်ဖို့ဝန်မလေးပါ။

သူမဟာ သူ့ဘဝအတွက် အဲဒီလောက်တောင်
အရေးပါအရာရောက်နေတာဖြစ်ပါသည်။



“ဘာ ... သူက လက်မခံဘူး ဟုတ်လား။”

ခင်ရဲ့အမေးကြောင့် ဆုဝေက ရုံ့ရုံ့မဲ့မဲ့ဖြင့် ခေါင်း
ညိတ်ပြကာ သူမအိတ်ထဲမှ စာခေါက်လေးကိုထုတ်၍ စားပွဲပေါ်
မှာ တင်လိုက်သည်။ အဲဒီစာဟာ ခင် ပေးခိုင်းတဲ့စာဆိုတာကို
သဘောပေါက်ရသည်။ ခင်သည် ဒီဝဋ်က ဘယ်တော့များမှကျွတ်
မလဲဆိုပြီး စိတ်ပျက်လက်ပျက် ညည်းညူကာ စားပွဲပေါ်မှာ
ချုတ်နှာမှောက်အပ်လိုက်လျှင် ဆုဝေက ခင်ပုခုံးကိုပုတ်လျက် ...

“အဲဒီလောက်ကြီးလည်း ဖြစ်မသွားပါနဲ့ ခင်ရယ်၊ အကြံ
ကောင်းတစ်ခုခုတော့ ထုတ်ရမှာပေါ့။”



ခင်သည် ဆုဝေရဲ့စကားကြောင့် ခေါင်းပြန်ထောင်
လာကာ စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် ခေါင်းသာယမ်းလိုက်မိလေသည်။
ပြီးတော့ ငိုလည်းငိုချင်လာမိသည်။

“ဘာများ အကြံအစည်ကောင်း ထုတ်နိုင်ဦးတော့မှာလဲ၊
ငါတို့ကြံသမျှ တစ်ခုမှ မရတာ ဘယ်နှခါရှိနေပြီလဲ”

“ဟင်း ... ငါတော့လေ၊ နင့်ကြည့်ပြီး စိတ်တွေတောင်
ညစ်လာပြီ။ အစကတည်းက ငါပြောပါတယ်ဟယ် ...

အဲဒီကောင်က မကောင်းပါဘူး ဆိုတာကို၊ နင်ပဲ
လေ အကြင်နာတွေ၊ ကရုဏာတွေဝင်ပြီး ကိုယ့်အချစ်နဲ့
အရာရာကို အကောင်းတိုင်း ဖြစ်စေရပါမယ်ဆိုပြီး အဖြေ
သွားပေးတာကိုး ...

ခုတော့ ခက်ပြီပေါ့ဟဲ့”

“အိး ... သေသာသေလိုက်ချင်တော့တယ်”

ခင်သည် အခုမှပဲ နောင်တကြီးကြီးရမိတော့သည်။
ဆုဝေ အပြစ်ပြောရင်လည်း ငြိမ်ခံရုံကလွဲပြီး ဘာမှမတတ်နိုင်တော့
ပါ။ တကယ်လည်း ကိုယ်က မိုက်ခဲ့တာကိုး။ ဒါပေမဲ့ ခင်မိုက်မိ



တယ်ဆိုတာကလည်း စဉ်းစားကြည့်ရင် သင်းကြောင့်ပဲ ဖြစ်သည်။
First year ကနေ စတင်၍ ဇွဲနပ်ကြီးကြီးနှင့် ခင်ရဲ့အချစ်ကိုရဖို့
ကြိုးစားခဲ့သော သူ့ကို ခင်ကလည်း ကြာလာတော့ သနားလာကာ
နောက်ဆုံးနှစ်ရောက်တော့ ဇွဲဆုရှင်အဖြစ် သတ်မှတ်၍ အဖြေပေး
ခဲ့မိသည်။

ယောက်ျားတွေဟာ “မရခင်မှာ ဖျာလိုလိပ် ထိပ်
သင်္ဘင်၊ ရပြီးရင်တော့ ဖျာလိုခင်းပြီး ချနင်းတတ်” တဲ့ အစားတွေ
ချည်းကပဲလား မသိတော့ပါ။ ရည်းစားမဖြစ်ခင်တုန်းကတော့
အရာရာ ခင်သဘောကျ ဖြစ်စေခဲ့ပြီး၊ ရည်းစားဖြစ်သွားတော့
ခင်ကို ခင်သဘောထက် ကိုယ့်သဘောက ပိုအရေးကြီးတယ်
ဖြစ်သွားတော့သည်။

ခင်ဟာ အဲဒီအချိန်တုန်းက သူ့ကို ဘာစိတ်ကူး
ဆက်လို အဖြေပေးဖြစ်သွားလဲဆိုတာ စဉ်းစားလိုက် မရတော့
ပါ။ ဆုဝေတို့က “ဟဲ့ ... အဲဒီကောင်က ဗရုတ်နော်၊ တစ်လုံးချိုင့်
အဆင့်ကိုမရှိဘူး၊ နင် လုံးဝစဉ်းစားပြီး ခံစားပေးမနေနဲ့” ဆိုပြီး
ဘားတာတောင် ခင်က တစ်စက်ကလေးမှ အသိတရားမဝင်ဘဲ



မောင်ရွတ်ရွတ် လေသံဖြင့် “တစ်လုံးချိုင့်ပေမယ့် သူက zebra အစစ်ပါတဲ့” ဆိုပြီး ပြောဖူးသေးသည်။

အခုတော့ ခင် မှားပေပြီ။ ကိုယ်တော်က ခင်ထက် ခင် background ကို ပိုချစ်တယ်ဆိုတာ သိရ၍ ဖြတ်ဖို့ကြိုးစားခဲ့သည်။ ရန်ပွဲမှာ ထစ်ခနဲဆို လက်ပါတတ်တာ၊ အခုချိန်ထက်ထိ ဘာအလုပ်မှ မယ်မယ်ရရ မလုပ်သေးဘဲ ရုပ်ခဲလေးရှိ၍ မော်လီဒယ်ယောင်ယောင်၊ မင်းသားယောင်ယောင် လုပ်နေတဲ့ ခင်ရဲ့ ချစ်ရည်းစား မင်းမဟော်ကို ဖြတ်ဖို့ကြိုးစားခဲ့တာ ဒီတစ်ခါနဲ့ပါ ဆို လေးကြိမ်ရှိနေပြီ။

ကိုယ်တော်က လုံးဝဖြတ်မပေးပေ။

သူဟာ ဘယ်လိုကောင်စားမျိုးလဲဆိုတာ မှားကိုးလည်တော့ပါ။ ခင် ဘယ်လောက်ပြောပြော တစက်ကလေးမှမနာဘဲ အပြုံးမပျက်ဘဲ ခင်အနား တွယ်ကပ်နေသူဖြစ်ပါသည်။ ဒီတစ်ခါတော့ ခင်က သူ့ကို ဖြတ်စာရေးပေးလိုက်ကာ ဆုဝေနှင့် သွားပေးခိုင်းလျှင် သူက လက်မခံရုံတင်မက အပြုံးမပျက်ဘဲ ဆုဝေကတစ်ဆင့် ခင်ကို အမှာစကားပါ ပါးလိုက်သေးသည်။



“ခင်ကို ပြောလိုက်ပါ ... ခင် ဘယ်လောက်ဖြတ်ဖြတ် ကိုယ်ကတော့ ချစ်လျက်ပါပဲလို့၊ မနက်ဖြန် ဖုန်းဆက် မယ်လို့လည်း ပြောလိုက်နော်”

... ဟူ၍ ဖြစ်လေသည်။

ခင်တစ်ယောက်ကတော့ ဒီအကောင်နှင့် ပြတ်ကော ဖြတ်နိုင်ပါတော့မလား။ ဇွတ်တရွတ်နှင့် မိုက်ကန်းကန်းကောင်ကို အရမ်းကာရောကြီးလည်း ဇွတ်မပြောရဲပေ။ မတော်တဆ ကိုယ့် ဆို ကားတင်ပြေးသွားလည်း စိုးရသေးသည်။ ဒီလောက်ဆိုတဲ့ ကောင်ကို ရည်းစားလုပ်မိတာကိုက ခင်အပြစ်ပါ။

သူ့မိဘကတောင် မနိုင်လို့ ဒီတိုင်းလွတ်ထားတာဆို ဆွဲ မင်းမဟော်ကိုမှ ခင် ဘာလို့သွားတဲ့မိပါလိမ့်။ အခုတော့ ဘယ်လိုမှကို ဖြတ်လို့မရပေ။ မင်းမဟော်နှင့်ကိစ္စကို ဖေဖေနှင့် ကိုလေးသာ သိသွားလို့ကတော့ ပြဿနာက ရှင်းလို့ကို ရတော့မှာ မဟုတ်ပေ။

အဆိုးဆုံးကတော့ ခင်ရဲ့အခွင့်အရေးတွေ အားလုံး ဘာ မင်းမဟော်လို ကောင်မျိုးကို ရည်းစားထားတယ်ဆိုတဲ့



အပြစ်ထစ်ခုနဲ့တင် အပိတ်ခံရကာ အခန့်မသင့်ရင် ဖေဖေ ပေး
စားတဲ့ယောက်ျားကိုပါ ယူရကိန်းမြင်သည်။

“အဲဒီကောင်က တကယ့်ဇွတ်တရွတ်ဟ ... ပြောရဆိုရ
သိပ်ခက်တာ”

... ဆုဝေက ပြောလို့ပင် မဆုံးသေးချေ။ ခင်ရဲ့ဟန်း
ဖုန်းလေးက ထမြည့်လာလျှင် ခင်က ဘယ်သူလဲဆိုပြီး Display
က နံပါတ်ကို ကြည့်လိုက်ရင်တော့ အလွန်အမင်း စိတ်ဆင်းရဲ
သွားရတော့သည်။ ခင်သည် ငိုမဲ့မဲ့မျက်နှာနှင့် ဆုဝေလက်ထဲကို
ဖုန်းထိုးပေးကာ ...

“ရှေး ... ဟိုအကောင်ဆီကဖုန်း၊ ငါ မရှိဘူးလို့ပဲ ပြော
လိုက်”

“အေး ... အေး”

ဆုဝေက ခင်ရဲ့ဖုန်းကိုဖွင့်ကာ နားထောင်လိုက်လေ
သည်။

“ဟယ်လို”

“ဆုဝေ ... ခင်နဲ့ ပြောချင်တယ်၊ ခင်ကို ဖုန်းပေးလိုက်”

“ဟို ... ခင် မရှိဘူး မဟော်ရဲ့၊ ဒီနေ့ ပစ္စည်းအသစ်တွေ
ရောက်မှာမို့လို့ ဂိုဒေါင်သွားတယ်”

ဆုဝေရဲ့ မှင်သေသေပြောပုံကြောင့် ခင်က အိုကေ
ဆိုသော သဘောဖြင့် လက်မတစ်ချက်ထောင်ပြလိုက်သည်။ ခင်
နဲ့သူငယ်ချင်း ဆုဝေဟာ အဲဒီလိုမျိုး အရမ်းကို အားကိုးရတဲ့သူ
ဖြစ်ပါသည်။

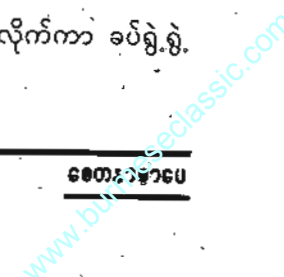
“ဆုဝေ လာလိမ်မနေနဲ့၊ ခင်ကိုပြောလိုက် ... ခု ဖုန်းမကိုင်
ဘူးဆိုရင် လူကိုယ်တိုင် ခင်ဆီ ရောက်လာမှာနော်လို့”

ဆုဝေက အင်း ... အဲနှင့် ဘာပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်
နေလျှင် မဟော်တော့ ပြဿနာရှာနေပြီဆိုတာ ခင်က သဘော
ဆက်စွာဖြင့် နှုတ်ခမ်းဆူကာ ဆုဝေရဲ့လက်ထဲကဖုန်းကို ယူလိုက်
တာ ဖုန်းပြောဖို့ပဲ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

“ပြော ... မဟော်၊ ဘာလဲ”

“အဟင်း ... အဲဒီလိုလုပ်ပါ ခင်ရယ်၊ ခင် အခု ဘာလုပ်
နေလဲ”

ခင်သည် မျက်နှာတစ်ချက် မဲ့လိုက်ကာ ခပ်ရွဲ့ရွဲ့
ပြောလိုက်မိသည်။





“နင်နဲ့ ဖုန်းပြောနေတယ်လေ၊ ဒါပေမဲ့ ငါ မအားဘူးနော်၊ အလုပ်လုပ်နေတယ်”

“ဟား ... ခင့်ကတော့ လုပ်ပြီကွာ၊ အိုခေ ... အိုခေ ... ခင့် မအားဘူးဆိုလည်း ကိုယ် ဖုန်းချပေးပါမယ်၊ ခင့်အသံလေး ကြားရပြီဆိုတော့ ကျေနပ်သွားပါပြီ ...

ဪ ... ခင့် အပင်ပန်းခံပြီး ဖြတ်စာတွေ ဘာတွေ ရေးမနေပါနဲ့ကွာ၊ ကိုယ်က ခင့်ကို ချစ်ဆဲပါဘဲ”
“လဲသေလိုက်ဟယ်”

ခင့်ကို ဒေါသတကြီးဖြင့် ပျစ်ပျစ်နှစ်နှစ် ပြောဆိုကာ ဖုန်းပိတ်ပစ်လိုက်တော့သည်။ ခင့်ရဲ့ ဒေါသတွေ ထွက်နေကြုံကြည့်ကာ ဆုဝေက ခေါင်းတယမ်းယမ်းဖြင့် ...

“မဖြစ်ဘူးဟဲ၊ ဒီတိုင်းဆို ဒီကိစ္စက အပြတ်ဖြတ်ပစ်မှ ဖြစ်တော့မယ်၊ နို့မို့ဆို နင် တကယ်ချစ်တဲ့သူ တွေ သွားရင် ဒီကောင်နဲ့ ဖြစ်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဇာတ်တွေရွပ်ကုန်လိမ့်မယ်”

“တော်ပါဟယ် ... ချစ်သူတို့ ရည်းစားထားတဲ့အကြောင်း တော့ မပြောစမ်းပါနဲ့၊ ဒီရည်းစားနဲ့တင် ငါ့မှာစိတ်ကုန်နေပြီ”



ခင့်ရဲ့ ယောက်ျားတွေကို စိတ်ကုန်နေသည့်ပုံစံကို ကြည့်ကာ ကြားထဲက ဆုဝေလည်း သနားမိပါသည်။ ကိုယ့် သူငယ်ချင်းမလေးရဲ့ စိတ်ကို အမြဲပျော်ရွှင်စေချင်သော ဆုဝေအနေ နှင့် ဘာများအကြံကောင်း ဉာဏ်ကောင်း ပေးနိုင်မလဲ စဉ်းစားနေခဲ့မိသည်။ ဆယ်တန်းကတည်းကနေ စိတ်တူကိုယ်တူ တွဲလာခဲ့သော ဒီသူငယ်ချင်းလေးဟာ မင်းမဟော်နှင့် တွေ့မှ စိတ်ညစ်နေရတာတော့သည်။

ဆုဝေနှင့် ခင့်ဟာ ညီအစ်မအရင်းတွေထက်တောင် ပိုချစ်ကြသော သူငယ်ချင်းတွေဖြစ်သည်။ E-major ဖြင့် နှစ်ယောက်သား ဘွဲ့ရပြီးသောအခါမှာတော့ တွေ့တွေ့ထူးထူး စဉ်းစားမနေတော့ဘဲ ဂျယ်ယာတစ်ယောက်တစ်ဝက်ထည့်ကာ United Living Mall မှာ fashion ဆိုင်လေးတစ်ဆိုင် ဖွင့်ခဲ့ကြသည်။

ခေတ်အမြင်ရှိသော ကောင်မလေးနှစ်ယောက် ဦးစီးသော fashion ဆိုင်လေးမှာ အမျိုးသမီးဝတ် ခေတ်မီအထည်ဆန်းဆန်းတွေကိုသာ ရောင်းချပြီး ဗန်ကောက်က တိုက်ရိုက်ယူတာမို့ ချားလည်းသက်သာ၊ ခေတ်လည်းမီတာကြောင့် ဆုဝေတို့ရဲ့ ဆိုင်



လေးဟာ မိန်းကလေးတွေကြားမှာ ရေပန်းစားရုံသာမက ကောင်
ကလေးတွေရဲ့ စကားထဲမှာ ထည့်ပြောစရာဆိုင်လေး ဖြစ် ပါသည်။

ကောင်လေးတွေက သူတို့ရဲ့ ရည်းစားအတွက် အမှတ်
တရလက်ဆောင် ဗယ်လင်တိုင်းဒေး၊ ဟတ်ပီဘတ်ဒေး၊ စသဖြင့်
ဘာဒေး၊ ညာဒေးအတွက် လက်ဆောင်ဆို Accessoires မျိုးစုံနှင့်
အင်္ကျီအဆင်ဒီဇိုင်းမျိုးစုံရှိသော ဒီဆိုင်မှာ လာလာဝယ်တတ်ကြသည်။

အဲဒီလို ပညာရေး၊ စီးပွားရေး အားလုံး အစစအရာရာ
အဆင်ပြေနေသော ခင်ကို အချစ်ရေးမှာလည်း အဆင်ပြေစေချင်
ပါသည်။ ဒါပေမဲ့ အခုဟာက အချစ်ရေး အဆင်ပြေအောင် လုပ်
ပေးဖို့ထက် သူ့ရည်းစားနဲ့ပြတ်အောင် လုပ်ပေးဖို့က ပိုအရေးကြီး
ပါသည်။ ခက်နေတာက ခင်ရည်းစား မင်းမဟော်ဟာ ကုတ်နဲ့
ကော်ချတောင် ခင်နားက ခွာမည့်ပုံ မပေါ်ပါ။

“အဲ ... ငါ အကြံရပြီ ခင်”

ဆုဝေက လက်ဖျောက်တစ်ချက်တီး၍ တက်ကြွစွာ
အော်လိုက်လျှင် ခင်သည် မျက်ဝန်းတွေ အရောင်လဲ့သွား
ဆုဝေရဲ့လက်ကို အားကိုးတကြီး ဆုပ်ကိုင်ကာ ...



“ဘာ ... ဘာလဲဟင်”

“ဒီလိုလေ ... နင် အခု မဟော်ကို ဖြတ်တယ်ဆိုတာ
အကြောင်းပြချက် မရှိဘူးလေ၊ နင့်ဘက်က စိတ်ကုန်လို့
မချစ်တော့လို့ ဆိုတာ မှန်ပေမယ့် အဲဒါက ခိုင်လုံတဲ့
အကြောင်းပြချက် မဟုတ်ဘူး၊ အဲဒီတော့ အကြောင်းပြ
ချက်ကောင်းကောင်းနဲ့ သူ ထပ်မကပ်ရဲတော့အောင် အပြတ်
ဖြတ်နိုင်မှ ပြတ်တော့မှာ ...

အဲဒီတော့ဟယ်၊ နင့်အဖေ သဘောတူတဲ့သူနဲ့ နင်
လက်ထပ်ရတော့မယ်လို့ပြောပြီး ဖြတ်လိုက်တော့ဟာ”

“အဲဒီအကြံက ကောင်းတော့ ကောင်းပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့
မဟော်က လက်ခံမယ် မထင်ဘူးနော်၊ တော်ကြာ ငါ့ကို
ခိုးပြေးမယ်ဆို ဒုက္ခ”

“အာ ... အဲဒီတော့လည်း မဖြစ်ဘူး၊ ငါက အဖေစကား
ကိုလည်း မလွန်ဆန်နိုင်သလို ငါနဲ့လက်ထပ်မယ့်သူကို
လည်း ချစ်မိသွားပြီ ဘာညာပေါ့ဟယ်၊ လေပြည်လေးနဲ့
ပဲ သူ နားဝင်အောင်ပြောပြီး ဖြတ်ရမှာပဲ ...



နှင့်ကို သူ ခိုးတော့မပြေးရပါဘူး၊ ဘာလို့လဲဆိုတော့ နှင့်ဆေးနားမှာ ငါ တစ်ချိန်လုံး ရှိနေတာပဲ”

ဆုဝေ အပြောကို ခင့်က လက်ခံသလို ခေါင်းသွက်သွက်ညီတိကာ အဲဒီလိုပြောဖို့ပဲ စဉ်းစားလိုက်တော့သည်။ အင်း... မဟော်နဲ့ မြန်မြန်ပြတ်မှပါ။ နို့မို့ဆို ခင့်လည်း စိတ်ညစ်တာနဲ့ပဲ လုံးပါးပါးရတော့မည်။

“အေးလေ ... အဲဒီလို လုပ်ကြည့်ကြတာပေါ့ဟာ”

“သူ လက်ခံနိုင်လောက်မယ် ထင်တာပဲ၊ လက်ထပ်ရမယ့်သူ ရှိနေပြီဆိုတော့ နောက်ဆုတ်ကို ဆုတ်ရတော့မယ်လေ”

လက်ထပ်ရမယ့်သူ။ အဲဒီစကားကြောင့် ခင့်သည် အတွေးတစ်ခု ဝင်သွားကာ စိုးရွံ့သွားသဖြင့် ...

“ဟဲ့ ... ဒါပေမဲ့နော်၊ မဟော်က ငါနဲ့လက်ထပ်မယ့်သူကို ပြဆိုရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ... အကြံအဖန်လုပ်ပြီး သူ့ကိုပြရင်လည်း သူက ထစ်ခနဲဆို လက်ပါတတ်တာ တော်ကြာ ရန်တွေဖြစ်ကုန်ရင် ...



အာ ... အဲဒီအကြံက မဖြစ်ပါဘူးဟာ”

“ဟယ် ... ခင့်ရယ်၊ နင် အဲဒီလောက် အတွေးခေါင်မနေနဲ့၊ နောင်ခါလာ နောင်ခါဈေးပဲ၊ အခုဟာက မဟော်ကို ဖြတ်ဖို့အတွက် ဒီနည်းက အဆင်ပြေဆုံးပဲလေ ...

ကဲ ... သူက လက်ထပ်မယ့်သူ ပြပါဆိုတော့လည်း ပြမယ် ဒါပေမဲ့ ငါနဲ့ လက်ထပ်မယ့်သူက လောလောဆယ်ခရီးသွားနေတယ်၊ သူ ပြန်လာရင် ပြမယ်ဆိုပြီး ပြောလိုက်ပေါ့ဟယ် ...

အဆင်တော့ ပြေမှာပါ”

အခုချိန်မှာ ခင့်အတွက်တော့ ကောက်ရိုးတစ်မျှင်ကလည်း အားဖြစ်တာမို့ ဆုဝေရဲ့အကြံကို လက်ခံဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တော့သည်။

“ဒါပေမဲ့ သူ့ကို ချက်ချင်းကြီး မပြောနဲ့ဦး၊ တစ်ပတ်လောက် အချိန်ဆွဲထားပြီးမှပြော၊ ဒီတစ်ပတ်အတွင်းမှာ နင်က အတွေ့မခံနဲ့၊ ဖုန်းပြောဖြစ်ရင်တောင် အလုပ်မျှား



နေလို့ မြန်မြန်၊ မြန်မြန် ပြောနေရတဲ့ ပုံစံမျိုး လုပ်ပေါ့ဟယ်၊ ဒါမှ သူက နင် ဘာတွေအလုပ်များနေလဲဆိုတာကို သိချင်လာမယ်၊ သူ သိချင်နေတဲ့ အချိန်ကျမှ ငါ အလုပ်များရတဲ့ အကြောင်းရင်းဟာ ငါနဲ့လက်ထပ်မယ့်သူကို တွေ့ရ၊ မင်္ဂလာကိစ္စ စီစဉ်ရနဲ့မို့လို့ ဘာညာဆိုပြီး ရွှီးပေါ့ဟာ”

ရွှေဉာဏ်တော်ရှင် ဆုဝေရဲ့ အကြံကောင်းကြောင့် ခင်နှင့်မဟော် ပြတ်သွားလို့ကတော့ ပျော်စရာကြီးပင်ဖြစ်သည်။ အဲဒီအတွက် ခင်သည် ဒီတစ်ပတ်မှာ မဟော်နှင့် မတွေ့ဖြစ်အောင် ရှောင်ရပါမည်။

ဘုရား ... ဘုရား ... အဲဒီအစီအစဉ်နဲ့ပဲ ခင် အဆင်ပြေသွားပါစေ။

“အဲဒီလိုဆိုရင်တော့ ရှယ်ပဲဟာ၊ ကဲ ... ဆုဝေ ... ငါတို့ ရည်းစားဖြတ်ပွဲကြီး အောင်ပါစေသော် ... အောင်စေသော်”

ခင်နှင့် ဆုဝေက သဘောကျစွာ ရယ်မောရင်း လက်ဝါးချင်း ရိုက်လိုက်ကြသည်။ မဟော်နှင့် ပြတ်သွားပြီးပြီဆိုရင် ခင်ဟာ ကမ္ဘာမှာ အပျော်ဆုံးလူသားအဖြစ်နဲ့ လက်လက်ထပ်ကိုင်မှာဖြစ်သည်။

နောက်များတော့ ရည်းစားထားဖို့ဆို စိတ်ကုန်လွန်းလို့ အပျိုကြီးလုပ်မလားလို့ပဲ စိတ်ကူးလိုက်ပါသည်။



www.burmeseclassic.com



သူ့အနေဖြင့် ခင်ကု တွေ့ချင်လာတာကြောင့် ရုံးဆင်းသောအချိန်မှာ ခင်ရဲ့မျက်နှာလေးကို မော်ဖူးနိုင်ရန်အတွက် ခင် ရှိနေနိုင်မည့် ခင်ရဲ့ fashion ဆိုင်လေးကို သွားဖြစ်ပါသည်။ ခင် fashion ဆိုင်ကို သွားတယ်ဆိုတာ ဆိုင်ထဲကိုဝင်ပြီး ပစ္စည်းဝယ်ကာ ခင်ကို သွားကြည့်တာမျိုး မဟုတ်ဘဲ ခင်ဆိုင်နားဝန်းကျင်ကနေ ခင်ကို တွေ့လိုတွေ့ငြား ခိုးကြည့်ရတာမျိုးဖြစ်သည်။ ဒီနေ့တော့ သူ့ရဲ့အတွင်းရေးမျိုးလေး ဗညားကိုပါ ခေါ်ကာ ခင်ကို ပေါ်တင်ခိုးငေးဖို့အတွက် ခင်ဆိုင်မှာ ဈေးဝယ်ရပါမည်။



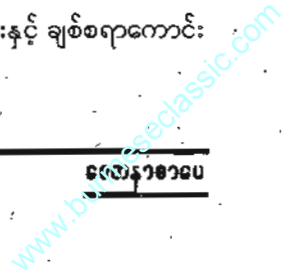
“ဟေ့ကောင် ... ဖြစ်ပါ့မလား ... သူတို့ဆိုင်က အမျိုးသမီးသီးသန့်ရောင်းတာနော်၊ တော်ကြာ ဘာလာကြောင်တာလဲ ဆို သက်သက်မဲ့ အရှက်ကွဲဦးမယ်”

“အာ ... အစ်ကိုကလည်း သူတို့ဆိုင်ကို ကောင်လေးတွေလည်း လာကြပါတယ်၊ အစ်ကိုအစ်မအတွက် မွေးနေ့လက်ဆောင်ဆိုပြီး ဝယ်တာပေါ့ အစ်ကိုရာ ... လာပါ”

ဗညားက သူ့ကို သွက်လက်တက်ကြွစွာ ဆွဲခေါ်သွားလျှင် သူက ယက်ကန် ယက်ကန်နှင့် ပါသွားရသည်။ သူတို့ဆိုင်ထဲဝင်ဝင်ချင်းမှာပင် သူမက ခပ်တည်တည် မျက်နှာပေးဖြင့် ကာစတန်မာ(customer)ကို အကဲခတ်ဟန်ဖြင့် တစ်ချက် မျက်လုံးလှန်ကြည့်ကာ သူ့ရဲ့ laptop မှာပဲ အာရုံပြန်စိုက်လေသည်။

မင်းက ဘာလို့များ ချစ်ဖို့ကောင်းရတာလဲ ကောင်မလေး။

ဗညားက အင်္ကျီတွေ ရွေးနေစဉ်မှာ သူက ကောင်တာစားပွဲမှာထိုင်ကာ game ဆော့နေသော သူမကိုသာ မသိမသာ ဆေးကြည့်နေခဲ့မိပါသည်။ အရပ်ရှည်ရှည်လေးနှင့် ချစ်စရာကောင်းသော ကောင်မလေးဖြစ်သည်။





တစ်တိုးရီးယားရဲ့ ခပ်စိုက်စိုက် တိုဖောင်းဖောင်း ဆံပင်ဒီဇိုင်းကိုမှ coffee brown ဆိုးထားသော သူမဟာ ရှိသင့်တဲ့ အရွယ်ထက် ပိုနုကာ ကလေးဆန်လေသည်။ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံး၊ နှုတ်ခမ်း အားလုံးဟာ တစ်နေရာမှ အပြစ်ပြောစရာ မရှိအောင် ဖူးသစ် ပြည့်စုံလှပါသည်။ ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ မလှတဲ့နေရာ တစ်နေရာမှကို မရှိပါ။

“အစ်ကို ပိုက်ဆံရှင်းလို့ ရပါပြီ”

ဗညားက သူ့လက်မောင်းကို တို့ကာ ကောင်တာမှ ငွေသွားရှင်းဖို့ပြောသည်။ သူဟာ ခင်ရိုရာကို လာခဲ့ရာမှတစ်ဆင့် ခင်နဲဘေးကို သွားရတော့မည် ဆိုတာကြောင့် ရင်ခန့်နှုန်းတွေ သိပ်မမှန်တော့ချေ။

သူက ကောင်တာမှာ ပိုက်ဆံရှင်းပေးပြီနောက်မှာ အပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့တော့သည်။ ခင်ကတော့ သူ့ကို customer တစ်ယောက်ကို အားပေး၍ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဆိုသည့် အပြစ်တစ်ချက်နှင့် ခေါင်းဆတ်ပြပါသည်။ အဲဒီအပြုံးနှင့်တင် သေလို့ ရပါသည်။

သူတို့က အင်္ကျီဝယ်ပြီး အောက်ထပ်က ကော်ဖီဆိုင် ဆိုင်မယ်လုပ်တုန်းမှာပဲ ဗညားက ချစ်ဖို့ကောင်းစွာ သူ့အတွက် နှုန်းပေးထားပါသည်။

“အစ်ကို ... အစ်ကိုကောင်မလေးနဲ့ ထပ်တွေ့လို့ရအောင် ကျွန်တော် ဝှင်ဖန်ခဲ့တယ်။ ကောင်တာစားပွဲပေါ်မှာ ကျွန်တော့်ဟန်းဖုန်း ထားခဲ့လိုက်တယ်။ ခဏနေရင် အစ်ကိုက ဖုန်းဆက်ပြီး သွားပြန်ယူလိုက်။ အဲဒီကနေ ခင်မင်မှုအစ ပျိုးရတာပေါ့”

“ဟား ... ဗညားရာ၊ မင်း ဘာလို့ အဲဒီလောက် တော်နေရတာလဲ”

သူ့ချီးမွမ်းသံကို ဗညားက ကျေနပ်သဘောကျစွာ ကြားနေပါသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဗညားကို ကျေးဇူးတင်ရုံသာမက သူ့ရဲ့အမြော်အမြင်ကြီးမားစွာ ဖုန်းထားပေးခဲ့မှုကြောင့် ခင်စကားပြောခွင့် ရခဲ့ပါသည်။ ဖုန်းထဲမှာ ကြားရတဲ့ ခင်စကား အရမ်းနားထောင်လို့ ကောင်းပါသည်။

“ဟယ်လို ... ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါရှင်”



“ဟိုလေ ... အဲဒီဖုန်းကိုင်ထားတဲ့ လူကြီးမင်းက ဘယ်နေရာမှာလဲဟင်၊ ကျွန်တော့်ရဲ့ဖုန်းလေးက လူကြီးမင်းဆီရောက်နေတာ ထင်တယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ အခုပြောနေတာ ဖုန်းပိုင်ရှင်ထင်တယ်ရှင်တို့ဖုန်းက ကျွန်မတို့ဆိုင်မှာ ကျန်ခဲ့တယ်၊ fashion taste ဆိုင်မှာ ကျန်ခဲ့ပါတယ်”

“ဪ ... ဟုတ်ကဲ့၊ အဲဒါဆို ကျွန်တော် အခုပဲ လာယူလိုက်ပါမယ်၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်နော်”

သူက ဖုန်းပိတ်ကာ ဗညားနှင့်အတူတူ ဆိုင်ကိုတစ်ခေါက် ထပ်သွားပါသည်။ ဒီတစ်ခေါက်တော့ သူမက ဆိုင်ပေါက်ကနေ သူတို့ကို ထွက်စောင့်နေပါသည်။ ရင်ထဲကို အေးမြသွားစေသော အလှပရေးလေး ဖြစ်ပါသည်။

“ဟို ... ဒီဖုန်းပိုင်ရှင်က”

“ကျွန်တော်ပါ”

ခင်က သူ့ကို ထပ်ကြည့်ပြန်ပါသည်။ ကြာလာသော သူလည်း အကြည့်တစ်ချက်နှင့် ရူးလောက်ပါမည်။ သူ့လင်မကို ဖုန်းပေးလိုက်ရင်း အပြုံးတစ်ခုဖြင့် ...



“ရော ... နောက် မမေ့စေနဲ့ပေါ့”

သူက အဲဒီစကားဟာ စကားအပြတ် ပြောလိုက်တာမှန်းသိ၍ ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်နေတုန်းမှာပင် ဗညားက အဲဟဲဟင်းဟင်းနှင့် ရယ်သံစွက်ကာ ဝင်ထိန်းပေး၏။

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျ ... ကျွန်တော်တို့လည်း ဒီတစ်ခါပဲ မေ့ကျန်ခဲ့ဖူးတာပါ၊ အခုလို ဖုန်းကို ထိန်းသိမ်းပေးထားတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်နော်”

“ရပါတယ်”

“ဟို ... အဲဒါဆို သွားလိုက်ပါဦးမယ်”

သူမက ခေါင်းတစ်ချက်ညိတ်ပြုကာ ဆိုင်ထဲပြန်ဝင်သွားတော့သည်။ ဘာမှကို စာတ်လမ်းချိတ်၍ မရတဲ့ ဒီကောင်မလေးကို သူ့မှာ ချစ်ရတာဟာ အီလည်လည် တော်တော်နိုင်လှပါသည်။ သူမရည်းစားကိုကော ဘယ်လိုဒီဇိုင်းမျိုးနဲ့ ပတ်သက်ပါလိမ့်။ သူ့ဟာ မလွယ်လောက်ဘူးဆိုတာ သိပေမယ့် နည်းနည်းလေးမှ ချစ်စာတ်ကျခြင်း မရှိခဲ့ပါ။



ခင်သည် ဖုန်းနံပါတ်ကိုနှိပ်ပြီးကာမှ ခေါ်ဖို့မခေါ်ဖို့ စဉ်းစားကာ ချီတံ့ချီတံ့ ဖြစ်နေသည်။ ခင်ဟာ အဲဒီလောက်ပျော့ညံ့တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်တော့ မဟုတ်ပါ။ ဒါပေမဲ့ အခုဟာက ဘေးနားမှာ ဆုဝေမရှိလို့ ဖြစ်နေတာဖြစ်သည်။

ဆုဝေ ပေးတဲ့အကြံအတိုင်း မဟော့ကို ဖြတ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပေမယ့် တကယ့်တကယ် ဖြတ်မယ်လို့ ချိန်းရမယ့်ရက် ရောက်သော်အခါမှာ ဆုဝေက အနားမှာမရှိပါ။ မန္တလေးက ဆုဝေရဲ့အဘွား နေမကောင်းဘူး ဆိုတာကြောင့် တစ်ဦးတည်းသော မြေးဖြစ်တဲ့ ဆုဝေက မန္တလေး ပြန်သွားပြီး ပြုစုရတာဖြစ်သည်။ ဆုဝေကတော့ မန္တလေးမသွားခင် ခင်ကို အားပေးနှစ်သိမ့်သွားပါသည်။



“ခင်ရယ် ... ငါ မရှိလို့ဆိုပြီး နင် ဘာမှတွေးပူမနေနဲ့၊ ဖြတ်စရာရှိရတဲ့ကိစ္စကို မြန်မြန်ဖြတ်ပစ်၊ တော်ကြာ ရက်ကြာသွားရင် ဟိုကောင်က နင့်ကို peace ဖြစ်သွားပြီဆိုပြီး လာနှောင်နေဦးမယ် ...

အဲဒီတော့ဟယ် ... ငါတို့ တိုင်ပင်ထားတဲ့ရက်မှာပဲ နင် သူ့ကို ဘယ်နေရာလာခဲ့ဆိုပြီး ချိန်းလိုက်၊ ပြီးရင် ပြောစရာရှိတာကိုပြော၊ အဲဒါကို ဟိုကောင်က မကျေကျပ်လို့ဆိုပြီး ထ၊ပွဲကြမ်းလို့မရဘူး၊ နင်ဘာမှ worry မများနဲ့”

ဆုဝေရဲ့ အဲဒီစကားကြောင့် ခင်သည် နည်းနည်းတော့ အားတက်ရပါသည်။ အင်း ... ရည်းစားနဲ့ဖြတ်ဖို့ကို ဒီလောက်တောင်ပဲ ခက်ရသတဲ့လား။ ပြောရရင်တော့ ဆုဝေပေးတဲ့ ဒီနည်းလမ်းဟာ နောက်ဆုံးနည်းပဲလို့လည်း ပြောနိုင်သည်။ အဲဒီနည်းသုံးတာတောင်မှ ဖြတ်မရရင်တော့ “နင် ယောက်ျားသာယူလိုက်တော့” ဆိုပြီး ဆုဝေ ပြောခဲ့သလို မဟော့ရန်ကလွတ်ဖို့ ယောက်ျားယူလိုက်ဖို့ပဲ ရှိတော့သည်။



ခင်သည် အခန်းထဲမှာ ဖုန်းကိုင်ကာ ငူတူတုနှင့် ထိုင်ခိုင်းနေတုန်းမှာပဲ ဆုဝေဆီက ဖုန်းဝင်လာပါသည်။ အခြေအနေ မေးသည့်သဘော ဖြစ်ပါသည်။ အင်း ... ခင်ရဲ့ပျော့ညံ့ပုံကို ကြားသိရင်တော့ မယ်တော်ဆုဝေက ကြွက်ကြွက်ဆူအောင် ရေခွေး တည်တော့မှာပဲဖြစ်သည်။

“အင်း ... ဆုဝေ ပြော”

“ဘယ်လိုလဲ ခင် ... ဟိုကောင့်ကို ဖုန်းဆက်ချိန်းပြီးသွားပ လား”

“နိုး ... မချိန်းရသေးဘူး”

“ဟဲ့ ... အခုထိ မဆက်ရသေးဘူးလား၊ နင် ဘာလုပ်နေ တာလဲ ခင်ရယ် ... အချိန်တွေ ကုန်လိုက်တာဟယ်”

ခင်က ဆုဝေရဲ့ ပွစိပွစိပြောတာကို ရှုံ့မဲ့မဲ့နားထောင်

လိုက်ပြီးမှ ...

“အဲဒါ ခဏထားဦး၊ နင်က ဘယ်တော့ပြန်လာမှာလဲ”

“ဘွားဘွား နေကောင်းရင် ပြန်လာမှာပေါ့၊ နောက်တစ် ပတ်လောက် ဆိုရင်တော့ ပြန်လာဖြစ်မယ် ထင်တာပဲ”

“ဟယ် ... အဲဒါဆို အဲဒီကျမှပဲ မဟော့ကို ချိန်းတာမ ကောင်းဘူးလား”

“မကောင်းဘူးဟေ့ ... ငါလာမှ ဖြတ်ရင်တော့ နင်ကို ဟို ကောင်က အဖြတ်ကိုခံတော့မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ခင်ရယ် ... အချိန်တွေ ဆွဲမနေစမ်းပါနဲ့ဟာ၊ မြန်မြန်ဖြတ် မြန်မြန်ပြတ် အေးတာပဲ၊ အခြေအနေတွေ အိုခေသွားရင် နင်ရယ် ငါ ရယ် ရွေ့ဝါတို့အုပ်စုရယ် ချောင်းသာမှာ သွားလန်းမယ် လေ”

“အေး ... မိုက်တယ်၊ ငါတို့တွေလည်း ခရီးမထွက်တာ ကြာပြီ။ အိုခေ ... အိုခေ ... အဲဒါဆို ဟိုကောင့်ကို မြန် မြန် အပြတ်ရှင်းရမယ်၊ အဲဒီချေးထုပ်ကို ရှင်းပြီးတာနဲ့ ချောင်းသာ လစ်ကြမယ်”

အဲဒါနှင့်ပဲ ခင်သည် စိတ်တွေလန်းဆန်းတက်ကြွ

တာကာ ဆုဝေနှင့် ဖုန်းပြောပြီးသွားတာနှင့် ချက်ချင်းပင် မဟော့ ဖုန်းခေါ်လိုက်ပါသည်။ ဖုန်းက တောက်လျှောက် user busy

နေကာ တော်တော်စိတ်ရှည်သည်းခံပြီး ခေါ်ပါမှ လိုင်းဝင်သွား

တော့သည်။ ဖုန်းမြည်သံနှစ်ချက်မှာတင် သူက ဖုန်းဖွင့်နားထားပါသည်။

“ခင် ... အချစ်လေး ပြော”

ဖွို ...။ နားခါးလိုက်တာ။ ခင်သည် မျက်နှာထဲက တောက်မခေါက်မိဖို့ အထူးထိန်းချုပ်လိုက်ရသည်။ မှားထဲသိပ်မှားတယ်။ မဟော့ကို ခင် ဘာများကြိုက်လောက်စရာနဲ့ သွားအဖြေပေးမိတာပါလိမ့်။

ခပ်ဖြောင့်ဖြောင့်ရုပ်လေး ရှိရုံကလွဲပြီး မက်လေးစရာ တစ်ကွက်မှမရှိတဲ့ ဒီလိုလူမျိုးကို ခင်က ရည်းစားသွားမိတယ်။ မှားမှန်းသိ၍ နောင်တ နောင်မှရဆိုသလို နောင် “အိး ... ငါတော့ မှားပါပြီ” အော်လျှင် ဆုဝေက ခင်ရဲ့အကြောင်း သိသူပီပီ တဟားဟား ရယ်မောကာ ...

“ခင်ရေ ... နင် မဟော့ကို ချစ်ခဲ့တာလား၊ ရွေးခဲ့တာလား”

ဟု မေးတိုင်း ခင်က သံပရာသီးချဉ်လို့ တွန်းရှုံ့မဲ့သွားတဲ့ မျက်နှာမျိုးနှင့် အမြဲပြန်ဖြေဖြစ်တာကတော့



“အေး ... ငါက ရွေးလို့ချစ်ခဲ့တာပေါ့၊ အခု ကောင်းသွားတော့ မချစ်တော့ဘူး”

ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

ခင် ရည်းစားထားခဲ့မိတာကတော့ အမှားကြီးမှားခဲ့တာပင်။ ပျော်ချင်လို့ ရည်းစားထားတယ်။ ရည်းစားထားတော့ ပျော်ရတာထက် စိတ်ညစ်ရတာက ပိုဆိုးသည်။ အဲဒါကိုမှ ခင် ရည်းစား မဟော့လို ဂျစ်တစ်တစ် မိုက်ကန်းကန်း တစ်ခွတ်ထိုး ကောင်ကိုမှ ရည်းစားတော်မိလို့ကတော့ သေရော သေရောပဲ။

ဟင်း ... ငယာကျားတွေများ ကောင်းကိုမကောင်းဘူး။

မိန်းကလေးတွေအနေနဲ့ ရည်းစားထားတယ်ဆိုတာ ထိထိုးတာနှင့် အလားသဏ္ဍာန်တူသည်။ သိန်း(၁၀၀၀)ဖြစ်လောက် မယုံ ထိလက်မှတ်ကို စိတ်ကြိုက်ရွေးထိုးသွားရတာလိုမျိုးဖြစ်သည်။ ကိုယ်ကတော့ ဖေါက်နိုင်တယ်လေဆိုတဲ့ မျှော်လင့်ချက်နဲ့အကောင်းဆုံးဖြစ်မယ် ထင်တာကို ရွေးချယ်ခဲ့တယ်။ အချိန်တစ်ခုစောင့်ပြီး နောက်မှာ ကိုယ်ထိုးထားတဲ့ထိ ပေါက်တယ် မပေါက်ဘူးဆိုတာ အဖြေက ထွက်လာတာဖြစ်သည်။



အဲဒီလိုပဲ ခင်တို့လို မိန်းကလေးတွေဟာလည်း ကိုယ့်ရဲ့မေတ္တာကို မျှော်လင့်နေသူ လူတွေထဲကမှ “ဪ ... ဒီ ယောက်ျားကတော့ ငါ့အတွက် အသင့်တော်ဆုံးဖြစ်မယ်” ဆိုပြီး အားလုံးထဲကမှ တစ်ယောက်ကို ရွေးချယ်ခဲ့တာဖြစ်သည်။

ကိုယ်နဲ့ ကိုယ်ရွေးချယ်ထားတဲ့ အကောင်းစားရည်းစားလေးဟာ တွဲလာရင်းနှင့် အချိန်တစ်ခုမှာတော့ ဒီရည်းစားကောင်းတယ်၊ မကောင်းဘူး ဆိုတာ ပေါ်လာတာပဲဖြစ်သည်။

အဲဒီတော့ ခင်ဟာ တစ်ခါသေဖူး ပျဉ်ဖိုးနားလည်သွားသူလို ထိထိုးတာနှင့်တူသော ရည်းစားထားခြင်းကိုတော့ ယောင်လို့တောင် မလုပ်ရဲတော့ချေ။ ကိုယ့်ထိလက်မှတ်လေး သိန်း(၁၀၀၀) ဆုကြီး ပေါက်လိမ့်နီးနီးနှင့် မျှော်ရတာဟာ ရင်မောရပေသည်။ ဒါကြောင့် ရည်းစားကိုတော့ ထားကိုမထားချင်တော့ပေ။

“ဟေး ... ခင်၊ ဘာလို့ ဘာမှမပြောတာလဲ ... ဟယ်လို့ ... ကြားလား ခင်”

ဟိုက် ... ခင် အပီအပြင်ကို အတွေးလွန်သွားတာ ဖြစ်သည်။ ခင်သည် ရယ်သံတစ်ချက် လွှမ်းလိုက်ရင်း ...



“အင်း ... ပြောဖို့ စဉ်းစားနေတာ မဟော်ရဲ့-”

“ဪ ... အဲဒီလိုလား၊ ကဲ ... ပြော၊ ခင် ဘာပြောမှာလဲ”

“ဟိုလေ ... မနက်ဖြန်ညနေ လေးနာရီလောက် စိမ်းလန်းကို လာခဲ့နိုင်မလားဟင်၊ စကားအေးဆေးပြောရအောင်”

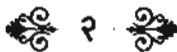
“ဟာ ... လာခဲ့မှာပေါ့ ခင်ရဲ့”

“ကောင်းပါပြီ၊ အဲဒါဆို ဒါပဲနော်”

ခင်က ဦးအောင် အရင်ဆုံး ဖုန်းပိတ်လိုက်ပြီးနောက်မှာတော့ မနက်ဖြန်မှာ ကိစ္စတစ်ခုခုကို အပြတ်ပြတ်အောင် ဖြတ်မှဖြစ်တော့မည်ဆိုတာ နားလည်လိုက်ပါသည်။

ခင်ဘဝ၌ အချစ်ကို ရေလည်စွာ နားမလည်သေးခင်မှာပဲ အချစ်ကို စိတ်ပျက်သွားကာ လှည့်၍ပင် မကြည့်ချင်တော့ပါ။





တကယ့် တကယ် နဖူးတွေ၊ ခူးတွေ ကိုယ့်တစ်
 ယောက်တည်း ရင်ဆိုင်ရမည်ဆိုသောအခါမှာတော့ ခင်ဟာ နည်း
 နည်းတော့ တုန်လှုပ်လာခဲ့မိသည်။ မဟော်နှင့် ဖြတ်ပွဲခဲ့သမျှ
 အကြိမ်တိုင်းမှာ ခင်ဘေး၌ ဆုဝေပါသည်။ အခုကျတော့ ဆုဝေစာ
 ဘေးနားမရှိ။ မဟော်ကို ဆုဝေ အကြံပေးတဲ့အတိုင်း ပြောလိုက်
 လို့ ခင်တို့တွေ့ထားသလို အေးဆေး ဝှုတ်ဘိုင်မလုပ်ဘဲ ရှမ်းရှမ်း
 ရှဲရှဲနှင့် ဝရန်းသုန်းကား ထလုပ်မှဖြင့်။ ဘုရား ... ဘုရား ခင်
 ဆက်မတွေးရဲတော့ပေ။

မဟော်ရဲ့ဒေါသကြီးတတ်ပုံကို သိထား၍ ခင်
 ကြောက်တော့ ကြောက်ပါသည်။ ပြီးခဲ့တဲ့ အခါတုန်းက သူနှင့်

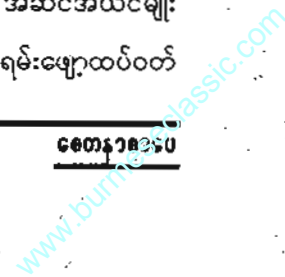


ဇွတ်ဖို့ စကားစခဲ့တယ်ဆိုတာ သူ့ဖောင်းလိတွေကြောင့် ပြောခဲ့
 တာမျိုးဖြစ်သည်။ အခုဟာက ခင်မှာ “ငါက နင်မဟုတ်တဲ့တခြား
 ဆာကျားကို ချစ်မိသွားပြီ၊ သူနဲ့ပဲ လက်ထပ်မယ်” ဆိုတဲ့စကား
 တို့ မဟော်အား ပြောလိုက်လျှင် မဟော်ဘက်က ဘယ်လိုတုံ့ပြန်
 မှာလဲ။

ခင်သည် အဲဒီအကြောင်းတွေ တွေးရင်းကမှ မဟော်
 ဒေါသကြီးပုံတွေကို ကြောက်လာကာ မဟော်မလာခင် ဒီကနေ
 အမြန်လစ်မှဆိုပြီး ထအထွက်မှာတော့ မဟော်အလာနှင့် တည့်
 တည့်ကို တိုးလေသည်။

“ခင် ... ဘယ်သွားမလို့လဲ၊ ကိုယ် ရောက်လာပြီလေ”
 ခင်က ပြုံးရမလို့ မဲ့ရမလို့နှင့် သူ့ကို ဘယ်ကနေ
 ဘာစပြောရမှန်းလည်း မသိတော့ဘဲ မချီသွားဖြူမျိုးနှင့် ခုံမှာပြန်
 ခင်ဆိုင်လိုက်သည်။ ကိုယ်တော်ကတော့ ခင်နှင့်တွေ့ရမှာမို့လို့
 အပြတ်သထားပုံပင်။

အိမ်ကနေနှင့် လိုက်ဖက်ညီသော အဆင်အယင်မျိုး
 တို့ရပ်အဖြူအကျပ်ကို ကုတ်လက်တို့ ခရမ်းဖျောထပ်ဝတ်





ကာ Skinny ရှင်းဖြင့် ပိုမိုက်အောင် All star ပါစီးထားသေးသည်။ ဝတ်ထားတာတော့ မင်းသား ရှုံးအောင်။ သူ့အကြောင်း မသိတဲ့ ကောင်မလေး ဆိုရင်တော့ မင်းမဟော်ဟာ အီချင်စရာ အဆင်လေး ဖြစ်ပါသည်။

“ခင့် ... ကိုယ်ကို ပြောစရာရှိတယ်ဆို ပြောလေ”

“အင်း ... ပြောမယ်လေ၊ ဟို ... မဟော် တစ်ခုခုစားဖို့ မှာလိုက်ပါဦး”

မဟော်က ပြုံးစစ မျက်နှာပုံးဖြင့် ခင့်ကို မျက်စိ တစ်ဖက်မှိတ်ပြလိုက်ပြီးမှ သူ စားချင်တာတွေကို မှာနေသည်။ အင်း ... ခင့် ဘာကစပြောရမလဲ။ သူက ခင့်ရဲ့အပြောရခက်နေပုံကို အကဲခတ်သွားမိဟန်ဖြင့် စားပွဲပေါ်မှာ တင်ထားသော ခင့်ရဲ့လက်တစ်ဖက်ကို အုပ်မိုးကိုင်ထားလိုက်လျှင် ခင့်က ဆတ်ခနဲ တုန်သွားကာ လက်ကိုရုန်းထွက်လိုက်သည်။ ခင့်ရဲ့အပြုအမူကြောင့် သူက စနိုးစနောင့် ဖြစ်သွားသည့်ပုံဖြင့် ခင့်ကိုကြည့်ကာ ...

“ခင့် ဘာဖြစ်နေတာလဲကွာ၊ ဘာလဲ ... ကိုယ့်ကိုစိတ်ကောက်နေတဲ့ အထာလား”

“မဟုတ်ပါဘူး ... ခင့် စိတ်မကောက်ပါဘူး၊ စိတ်ကောက်စရာမှ မလိုအပ်တာ”

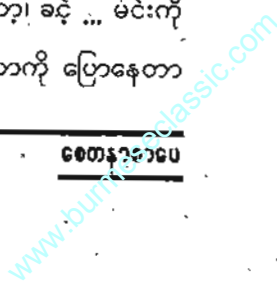
ခင့်ရဲ့အပြောကြောင့် မဟော်က သက်ပြင်းတစ်ချက် ချ၍ ခင့်ကို ရှုတည်တည်ကြည့်ကာ ...

“ဘာလဲ ... ခင့် ... မင်း ကိုယ့်ကိုဖြတ်ဖို့ စကားစနေတာလား၊ ကိုယ် အပြတ်ပြောပြီးသားနော်၊ မင်းကို ကိုယ်လုံးဝ ဖြတ်မပေးဘူး၊ ကိုယ် မင်းကိုချစ်တယ်၊ လုံးဝမပြတ်ဘူး”

ဟား ... သေတော့မှာပဲ။ သူက အဲဒီစကားဆိုလာတော့ ခင့် ဘာလုပ်ရမလဲ။ ဆုဝေဇရ ... ကယ်ပါဦး။ ခင့်သည် သူ့ကို အပြတ်တော့ ဖြတ်ရတော့မည်ဆိုတဲ့ စိတ်ကိုသွင်းကာ လေပူတစ်ချက် မှုတ်ထုတ်ရင်း ...

“မဟော် ... နင်နဲ့ ငါက စရိုက်မတူ အကြိုက်မတူ၊ အဲဒီလို ဘာတစ်ခုမှ မတူတဲ့ လူနှစ်ယောက်က ဘယ်လိုလုပ်အဆင်ပြေနိုင်မှာလဲ”

“တော်တော့ ... မင်း ဆက်မပြောနဲ့တော့၊ ခင့် ... မင်းကို ကိုယ့်ဘက်က အဖြတ်မခံနိုင်ဘူး ဆိုတာကို ပြောနေတာ





အကြိမ်ပေါင်းလည်း မနည်းတော့ပါဘူး၊ မင်း ဘာလို့ ကိုယ်နဲ့ ဒီလောက် လမ်းခွဲချင်နေတာလဲ”

သူ့အမေးကြောင့် ခင်သည် ဆုဝေ ပြောသလိုပြော ခင် ကောင်းမလားဆိုပြီး တွေးလိုက်မိသည်။ ဒါပေမဲ့ တစ်ဆက် တည်းမှာပဲ ဖြစ်ပါ့မလားဆိုတဲ့ အတွေးက ခေါင်းထဲပြေးဝင်လာ သည်။ မဟော်က ခင်ကို အပျော့ဆွဲဖြင့် တော်လ်ကီတွေ ခြေနေ တုန်းမှာ ခင်က ဗျူးမြဲနှင့် ထပြောလိုက်လျှင် ဘာဖြစ်နိုင်မလဲ။ အား ... မစဉ်းစားတတ်တော့ဘူး။

ခင်က ဘာပြောရမှန်းမသိစွာ ပါးစပ်ပိတ်နေဆဲမှာ ပင် သူက နူးညံ့ရီဝေစွာကြည့်ကာ စကားဆက်ပါသည်။

“ခင် ... ကိုယ့်ကို လမ်းခွဲဖို့ မကြိုးစားပါနဲ့၊ ကိုယ့်ဘဝမှာ ခင် တစ်ယောက်တည်းပဲ ချစ်တာနော်၊ ကိုယ် ဆိုးတယ် ဆိုပေမယ့် ကိုယ် ဘယ်မိန်းကလေးနဲ့မှ မရှုပ်ခဲ့ဖူးဘူး ...

မင်းတစ်ယောက်ကိုပဲ ချစ်ခဲ့တာနော်၊ အဲဒီအတွက် မင်းလည်း ကိုယ့်ကိုပဲ ချစ်ရမယ်၊ ကိုယ့်ကို လမ်းခွဲဖို့စကား ဘယ်တော့မှ မပြောပါနဲ့”



ဟင့်အင်း ... သူက ချုပ်ကိုင်နေတာကို ခင် မခံနိုင် ပါဘူး။ သတ္တိရှိစမ်းပါ ခင်ရယ်။ နင် ဘာမှ သူ့ကို ကြောက်စရာ မလိုဘူး။ ခင်သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြန်အားပေးကာ သတ္တိမွေး ၍ သူ့ကိုဖြစ်ချင်ရာဖြစ် ဆိုပြီးတော့ အပြတ်သားဆုံး စကားကို ဆိုလိုက်သည်။

“ငါတို့ ဇာတ်လမ်းက ပြီးသင့်ပြီ မဟော်၊ နင် မဖြတ်ပေး လည်း ငါကတော့ ဖြတ်ရတော့မှာပဲ၊ ငါ မကြာခင်မှာ လက်ထပ်ရတော့မယ်”

“ဘာ”

သူ့ရဲ့ခပ်ပြင်းပြင်းအာမေဋိတ်ကို ခင်က ဂရုမစိုက် နိုင်တော့ဘဲ Mood ဝင်သွားသည့်အလား ဆက်ပြောဖြစ်တော့ သည်။

“ဟုတ်တယ် ... မဟော်၊ ငါ့အဖေ သဘောတူတဲ့ယောက်ျား ကို ငါလက်ထပ်ရလိမ့်မယ်၊ သူက ငါ့ဘဝအတွက် အသင့် တော်ဆုံးပဲ၊ ငါ့ကိုလည်း ချစ်တယ်၊ ငါ့အန္တကာလည်းခံ တယ်၊ ပြီးတော့ ငါကလည်း သူ့ကိုချစ်နိုင်တယ် ...

ဒါကြောင့် နင်နဲ့လမ်းခွဲမယ် မဟော်”

ခင့်က ပြောစရာရှိတာပြောပြီး သွားပြီမို့ စိတ်မှာ ပေါ့သွားသလို ခံစားသွားရသည်။ အင်း ... ဇာတ်ကလေးလှနေပါပြီ။

“နင် အဲဒီလိုပြောလို့ ငါက ယုံမယ်များထင်နေလားဟင်”

ခင့်သည် အဲဒီစကားကြောင့် ဘာဆက်ပြောမသိစွာ တစ်ချက်ငြိမ်သွားပြီးတော့မှ ခပ်တည်တည် မျက်နှာဖမ်းကာ အကယ်ဒမီရှော့ကွက်တွေဖြင့် ဆက်လိုမိလေသည်။

“ဒါကတော့ နင်အပိုင်းပဲ မဟော်၊ ငါ့ဘက်ကတော့ ရဲ့အခြေအနေမှန်ကို ဖွင့်ပြောပြီးသွားပြီ၊ ငါ မကြာခင် သူနဲ့ လက်ထပ်တော့မယ်”

“ခင့် ... နင် ငါ့ဒေါသကို လာဆွနေတာလား၊ နင်နဲ့ ထပ်မယ့်ကောင်ကို ငါ သိချင်တယ်၊ ဘယ်သူလဲ”

ဒေါသမာန်တစ်မျိုး လက်နေသော မဟော်ရဲ့ လုံးတွေကို ခင့် ကြောက်လာမိသည်။ သေတော့မှာပဲ၊ ခင့်နဲ့ ထပ်မယ့်သူကို မေးနေပြီ။ ခင့် ဘာလုပ်ရမလဲ။ ခင့်သည်



ငိုချင်စိတ်တွေ ပေါက်လာတော့သည်။ မဟော်က ခင့်မျက်လုံးတွေကို စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်ကာ ...

“ဖြေလေ ခင့် ... သူ ဘယ်သူလဲ၊ ဘယ်ကကောင်လဲ ?၊ ဟင်း ဟင်း ... နင် မဖြေနိုင်ဘဲနဲ့များ ငါ့ကို အဲဒီအကွက်တွေ လာခင်းမနေနဲ့၊ ဒီဇာတ်တွေက ရိုးနေပြီ ...

နင်နဲ့ ငါက ထာဝရရည်းစား၊ တစ်ချိန် ထပ်ရမယ့်သူဟာလည်း ငါပဲဖြစ်ရမယ်၊ ငါနဲ့လက် “အဲဒါ လိမ်ဆင်မဟုတ်ဘူး မဟော်တယ်”

ထပ်မယ့်သူက အခုဆရာပဲ။ ခင့် ဘာတွေပြောမိကုန် ဟိုကံကားတွေထဲမှာ ခင့်ရဲ့ အဲဒီလိမ်ဆင်လောက် တာပါလိမ့်မယ်၊ မူကြိုအဆင်လောက်နဲ့ ဇာတ်လမ်းလာမရေး

ဆရာတဲ့ အဓိပ္ပာယ်တွေ သက်ရောက်နေတာကို မခံချင်ဘဲ ခင့်က ဒေါသတွေထွက်ကာ ပြောမိပြောရာ ပြောလိုက်မိတာဖြစ်သည်။ အဲဒီစကားဟာ ကိုယ့်လည်ပင်း ကိုယ်ကြိုးကွင်းစွပ်မိသလို ဖြစ်သွားပြီဆိုတာ ခင့် ချက်ချင်းပင် သိသွားရတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

၁၂

မယ်မင်းဘုံ

ခင်ရဲ့စကားကြောင့် မဟော်က အံ့ဩကာ ရောင့် လွမ်းနေသော မျက်ဝန်းတို့ဖြင့် ခင်ကိုကြည့်၍ မယုံကြည်သေးသော မျက်နှာပေးဖြင့် ...

“ပါလာတယ်၊ အဲဒါဆို ဘယ်မှာလဲ ... ငါ့ကိုပြ သွားပြီ။ ခင် တစ်ယောက် ဒီနေရာမှာပင် အ

ပြောပြတယ်သွားရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ။ မဟော်က အဲဒီဒါ ခါငါနဲ့လက်ထပ်လုပ်ရမလဲ။ အကယ်၍သာ ခင် ဒီနေ့ သူ့ကို ဖြတ်လို့မရနိုင်တော့မို့ မပြနိုင်လို့ကတော့ သွားပြီ။ ရမယ့် အခြေအနေကို ရောက်သွားကထပ်ဖို့အထိပါ ရှောင်တုနည်းနဲ့တော့ ပြရမည်။ သူ့ကို မဖြတ်

ထွက်စမ်း... ဘာအကြံကောင်းလေးမျှ

ခင်သည် ရင်တွေတဒိန်းဒိန်း ခုန်လာကာ ကန်စပ်ဘက်သို့ လာသည့် လူတချို့ကို ဘာရယ်မဟုတ် တစ်ချက်လှမ်းကြည့်လျှင် တစ်စုံတစ်ယောက်ကို သွားတွေ့သည်။ သူ ... ကာ လမ်းလျှောက်လာတဲ့သူ့ကို ခင် သိသလိုလိုပဲ။

အဖြူရောင်ရှပ်ကို တံတောင်ဆစ်နားထိ လက်ခေါက်

အားကာ skinny အနက်ဘောင်းဘီ ဝတ်ထား၍ အဝေးက ကြည့်လိုက်တာနှင့်ကို ထင်းထွက်နေသည့် အရပ်အမောင်းမျိုးဖြစ် သည့် လူရည်သန့် Gentleman ပုံပေါက်ကာ ယောက်ျားပီသသည့် ပုံစံမျိုးဖြစ်ပါသည်။ ခင်ထက်တော့ သုံးလေးနှစ် အသက်ကြီး သာမည်ထင်၏။

နေပါဦး ... သူ့ကို ခင် မြင်ဖူးပါတယ်။ ဘယ်

ဘယ်သူလဲ။ ဖုန်း ... ဖုန်း ... ဟား ... ဟိုတစ်နေ့က ခင်က ဈေးလာဝယ်ရင်း ဖုန်းမေ့ကျန်ခဲ့လို့ ပြန်လာယူတဲ့ အစ်ကို ခင်သည် အဲဒီအစ်ကိုကြီးကို မြင်လိုက်ရတာဟာ နတ်သား ကဲ့သို့ တွေ့ရသည့်အလား ဝမ်းသာပျော်မြူးသွားကာ ဖျတ်ခနဲ အတုအကြံအစည်အတိုင်း မတ်တတ်ထရပ်ကာ မဟော်ကို ကြည့်ဆင်ထိုး၍ ...

“ခဏစောင့် ... နင် တွေ့ချင်တဲ့ ငါနဲ့လက်ထပ်မယ့်သူ ထို ခေါ်လာမယ်၊ နင်နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးဦးမှာ”





ခင်က ပြောပြီးတာနှင့် အပြေးအလွှားပင် ဟိုအစ်ကို ကြီးဆီသွားကာ သူ့ကို မျက်ကလဲဆန်ပျာပုံစံဖြင့် အသည်းအသန် ပြောရတော့သည်။

“အစ်ကို ... အစ်ကို ... ခင်ကို တစ်ခုလောက်ကူညီပေးပါ နော်၊ အရမ်းဒေရေးကြီးနေလို့ပါ”

* * *

လေးညှို့သည် ပြည်လမ်းက site.ကို လာကြည့်ရင်း

ဘာသာသလိုရှိသည်နှင့် စိမ်းလန်းစိုပြေက zephyr မှာ တစ် နားမည်ဟု တွေးကာ စိမ်းလန်းကို ဝင်လာခဲ့တာဖြစ်သည်။ ကားပေါ်က အဆင်းမှာတော့ အလုပ်မှ ဗညားဆီက ဖုန်းဝင် သည်။

“အစ်ကို ... စင်္ကာပူက မစွတာဂျိုးတို့အတွက် တည်းဖို ဟိုတယ်ဒိတ် ယူထားပြီးပါပြီခင်ဗျ၊ ပြီးတော့ ကိုမြင့်သွင် ဆီက ဖုန်းလာပါတယ် အစ်ကို၊ cement.ကိုစွ အဆင်ပြေ မိတယ်တဲ့”

“အိုခေ ... ဗညား၊ ကျေးဇူးပဲကွာ ... မင်း ရုံးဆင်းလို့ရပြီ၊ ကိုယ်လည်း ကုမ္ပဏီ ပြန်မလာတော့ဘူး၊ အိမ်ပဲတန်း ပြန်တော့မှာ”



“ဟုတ်ကဲ့ပါ အစ်ကို ... အဲဒါဆို ကျွန်တော် ရုံးဆင်းလိုက် တော့မယ်”

“အိုကေ ... အိုကေ ... ဆီးယူ”

သူက ဖုန်းပိတ်ပြီးသွားလျှင်တော့ ဆိုင်ထဲသို့ ဝင်လာ ရင်းကနေ ကိုမြင့်သွင်ကို ကျေးဇူးတင်စကားပြောဖို့ ဖုန်းခေါ်နေမိ သည်။ ဟန်းဖုန်းတို့ရဲ့ထုံးစံအတိုင်း Network busy ဖြစ်လိုက်၊ Error connection ဖြစ်လိုက်နှင့် ခေါ်လို့မရသဖြင့် စိတ်ရှည်လက် ရှည်မခေါ်ရင်း ကန်စပ်နားက ပိုင်းဆီသို့ လျှောက်လာစဉ်မှာပင် သူ့ဆီကို အသံညှပ်အသံခံခဲမှန်ပုံစံဖြင့် ကပျာကယာပြောသော စကားသံကြောင့် သူတောင် ဘာလဲဟဆိုပြီး လန့်သွားတော့သည်။

“အစ်ကို ... အစ်ကို ... ခင့်ကို တစ်ခုလောက် ကူညီပေး ပါနော်၊ အရမ်းအရေးကြီးနေလို့ပါ”

သူက ဘာလဲ ... ဘယ်သူလဲဆိုပြီး ကြည့်လိုက်လျှင် သူ့ကိုလက်မခွဲရုံတမယ် အကူအညီတောင်းသူမှာ ခင့်ဖြစ်နေသည်။ သူဟာ အံ့ဩလွန်း၍ ဘာပြောရမှန်း မသိဘဲ ခင့်ကို ကြည့်နေမိ သည်။ ခင့်ကြည့်ရတာဟာ တော်တော်ကို ရေးကြီးသုတ်ပျာဖြစ် နေပုံပဲ။



“ဒီမှာ ... ဒီမှာ ... ခင့်ကို မှတ်မိလား၊ ဟိုတလောက သူ ဖုန်းမေ့ကျန်ခဲ့တဲ့ ဆိုင်ကလေ၊ အခု ခင့် ဒုက္ခရောက်နေလို့ ခင့်ကို ကူညီပေးပါနော်၊ ရှင် ဘာမှမပင်ပန်းပါဘူး၊ ခင့် ပြောသမျှကို follow လိုက်ရုံပါပဲ ...

လာပါ ... အချိန်မရှိဘူး၊ အရေးကြီးလို့ပါ”

ခင့်က သူ့လက်ကောက်ဝတ်ကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ပင် ကိုင်ကာ ရှေ့ကဦးဆောင်ကာ ကောင်လေးတစ်ယောက် ထိုင်နေ တဲ့ စားပွဲဝိုင်းကို ခေါ်သွားလေသည်။ ဘာတွေလဲ။ သူဟာ ယောင်တိယောင်တောင်ဖြင့် ခင့်ဆွဲခေါ်ရာနောက်ကို လိုက်တော့ လာခဲ့ပြီ။

“ဒီမှာ မဟော် ... သူပဲ”

မဟော် ...။ ခင့်က “မဟော်”ဆိုသည့် နာမည်ကို ခေါ်လိုက်လျှင်တော့ သူဟာ ခင့်ရည်းစား မင်းမဟော် ဆိုတာကို သူ သိလိုက်သည်။ လေးညှို့သည် လိုက်မမီသေးသော အခြေအနေ ကို အကဲမခတ်နိုင်သေးခင်မှာပင် ခင့်က သူ့လက်မောင်းကို ဆတ်ခနဲ ကောက်ချိတ်လိုက်ကာ ချိုမြလေသော အသံချိုလေး ဖြင့်...





“ကိုကို ... ထိုင်လော့ ကိုကိုကို မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ်”

မြတ်စွာဘုရား။ သူ့မျက်လုံးတွေဟာ လင်းကွင်းလောက်ပြူးကျယ်ကုန်ပြီလား မပြောတတ်ပါ။ ခင် ... ခင်က သူ့လက်မောင်းကိုလည်း ချိတ်ထားပြီး “ကိုကို” တဲ့။ သူ့ရဲ့ယောင်တောင်တောင်ဖြင့် အကြီးအကျယ် အံ့အားသင့်နေပုံကို ခင်က သူ့လက်မောင်းကို ချိတ်ထားရင်းကမှ လက်အသာတို့သည်။ သူဘာပြောပြော follow လိုက်ပေးပါတဲ့။ လေးညှို့သည် ခေါင်းနုပန်းကြီးစွာဖြင့် ခင်ဘေးမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်ရသည်။

ဘာတွေလဲ ... နားမလည်တော့ချေ။

“ဒါ ငါနဲ့လက်ထပ်မယ့် ငါ့ချစ်သူပဲ မဟော်”

အမ် ... ဘာရယ် ... ဘာရယ်။ သူ့မှာ မျက်လုံးကြီးပြူးကာ ပါးစပ်အဟောင်းသားနဲ့ ခင်ကို လှမ်းကြည့်လျှင် ခင်က သူ့ကို ကူညီပါဆိုသော အဓိပ္ပာယ်ပါသည့် မျက်ဝန်းတို့ဖြင့်ကြည့်ကာ ပြုံးပြသည်။ ခင် ကြည့်ရသည်မှာ သူ့ရည်းစားမင်းမဟော်ကို ဖြတ်ဖို့ ဇာတ်လမ်းဆင်နေတာလား။ ဒါမှမဟုတ် ခင်ဟာ သူ့ကိုသိသွား၍ပဲလား။ သိသွားလို့တော့ မဖြစ်နိုင်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကံကြမ္မာကိုတော့ သူ အရမ်းကျေးဇူးတင်ပါသည်။

“ကိုကို ... သူ့နာမည်က ‘မင်းမဟော်’ တဲ့။ ခင်သူငယ်ချင်း”

‘မင်းမဟော်’ဆိုသည့် ချာတိတ်က သူ့ကို မကြည်သည့်ကြည့်အပြင် ခင်နှင့်ပတ်သက်သူဆိုတာ ဟုတ်ရဲ့လားဆိုသည့် သယံအကြည့်နှင့်ပါ ကြည့်လေသည်။ အင်း ... ဒီလောက်ဆို သဘောပေါက်သလို ရှိလာပြီ။ ဗညားရဲ့စုံစမ်းပေးချက်အရ ခင်မင်းမဟော်ဟာ ရန်ဖြစ်လိုက် ပြန်ချစ်လိုက် စုံတွဲဖြစ်သည်တဲ့။

အခု ရန်ဖြစ်တာလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ဒါပေမဲ့ ချစ်သေးသေးတော့ မဟုတ်လောက်။ ရှေးခံကြီးကြီးကြောင့်မို့ သူ့ကို ဆွဲသုံးတာ ဖြစ်နိုင်သည်။ ခင်အခက်အခဲကို သူ ဖြေရှင်းပေးရမည်။ လေးညှို့သည် သူ့ကိုတော့ နာမည်မသိ ဘာမှမသိ၍ မိတ်ဆက်ပေးရန် ခက်ခဲနေဟန်ဖြစ်နေသဖြင့် သူကပဲ အလိုက်သိလက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ဖို့ လက်တစ်ဖက်ကမ်းကာ ...

“တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ် ညီလေး ... ကိုယ့်နာမည်လေးညှို့ပေါ့။ ဆောက်လုပ်ရေးကုမ္ပဏီ လုပ်ပါတယ်။ ခင်ကတော့ ကိုယ့်ညီအကြောင်းတွေကို ပြောပြထားပါတယ်”

“တွေ့ရတာ ဝမ်းသာတယ်”



မဟော်က သူ့ကို လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ပါသည်။ အဲဒီ ချာတိတ်ဟာ ကြွပ်ဆတ်ဆတ် မာကျောကျောနှင့် သူ့ကို အပီ လေ့လာနေဟန် ရပါသည်။ ခင့်က သူတို့တွေကို မိတ်ဆက်ပေး ပြီးတဲ့အခါမှာတော့ ...

“မဟော် ... ဒီလောက်ဆို နင် ယုံလောက်ပါပြီနော်၊ ငါ့ကို နားလည်ပေးနိုင်ပါစေ၊ နင်နဲ့ငါ ပြတ်ပြီ ... အိုခေ”

“ပွဲက ဒီလိုလွယ်လွယ်နဲ့ သိမ်းမယ် ထင်သလား ခင့်၊ မင်းမဟော်ဆိုတဲ့ကောင်က ငပိန်း မဟုတ်ဘူးနော်”

“အေး ... အဲဒါဆိုလည်း ငါမတတ်နိုင်တော့ဘူး မင်းမဟော်၊ နင့်အပေါ်ထားတဲ့ ငါ့သဘောထားက ရှင်းနေပြီ၊ အဲဒါကိုမှ နင် နှောင့်ယှက်ဦးမယ် ဆိုရင်တော့ ...”

အင်း ... သူ နည်းနည်းတော့ ဇာတ်ရည်လည်လာ ခဲ့ပြီ။ ပြီးတော့ ဒီကိစ္စမှာ ကံကြမ္မာက တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် သူ့ကိုမှ ခင့်တို့စုံတွဲကြားမှာ ဝင်ခွဲစေခိုင်းသည်။ သူဟာ ဒီအခန်းကဏ္ဍ၌ ခင့်နှင့် လက်ထပ်ရတော့မည့်ချစ်သူ။ (တကယ်သာဆို သိပ်ကောင်းမှာပဲ။) အဲဒီအတွက် သူ့မှာလည်း ပြောရေးဆိုခွင့် ရှိနေပါသည်။



“ဒီမှာ ညီလေး ... ခင့်နဲ့ မင်းရဲ့ကိစ္စကို ကိုယ် အားလုံးသိတယ်၊ ကိုယ့်ဘက်ကလည်း ခင့်နဲ့ မကြာခင် လက်ထပ်တော့မယ့်သူအနေနဲ့ မင်းကို သတိပေးလိုက်မယ်၊ ခင့်ကို ထပ်မနှောင့်ယှက်ပါနဲ့၊ မင်းနဲ့သူ အရင်တုန်းက ရှည်းစား ဖြစ်ခဲ့ပေမယ့် အခုချိန်မှာ ကိုယ်နဲ့ ခင့်က ချစ်သူတွေ၊ လက်ထပ်တော့မယ့်သူတွေပဲ ...

မင်း ခင့်ကို နှောင့်ယှက်မိရင်တော့ ဒုက္ခများလိမ့်မယ်”

အားလားလား ... အရသာရှိလိုက်တာ။ အဲဒီဟန်ဆောင်တာလေးက တကယ်ဖြစ်သွားရင် ဘယ်လောက်ကောင်းလိုက်မလဲ။ လေးညှို့သည် ကိုယ့်အတွေးနှင့်ကိုယ် ပီတိဝေနေတုန်း မင်းမဟော် ဆိုသည့် ချာတိတ်ကလည်း ခင့်ကိုတစ်လှည့် သူ့ကိုတစ်လှည့် လှည့်ကြည့်ကာ ...

“ကိုလေးညှို့ကိုလည်း တစ်ခု ပြောလိုက်ပါရစေ၊ မိန်းမပျိုတစ်ယောက်ဟာလက်မထပ်သေးသရွေ့ သူ့ကိုယောက်ျားတိုင်း ကြီးစားခွင့်ရှိတယ်ဆိုတာကို ခင်ဗျား သိထားပါ ...

ခင် ... မင်းကို လွယ်လွယ်နဲ့ လွတ်ပေးမယ် မထင်နဲ့”

မင်းမဟော်က သွေးဆူကာ ပြောသွားပြီး ထွက်သွားတော့သည်။ သူ့ရဲ့ခင်က အခုမှ စိတ်ဒုံးဒုံးချဟန်ဖြင့် လေပူတစ်ချက်မှတ်ထုတ်ကာ ခေါင်းယမ်းပြရင်း ဝိုင်သွားပြီးမှ ဘေးမှာသူ့နေတာကို သတိရသွားဟန်ဖြင့် သူ့ဘက်ကို မျက်နှာလှည့်ကာ အားနာပြီးတစ်ခုဖြင့် ...

“ဟို ... ကိုလေးညို့နော်၊ အစ်ကိုကို ကျေးဇူးလည်းတောင်းတယ် ... တောင်းလည်း တောင်းပန်ပါတယ် ... နော်”

ခင်သည် ပြောလည်းပြော ထလည်းထကာ သူ့မျက်နှာချင်းဆိုင်ခုံကိုရွှေ့ပြီး သူ့အတွက် စားစရာတွေမှာပြီးနောက်မှာ စကားပြန်ဆက်သည်။

“အဲဒီလိုတိစ္ဆာမျိုးကို မဆင်မခြင် လုပ်မိတဲ့အတွက် အရမ်းတောင်းပန်ပါတယ်၊ အစ်ကို ရည်းစားတို့၊ မိန်းမတို့ကိုလည်း ...”

“အာ ... ဟေ့ ... ဟေ့၊ ဘာမိန်းမလဲ ... ကိုယ်မှာရည်းစားလည်းမရှိဘူး၊ မိန်းမဆို ပိုဝေးသွားပြီ ...”

အဲဒါက ထားပါတော့ မင်း ဘာလို့ အဲဒီလိုလုပ်တာလဲ ဆိုတာကို ကိုယ် သိချင်တယ်”

သူက နားလည်သလိုဖြစ်ပြီးသား ဇာတ်ထုပ်ကို ခင်အပြောဖြင့် ကြားချင်ပါသည်။ ခင်က ခေါင်းတစ်ချက် ဆတ်ပြကာ ...

“အင်း ... ပြောပြပါမယ်၊ အရင်ဆုံး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မိတ်ဆက်ရဦးမယ်၊ ခင်နာမည်က ခင်အနှိုင်းမဲ့ပါ၊ ခုနက ကောင်ကတော့ မင်းမဟော်တဲ့ ခင်ရည်းစားပဲ ဆိုပါတော့၊ သူ့မှာက ခင်မကြိုက်တဲ့ character တွေ ရှိနေတယ် ...”

အဲဒါတွေကို ပြင်ဖို့ပြောခဲ့ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့လည်း သူက လက်မခံဘူးလေ၊ အဲဒါနဲ့ပဲ ခင် သူ့ကို လမ်းခွဲဖို့ ဆုံးဖြတ်တာ၊ သူက လုံးဝအဖြတ်မခံဘူး၊ အဲဒါနဲ့ပဲ ခင်က ငါ့မှာ လက်ထပ်ရမယ့်ချစ်သူ ရှိတယ်ဆိုပြီး ပြောလိုက်မိတော့ သူက မယုံ၊ အဲဒါမှာ အစ်ကိုကို အကူအညီတောင်းခဲ့ရတော့တာပဲ”



ဪ ... သူ ကြားထားတဲ့သတင်းနှင့် နည်းနည်းတော့ လွဲနေပါသည်။ ခင်နှင့် မင်းမဟော်က ရန်ဖြစ်လိုက် ပြန်ချစ်လိုက် မဟုတ်ဘူး။ ရန်ဖြစ်တာ လမ်းခွဲဖို့၊ ပြန်ချစ်တာ လမ်းခွဲမခံလို့။ လေးညှို့သည် ချစ်စရာကောင်းသော ခင်ကိုကြည့်ကာ တစ်ချက်ပြုံးလိုက်လျှင် ...

“ဘာဖြစ်လို့ ပြီးတာလဲ၊ ဒီမှာ ရှင့်ကူညီမှု ပြီးသွားပြီနော် ကျေးဇူးလည်းတင်ပြီးပြီ၊ ဘာမှစာရင်းမရှိတော့ဘူး -

အဲဒီလိုမျိုး ရိသလို နေသလို အပြုံးမျိုး မပြုံးစမ်းပါနဲ့ဟား ... သူ အရမ်းအံ့အားသင့်သွားပါသည်

ကြည့်စမ်း ... အခုတော့လည်း စောစောက မျက်နှာငယ်လေးနဲ့ အကူအညီတောင်းသူဟာ ခင် မဟုတ်တော့သလို အထာမျိုးနဲ့ သူ ပြီးတာကိုတောင် ထပြုံးချဲနေသေးသည်။ အဲဒီကောင်မလေးက တကယ် တစ်မျိုးလေးပင် ဖြစ်ပါသည်။

“မင်းကလည်းကွာ၊ ကိုယ်ကလည်း မင်းကို ကူညီထားသေးတယ်၊ ကျေးဇူးရှင်ကို အဲဒီလို ပြောစရာလားလို့ဟင်”



“တော်စမ်းပါ ... ရှင်တို့ယောက်ျားတွေ ဒီအစားထဲကချည်းပဲနော်၊ နည်းနည်းလေး ပစားပေးလိုက်တာနဲ့ အထာတွေက ဒါချည်းပဲ”

အံ့ဩစရာ ကောင်မလေးကို သူက ဘာမှဆက်မပြောချင်တော့ဘဲ ပခုံးအသာတွန့်ကာ ထထွက်လာဖို့ပဲ စဉ်းစားလိုက်သည်။ မင်းနဲ့ကိုယ် ဒီနေရာမှာတင် ဇာတ်လမ်းက ပြတ်သွားမှာမဟုတ်တာ ခင်ရယ်။

“ကဲ ... ကဲ ... မင်းကို ကိုယ် ဆက်မပြောတော့ဘူးနော်၊ အိုခေ ... ကိုယ်ကူညီမှု ပြီးပြီဆိုတော့ ကိုယ် သွားတော့မယ်”

“ကျေးဇူးပဲ”

ရွဲသလိုလို ခပ်မဲ့မဲ့မျက်နှာကို မပြင်ဘဲ ဂရုမစိုက်ဘဲနဲ့ မမ်းထားကာ သူ့ကို “ကျေးဇူးပဲ” လို့ ပြောလိုက်ပုံလေးကို သူက ဘဝင်ခိုက်သွားစွာဖြင့် အဓိပ္ပာယ်ရှိသော အပြုံးတစ်ခုဖြင့်ပြုံးတာ ...

“ရပါတယ်ကွာ၊ ကိုယ့်နာမည်တော့ မှတ်ထားပေါ့၊ လေးညှို့တဲ့၊ လမ်းမှာတွေ့ရင် ခေါ်နိုင်ပါဗာယ် ...

www.burmeseclassic.com



သွားလိုက်ပါဦးမယ် ခင်အနှိုင်းမဲ့”

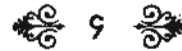
သူက ပြောပြီးနောက်မှာ လူတို့ကလေးတွေကလေးနဲ့ ကြည့်ကြည့်ကြည့်ကြည့်

အစကတော့ သူက ခင်နှင့် ဒီနေရာမှာတင် ရင်းနှီးမှုအရယူမည်
ဟု တွေးထားသော်လည်း ခင်ရဲ့ဂျစ်တစ်တစ်ပုံစံကြောင့် တခြား
နည်းပြောင်းသုံးဖို့ပဲ စဉ်းစားထားပါသည်။

မင်းနဲ့ကိုယ် ဆုံကြရဦးမယ် ခင်။



ဝေခန့်စား၊ အကြံပြုစား၊ မိတ်ဆက်စားများ ပေးဆိုလိုပါလျှင်
အမှတ် ၅၅၊ ၁၉-လမ်း၊ လသာပြင်၊ နယ် သို့
ရေသားပေးဖို့ နှိပ်ပါသည်။



ခင်ရဲ့ ဖျတ်ထိုးဉာဏ်သုံးကာ လှလှပပလေး မဟော့
ဖြတ်နိုင်ခဲ့သည့်အတွက် ခင် အရမ်းကို ကျေနပ်ရပါသည်။
သူသည် မဟော်နှင့် အောင်မြင်စွာ လမ်းခွဲနိုင်ခဲ့သည့်အတွက်
အောင်လွန်း၍ ရုပ်ရှင်တွေကြည့်တာ များသွားသဖြင့် မနက်ကို
အသိနာရီကျော်မှ နိုးလေသည်။

ဆုဝေကိုလည်း “နင် ရန်ကုန်ပြန်ရောက်မှ ငါ သူ
ဘယ်လိုဖြတ်လိုက်တယ်ဆိုတဲ့ လက်ချာရိုက်မယ်” ဆိုပြီး
ဆရာမကြီးအထာနှင့် ဒိုင်ထားလိုက်သည်။

ခင်သည် အပြုံးတစ်ခုဖြင့် အိပ်ရာပေါ်က ဆင်းကာ
အိပ်ကိုင်ရေသန့်ရှင်းရေးလုပ်ပြီး breakfast စားဖို့ အောက်ထပ်

သို့ ဆင်းလာခဲ့တော့သည်။ အင်း ... ဒီအချိန်ဆို ဖေဖေလည်း ကုမ္ပဏီသွားပြီ။ ကိုလေးလည်း ရုံးသွားပြီဖြစ်သည်။

ခင်ကတော့ နေ့ခင်းလောက်မှ ဆိုင်ဘက်တစ်ခု သွားတော့မည်။ ဆိုင်မှာက အားကိုရတဲ့ ဆွေမျိုးနီးစပ် ညီမတစ်ယောက်ကို မျက်နှာလွဲလို့ ရတာမို့ ပူစရာမလိုပေ။

ခင်သည် သီချင်းလေးတအေးအေးဖြင့် အောက်ထပ်သို့ ဆင်းလာလျှင်တော့ ဒိုင်းနင်းရှမ်းထဲမှ မအေးကို ခေါက်ဆွဲပြုတ်တစ်ပွဲဟု လှမ်းအော် မှာလိုက်ကာ ဧည့်ခန်းထဲမှာ TV ထဲကြည့်မယ်ဆိုပြီး ဧည့်ခန်းဆီသို့ ရောက်လာလျှင် ဆိုဖာပေါ်မှာ အခန်းသား ခြေချိတ်ထိုင်နေသည့် ဖေဖေနှင့် ကိုလေးကို တွေ့ရသလို ခင်သည် အံ့ဩဘနန်းဖြင့် ဖေဖေဘေးမှာ ဝင်ထိုင်ရင်း ...

“ဖေဖေနဲ့ ကိုလေးက အလုပ်မသွားဘူးလား”

“မသွားဘူး ... နင့်ကို ပြောစရာရှိလို့ စောင့်နေတာ”

ပြောစရာ။ ကိုလေးရဲ့ ခပ်မာမာလေသံကြောင့် အချက် အံ့အားသင့်သွားရသည်။ ကိုလေးဟာ ခင်ကို ဘယ်တုန်းမှ ဒီလို လေသံမာမာ မပြောဘူး။ ခင်သည် ဧဝေဝေါဖြင့် ဖေဖေနှင့် ကိုလေးကို ကြည့်ကာ ...

“ဘာများ အရေးတကြီးကိစ္စမို့လို့လဲ”

“မိခင် ... မနေ့က နင်နဲ့အတူတူရှိနေတဲ့ ကောင်က ဘယ်ကကောင်လဲ”

“ဟမ် ... မနေ့က”

ခင်သည် ကိုလေးရဲ့ ခပ်မာမာအမေးကြောင့် ခင်တရက် ကြောင်သွားကာ ဘာပါလိမ့်ဆိုပြီး တွေးမိသွားသည်။ ... မနော့ပါလိမ့်။ မနေ့က ခင်နဲ့အတူရှိနေတဲ့ကောင် ဆိုတော့ ... ဆိုတော့ ...။ ဘုရားရေ ... ဟို ... ဟိုကောင် မင်းမဟော်လား။ ... လေးညှို့ဆိုတဲ့ တစ်ယောက်ကိုလား။ ကိုလေး ဘာ ... သိသွားလို့လဲ။

“တောက် ... မဖြေနိုင်တော့ဘူးလား မိခင်ရဲ့၊ ဟင် ... ဘယ်နှယ်ကွာ၊ နင်က အကောင်တစ်ကောင်ကို လက်ချိတ်လို့တဲ့၊ ခင်အနှိုင်းမဲ့မှာ ချစ်သူရနေပြီလားဆိုပြီး ရုံးက ငါ့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် ပြောမှပဲ သိရတော့တယ်၊ ပြောစမ်း ... အဲဒီကောင်က ဘာကောင်လဲ၊ နင့်ရည်းစားလား”



ဟား ... ဒါဆို ကိုလေး ပြောနေတဲ့သူက ဟို ... လေးညှို့ ဆိုတဲ့သူပေါ့။ ခင်သည် ကြံကြံဖန်ဖန်တွေ့မှ တွေ့တတ် သည့် ကိုလေးရဲ့သူငယ်ချင်းကိုပဲ ကျိတ်ပြီးမေတ္တာပို့မိလေသည်။ တော်တော်ကို ရည်ကြောတဲ့သူ။

“သမီး ... သမီးမှာ ချစ်သူရှိနေပြီပေါ့။ ကံ ... ပြော၊ သမီး ကောင်လေးနဲ့ တွဲနေတာ ကြာပြီလား။”

ဘုရား ... ဖေဖေကပါ မေးလာပြီ။ ကိုလေးက “ဟဲ့ ... ဖြေလေ” ဆိုပြီး ဟန့်လိုက်လျှင်တော့ ခင်သည် မဖြစ် မဖြစ် ဖြေရမည့် အခြေအနေကို ရောက်လို့လာခဲ့သည်။ အင်း ... ဘယ်လိုဖြေရပါ။ ခင်သည် အဲဒီရည်းစားကို မင်းမဟော်ပါဆိုပြီး တော့လည်း ခေါင်းစဉ်မတပ်ချင်တော့။ ဒီတော့ကား ဟိုတစ်ယောက် နာမည်ကိုပဲ ထပ်အလွဲသုံးစားလုပ်ရတော့မလား။

“သမီး ... ဖေဖေ မေးနေတယ်လေ”

“ဟို ... ဟိုလေ”

ခင်က အထစ်ထစ်အငေါ့ငေါ့နှင့် ဘာဖြေရမှန်းမသိ ဖြစ်နေတာကို ဖေဖေက ခင် ကြောက်နေတယ်ဟု အဓိပ္ပာယ်တတ် ကောက်ကာ ခင်ရဲ့ပခုံးကို ခပ်ဖွဖုတ်ပေး၍ ...



“ဘာမှမကြောက်ပါနဲ့ သမီးရယ်၊ ဖေဖေနဲ့သမီးကိုလေးက မေးတယ်ဆိုတာလည်း ဒီသူငယ်ဟာ သမီးနဲ့သင့်တော် မတော် ဆုံးဖြတ်ဖို့ပါပဲ ...

ဒီအရွယ်မှာ ချစ်သူရည်းစား ရှိတာကို ဖေဖေက အပြစ်လို့ မဆိုပါဘူး။ ဒါသဘာဝပဲလေ။ ကိုလေးက သူ့ ညီမဆိုတော့ အဲဒီလို အမေးခံလိုက်ရတော့ မျက်နှာမူသွား တာပေါ့။ သမီးကို ဆူဖို့မဟုတ်ပါဘူး။”

အား ... ဒီနေ့ကတော့ unlucky day ပဲ။ ခင် ပြီးပြတ်သွားပြီဟု ထင်မှတ်ထားတဲ့ ကိစ္စဟာ အခုမှ ဇာတ်လမ်း စသလိုကို ဖြစ်ချေပြီ။ ဖေဖေကတော့ အရမ်းကို သိချင်စေဖြင့် မေးနေတာဖြစ်၏။ ခင်သည် ဟိုကိစ္စတွေကို အမှန်အတိုင်း မခြွင်း မချန်သာ ပြောပြလိုက်လျှင် မိန်းကလေးဖြစ်ပြီး ဒီလောက်ထိ အလွဲသုံးစား လုပ်ရဲရသလားဆိုပြီး ခင်ကိုလည်း ရက်ရက်စက် စက်ကို ညှော်စီးရီးထုတ်တော့မှာဖြစ်သည်။

ဖေဖေက လူပုစိတ်တိုဖြစ်သည်။ အရာရာကို ခင် စိတ်ကြိုက် ဖြစ်စေပြီး ခွင့်မလွှတ်နိုင်လောက်တဲ့ အပြစ်ကိုလုပ်မိ



ပြီဆိုရင်လည်း အပီအပြင်ကိုဆုကာ အပြစ်ပေးတတ်သူမျိုးဖြစ်သည်။ အဲဒီလိုမျိုးကို ခင်က အမှန်အတိုင်း ဘယ်ပြောဝံ့ပါမည်နည်း။

“ခင်နဲ့သူက ချစ်သူဖြစ်တာ သိပ်မကြာသေးပါဘူး ဖေဖေ၊ ခင် ဖေဖေနဲ့ ကိုလေးကို မပြောသေးဘူးဆိုတာကလည်း သူ့ကို ခင်က လက်တွဲဖော် ဖြစ်ထိုက်မဖြစ်ထိုက် လေ့လာနေဆဲမို့ပါ”

“ဒါဆိုလည်း ဖေဖေတို့က သမီးအတွက် ဝိုင်းစဉ်းစားပေးတာပေါ့၊ ကဲ ... သမီးကောင်လေးကို ဖေဖေတို့ဆီ ခေါ်လာခဲ့”

ဘုရား ... ကယ်တော်မူပါ။ ခင်သည် ခေါင်းကို ဆယ်ပေါင်တူကြီးဖြင့် အဖိခံထားရသလို လေးလံလာကာ သေချင်စော်ပါ နံ့သွားတော့သည်။ ဖေဖေတို့ဆီ ခေါ်လာခဲ့တဲ့။ ခင်က ဘယ်သူမှန်း၊ ဘယ်ကမှန်း၊ ဘာမှမသိတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို ဘယ်ကဘယ်လို သွားရှာခေါ်ရမှာတုန်း။ ပြီးတော့ ခင်က ဆက်ဟန်မဆောင်ချင်တော့။

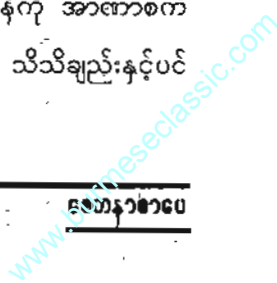
“ဖေဖေကလည်း ဟိုသူ့ကို ခင်က လက်ထပ်ဖို့သင့်တော်တဲ့သူ ဟုတ်၊မဟုတ် ဘာမှလဲ စဉ်းစားရသေးတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဖေဖေနဲ့ ကိုလေးရဲ့အချိန်အကုန်ခံပြီး သူ့ကို အဖက်လုပ်ပြီး တွေ့မနေပါနဲ့၊ ခင်ကလည်း သူ့ကိုမကြာခင်လမ်းခွဲတော့မှာ”

“ဟေ”

“ဟား... မိခင် ... ငါလုပ်လိုက်ရ သေတော့မယ်၊ ဒါဆို အဲဒီရည်းစားက အပျော်ပေါ့ ဟုတ်လား ... နင့်ကိုယ်နင် ဘာထင်နေလဲ မိခင်၊ နင်က မိန်းကလေးနော်”

“ဟုတ်တယ် သမီး၊ အဲဒါမျိုးကိုတော့ ဖေဖေလည်း လုံးဝ လက်သင့်မခံဘူး၊ သမီး ရွေးချယ်ထားတဲ့ ချစ်သူကို ဖေဖေတွေ့ချင်တယ် ... ဒါပဲ”

ခင်သည် ဘာမှကို ဆက်ပြောလို့ မရနိုင်တော့ပါ။ ဖေဖေရဲ့ “ဒါပဲ” ဟာ ခင်အတွက်တော့ အလွန်ကို အာဇာနည် ပြင်းထန်ပါသည်။ ခင်သည် မရနိုင်မှန်း သိသိချည်းနှင့်ပင် အတင်းတားကြည့်ပါသည်။





“ဟို ... ဖေဖေ ခင် သူ့ကို ...”

“တော်ပြီ ... ခင်အနှိုင်းမဲ့ ... မင်း ဖေဖေစိတ်ကို သိတယ်၊ နော်၊ ဖေဖေ စီစဉ်ပေးတဲ့ တစ်ယောက်ကိုလည်း မင်း အကြောင်းပြချက်မရှိ ငြင်းထားခဲ့တယ်၊ အခု မင်းကိုယ် တိုင် လူမြင်ကွင်းမှာ လက်ချိတ်ပြီး တွဲနေတဲ့သူ၊ အဲဒါကို အပျော်ပါဆိုပြီးတော့ မင်း မပြောနဲ့ ...

သူ့ကို ဖေဖေနဲ့ ပေးတွေ့ပါ”

“ဟို ... သြော် ... သူ့တု လောလောဆယ် ခရီးထွက်နေ တယ် ဖေဖေ”

ခင်စကားကို ဖေဖေက မယုံကြည်ဟန် တစ်ချက် ကြည့်ကာ ခေါင်းတစ်ချက် ညိတ်ပြပြီး ...

“သူ ပြန်လာရင် ဖေဖေဆီ ခေါ်လာခဲ့ပါ ခင်”

ဖေဖေက အပြတ်ပြောကာ ထထွက်သွားတော့သည်။ ခင်သည် ကိုလေးကို အားကိုးရမလားဆိုပြီး လှမ်းကြည့်လျှင် ကိုလေးက ခပ်တင်းတင်း မျက်နှာဖြင့် ...

“ကြပ်ကြပ်သတိထားပါ မိခင်”



ကိုလေးက ဒေါသတကြီးဖြင့် ဝမ်နင်ပေးသွားကာ ထထွက်သွားလျှင်တော့ ခင်သည် ငိုမဲ့မဲ့မျက်နှာဖြင့် ဆိုဖာပေါ်မှာ ခွေခေါက်ထိုင်ကာ ကိုယ့်နဖူးကိုသာ ကိုယ်ပြန်ထုမိသည်။

ဒုက္ခပဲ။ ခင် မဆင်မခြင်နဲ့ ပြီးပြီးရောလုပ်ခဲ့တဲ့ကိစ္စ က မီးခိုးကြွက်လျှောက်လိုက်ကာ ဖေဖေနှင့် ကိုလေးနားသို့ ပေါက်သွားချေပြီ။ ခင်သည် ဖေဖေနှင့် ဘယ်သူ့ကို တွေ့ပေးရ မှာလဲ။ ဟိုလူက ဘယ်ကမှန်းမသိဘဲ ခင် ဘယ်လိုရှာရမှာတုန်း။ မနေ့ကတော့ အားလုံး အိုကေဆိုပြီး ပြုံးပျော်နေခဲ့ပေမယ့် ဒီကနေ့ မှာတော့ ခေါင်းကြီးစရာ ကျိုင်းကြီးကြီး ပေါ်လာခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

ခင်သည် ဖေဖေနှင့် သူ့ကို အမြန်ဆုံးတွေ့ပေးဖို့ ခေါင်းတွေပူအောင် အကြံထုတ်နေရတော့မည်။

ပြီးတော့ သူ့ကို ရှာဖွေဖို့ဆိုတာ တော်တော်ကို မလွယ်ပေမယ့် ကြိုးတော့ ကြိုးစားရပါလိမ့်မည်။



သူ့အတွက် မဟာအခွင့်အရေးတစ်ခုအဖြစ် ဖန်ဆင်းပေးသော ကံကြမ္မာရဲ့ လက်ဆောင်ကို သူက အရမ်းကို တန်ဖိုးထားမိပါသည်။ အဲဒီအခွင့်အရေးရဲ့ နောက်ဆက်တွဲတွေ ဖြစ်လာဖို့တော့ သူ့ဘက်ကပဲ ကြိုးစားရပါလိမ့်မည်။ ခင်ဟာ သူ့ဘဝပဲ ဖြစ်သည်။

အခုဆိုရင် ခင်ဟာ သူ့ရည်းစားကိုလည်း ဘာဖီလင် မှမရှိတော့။ တရားဝင် ပြတ်ပြတ်စဲစဲလည်း ဖြစ်သွားပေပြီ။ ခင်နှင့် မင်းမဟော်ကို ဒီလိုဖြစ်လာမယ်လို့ မမျှော်လင့်ထားခဲ့ပေမယ့် လက်တွေ့မှာတော့ သူတို့နှစ်ယောက် ပြတ်သွားကြပေပြီ။

အဲဒီအတွက် သူ့မှာ ခင်ကို ကြိုးစားပိုင်ခွင့် အပြည့်အဝ ရှိသွားပြီ။ လေးညှို့သည် အစကတော့ သာမန်ပုံစံနှင့်ပင် ခင်အနားကိုကပ်ဖို့ တွေးခဲ့ပေမယ့် တကယ့်တတယ်မှာ ဘာက အကောင်းဆုံးဆိုတာ သူ့သဘောပေါက်ပါသည်။ ဒါကြောင့်မို့

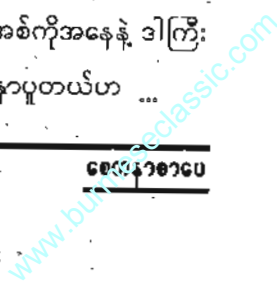


လည်း ခင်အဖေ သူ့ယောက်ျားမလောင်းနှင့် ခင်အစ်ကို သူ့ယောက်ျားမလောင်းကို ခွင့်ပန်ကာ ပါမစ်ယူထားတာဖြစ်သည်။

ရွှေယောက်ဖက သူနှင့် ကျောင်းနေဖက်မို့ ဘော်ဒါ အရင်းကြီးတွေ ဖြစ်သောကြောင့် ပြောမနာ ဆိုမနာ ဖားစရာ မလိုပေ။ သူ့အတွက်တော့ ခင်တို့မိသားစုနှင့် ပတ်သက်ရတာဟာ အဆင်ပြေပေမယ့် ခင်ကိုကျတော့ ဘာကြောင့်မှန်းမသိပါ။ ချစ်ပေမယ့်လည်း ခင်ရဲ့ကန့်လန့်တိုက်တာလေးတွေကိုတော့ အမြင်နည်းနည်းကတ်ချင်ပါသည်။

သူ့ရဲ့ plan အတွက် ကူညီပံ့ပိုးပေးမည့် ရွှေယောက်ဖနှင့် ဘီယာဆိုင်မှာ ဆွေးနွေးဖြစ်သောအခါတွင်တော့ ရွှေယောက်ဖက ဤသို့ မှတ်ချက်ပြုလာပါသည်။

“မင်း အဲဒီလိုလုပ်တာ ဖြစ်ပါ့မလား လေးညှို့ရ၊ ခင်က ဒီကိစ္စကြီးကို သိသွားပြီဆိုရင် မင်း ဘယ်လိုရှင်းမှာလဲ၊ နောက်ပြီး မင်းလုပ်နေတာကြီးက မပိုင်ဝက်မွေးမယ့်ကိစ္စကြီးနော်၊ ငါ့ညီမ ယောက်ျားရဖို့အတွက် ဒီလောက်စိတ်အားထက်သန်စွာ ကူညီပေးတဲ့ အစ်ကိုအနေနဲ့ ဒါကြီးကို ကူညီဖို့ဆိုတာက ခင်ကို မျက်နှာပူတယ်ဟာ ...





ကြည့်လုပ်ဦး 'လေးညှို့'။

အဲဒီစကားကြောင့် သူက သဘောကျစွာဖြင့် တဟားဟား ရယ်မောမိသွားသည်။ အင်း ... ထိုက်တန်ပြောတာလည်း သဘာဝတော့ ကျပါသည်။ သူ့လုပ်ရပ်ဟာ အစပိုင်းမှာ အိုခေ နိုင်ပေမယ့် ဇာတ်သိမ်းပိုင်းမှာ အိုခေ၊မခေ မသေချာပေ။ အခန့် မသင့်ရင် မုန်းတောင် မုန်းနိုင်ပေသည်။

ဒါပေမဲ့ သူက အများတွေးထားသလို မတွေးမိဘဲ ဒီအစီအစဉ်ဟာ ခင့်အချစ်ကို ဖြတ်လမ်းနည်းနဲ့ ယူတာမျိုးလို တွေးမိသည်။

ခင့်ကို ရယူပိုင်ဆိုင်ဖို့အတွက် အထိရောက်ဆုံးနည်းကို သုံးလိုက်တာမျိုးပဲဖြစ်သည်။

“ခင့်ကို ငါ try လုပ်ဖို့ စဉ်းစားတဲ့အခါမှာ ဒီနည်းက ငါ လက်ထဲကို အလိုလို ရောက်လာတာ၊ ငါ မဖန်တီးဘဲနဲ့ သူ့ဘာသာကို အစီအစဉ်တကျ ဖြစ်သွားတာ၊ အဲဒီတော့ အခွင့်အရေးကို လက်လွှတ်မခံဘဲနဲ့ ငါ ကြိုးစားဖို့ပဲ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ် ထိုက်တန် ...”

ငါ့ဇာတ်ကို ငါနိုင်အောင် က၊နိုင်ပါတယ်၊ မင်းနဲ့ အန်ကယ့်ကိုသာ တစ်ခုတောင်းဆိုချင်တာက ငါ့ကိုကူညီပေးဖို့ပါ”

“ငါက ကူညီပြီးသားပါ လေးညှို့ရာ ... မင်းဇာတ်သားကောင်းကောင်းနိုင်တယ်ဆိုရင် ပြီးတာပါပဲ”

အိုခေ ...။ အားလုံးကိုတော့ အစီအစဉ်တကျ ဆွဲပြီး သွားပြီဖြစ်သည်။ သူ့ရဲ့ကြိုးပမ်းမှု တစ်ခုဖြစ်သော ပြကွက်ကို ဆော့ ဒီကနေ့ နံနက်မှာပဲ ခင့်ဖေဖေနှင့် ထိုက်တန်က သရုပ်ဆောင်ပြီးသွားပြီ။ သူ့ကဏ္ဍပဲ လိုတော့သည်။

သူကတော့ နောက်နှစ်ရက်လောက်နေမှ ခင့်အနားတိုသွားမည်။ သူ့လုပ်ရပ်တွေဟာ ပေါကြောင်ကြောင်များ ဖြစ်နေပြီလားဟု တွေးကြည့်မိသည်။ ဒါပေမဲ့လည်း မတတ်နိုင်ပါ။ ခင့်ထို ချစ်တာဟာ ပကာသနဂုဏ်သိက္ခာ၊ ဘာတစ်ခုမှ ထည့်မတွက်ခဲ့တာကြောင့် သူဟာ ဒီလုပ်ရပ်ကို မှန်တယ်လို့ပဲ ယူဆထားပါသည်။

အမိက၊ကတော့ ခင့်နဲ့ အနီးဆုံးမှာ ရှိနေချင်တာပဲ ဖြစ်သည်။ အဆစ်လေး ပေးရင်တော့ ခင့်အချစ်ကိုပါ ရချင်ပါသည်။



www.burmeseclassic.com

မျှော်လင့်မထားပါဘဲနှင့်ကို့ ခင်ရဲ့ လုပ်ရပ်ဟာ ဒီလောက်ထိ ဟိုးဟိုးကျော် ကျွိုင်တွေတက်လာလိမ့်မည်ဟု မထင်ထားခဲ့သဖြင့် ဒီလိုလုပ်မိတာဖြစ်သည်။ အခုမှ “တစ်ခါတည်းပါ” ဆိုပြီးတော့ သွားရှင်းပြလိုလည်း မဖြစ်။ ဆုဝေက မန္တလေးက ပြန်ရောက်လာလို့ အကြောင်းစုံ ရင်ဖွင့်လိုက်သော အခါမှာတော့ ခင်ကို ဝေဖန်သည်မှာ နေစရာနေရာကို မရှိတော့။

“ခင်ရယ် ... ဒုက္ခပါပဲ၊ နင် အဲလို စွတ်လုပ်လိုက်တော့ ပြဿနာတွေက တန်းစီကုန်ပြီပေါ့ဟဲ့... အခုဆို ဟိုကောင် မင်းမဟော်နဲ့ ပြတ်သွားပေမယ့် တစ်ကျွိုင်က ပေါ်လာပြန်ပြီ၊ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ... နင် အဲဒီလူကို ဘယ်မှာသွားရှာမလဲ”

ခင်သည် အားခနဲတောင် ထအော်ပစ်ချင်တော့သည်။ ဒုက္ခပါပဲ ...။ ခင်ဟာ ရှင်းလေရှုပ်လေ၊ ရှုပ်လေရှင်းလေ ဖြစ်နေ

ဖြစ်သည်။ ဒီကိစ္စကို ခင် ဘယ်လိုရှင်းရမလဲ။ ဖေဖေက ခင် ချစ်သူနှင့် တွေ့ချင်ပါသည်တဲ့။ ကိုလေးရဲ့သူငယ်ချင်းကလည်း အဲလူကို မြင်ဖူးထားတယ်ဆိုတော့ ခင်ဟာ ဖေဖေနှင့်ကိုလေး အင်ထုလို့ မရတော့။ ဒါပေမဲ့ လေးညှို့ ဆိုသူကို ခင်က ဘယ်အရာ ဘယ်ကာလမှာ သွားရှာရမှာလဲ။

“အား ... စိတ်ညစ်လာပြီဟာ၊ ဖေဖေကို အမှန်အတိုင်း ပြောလိုက်ရင် ကောင်းမယ်”

“အေး ... ဒါဆိုရင်လည်း ဇာတ်က ဒီမှာတင် The End စာတန်းထိုးလို့ မရဘူးနော် ဒေါ့ခင်၊ မင်းမဟော်ကို နင့်အဖေက ထပ်တွေ့မယ်ဆို သွားပြီ”

အား ... သေချင်စိတ်တောင် ပေါက်လာပြီ။ ခင်ရဲ့ ကိုယ့်က မသေးပါချေ။ ဆုဝေ ပြောသလိုပဲ ခင်က “လေးညှို့ဟာ ချစ်သူ မဟုတ်ပါဘူး” ဆိုတာနှင့် ဇာတ်ရည်လည်အောင် ပြောသနစ် အစုံအလင်ကို ခင်က ရှင်းရတော့မည်။ အဲဒါမှတစ်ဆင့် အောက်ဆက်တွေးကြည့်ရင် မင်းမဟော်ကိစ္စပါ ပေါ်လာကာ ခင်က တွေ့မယ်ဆိုရင် ပြီးပါလေကော။ ခင်ဟာ အခုမှ ဆုပ်



လည်းစူး။ စားလည်းရူး အခြေအနေထဲမှာ နေ၊ နေရတာဖြစ်တော့ သည်။ ဘယ်ဘဝက ဝင့်ကြွေးမှန်းကို မသိတော့ပါ။

“အင်း ... နင့်ကိုလည်း ငါ ဘယ်လိုကူညီရမယ်ဆိုတာ မတွေးစာတ်တော့ဘူး။ ဒါပေမဲ့ နင် စိတ်တော့မလျှော့နဲ့ ခင့်၊ နင့်အဖေကို အချိန်ဆွဲနိုင်သမျှ ဆွဲထားဟာ၊ အချိန်ရ လေ ငါတို့အတွက် စဉ်းစားချိန် ကြိဖန်ချိန် ပိုလာလေ ပဲ”

“အေးပါ ... အေးပါ”

ခင်က ခေါင်းတစ်ချက်ဆတ်ပြကာ ပြောလိုက်သော ‘အေးပါဟာ’ဟာ အတော်ကို အားပျော့နေပြီဆိုတာ ကိုယ့်ဘာသာ ရိပ်မိပါသည်။ ဖေဖေကို အချိန်အကြာဆုံး ဆွဲထားနိုင်မှ အလွန်ဆုံး နှစ်ပတ်ပေါ့။ ဒီနှစ်ပတ်အတွင်းမှာ ခင်က ဘယ်မှာနေမှန်းမသိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဘယ်လိုရှာရမှာလဲ။ ဒီတိုင်းဆိုရင်တော့ ခင်ဟာ လိမ် လည်မှုပါရောပေါင်း၍ အပြစ်ပေးခံရသည့်အနေနှင့် ဖေဖေပေးစား တဲ့ယောက်ျားကို ယူရတော့မလား မသိပါ။ မနက်ကပဲ ဖေဖေက ခင်ကို စကားစလာတာဖြစ်သည်။



“ခင် ... သမီးကောင်လေး ခရီးသွားတာ ပြန်မရောက်သေး ဘူးလား”

breakfast ဝိုင်းမှာ ကြားလိုက်ရတဲ့ စကားကြောင့် ခင်ဟာ မြီးရှည်ကို ဆက်မစားနိုင်ဘဲ နင်ခနဲ ဖြစ်သွားကာ ဘိုတွေ ဟယ်တွေ အာမေဒိုတ်ပြုနေတော့ ဖေဖေက စိတ်မရှည် ဆန်ဖြင့် ...

“ဖေဖေ မေးနေတာကို ဘာကြောင့် မဖြေတာလဲ”

“မဟုတ် ... မဟုတ်ပါဘူး ဖေဖေ၊ သူက ပြန်လာတော့မှာ ပါ။ နယ်ဘက်သွားတော့ နည်းနည်းရက်ရှည်နေတာပါ ဖေဖေ”

“သူ့ကိုတွေ့ချင်တယ်လို့ သမီးကို ပြောထားပြီးသားနော်”

“ဟို ... ဖေဖေ”

ဖေဖေက ခင်ကို ဆက်ပြောခွင့် မပေးဘဲ လက်ကာ ထား စကားဆက်၏။

“ဖေဖေ တွေ့မယ်ဆိုတာ သမီးနဲ့သိတဲ့သူကို သိချင်တဲ့ ပုံစံမျိုးပဲ၊ အဲဒီလိုသဘောထားနဲ့ ဖေဖေ တွေ့တာ၊ ဒါကြောင့်

www.burmeseclassic.com



သမီး ဘာမှအတွန့်တက်လို့ မရဘူး၊ နောက်ပြီးတော့
ဖေဖေ ပြောချင်သေးတာက သမီးကို သဘောတူထားတဲ့
သူနဲ့ ဖေဖေ ရည်ရွယ်ထားတယ်၊ အေး ... ဒါပေမဲ့ သမီး
ရဲ့ရှေးချယ်သူကိုပဲ ဖေဖေ ဦးစားပေးမှာပါ။ အဲဒါ သမီးကို
သိအောင် ပြောထားတာ”

ဖေဖေဆိုလိုသွားတဲ့ သဘောက ရှင်းရှင်းလေးပဲ
ဖြစ်သည်။ ခင်ကို ပညာသားပါပါနှင့် ပြောသွားတာပဲဖြစ်သည်။
ခင်ချစ်သူကို စောင့်ကြည့်မယ်၊ အကဲခတ်ကြည့်လို့မှ နီးဆိုရင်
ဖေဖေ စီစဉ်တာကို လက်ခံရမယ်ဆိုတဲ့ သဘောပဲဖြစ်သည်။
တိုက်ရိုက်ပြောမသွားပေမယ့် ဆိုလိုချင်တာက ဒါပဲဖြစ်သည်။

ခင်သည် မနက်ကအကြောင်းကို တွေးတိုင်း တဟင်း
ဟင်း သက်ပြင်းတွေချကာ စိတ်တွေညစ်နေရပါသည်။ ဆုဝေက
လည်း ခင်အတွက် ဘာလုပ်ပေးရမလဲဆိုတာပဲ စဉ်းစားနေတာ
ဖြစ်သည်။

“ကြာပါတယ်ကွာ ခင် ... နင် ကိုယ်ချစ် သူချစ် မရတော့
လည်း သူချစ်ကိုပဲ ရှာတော့ဟယ်၊ နင့်ကိုကြိုက်နေတဲ့



ကောင်တွေထဲက တစ်ကောင်ကောင်ကို တွဲလိုက်၊ ပြီးရင်
ဒါ သမီးရည်းစားဆိုပြီး နင့်ဖားသားကိုပြလိုက်”

“အား ... တော်ပါဟယ် ... ဆားနဲ့ပဲ စားတော့မယ်၊ ရည်း
စားတော့ ထပ်မထားချင်တော့ပါဘူး၊ ဒီကိစ္စနဲ့တင် သေလို့
ရပြီ”

ခင်က ရှဲ့ကာမဲ့ကာနှင့် ညည်းညူလျှင် ဆုဝေက
တဟားဟားနှင့် အော်ရယ်မိပါသည်။ ခင် တစ်ယောက်လည်း
တော်တော်ကို စိတ်ညစ်ရပါသည်။

“ဪ ... ဒါနဲ့ နင့်ရဲ့ဟန်ဆောင်ဘဲကြီးကကော မိုက်
ရဲ့လား၊ ဘယ်လိုလဲ”

ဆုဝေက ပခုံးချင်းတိုက်ကာ လှမ်းမေးလိုက်လျှင်
ခင်သည် အဲဒီနေ့က အစ်ကိုကြီးရဲ့ပုံစံကို ပြန်လည်မြင်ယောင်လာ
မိသည်။ အသားအရေက မဟော်လို ဖြူညနဖပ်နေတာမျိုးမဟုတ်
ဘဲ ခပ်လတ်လတ်နှင့် ညိုစိမ့်စိမ့် အသားအရေမျိုးဖြစ်ကာ ယောက်ျား
ပီသတဲ့ပုံစံမျိုး။ ရုပ်ရည်က လူရည်သန့်ပုံမျိုးနှင့် ဟန်းဆမ်းဖြစ်
တယ်ပဲ ပြောရပါမည်။

www.burmeseclassic.com



“အင်း ... ချောပါတယ် သူလည်း၊ ဒါပေမဲ့ မဟော်လို ကိုရီးယားမင်းသားတော့ မဟုတ်ဘူး၊ ဟန်းဆမ်းဖြစ်ပြီး ယောက်ျားပီသတဲ့ပုံစံမျိုး gentleman ပေါ့ဟယ်”

“ဟား ... အလန်းစားပဲပေါ့၊ အေးဟယ် ... သူ့ကိုပြန်တွေ့ရင် အားလုံး အိုခေပြီ၊ နင့်ကို ဘာမှန်းမသိဘဲနဲ့တောင် ကူညီတာပဲဟာ၊ အခုလည်း ထပ်ကူညီမှာပဲ၊ နင်ကလည်း အဲဒီနေ့ကတည်းက လိပ်စာလေး ဘာလေး ကြိုတောင်းခဲ့ရမှာ”

“ဪ ... ငါလည်း ရှေ့ကိုသာ ကြိုသိရင် သူ့လိပ်စာ ဖုန်းနံပါတ်အားလုံး တောင်းခဲ့တာပေါ့ဟဲ့၊ ဟင်း ... အဲဒါ ထား၊ အခု ငါတို့ ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲဆိုတာ စဉ်းစား”

ဆုဝေက စိတ်ရှုပ်လာဟန် ခေါင်းတွေ တဖျင်းဖျင်း

ကုတ်ရင်းက မျက်နှာပါမဲ့ရှုံ့ကာ ...

“မသိတော့ဘူးဟယ်၊ အကောင်းဆုံးကတော့ နင် ရည်းစား အလိုရှိသည်ဆိုပြီး အချစ်လျှောက်လွှာသာ ခေါ်လိုက်တော့



ဒါမှမဟုတ်ရင်လည်း သတင်းစာထဲကနေ ကိုလေးညှို့ ရောက်ရာအရပ်မှ အမြန်ဆက်သွယ်ပါဆိုပြီး ထည့်ကြော်ငြာ လိုက်ပေါ့ဟယ်”

ခင်သည် တော်တော်ကို စိတ်တွေညစ်လာပြီ။ ဉာဏ်နီညာဏ်နက် စပါယ်ရှယ်ထွက်တဲ့ ဆုဝေတောင် မသိတော့ဘူးဆို ခင်တော့ မျှော်လင့်ချက် မရှိနိုင်တော့။

အချစ်နဲ့ ပတ်သက်လာရင် ကံဆိုးနေတဲ့ ခင်ဘာ ယတြာချေမှ ကံတွေပွင့်ကာ မြင်မလဲ မသိတော့ပါ။ လောလော့ ဆယ်မှာတော့ ကြုံရာမရာဘဲ မှိုင့်ချကာ ငိုနေခဲ့ပါသည်။ အချစ်ကြောင့် အဲဒီလိုဖြစ်ရပါသည်။



www.burmeseclassic.com

ပြဿနာက ဝင်ချင်လာပြီဆို ခဏနေပါဦးဆိုပြီး တားလို့လည်း မရတော့ပါ။ အဲဒီလောက်တောင် တားမရလည်း ဝင်ဟယ်ဆိုပြီး အရွဲတိုက်ကာ ခွင့်ပြုလိုက်လျှင် သူတို့ကလည်း ပြန်အရွဲတိုက်ကာ အလုံးအရင်းနှင့်ကို ဝင်ချလာတာမျိုးဖြစ်သည်။ မနက် အိမ်ကထွက်ကတည်းက ခင်ရဲ့အနောက်ကို ရှိဦးလိုက်လာသော မင်းမဟော်ဟာ အခုချိန်ထိကို မပြန်သေးပါ။ သူ့ကြည့်ရတာဟာ ခင် အခြေအနေကို လာ check တာမျိုးဖြစ်၏။

မဟော်က ခင်မှာ ချစ်သူရှိနေတယ် ဆိုတာကို မယုံလို့ လာရှိုးနေတာမျိုးဖြစ်သည်။ အဲဒီကိစ္စကို ဘယ်လိုရှင်းစဉ်းမလဲ မသိတော့။

“ငါတော့ အရမ်း အရမ်းကို ကံဆိုးနေပြီ ထင်တယ်”



ခင်ဟာ စိတ်ပျက်လက်ပျက်နှင့် ငေးမှိုင်နေရင်းက ဆိုင်အပြင်ဘက်ကို ဘာရယ်မဟုတ် မျက်စိရောက်သွားလျှင် တစ်ယောက်ယောက်ကို အထင်းသား တွေ့မြင်နေရ၏။ သူ ... သူဟာ။ ခင်သည် ဦးနှောက်က အချက်ပေးသံတွေ ဖျတ်ခနဲ မြည်လာလျှင် ဆတ်ခနဲထကာ အပြင်ဘက်ကို အပြေးထွက်လာလျှင် ဆုဝေက လှမ်းအော်မေးလေသည်။

“ခင် ဘယ်သွားမလို့လဲ”

ခင်က လက်ကာပြကာ အဲဒီသူ့နှောက်ကိုသာ အပြေးလိုက်လာရတော့သည်။ ဒီကြားထဲမှာ သကောင့်သား မဟော်ကလည်း သူ့ဘော်ဒါဆိုင်ထဲကနေ အကဲထိုင်ခတ်နေတော့ ခင်က မလှုပ်သာ မလူးသာနှင့်ပင် သူ့ကို မီတယ်ဆိုတာနှင့် ဆတ်ခနဲ သူ့လက်ကို လှမ်းဆွဲလျှင် သူက ရုတ်တရက်မို့ ထအော်လေ၏။

“ဟ ... ဘာလုပ်တာလဲကွ”

သူက ပြောလည်းပြော လှည့်လည်းကြည့်လျှင် ခင်ကို မြင်သွားပြီး မှတ်မိသွားဟန်ဖြင့် ခင်ကို လက်ညှိုးထိုးကာ ...

“မင်း ... မင်း ... ခင် ... ခင် ...”



“ခင့်အနှိုင်းမဲ့လေ ... မှတ်မိတယ်မှလား။”

ခင့်က ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ထပ်မိတ်ဆက်လိုက်လျှင် သူက လုံးဝမှတ်မိသွားကာ ...

“ဪ ... မင်းကိုး၊ ဘာဖြစ်ပြန်ပြီလဲ”

“ဟိုတစ်ယောက်လေ မင်းမဟော်ပေါ့၊ ကျွန်မကို ထပ်နှောင့် ယှက်ချင်နေတယ်၊ ရှင်နဲ့ တွဲမတွေ့တာကို သူက သံသယ ဝင်နေတာ၊ အဲဒါ အခုလည်း ဟိုနားမှာရှိတယ်၊ ကူညီပါဦး ကိုလေးညှို့ရယ်၊ ရှင်ကို အားနာပေမယ့်လည်း ရှင်မကူညီ ရင် ဒုက္ခရောက်တော့မှာမလိုပါ ... ကူညီပါနော်”

သူက ခင့်အပြောကို ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် နား ထောင်ရင်းကနေ လေပူတစ်ချက် မှတ်လိုက်ရင်း ...

“အိုကေ ... ကူညီပေးပါမယ်၊ ကိုယ်ဘာလုပ်ပေးရမလဲ”

ခင့်မှာ သိပ်ပြီးများများစားစား အချိန်မရှိပါ။ သူ့ ဘက်က မီးစိမ်းပြတာနှင့် ခင့်က သူ့လက်ကိုဆွဲခေါ်လာကာ ဆိုင်ထဲသို့ ဝင်လာခဲ့တော့သည်။ ပြီးတော့ မဟော်ရှေ့မှာ သူနှင့် ရင်းနှီးစွာ စကားတွေ ဟန်လုပ်ပြောရတော့သည်။ ဆုဝေကတော့



နားမလည်သလို ကြည့်နေပေမယ့် ခင့်ကိစ္စမှာ ဘာမှဝင်မပါပေ။ မဟော်က ဒေါကန်ကန်ဖြင့် ဘုရိုးရှိုးကာ ထွက်သွားတော့မှ ခင့် သည် ဟူးခနဲ သက်ပြင်းချကာ ဟန်ဆောင်အပြုံးကြီးကို ချွတ်ချ ရတော့သည်။

ဒီတစ်ပုပြီးတော့ ကိစ္စက ပြီးမလား အောက်မေ့တယ်။ မပြီးသေးပေ။ လူကြားသူကြားထဲမှာ ခင့်က လက်ချိတ်ကာ ရင်းနှီးစွာကို စကားတွေ ပြောနေသော ဒီသူစိမ်းအမျိုးသားဟာ ခင့်ရဲ့ဘယ်သူဆိုတာကို စပ်စုချင်နေကြတဲ့ ဘေးလူတွေ။ ခင့်က သူ့ကိုဆိုင်ထဲခေါ်ချလာတော့ ဆိုင်က ကောင်မလေးတွေကလည်း စူးစမ်းသလိုတွေ ကြည့်နေကြ၏။ ဆုဝေကတော့ ခင့်ရဲ့အရင်းနှီး ဆုံးသူပီပီ ခင့်အနားကို ရောက်ချလာကာ ခင့်ဘေးက သူ့ကို လှမ်းကြည့်၍ ...

“ခင့် သူက ဘယ်သူလဲ”

အရမ်းအရမ်းကို သိချင်စိတ် ကြီးမားနေသော ဆုဝေ ရဲ့အမေးကို ခင့်က ဆောင့်ကြီးအောင်ကြီး သက်ပြင်းချသံနှင့်အတူ ဖြေလိုက်လေသည်။

www.burmeseclassic.com



“ကိုလေးညို့ ... တဲ့၊ ငါပြောပြတဲ့ တစ်ယောက်”

ဆုဝေက အံ့ဩဘာနန်းကြီးစွာဖြင့် သူ့ကိုတစ်လှည့် ခင်ကိုတစ်လှည့်ကြည့်ကာ ဘာမှမပြောနိုင်သေးခင်မှာပင် ခင်က ခင်ရဲ့အရေးကြီးကိစ္စကြီးကို ဖြေရှင်းဖို့အတွက် သူ့ကို အေးအေးဆေးဆေး ဆွေးနွေးဖို့အတွက် စကားစရတော့သည်။

“ဟို ... ရှင် အချိန်ရသေးရင် ကျွန်မတို့နဲ့အတူ ဆိုင်တာ ဆိုင် လိုက်ခဲ့ပါလားဟင်၊ စားရင်းသောက်ရင်းနှင့်ပြောစရာ ရှိတာလေးတွေ ပြောချင်လို့ပါ”

“ရပါတယ် ... သွားလေ”

သူက ခေါင်းညိတ်ပြလျှင် ခင်သည် ဆုဝေကို ခေါ်၍ အနီးဆုံးစားသောက်ဆိုင် တစ်ဆိုင်ကို သွားဖြစ်သည်။ Shopping Mall ထဲက ဆိုင်မှာတော့ စားရင်းသောက်ရင်း စကား ပြောလို့ မဖြစ်နိုင်ပါ။ မတော်တဆ နောက်တစ်ယောက်က ဆုဝေ တွေ့ရင် အဲဒါမှ ပိုရှုပ်ကုန်လိမ့်မည်။

အဲဒါကြောင့် စကားပြောရတာလည်း အအေးဆူဆူ ဆုံးဖြစ်သည့် ခင်တို့နှင့်လည်း သိပ်မဝေးသည့် ကန်တော်ကြီး

Signature ကို သွားလိုက်တော့သည်။ အစားအသောက်တွေ နှာပြီး စတင်စားနေချိန်မှာပဲ သူက မအောင်နိုင်တော့ဘဲ စမေးလေ သည်။

“ဒီမှာ ခင်အနှိုင်းမဲ့ ... မင်းမှာ ဘာပြောစရာများရှိနေလို့ ကိုယ့်ကို ဒီထိ ခေါ်လာရတာလဲ”

ခင်က အဲဒီတော့မှ လှုပ်လှုပ်ခတ်ခတ် ဖြစ်သွားကာ ...

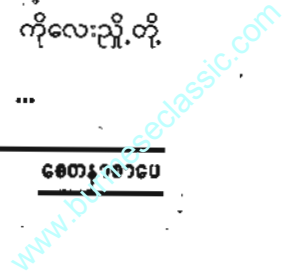
“ဟို ... အခုလို ကျွန်မကို ကူညီပေးတာ ကျေးဇူးတင်ပါ တယ်၊ ရှင်ရဲ့ကူညီမှုကြောင့် ကျွန်မမှာ တစ်ဒုက္ခရှင်းသွား ပေမယ့် အခု နောက်ထပ်ဒုက္ခ ပေါ်လာပြန်ပြီ”

“ဘယ် ... ဘယ် ... လို့၊ အဲဒီတော့ ကျုပ်က ထပ်ကူညီ ရမယ်ဆိုတဲ့ သဘောလား”

ခင်က ဘာပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်နေစဉ်မှာပဲ ဆုဝေ

ကြားထဲက ဝင်ပြောရတော့၏။

“ဒီလိုပါ ကိုလေးညို့ရယ်၊ ကျွန်မက ခင်သူငယ်ချင်းပါ၊ နန်းမြတ်ဆုဝေလို့ ခေါ်ပါတယ်၊ ခင်နဲ့ ကိုလေးညို့တို့ အကြောင်းကို ကျွန်မလည်း သိပါတယ် ...





ကျွန်မ ကိုလေးညို့ နားလည်အောင် ရှင်းပြပါမယ်၊ ဒီလိုပါ ... ကိုလေးညို့ သိထားသလိုမျိုးပဲ၊ ခင်က မင်းမဟော်ကို ဘယ်လိုမှ ဖြတ်မရ ဖြစ်နေတဲ့အချိန်မှာ ကိုလေးညို့ရဲ့ ကူညီမှုကြောင့် အဆင်ပြေသွားပေမယ့် ကိုလေးညို့နဲ့ခင်ကို ချစ်သူတွေဆိုတဲ့ အမြင်မျိုးနဲ့ ခင်အစ်ကို သူငယ်ချင်းက မြင်သွားပြီး ခင်အစ်ကိုကို သွားပြောတော့ ခင်ရဲ့ အစ်ကိုက ခင်အဖေကိုပါတိုင်၊ အကုန်သိသွားတော့ ခင်မှာ ပြဿနာတက်တော့တာပေါ့။”

“အဲဒီတော့ ...”

“ခင်ရဲ့အဖေက သူ့သမီးရဲ့ချစ်သူကို တွေ့ချင်တယ်ဆိုပြီး ပြောလာပါတယ်၊ အကယ်၍ ခင်က မတွေ့ပေးနိုင်ရင် လူကြီးတွေ သဘောတူထားတဲ့သူကို ယူရမယ်ဆိုပြီး အပြတ်ကို ပြောလာပါတယ်”

သူက အခြေအနေ အားလုံးကို စာတ်ရည်လည် သဘောပေါက်သွားလျှင် သူ့ရဲ့မျက်နှာဟာ အထူးတလည် အံ့ဩ ပြောင်းလဲသွားကာ ... ဘာကိုဆိုလိုချင်တယ်ဆိုတာ ရိပ်မိသွားဟန်ဖြင့် ...



“ဟာ ... အဲဒီတော့ ကိုယ်က မင်းမိဘနဲ့ လိုက်တွေ့ပေးရ မယ်ပေါ့ ... ဟုတ်လား ... ဟေ့ ... ဟေ့ ... မဖြစ်ဘူး၊ မဖြစ်ဘူး”

သူက ခေါင်းတခါခါဖြင့် အသည်းအသန် ငြင်းနေ သွင် ခင်က သူ နားဝင်အောင် ထပ်ရှင်းရ၏။

“အဲဒီလောက်ကြီးလည်း မစိုးရိမ်ပါနဲ့၊ ရှင်ကိုလည်း အကူ အညီတောင်းတာပါ၊ ကျွန်မဖေဖေနဲ့ ခဏလေး တွေ့ရုံပဲ တွေ့ပြီးတာနဲ့ ပြီးသွားပြီ၊ ကျွန်မချစ်သူအနေနဲ့ ခဏလေး ဟန်ဆောင်ပေးဖို့ပါပဲ၊ အဲဒီအတွက်လည်း ရှင်မနစ်နာစေ ရပါဘူး၊ ပိုက်ဆံပဲဖြစ်ဖြစ် ရှင်အတွက် လိုအပ်တဲ့ပစ္စည်းကို ပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်မ ပေးမှာပါ”

“ဘယ်လို ... ဘယ်လို၊ ပိုက်ဆံ ... ဟုတ်လား ?၊ ကိုယ့်ပုံ က ငွေလိုတဲ့ပုံများ ပေါက်နေလို့လား ခင်အနှိုင်းမဲ့”

အဲ ... ခင် စကားမှားသွားပြီ ထင်သည်။ စိတ်ညစ် ဘာပါပဲ။ ခင်သည် ဆုဝေကို လှမ်းကြည့်လျှင် ဆုဝေက မျက်နှာ ... ချက်မဲ့ပြုပြီးမှ ခင်ဘက် ရပ်တည်ပေးသည်။



“ဟဲ့ ... ဒီလိုပါ။ ခင်က အပြောမတတ်တာကို နားလည်ပေးပါ ကိုလေးညို့ရယ် ... ခင် ဆိုလိုချင်တာက အဲဒီလိုမျိုး မဟုတ်ပါဘူး။ ကိုလေးညို့ရဲ့ ကူညီမှုကို တန်ဖိုးဖြတ်လို့ မရပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကိုလေးညို့ရယ် ... ဒီကိစ္စကို အစုံကိုမှ မကူညီရင် ခင်မှာ တော်တော်ဒုက္ခရောက်ရမှာပါ။ ကျေးဇူးပြုပြီး ကူညီပေးပါနော် ...

ခင်ပြောတာကိုလည်း စိတ်ထဲ ဘယ်လိုမှ သဘောမထားပါနဲ့နော်”

“ကျွန်တော် စဉ်းစားဦးမယ်။ ဒီကိစ္စမျိုးဆိုတာက အကျယ်ချဲ့ရင် ချဲ့သလောက်ကြီးနိုင်တဲ့ ကိစ္စမျိုးဆိုတော့”

အဲဒီစကားကြောင့် ခင် တော်တော်လေး အမြင်ကတ်လာပါသည်။ သက်သက်မဲ့ အကြောကြီးနဲ့ ပြောနေတာ။ ခင်လို မိန်းမဟာ ဘယ်ယောက်ျားကိုမှ အောက်ကျခံကာ တောင်းပန်ခယပြီး ပြောခဲ့တာမဟုတ်။

ယုတ်စွာအဆုံး ကြွပ်ဆတ်ဆတ်နှင့် မာရေကျောရေရှိလှသော မဟော်ကိုတောင် စိတ်ထဲက ကြောက်သလိုရွံ့သလို



ပေးမယ့် အောက်ကျခံ တောင်းပန်ခယခဲ့တာမဟုတ်။ အဲဒါကြောင့်ပင် အုံ့လျှိုးထားသည့် ဒေါသတွေက ဖြန်းခနဲ ပေါ်လာကာ ခြိမ်းထားသည့်ကြားကပင် လွှတ်ခနဲ ထွက်သွားလေတော့သည်။

“ဒီမှာ ... ရှင် အဲဒီလောက်ကြီးလည်း ကြီးကျယ်မနေစမ်းပါနဲ့။ မကူညီလည်း သွားတော့ ... အထာကိုင်မနေနဲ့”

“ဟဲ့ ... ခင်”

ဆုဝေက လက်ကုတ်ကာ တားပါသော်လည်း ခင်က ရားရေလွတ် ပိတ်ပြောလိုက်တော့သည်။ သူ့ကို အစကတော့ မြော် ... ငါ့ကိစ္စ ကူညီတဲ့သူလေ ဆိုပြီး ခခယယပြောဆိုက်ရတာ။ အဲဒါကိုတောင် သင်းက အထာကြီးနဲ့။ ကြားထဲက တောင်းပန်နေရတဲ့ ဆုဝေကိုလည်း အားနာမိပါသည်။

ခင် အဲဒီလိုမျိုး ပြောတာတောင် သူက အပြုံးမပျက်ဘာချက်နာဖြင့် ...

“အတား ဟား ... မင်းက အကူအညီသာတောင်းတယ်လေသံကတော့ မိုးပေါ်ကပါလား”

www.burmeseclassic.com



“ဒီမယ် ... ရှင် ဘာမှရှည်ရှည်ဝေးဝေး ပြောမနေနဲ့၊
ယောက်ျားတွေများ ပေါလွန်းလို့ ကြိုက်တဲ့ကောင်ကို တွေ့
ဟန်ဆောင်ခိုင်းလို့ရတယ်”

ခင်က အနိုင်လိုချင်စိတ်နှင့် စွတ်ပြောလျှင် ဆု
ကတော့ မျက်စိပျက် မျက်နှာပျက်နှင့် ခင်ကို တားပါသည်
ကိုယ်တော်က အင်မတန်မှ နားလည်သူကြီး ပုံစံမျိုးဖြင့် ...

“ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်လိုလူမျိုးကိုတော့ မင်း ဘယ်ရှာနိုင်ပါ့မလဲ
ယောက်ျားတွေက ယုံရတာမဟုတ်ဘူးနော်၊ ကိုယ့်လို စိတ်
ချရတဲ့သူမျိုး မင်း လွယ်လွယ်နဲ့ ရှာတွေ့နိုင်မှာတဲ့လား
ခင်အနိုင်မဲ၊ မင်းရည်းစားတောင် စိတ်ချရလို့လား”

အဲဒီစကားကြောင့် ခင်က အနာပေါ်တုတ်ကျသလို
ဆတ်ဆတ်ခါ နာသွားကာ ဒေါသတွေထွက်ကာ အပြတ်ကောမ
အလုပ်မှာတော့ ပွဲထိန်း ဆုဝေက ကသောကမျော ဝင်တားတော
သည်။

“ကြားထဲက ကျွန်မ အနူးအညွတ် တောင်းပန်ပါတယ်
ခင်ကို ဗွေမယူပါနဲ့နော် ကိုလေးညို့။ ခင်ရဲ့အခက်အ
ကို ကူညီပေးမယ်မှလားဟင်”

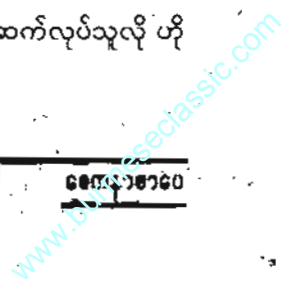
“ကူညီမယ်လို့တော့ အပြည့်အဝ အာမ၊မခံနိုင်သေးဘူး၊
ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် စဉ်းစားပေးပါမယ်”

ခင်က ဘာမှမပြောဘဲ နှုတ်ဆိတ်နေလျက် ဆုဝေက
တော့ သူ့ကိုစွဲအလား အားတက်သရော ကူညီနေရှာသည်။

“ဟုတ်ကဲ့ ... ဟုတ်ကဲ့၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ဒါ ကျွန်မ
တို့ကတ်ပါ၊ ဒီထဲက ဖုန်းနံပါတ်တွေထဲက ဘယ်ဖုန်းပဲ
ဖြစ်ဖြစ် ဆက်လို့ရပါတယ်။ ခင်ရော ... ကျွန်မရော အမြဲ
ရှိပါတယ်”

သူက ခင်ရဲ့ကတ်ကိုယူကာ အိတ်ထဲထည့်ပြီး သူ
အိတ်ထဲက ကတ်လေးကိုထုတ်ကာ ဆုဝေကို ကမ်းပေးလိုက်သည်။
ဆုဝေက သူ့ရဲ့ကတ်ကိုဖတ်ပြီး မျက်ခုံးတစ်ချက် မြင့်တက်သွား
ပါသည်။ အို ... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်။ ခင်က စိတ်မဝင်စားဟန်ဖြင့်
ဇွန်နှာတစ်ဖက် လှဲထားပါသည်။

ဆုဝေကတော့ လုပ်စရာရှိတာ ဆက်လုပ်သူလို ဟို
လူ့ကို အင်တာဗျူးလေတော့၏။





“ဟို ... ဒီလိုမေးလို့ စိတ်တော့မရှိပါနဲ့ ကိုလေးညို့ ရယ်၊ ကျွန်မက ကြားလူဆိုပေမယ့် ခင့်နဲ့က ညီအစ်မလိုပါပဲ။ အဲဒီတော့ ခင့်ကိုယ်စား မေးရတာပါ။ ဟို ... ဒီလိုမေးတယ် ဆိုတာကလည်း ကိုလေးညို့ ကူညီဖြစ်တဲ့အခါမှာ ခင့်က သူ့အဖေကို ကိုလေးညို့အကြောင်း intro ဝင်ရင် မပြော မဖြစ် ပြောရမှာမလိုပါ”

သူက သဘောပေါက်သူကြီးအလား ခေါင်းတညိတ် ညိတ်လုပ်ကာ ...

“ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါတယ်၊ မနန်းမြတ်ဆုစေ သိချင်တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော့်အကြောင်းမှလား”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“ကျွန်တော်က Aries ဆိုတဲ့ နာမည်နဲ့ ကွန်စရက်ရှင် လုပ်ငန်း လုပ်ပါတယ်၊ ကိုယ်တိုင်ကလည်း M.E နဲ့ကျောင်း ပြီးထားတာပါ”

လား ... လား ... ခေသူတော့မဟုတ်။ B.E တင် မက M.E ပါ လှမ်းနိုင်ခဲ့သည်ဆိုတော့ ဉာဏ်ရည်ဉာဏ်သွေးထ



တော့ ပြောစရာမလိုအောင် ထက်မြက်သူ ဖြစ်လိမ့်မည်။ အင်း ... ဆက်နားထောင်ကြည့်ဦးမှ။

“ကျွန်တော့်မိဘတွေကတော့ စင်ကာပူမှာ နေကြတယ်၊ သူတို့ရဲ့လုပ်ငန်းတွေက ဟိုမှာဆိုတော့ ဒီကို Slay သဘော မျိုးနဲ့တော့ မကြာ မကြာ ပြန်လာတတ်တယ်၊ ကျွန်တော့် အစ်မက အိမ်ထောင်ကျသွားတော့ သူတို့မိသားစုနဲ့အတူတူ ကျွန်တော် နေတယ်၊ အစ်မက ဆရာဝန်ပါ၊ ကျွန်တော်နေ တဲ့လိပ်စာနဲ့ ဖုန်း၊ ကုမ္ပဏီလိပ်စာ အားလုံးကတော့ ကတ် ထဲမှာ ပါ၊ပါတယ် ...

ဘာသိချင်ပါသေးလဲ”

ကဲ ... ဘာလိုသေးလဲဆိုပြီး မေးဖို့ပဲ ကျန်ပါတော့ ညည်း။ ဒီလောက် ပြည့်စုံတဲ့သူကို ဖေဖေရှေ့ ခေါ်သွားပြီး ဒါ မီးရဲ့ချစ်သူပါဆိုပြီး မိတ်ဆက်ပေးလိုက်တာနဲ့ ဘယ်နေ့မင်္ဂလာ ဆောင်မလဲဆိုပြီး မေးဖို့ပဲ လိုတော့သည်။ လူက လူရည်သန်၊ ချွတ်တလည်း M.E ၊ အလုပ်အကိုင်က Construction တစ်ခုလုံး မှန်နေ့ကျင်းဒါရိုက်တာ အင်ဂျင်နီယာတဲ့။ လေ့လာစရာဆိုလို့



သူ့ရဲ့စိတ်ဓာတ်ပဲ ကျန်တော့သည်။ မက်လောက်စရာအကွတ်များစွာရှိနေသော ဒီလူကို ရည်းစားတော်ထားပါတယ် ဆိုရင် ဖေဖေက သူစီစဉ်ထားတဲ့ကိစ္စကို အော်တိုရပ်သိမ်းသွားပေမယ့် နောက်ခက်တွဲကိစ္စကို ဘယ်လိုနှစ်ပါးသွားမလဲ။

“ကိုလေးညှို့က ဘာမှပြောစရာမရှိလောက်အောင်ကို ပြည့်စုံပါတယ်။ အဲဒီလိုလူမျိုးကို ဒီလိုအကူအညီတောင်းရတာဟာ အရမ်းကို အားနာစရာကောင်းပေမယ့် ခင်မှာလည်း ဒီနည်းလမ်းပဲရှိလို့ ကျေးဇူးပြုပြီး ကူညီပေးပါလို့ ကျွန်မက ပဲ ကြားထဲက အနူးအညွတ် တောင်းဆိုပါရစေ”

“ဟုတ်ပါပြီ ... မနန်းမြတ်ဆုဝေကသာ ကျန်တော်ကူညီစို့ serious ဖြစ်ပြီး တောင်းဆိုနေပေမယ့် ကာယကံရှင်ကတော့ don't care ဖြစ်နေတော့ ...”

“ဒီမှာ ... ရှင် အဲလောက် မာန်တက်ပြမနေနဲ့၊ ကူညီမှာလား မကူညီဘူးလား ... Yes or No ပဲ လိုချင်တာ၊ သိပ် အရစ်မတက်နဲ့၊ ရှင့်ကို ခဲယတောင်းပန်နေရအောင် ရှင်က ဘာမို့လို့လဲ”

ခင်အပြောကို သူက ပန်းနဲ့ပေါက်သည့်အလား စိတ်တင်ချိုးကာ ရယ်ပြနေတာကိုပဲ အမြင်ကတ်လှပါသည်။ အားကျားတွေဟာ တစ်မျိုးမျိုးတော့ အမြင်ကတ်စရာ ကောင်းလှပါသည်။ မဟော်ကျပြန်တော့လည်း လူက အပေအတော်၊ ဂျစ်တစ် နေမို့ အမြင်ကတ်ဖို့ ကောင်း၏။

ဟော ... အခု ဒီတစ်ယောက်ကျပြန်တော့ သူ့ဂုဏ်တွေရဲ့ မာန်တက်ကာ ဘဝင်လေဟပ်နေတာကြောင့် အမြင်ကတ် တောင်းပြန်ပါသည်။ ဘယ်ယောက်ျား မှ perfect ကို မဖြစ်ဘူး။

“ကဲပါကွာ ... အဲဒါတွေ ထားပါတော့။ မင်းကို ကိုယ် ကူညီလို့ ရပေမယ့် နောက်ပိုင်းကိစ္စကို ဘယ်လိုရှင်းမှာလဲ”

သူ့က စကားအကောင်းမေးတော့မှ ခင်ကလည်း သည်တည်ကြည်ကြည်ဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။ စိတ်ထဲမှာတော့ ကူညီနိုင်မယ်ဆိုတာကို ဝမ်းသာလှပေသည်။ ပါးစပ်ကသာ သူ့ရဲ့မြောက်ကြွကြွပုံစံကြောင့် ဘုတောလွတ်ပေမယ့် ခင်ရဲ့စိတ်ထဲမှာ သူ့ကိုရင်းနှီးနေကာ သူ့ရဲ့အကျင့်သိက္ခာ စာရိတ္တပိုင်းကို အထောက်ခံစာမှ မပါတဲနှင့်ကို လေးစားယုံကြည်ပါသည်။





“အဲဒါကတော့ နည်းနည်းကြာရင် ရှင်နဲ့ ကျွန်မ ပြတ်သွား
ပြီလို့ ပြောလိုက်မယ်လေ”

“ဟာ ... အဲဒီလောက်နဲ့ ပြီးသွားနိုင်တယ် ထင်လို့လား”

“မသိကော့ဘူး၊ နောင်ဖြစ်မှ နောင်ရှင်း”

ခင်က ဝူးဝူးဝါးဝါးဖြင့် စိတ်မရှည်စွာ ထအော်လျှင်
ဆုဝေကပါ သူ့ကို ကူပြောပေး၏။

“ဟို ... အဲဒီအတွက်လည်း ကျွန်မတို့ နည်းလမ်းရှာတွေ့
မှာပါ”

“အိုခေလေ ... ခင်အနှိုင်းမဲ့ကို ကိုယ်ချင်းစာတဲ့စိတ်နဲ့
ကျွန်တော် ကူညီပေးပါ့မယ်၊ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားတို့ဇာတိမှာ
ကျွန်တော် ဝင်က၊ ပေးတယ်ဆိုတာ အဓိက၊ ကတော့ မင်း
မဟော်ရဲ့ နောင်ယုက်မှု မရှိတော့စေချင်တဲ့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့
ပါ”

သူက ခင်ရဲ့ မျက်ဝန်းတွေကို ကြည့်ကာ အဲဒီစကား
တွေ ပြောလိုလာလျှင် ခင်ရင်ထဲမှာ တစ်မျိုးတော့ ဖြစ်သွားသည်။



မဟော်ရဲ့ နောင်ယုက်မှုတွေ မရှိစေချင်လို့တဲ့။ ခင်က ချက်ချင်း
ပင် အဲဒီအတွေးကို ရုပ်သိမ်းလိုက်ကာ ခပ်တင်းတင်းမျက်နှာဖြင့်
ပင် ...

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကိုလေးညို့”

“တကယ်ကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကိုလေးညို့ ... အဲဒါဆို
ကျွန်မတို့တွေ အဆင်ပြေပြီလို့ပဲ မှတ်လိုက်မယ်နော်၊ အခုလို
ခင်ကို ကူညီပေးတာကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

သူက အပြုံးတစ်ခုဖြင့် ခေါင်းဆတ်ပြကာ ...

“ရပါတယ် ... ဒါနဲ့ ခင်အနှိုင်းမဲ့ရဲ့ အဖေကို ကိုယ်လိုက်တွေ့
လို့ ဖြစ်ပါ့မလား၊ ဟို ... ဆိုလိုချင်တာက လူကြီးတွေက
အကဲခတ်စွမ်းရည် မြင့်မားတယ်လေ၊ ရိပ်စိသွားမှာစိုးလို့
ပါ”

“ဪ ... အဲဒါကတော့ သဏ္ဍာန်လုပ် သရုပ်တူရမှာပေါ့၊
ဟန်ဆောင်တယ် ဆိုကတည်းက ပီပြင်ပီရိဖို့တော့ လိုတာ
ပေါ့”



ဆုဝေက ဝင်ပြောလျှင် ခင်က ဟန်သည့်သဘောဖြင့် လက်အသာကုတ်ရသည်။ ဆုဝေက ခင်ရဲ့လက်ကုတ်မှုကို ဂရုမစိုက်ဟန်ဖြင့် မျက်လုံးအသာပြူးပြကာ သူနှင့်ထပ်စကားဆက်၏။ မနိုင်တော့ဘူး ဒေါ်ဆုဝေရေ။

“ခင်အဖေရဲ့ အမြင်မှာတော့ ကိုလေးညို့နဲ့ ခင်က ချစ်သူတွေလေ ... နည်းနည်းတော့ ဖိန့်ဖိန့်အကွက်တွေ လုပ်ရမှာပေါ့”

သူက တစ်ခုပြောမည် အလုပ်မှာတော့ သူ့ဖုန်းက မြည်လာသဖြင့် “Excuse me” ဟု ပြောကာ ဖုန်းကို ခိုလိုက်လေသည်။ အင်း ... ဖုန်းဖွင့်နားထောင်တာတောင် စတိုင်လ်တစ်မျိုးနဲ့ပါလားကွယ်။

ဗေဒါရောင်ရှုပ်ကို တံတောင်ဆစ်ထိ ခေါက်ဝတ်ထားတဲ့ သူ့ပုံစံဟာ အရမ်းခမ်းနားပါသည်။ မဟော်တို့ဝတ်သလိုမျိုး ကိုရီးယားမင်းသားပုံစံမျိုးဝတ်တာ မဟုတ်ဘဲ သူ့စတိုင်လ်နှင့်သူ သီးသန့်ထွက်နေတဲ့ လေးညို့ဆိုသော နာမည်နှင့်လိုက်အောင် အဲဒီအစ်ကိုကြီးက ညှို့အားကောင်းပါသည်။ ဒါပေမဲ့ အမြင်ကတ်ဖို့လည်း ကောင်း၏။



သူ့ဖုန်းပြောတဲ့အထဲမှာ “အဲဒါဆို အခုပဲ ပြန်လာမယ်” ဆိုတဲ့ စကားပါတာကြောင့် သူ ပြန်ရတော့မည်ဆိုတာ ခင်တို့ သဘောပေါက်လိုက်သည်။

သူက ဖုန်းပိတ်ကာ စားပွဲပေါ်ကို တင်လိုက်ပြီး ခင်တို့ကို တစ်ချက်ကြည့်ကာ ...

“ဟို ... အားနာပါတယ်ဗျာ၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်မသွားလို့ မဖြစ်တော့ဘူး၊ ကိုယ်တို့ site ထဲက အလုပ်သမားတစ်ယောက် မတော်တဆ ဖြစ်လို့တဲ့၊ ကိုယ့်မှာ တာဝန်ရှိတယ်”
“ဪ ... သွားပါ၊ အဲဒါဆို နောက်ရက်မှပေါ့”

“ဖုန်းဆက်လိုက်ပါ၊ ခင်အနှိုင်းမဲ့ လိုအပ်တယ်ဆိုရင် အချိန်မရွေးပါပဲ ...

ကိုယ် လာခဲ့မှာပါ။ ခုတော့ ကိုယ်သွားမှဖြစ်မယ်”
သူက ခင်နှင့် ဆုဝေကို နှုတ်ဆက်ကာ အသည်းအသန် အလျင်စလို ခြေလှမ်းတို့ဖြင့် ထွက်သွားတော့သည်။ သူ ထွက်သွားလျှင် ဆုဝေက ခင်ကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်ကာ ...



“နင်ကတော့ ကံဇာတာ တစ်စန်းထတာပဲ ခင့်၊ ဒီလောက် အရည်အချင်း၊ ရုပ်ရည်၊ ဂုဏ်၊ စိတ်ထားအားလုံး ပြည့်စုံ သာလွန်တဲ့ ယောက်ျားမျိုးကိုမှ ဒေါ်ခင့်တို့က ချိန်ထားလိုက် တာပဲ”

ဆုဝေရဲ့ နောက်ရွတ်ရွတ်စကားကို ခင့်က စိတ်ပျက် လက်ပျက်ဖြင့် ခေါင်းယမ်းပြကာ ...

“တော်ပါဟယ်၊ ဘယ်လောက်ပဲ ပြည့်စုံတဲ့သူဖြစ်ဖြစ်၊ ယောက်ျားဆိုတာမျိုးက အချိန်တန်ရင် ဓမ္မဖောက်တာပဲ၊ မှတ်ထား ဆုဝေ၊ ဘယ်လိုယောက်ျားမျိုးပဲဖြစ်ဖြစ် အချိန် တန်ရင်တော့လည်း နွားပိန်ကန်ကြမှာချည်းပဲ၊ အဲဒါငါတွေ နော် ...

အခုတောင် မဖြစ်လွန်းတဲ့ အခြေအနေမို့ သူ့အကူ အညီယူတာပါဟာ၊ ပုံစံကတော့ ကြည့်မရပါဘူး”

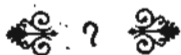
“ခင့်ရယ် ... အဲဒီလောက်ကြီးလည်း မဟုတ်ပါဘူး၊ ကိုလေး ညို့က ယုံလို့ရပါတယ်ဟဲ့၊ ပြီးတော့ gentleman ပါ”



ခင့်သည် ဘာမှဆက်မပြောတော့ဘဲ ပခုံးသာတစ် ချက်တွန့်ပြလိုက်သည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိစ္စတစ်ခုကတော့ ကြိဖန် အဆင်ပြေသွားပြန်ပြီ။ ဆုဝေနှင့် ခေါင်းချင်းဆိုင်တိုင်ပင်၍ ဖေဖေ ဆို ပီပီရီရီနှင့် ဟန်ဆောင်ကာ for show ပြနိုင်ဖို့အတွက် အင် ဆုထားသော ဘော်တကကြီးကို ပီပြင်အောင် သရုပ်ဆောင်ခိုင်းဖို့ ခင့်တို့မှာ မလိုင်မှန်စားရင်း အကြံထုတ်ထားရပါတော့မည်။



www.burmeseclassic.com



အိမ်ကမားသားကြီးက သူ့ရဲ့သမက်လောင်း ငြိ
 လာနိုင်မည့်လူကို အရမ်းကို wanted ဖြစ်နေကာ ခင်ကို
 သရွေ့ ဒါပဲ ရေခဲခွေးတည်နေသော အခါမှာတော့ ခင်ဟာ ဘာ
 လိုမှ မခံနိုင်သည့်အဆုံးမှာ သူနှင့် ပေးတွေ့လိုက်တော့မယ်
 စိတ်ပိုင်းဖြတ်လိုက်ကာ ဆုဝေနဲ့ တိုင်ပင်၍ သူ့ကို အကျိုးဟာ
 အကြောင်းဟယ် ပြောပြဖို့အတွက် ဒီနေ့တွေ့ကြဖို့ ဖုန်းဆက်နဲ့
 ထား၏။

“ဟဲ့ ... ဟဲ့ ... လာပြီ၊ ခင်ပုဂ္ဂိုလ်က အလန်းစားပဲ...”



ဆုဝေ ညွှန်ပြရာကို ကြည့်လိုက်သောအခါမှာတော့
 ဆုဝေ ပြောသလိုပဲ သူဟာ တကယ်ပင် အလန်းစားဖြစ်ပါသည်။
 ကြံရည်ရောင်ခံပေါ်မှာ အနက်အစင်းကျလေးများ ပါဝင်သည့်
 ရုပ်အင်္ကျီကို ဂျင်းအနက်ဖြင့် တွဲဖက်ဝတ်ဆင်ထားပုံမှာ တော်တော်
 အထာကျပါသည်။ Ray-Bin မျက်မှန်ပါ တပ်ထားသေး၍ သူ့
 ပုံစံဟာ အရမ်းခိုက်နေ၏။

“ရောက်နေတာ ကြာပြီလား?”

“မကြာသေးပါဘူး ကိုလေးညို့။”

သူက Coke တစ်ဘူး မှာပြီးသည့်နောက်မှာတော့
 ခင်ကို မေးတစ်ချက်ဆတ်ပြကာ ...

“ကဲ ... ပြော ... ကိုယ် ဘာကူညီရမှာလဲ”

“ရှင် ကျွန်မဖေဖေနဲ့တွေ့ပြီး ဟန်ဆောင်ပေးပါလို့”

ခင်စကားကြောင့် သူက မျက်ခုံးတစ်ချက် ပင့်သွား
 တာ ခေါင်းတစ်ချက်ကုတ်ရင်း ...

“ဘယ်တော့ လိုက်တွေ့ရမှာလဲ”

“ရှင် အဆင်ပြေမယ့် တစ်ရက်ရက်ပေါ့ ... ကူညီမှာမှလား။”



“အင်း”

သူက လက်ခံသည့်သဘောဖြင့် “အင်း” လုပ်တာ မဟုတ်ဘဲ စဉ်းစားဟန်ဖြင့် အင်း ... ဆိုပြီး သံရှည်ဆွဲကာ စဉ်းစား နေတာဖြစ်သည်။

“လိုက်တွေ့ရမယ် ဆိုတော့ ကိုယ်က ဘာပြောရမှာလဲ ဖြစ်ကော ဖြစ်ပါ့မလား”

“ဖြစ်ပါတယ် ... ဘာမှစိတ်ပူစရာ မရှိဘူး။ အဓိကကတော့ ရှင့်ဘက်က ရိုးသားဖို့ပဲ”

“ဘာ ... ဘာ ... ဘာ ... မင်း ဘယ်လိုပြောလိုက်တယ် လော့ ... ဒီမှာ၊ လေးညှို့ဆိုတဲ့ကောင်ကို မင်းက ဘာထင် နေတာလဲကွ၊ ဒီတိုင်းဆိုရင်တော့ မင်းကိစ္စကို ကူညီနဲ့ စဉ်းစားရတော့မှာပဲ”

အံ့မယ် ...။ သင်းကများ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ခင်သည် ထောင်းခနဲ ဒေါသထွက်လာကာ ...

“ဒီမှာ ... ရှင် အဲဒါဆိုလည်း ဘာဖြစ်လို့ ကူညီမယ်လော့ ဘာတွေပြောသလဲ၊ ယောက်ျားဆိုတာ ဆိုခဲစေ မြဲစေ ပြော



ရတယ်၊ အခုမှ စဉ်းစားမယ်တွေ ဘာတွေပြောနေတော့ ရှင် ဒါသက်သက်ရစ်တာ”

“ဟား ... ခင်အနှိုင်းမဲ့၊ မင်း ဘယ်လိုလဲကွ၊ အကူအညီ လည်း တောင်းသေးတယ်၊ ပြောတော့လည်း အထက်စီးက၊ မင်းပြောနေတဲ့ပုံက ကိုယ်ကပဲ မရိုးမသားလုပ်တတ်တဲ့ ကောင် ကျနေတာပဲ”

သူတို့နှစ်ဦးရဲ့ အခြေအတင်စကားများပွဲမှာ ဆုဝေ ဖျာပျာသလဲ ဝင်ထိန်းရတော့သည်။

“ကဲ ... တော်ကြပါတော့၊ ခင်လည်း တော်တော့ ... ကိုလေးညှို့ကိုလည်း တောင်းပန်ပါတယ်။ ခင်က အဲဒီလိုပဲ ဆိုးခနဲ ဆတ်ခနဲ ပြောတတ်တဲ့အကျင့်ရှိလို့ပါ၊ ကိုလေးညှို့ စိတ်မဆိုးပါနဲ့နော်၊ ပြီးတော့ ကူညီဖို့ကိစ္စကို လည်း ဆက်ကူညီပေးပါနော်၊ တောင်းပန်ပါတယ်၊ ကူညီ ပါနော်”

ဆုဝေကသာ သူ့ကိစ္စအလား အသည်းအသည်း ညီတောင်းနေပေမယ့် ခင်ကတော့ သိပ်ကိုက်ရမခိုက်တော့သည့်



www.burmeseclassic.com



အလား မျက်နှာကို မော်ချီထားလျက် ခပ်တင်းတင်း နေနေတော့၏။ အဲဒီအချိန်မှာပင် ဘယ်လိုမှ မထင်မှတ်ထားပါတဲ့ အနေအထားတစ်ခုက ဖြန့်စားကြီး ဝင်ချလာတော့သည်။

ခင်က စုတင်းတင်းမျက်နှာဖြင့် ထိုင်နေကာ အသံသံတင်းကြီးတဲ့ ရွှေမင်းသမီးပမာ လုပ်နေတုန်းမှာပင် ခင်တို့ထိုင်နေသည့် Coffee Circle ထဲကို ဝင်လာသူကတော့ ဖေဖေဖြစ်တော့သည်။ ဖေဖေကလည်း ခင်တို့အုပ်စုကို မြင်သွားဟန်သည်။ သေပြီ။ ဖေဖေက သူ့မိတ်ဆွေတွေကို ထားခဲ့လျက် တို့ဝိုင်းဆီသို့ လျှောက်လာလျှင် ခင်ဟာ အတုန်တုန် အလှုပ်တုတ်ဖြင့် မတ်တတ်ထရပ်ကာ ဖေဖေကို နှုတ်ဆက်လိုက်၏။

“ဖေ ... ဖေဖေ”

ဖေဖေက ခင်ကိုမကြည့်ဘဲ ခင်ဘေးမှာ ထိုင်နေသူ သူ့ကိုကြည့်ကာ အံ့အားသင့်သွားသော မျက်ဝန်းတွေဖြင့်။ အဲဒီလိုပဲ သူကလည်း ဖေဖေကိုမြင်လျှင် အံ့ဩသွားသည့် မျက်ဝန်းဖြင့်ကြည့်ကာ မတ်တတ်ထရပ်၍ ...

“အန်ကယ်”

သူ့ရဲ့ဟိုသက်သက်အသံကြောင့် ခင်ကော ဆုဝေတပါ တစ်ပြိုင်နက်တည်း သူ့ကို လှည့်ကြည့်မိသွားသည်။ သူ့ရဲ့အန်ကယ်ခေါ်သံဟာ အတော်ရင်းနှီးနေပုံပင်။ ဘာတွေတုန်း။

“မောင်လေးညှို့နဲ့ သမီးက ...”

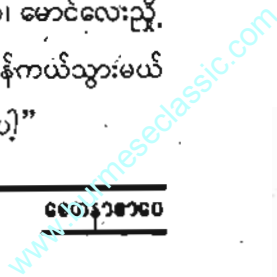
“ဟို ... ဟို”

သူကလည်း ပြောရအခက်၊ ခင်ကလည်း ဘာပြောလို့ ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်နေစဉ်မှာပင် ဆုဝေက ကြားဝင်ပြော၏။

“ဟို ... ခင်နဲ့ ကိုလေးညှို့က ချစ်သူတွေလေ အန်ကယ်လေးရဲ့၊ ကိုလေးညှို့ နယ်တပြန်ရောက်လာတော့မှ ဒီနေ့ ခင်နဲ့ဆုံဖြစ်တာ၊ အဲဒါ ဆုဝေက အဖော်လိုက်ခဲ့ပေးတာပါ”

ဖေဖေက အားလုံးကို သဘောပေါက်သွားသည့်ဟန်ဖြင့် ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့် သဘောကျရယ်မောကာ ...

“ဪ ... သမီးနဲ့ မောင်လေးညှို့က ချစ်သူတွေကိုး၊ ဟား ဟား ... ဟုတ်ပါပြီ၊ ကဲ ... သမီး၊ ဖေဖေမိတ်ဆွေတွေ ဟိုမှာစောင့်နေလို့ သွားလိုက်ဦးမယ်၊ မောင်လေးညှို့ကို မနက်ဖြန် အိမ်ခေါ်ခဲ့လေ၊ ကဲ ... အန်ကယ်သွားမယ် မောင်လေးညှို့၊ မနက်ဖြန်မှ တွေ့တာပေါ့”





သူနှင့် ခင်မှာ အုတ်အူကြောင် အပြုံးတစ်ခုဖြင့် ကျန်ရစ်ခဲ့တော့သည်။ ဖေဖေ ထွက်သွားသောအခါ သူက ဆိုတာမှာ ပြန်ထိုင်ရင်း အအေးတစ်ငုံ သောက်လိုက်သည်။ ခင်သည် သူနှင့် ဖေဖေ ဘယ်လိုပတ်သက်သလဲ ဆိုတာကို မေးမယ်အပြုမှာပဲ သူက ခင်ကို မေးဆတ်၍ မေးခွန်းထုတ်လေ၏။

“အန်ကယ်ဦးလူခင်က မင်းအဖေလား၊ မင်းက သူ့သမီးအရင်း ဟုတ်လို့လား”

“အောင်မယ် ... ရာရာစစ၊ ဖေဖေမှာ ခင်အနှိုင်းမဲ့ဆိုတဲ့ တစ်ဦးတည်းသော သမီးအရင်းခေါက်ခေါက် တစ်ယောက်ပဲရှိတယ်၊ ဘာစကားပြောတာလဲ ... ဟွန်း”



ခင်က သမီးအရင်းလားဆိုပြီး အမေးခံလိုက်ရတော့ ဒေါသထွက်သွားကာ သူ့ကို စွတ်ကောနေလျှင် သူက ဟား ... ဆိုပြီး အာမေဒိုတ်ပြုကာ နားထင်ကို လက်ဖြင့်ပွတ်၍ ...

“ဟား ... မင်းတော့ ဒုက္ခပဲ ခင်အနှိုင်းမဲ့၊ ယောက်ျားမလိုချင်လို့ ဟန်ဆောင်အကွက်တွေနင်းပြီး ယောက်ျားမရအောင် လုပ်ကာမှ တည့်တည့်တိုး ဆိုသလို ဖြစ်နေပါပြီ”

သူ ဘာကိုဆိုလိုချင်တယ်ဆိုတာ ခင်ကော ဆုဝေက နားမလည်စွာဖြင့် တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ပြီး ခင်က သူ့ရဲ့မရှင်းမရှင်း အပြောကို ခပ်မာမာလေသံဖြင့် မေးဆိုက်ရသည်။

“ဒီမှာ ... ရှင် ဘာတွေပြောနေတာလဲ၊ စိတ်ကောမှန်သေးရဲ့လား ... ပြီးတော့ ဖေဖေနဲ့ ရှင်က သိနေကြတယ်၊ ဟုတ်လား”

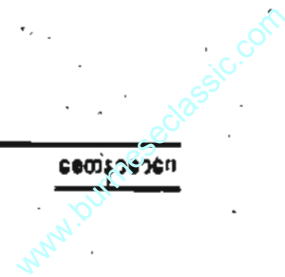
“အေး ... ခင်းအနှိုင်းမဲ့ မင်းရည်းစားကိုမှ လက်ဆုပ်လက်ကိုင် မပြနိုင်ရင် မင်းအဖေ သဘောတူတဲ့သူကို လက်ထပ်ရမယ်ဆိုပြီး မင်းအဖေ ပြောခဲ့တယ်မှလား”

“ဟုတ်တယ်လေ”

ခင်က ဘုဆတ်ဆတ် အပြောဖြင့် ခေါင်းဆတ်ပြု ဆိုက်လျှင် သူက လေးလေးတွဲ့တွဲ့ ခေါင်းယမ်းကာ ...

“အေး ... မင်းအဖေကိုပြမယ့် မင်းချစ်သူပါဆိုပြီး ဟန်ဆောင်ခိုင်းတဲ့ငါက မင်းအဖေ သဘောတူထားတဲ့ မင်းနဲ့လက်ထပ်ရမယ့်သူပဲ ခင်အနှိုင်းမဲ့”

“ဟမ်”





ခင်ကော ဆုဝေပါ မျက်လုံးအပြူးသားဖြင့် အံ့အား
 သင့်သွားခဲ့ရပါသည်။ ဘုရားရေ ... ဘာတွေ ဘယ်လိုဖြစ်ကုန်
 ပါလိမ့်။ ခင်သည် ဖြစ်ပျက်ကုန်တဲ့ အခြေအနေတွေကို လိုက်မမီ
 စွာဖြင့် ဘာပြောလို့ ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်နေစဉ်မှာပဲ သူက အား
 လုံးကို နားလည်အောင် သေချာရှင်းပြ၏။

“မင်းအဖေနဲ့ ကိုယ့်မိဘတွေက လုပ်ငန်းပါတနာတွေလေး
 အင်ကယ်ဦးလူခင်နဲ့ ကိုယ် ရင်းနှီးပေမယ့် မင်းက သူ့နဲ့
 သင်္ကန်းဆိုတာ ကိုယ်လုံးဝမသိဘူး။ အန်ကယ်သမီးနဲ့ ကိုယ်
 ကို ရည်ရွယ်ထားတယ်ဆိုတာ ကိုယ်သိပါတယ် ...



ကိုယ့်မှာလည်း ချစ်သူ မရှိဘူး။ ပြီးတော့ ကိုယ့်မိဘ
 တွေ စီစဉ်ထားတာကို မပယ်ရှားချင်တာနဲ့ လက်ခံဖြစ်သွား
 တာ။ ဟား ... အံ့ဩစရာကြီးကွာ၊ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်
 မင်းက အန်ကယ်ဦးလူခင်ရဲ့သမီး ဖြစ်နေတယ်”

သွားပြီ ... သွားပြီ။ ဒီကိစ္စက ခင်တို့စီစဉ်ထားသလို
 မဖြစ်နိုင်တော့။ အဆိုးဝါးဆုံးကတော့ သူဟာ ခင်နှင့် လူကြီးချင်
 သဘောတူထားတဲ့သူပါတဲ့။ အား ... ဒုက္ခပဲ။ ခင်က ကြံရာမရ

မင်းတွေကိုက်အောင် စဉ်းစားနေချိန်မှာ ဆုဝေက ခင်ကို
 အော်ကုတ်ကာ ဘယ်လိုလဲဆိုပြီး မေးဆတ်ပြ၏။ ခင်က ခေါင်း
 ဆန့်ပြလျှင် ဆုဝေက သက်ပြင်းချကာ ...

“ကဲ ... ဒီလိုပဲ မှိုင်နေလို့မပြီးဘူး ခင်။ ခင် ဘယ်လိုလုပ်
 မလဲ၊ အန်ကယ်လေးကတော့ နင်နဲ့ ကိုလေးညှို့ကို ချစ်သူ
 တွေလို့ သိသွားပြီ။ အဲဒီကိစ္စကတော့ ဘယ်လိုမှ ရှင်းလို့
 ရတော့မှာကို မဟုတ်ဘူး၊ ဒီတော့ ဆက်ဟန်ဆောင်ရုံပဲ
 ရှိတော့တယ်”

“ဟာ ... အဲဒါကြီးက မကောင်းပါဘူးဟာ။ တော်ကြာ
 ဟန်ဆောင်နေရင်းက အလိမ်တွေပေါ်သွားရင် ပြဿနာ
 အကြီးကြီး တက်ကုန်လိမ့်မယ်၊ အကယ်၍ အလိမ်မပေါ်
 တောင် ငါက သူ့နဲ့ယူရကိန်းဆိုက်မှာ၊ ဟင့်အင်း ... မဖြစ်
 တော့ပါဘူးဟာ”

“ဟဲ့ ... ခင် ... နင် ပြဿနာမရှာနဲ့၊ မနက်ဖြန်ကိစ္စကို
 နှင် အရင်ရှင်းရမယ်၊ အဲဒီတော့ ဟန်မဆောင်ချင်လည်း
 ဟန်ဆောင်ရတော့မှာပဲ ခင်”





ခင်သည် ဘာမှဆက်မပြောနိုင်တော့လောက်အောင်
ပင် ငိုငိုကျသွားတော့သည်။ ဆုဝေ ပြောသလိုပင် ခင် ဟန်ဆောင်
လက်စနဲ့ ဆက်ဟန်ဆောင်တော့မည်။ ဒါ သမီးချစ်သူပါပဲ
ပြောခဲ့ပြီးမှ ဘွားခတ်လို့လည်း မရတော့ချေ။

ဒုက္ခကတော့ အကြီးအကျယ်များပြီဖြစ်၏။

“မင်း အဲဒီလောက်လည်း စိတ်မလှုပ်ရှားပါနဲ့ကွာ၊ ဖြစ်လာ
မှတော့ မတတ်နိုင်တော့ဘူး။ မင်း လက်မထပ်ချင်
ကိုယ့်ကို လက်မထပ်ရအောင် ကိုယ် ကူညီမှာပါ။ ဒါလော
လောလောဆယ်တော့ မင်းနဲ့ကိုယ် ဒီအတိုင်းဖောရှောလ
ထားရလိမ့်မယ် ခင်။ အကောင်းဆုံးဗျူဟာသုံးပြီး ပညာ
သားပါပါနဲ့ ဖြေရှင်းတတ်ဖို့တော့ လိုလိမ့်မယ် ...

ကိုယ့်ကို ယုံကြည်နိုင်ပါတယ် ခင်”

အဲဒီစကားကြောင့် ခင်ဟာ သူ့မျက်ဝန်းတွေ
ငေးကြည့်လိုက်လျှင် အရမ်းကိုအဓိပ္ပာယ်လေးနက်နေသည့် အကြံ
တစ်မျိုးဖြင့်ကြည့်လျက် တည်ကြည်စွာ စကားဆိုနေတာဖြစ်သည်
ခင် သူ့ကို ယုံကြည်လိုက်ရမှာလား။

ခင်သည် ရင်တွေတဒိတ်ဒိတ်ခုန်လျက် ခေါင်းတစ်
ချက်ဆတ်ကာ ...

“ကောင်းပါပြီ ကိုလေးညို၊ လောလောဆယ်တော့ ကျွန်မ
တို့ ဟန်ဆောင်နေတာပေါ့”

သူက ခင် မသိသေးသော အဓိပ္ပာယ်တွေ စုဝေးနေ
သည့် အပြုံးတစ်ခုကို ပြုံးပြလေသည်။ သူ့အတွက်တော့ ခင်ဟာ
ဘယ်လိုမိန်းကလေး ဖြစ်နေမလဲ မပြောတတ်တော့ပါ။



www.burmeseclassic.com

“ဒါ သမီးရဲ့ချစ်သူ ကိုလေးညှို့ပါ ဖေဖေ”

ခင်က ကြည်လင်သော အပြုံးတစ်ခုဖြင့် ဖေဖေကို မိတ်ဆက်ပေးလိုက်လျှင် ဖေဖေက အင်မတန်မှ ကြည်လင်သော အပြုံးတစ်ခုဖြင့် တုံ့ပြန်ကာ ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညှိတ်ပြသည်။ ခင်ကတော့ အင်မတန်မှကို ရင်တွေတဒိန်းဒိန်းဖြင့် ခုန်နေတာဖြစ် သည်။ ဖေဖေဘက်က ဘာများ တုံ့ပြန်မှု ပြုလေမလဲဆိုပြီး ရင် ခုန်နေရတာဖြစ်၏။

ကြိုတင်ဇာတ်တိုက်ထားတာကြောင့် သူနှင့်ခင်ရဲ့ စကားအပြောအဆိုကတော့ တစ်ထပ်တည်းကျနေနိုင်ပေမယ့် ဖေဖေ ရဲ့အကဲခတ်စွမ်းရည် မြင့်မားမှုကြောင့် ခင်ဟာ ရတက်တော့မအေး နိုင်ပါ။



“တကယ်ကို ထူးဆန်းတယ်ကွာ၊ ဖေဖေ ပြောခဲ့တဲ့နားက အကြိမ်ကြိမ် ငြင်းနေခဲ့တဲ့ သူက မောင်လေးညှို့ဟာ သမီး ရဲ့ချစ်သူ ဖြစ်နေတယ် ...

ကဲ ... ပြောပါဦး မောင်လေးညှို့၊ မင်းနဲ့ သမီးက ဘယ်မှာတွေ့ကြတာလဲ”

ခင်က ဟူးခနဲ လေပူတစ်ချက်ကို အသာမူတ်ထုတ် တာ အသာငြိမ်နေချိန်မှာ သူက ဘာ worry မှ များမနေဘဲ ဘာညှိငြိမ်ရင်ကျက်နေသော လေသံဖြင့် ...

“ခင်နဲ့ ကျွန်တော်က online မှာ chat ရင်းက အပြင်မှာ ဆုံဖြစ်ပြီး တွေ့ကြတာပါ အန်ကယ်”

“ဪ ... it ခေတ်ထဲမှာ မင်းတို့က ခေတ်မီတဲ့စုံတွဲပေါ့”

သူက ရယ်မောနေနိုင်သော်လည်း ခင်ကတော့ အစ်စက်ကလေးမှ ရတက်မအေးနိုင်ပါပေ။ ဖေဖေနဲ့ သူ့ရဲ့ရင်းနှီးမှု အတိုင်းအတာဟာ ဘယ်လောက်ရှိတယ် ဆိုတာကို ခင် ခန့်မှန်း ခဲ့ပါသည်။



www.burmeseclassic.com



“သမီးကလည်းနော် ... တော်တော်လျှို့ဝှက်တယ်၊ ချစ်သူရှိနေပါပြီ၊ အဲဒီသူက ဘယ်သူပါလို့သာ ပြောလိုက်ရင်ပြီးပြီ”

“ဪ ... ဖေဖေကလည်း၊ ဖေဖေ ပေးစားမယ်ဆိုတဲ့ ယောက်ျားကလည်း ကိုကိုဆိုတာ ပြောလို့လား၊ အဲဒါကြောင့် နည်းနည်းလွဲသွားတာပါ”

ခင့်က ဖောရောအကွက်နင်းကာ ရောယောင်ရွံ့ပြောလိုက်လျှင် ဖေဖေက အင်မတန်မှ နှစ်ခြိုက်သဘောကျဟန်နဲ့ သော သူ့ကို ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညှိတ်ပြရင်း ...

“မင်းဒယ်ဒီနဲ့တောင် မနက်က ဖုန်းရလို့ ဒီကိစ္စကိုပြောလိုက်သေးတယ်၊ မင်းဒယ်ဒီလည်း အရမ်းကို ဝမ်းသာနေတယ်၊ မောင်ရင့်ဆီ ဒီညတော့ ဖုန်းဆက်မယ်ထင်တယ်”

အဲဒီစကားကြောင့် သူကော ခင့်ဟာ မထွေးနိုင်မအန် နိုင် မျက်နှာဖြင့် ဘာအာမေဒိုက်မှ မပြုနိုင်ဘဲ တိတ်သွားရတော့သည်။ မြတ်စွာဘုရား ... ဘာကို ဘယ်ကစလို့ ပြောမှန်းကိုမသိတော့ပါ။ ခင့်မှာ သူနှင့် စတင်ပတ်သက်ခဲ့မိတာကတော့ မဟော့ကို အပြတ်ဖြတ်နိုင်ဖို့ပဲ ဖြစ်သည်။



အဲဒါဆို ကိစ္စကပြတ်ပြီဟု ထင်ခဲ့တာမှ မထင်မှက်စွာပင် ကိုလေးကသိ၍ ဖေဖေကိုတိုင်ကာ သူနှင့်တွေ့ဖို့ တစ်ဆင့်ဆက်၊ အဲဒီကတစ်ဆင့် သူ့မိဘတွေပါ သိသွားသည့် အဆင့်ထိ ဆက်သွားခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ဘယ်လိုမှကို ရှင်းမရသော ရှုပ်ထွေးမှုတွေဖြင့် ခင့်ဇာတ်ကို ခင်လည်း မနိုင်တော့ပါ။

“သမီးတို့ မင်္ဂလာကိစ္စကိုတော့ ကျော်ထင်တို့ ပြန်လာမှ လူကြီးချင်း ဆွေးနွေးပြီးတော့ နေ့ကောင်းရက်သာရွေးမယ်၊ အခမ်းနားဆုံးဖြစ်အောင် ဖေဖေတို့ဘက်က စီစဉ်ပေးမယ်၊ ကျေနပ်တယ်နော်”

မကျေနပ်ဘူး ... မကျေနပ်ဘူး။

ခင့်က စိတ်ထဲကနေ အာခေါင်ခြစ် ကြိုးအော်နေပေမယ့် တကယ့်တကယ်တမ်းမှာ ပါးစပ်ပိတ်၊ ခေါင်းညှိတ်လို့ ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆိုသလိုပင်၊ စူပုပ်ပုပ်မျက်နှာဖြင့် ခေါင်းခဲနေချိန်မှာ သူက စာနာပေးစွာဖြင့် ခင့်ဘက်ကနေ ကာပြောပေး၏။

“ဟုတ်ကဲ့ပါ အန်ကယ်၊ ဒယ်ဒီတို့လည်း ကျွန်တော်တို့ကိစ္စကို သိသွားပြီဆိုတော့ မကြာခင် ပြန်လာတော့မှာပါ။



ဒါပေမဲ့ အန်ကယ်ရယ်၊ ကျွန်တော်ကော ခင့်ကောထ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေချင်သေးတယ် ...

သူနဲ့ ကျွန်တော်က ချစ်သူတွေဖြစ်တာ သိပ်မကြာ သေးတော့ ချစ်သူဘဝမှာ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နဲ့ နေချင်ကြ သေးတယ်။ ခင့်ကော ကျွန်တော်ကော မင်္ဂလာကိစ္စကိုတော့ အလျင်မလိုပါဘူး။ အေးအေးဆေးဆေးပေါ့။”

သူ့ရဲ့ ဆီလျော်သင့်တင့်စွာ ခင့်ဘက်ကနေ၍ ဖာထေ ပြောပေးရှာတာကိုတော့ ကျေးဇူးတင်လှပါသည်။ သူလည်း တော် တော်ခေါင်းကျိန်းနေမှာ သေချာပါသည်။ အခုကိစ္စက ခင့် အ ဆွဲထုတ်မှုကြောင့် ပြဿနာတွေက မီးခိုးကြွက်လျှောက် စီတန့် လိုက်လာကာ နိုင်ငံခြားမှာနေသော သူ့မိဘတွေဆီတောင် ရောထ လို့သွားချေပြီ။

သူလည်း စိတ်ညစ်နေရာမှာပေါ့။

“အေးလေ ... ဒါကတော့ မင်းတို့သဘောပါ။ အန်ကယ် တို့ကတော့ အစောကတည်းက မင်းတို့ကို စီစဉ်ပေးချ နေတာ၊ အခုတော့ အားလုံးအဆင်ပြေသွားပြီ”



“ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျ ... ကျွန်တော်နဲ့ ခင့်ကလည်း အဲဒီလို မမျှော်လင့်ဘဲ တိုက်ဆိုင်တာကိုပဲ အံ့ဩနေတာ”

“ဟုတ်တယ် ... ဟုတ်တယ်၊ တကယ်ပဲ တိုက်တိုက်ဆိုင် ဆိုင်၊ သမီးရဲ့ချစ်သူနဲ့ အန်ကယ် သဘောတူတဲ့သူက တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်နေတာကတော့ အံ့ဩစရာကောင်း တဲ့ တိုက်ဆိုင်မှုပဲ”

ဖေဖေက သူ မျှော်လင့်ထားတာ အကောင်အထည် မပါသည်အတွက် အရမ်းကို ကျေနပ်အားရနေဟန် ရှိပါသည်။ ခင့်ကတော့ သေချင်လောက်အောင်ကို စိတ်ညစ်နေရ၏။ သူက ဆော့ ခင့်ထက် ရင့်ကျက်သူပီပီ မျက်နှာတစ်စက်မပျက်ဘဲ နေ တတ်သည်ဟု ပြောရပါမည်။

“သမီးနဲ့ မောင်လေးညို့ ချစ်သူတွေဖြစ်တာ ကြာပြီလား”

အဲဒီမေးခွန်းကိုတော့ ခင့်ကပဲ ခပ်သွက်သွက် ဝင် ဖြေပေးလိုက်သည်။

“ခြောက်လလောက်ပဲ ရှိပါသေးတယ် ဖေဖေ၊ ခင်တို့က ချစ်သူသက်တမ်းကြာမှ လက်ထပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားတာ



ဖေဖေရဲ့ အဲဒါကြောင့် လက်ထပ်ဖို့ ကိစ္စကိုတော့ မလော
ဘူး ... အေးဆေးဆေးဆေး”

“ဪ ... ခြောက်လဆိုတဲ့ ကာလကလည်း မနည်းပါ
ဘူး၊ အေးလေ ... လက်ထပ်ဖို့ကတော့ သမီးတို့လူငယ်
တွေဆန္ဒအရ သိပ်တော့ မလောပါဘူး ...

ဒါပေမဲ့လည်း လက်ထပ်မယ်ဆိုလည်း ရလောက်တဲ့
အခြေအနေမျိုးပါ။ မောင်လေးညှို့ကလည်း လုပ်ငန်းတွေကို
တောင် ဦးစီးဦးစောင်လုပ်နေတဲ့သူ၊ သမီးကလည်း အခုဆို
အလုပ်နဲ့အကိုင်နဲ့ ဂျစ်တိုက်တာလေးကတော့ ချွင်းချက်ပေါ့
ဟုတ်လား”

ဖေဖေက ခင်ကို ချစ်စနိုး လှမ်းနောက်လေလျှင်
သူကလည်း ပြုံးစိစိလုပ်တော့ ခင်က ရုတ်တရက် ကိုယ်ဆိုးတာကို
သူသိသွားတယ်ဆိုပြီး ရှက်ရမ်း၊ ရမ်းကာ သူ့ကို ဘုတောလေ၏။

“ဘာရယ်တာလဲ၊ ရှင်နော် ... ဖေဖေက ပ၊စားပေးတယ်
ဆိုပြီး ဘဝင်မြင့်မနေနဲ့”

“ဟဲ့ ... ခင်၊ ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ”



“ဟုတ်တယ်သေ၊ ပြောစရာရှိတာကိုတော့ ပြောရမှာပဲ
ဖေဖေရဲ့”

“သမီး ... ဖေဖေ မကြိုက်ဘူးနော်၊ မောင်လေးညှို့က
သမီးထက် အသက်ကြီးတယ်၊ respect တော့ ရှိရမှာပေါ့
မောင်လေးညှို့၊ သမီးကို အလိုမဲလိုက်နဲ့နော်။ ခင်က
လူကသာ အရွယ်ရောက်တာ စိတ်ကတော့ ကလေးစိတ်၊
မင်းတူတွေနဲ့ဆို သူငယ်ချင်းတောင် လှုပ်လို့ရတယ်၊ အဲဒီလို
ဂျစ်တူးမလေး”

“ဖေဖေနော် ... ဘာတွေ လျှောက်ပြောနေတာလဲ”

ခင်က မျက်နှာတွေနီလာကာ ဖေဖေကို တားရလျှင်
ကလေးကို နားလည်ပါတယ်ဆိုသည့် အပြုံးတစ်ခုဖြင့် ခင်
ထက်က ဝင်ရပ်တည်ပေး၏။

“ခင်ရဲ့ 1၅၅၀ ပဲလေ အန်ကယ်ရဲ့၊ ကျွန်တော်ကလည်း
အဲဒီလို ဂျစ်တိုက်ပြီး ဆိုးတတ် ခိုလ်ကျတတ်တာလေးကို
ပဲ သဘောကျနေရတာ ... အဟဲ”

www.burmeseclassic.com



သူ့စကားကြောင့် ဖေဖေကတော့ သဘောတွေကျကာ ရယ်မောနေပေမယ့် ခင်ကတော့ စိတ်ညစ်တာနှင့်ပင် အဲဒီနေရာမှာ အသက်ပါ ထွက်ချင်သွား၏။

အား ... သေချင်တာပါပဲ။

“အေး ... လိုက်လည်းလိုက်တဲ့စုံတွဲ။ ခင်ကလည်း ကုန်တစ်တစ် ဘုဆတ်ဆတ်၊ မင်းကလည်း အဲဒီဆိုးတာကို သဘောကျတာဆိုတော့ ဘာပြောစရာ ကျန်သေးလဲကွာ။

အန်ကယ့်သမီးလေးကို မောင်လေးညို့နဲ့ ဆိုရင်တော့ လုံးဝကို စိတ်ချသွားပါပြီ ...

သမီးက ဆိုးခနဲ ဆတ်ခနဲ ပြောတတ်တဲ့အကူလေးတော့ ရှိတယ်။ မောင်လေးညို့ဘက်က သည်းခံစိတ်ရှည်ပေးပါလို့”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ အန်ကယ် ... ခင်ကို ကျွန်တော်က ဘယ်တော့မှ အပြစ်မမြင်ပါဘူး”

သူ့ရဲ့တိကျသွက်လက်စွာ ကတိပေးမှုနောက်လေးနက်ခြင်းတစ်မျိုး ပါနေသလိုပင်။ ဒီကနေ့ တွေ့ဆုံပွဲအတွက်

အဆင်ပြေပြေ ချောချောမွေ့မွေ့ ရှိသွားလို့ ရင်အေးသွားရမယ်။ သူ့ရဲ့မပြောခိုင်းပါဘဲ ပြောတဲ့ သူ့ရဲ့အိုဗာတော်လ်ကီကြောင့် ခင် နေရခက်ခဲ့ပါသည်။

အင်း ... ဘာတွေဖြစ်ဦးမလဲ မပြောတတ်ပါ။





လေးညို့သည် ခဏအတွင်းမှာ လုံးဝခြားနားသွား
သော အခြေအနေအတွက် သူ့ကိုယ်သူတောင် မယုံနိုင်ခဲ့ပါ။
တကယ်ဆို ဒီလိုပုံစံမျိုးဖြစ်အောင် သူ့ဘက်က ကြိုးစားဖို့ကြံစဉ်
နေတုန်းမှာပဲ မမျှော်လင့်တာတွေက အဆန်းတကြယ် ဖြစ်လာ
တာဖြစ်သည်။

ခင်ရဲ့အစ်ကို ထိုက်တန်နှင့် တိုင်ပင်ခဲ့တုန်းက
ဒီကိစ္စကို အန်ကယ်ကို အသိပေးပြီးမှ လုပ်ဖို့ပဲဖြစ်သည်။ ဒါ
ခင်နှင့် သူဟာ စိမ်းလန်းစိုပြည်မှာ ဆုံခဲ့တယ်ဆိုတာကိုပဲ အန်ကယ်
က သိကာ ဘာအတွက် ဘာကြောင့် ဆိုတာကိုတော့ မသိခဲ့

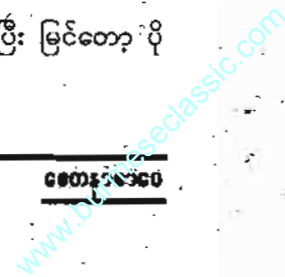


သူက အန်ကယ်ကို ခင်ရဲ့ဟန်ဆောင်ချစ်သူအဖြစ်
သရုပ်ဆောင်ရာကနေ တကယ်ဖြစ်အောင် အန်ကယ်ရဲ့တိုက်တွန်း
အညံ့ပံ့ပိုးမှု လိုအပ်ပါတယ်ဟု ဆိုပြီး ပြောမလို့ ရွယ်တုန်းရှိသေး
သည်။ အလစ်ချောင်းရိုက်သော ကံကြမ္မာက သူ ဘာမှမပြောရသေး
ဆင်မှာ Coffee Circle မှာ အန်ကယ်နှင့် တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်
သွားဆုံခဲ့၍ အခြေအနေတွေက ပုံမှန်မဟုတ်တော့ချေ။

ထိုက်တန်ကတော့ အဖြစ်အပျက်တွေ အတွက်
အကောင်းဆုံး အကြံတစ်ခုပေး၏။

“ငါ” မင်းကို အကောင်းဆုံး အကြံပေးချင်တာကတော့
ဒီကိစ္စတွေကို ဖေဖေကို မင်း မပြောနဲ့တော့ ဟေ့ကောင်...

မင်းရဲ့ဇာတ်ညွှန်းကို နည်းနည်းပြောင်းလိုက်တော့
အခုချိန်မှာ ငါ့အဖေက မင်းနဲ့ ခင်ကို တကယ်ချစ်သူတွေ
လို့ မြင်သွားပြီကွာ။ အဖေကိုယ်တိုင်က သဘောတူတဲ့
အတွက် မင်းတို့ကို တိုက်တိုက်တွန်းတွန်းရှိတယ်။ သူ့စိတ်
ထဲမှာ မင်းတို့က တကယ်ချစ်သူတွေဆိုပြီး မြင်တော့ ပို
ကောင်းတယ် ...





နို့မို့ဆို အဖေကပါရောပြီး ဟန်ဆောင်နေရမှာ လူကြီးဆိုတော့ ဟန်ဆောင်ကောင်းမှာ မဟုတ်ဘူး။ အခုကိစ္စကို အဖေမသိတော့ မင်းတို့ကို တကယ်ပဲဆို အထင်နဲ့ ဒေးတက်သရော စီစဉ်ပေးလိမ့်မယ်။ အဲဒါလည်း မင်းလိုချင်တဲ့ target ရောက်ပါတယ်ကွ”

ထိုက်တန်ရဲ့အကြံအတိုင်း သူဟာ ခင်အဖေ ကယ့်ကို ဘာမှဖွင့်မပြောတော့ဘဲ အန်ကယ့် အထင်အတိုင်းကို အမှန်ဆိုပြီး မြင်စေ၏။ ခင်ကတော့ ဒီလောက်ထိ tempo တက်လာတဲ့ဇာတ်ကို နိုင်အောင်မက၊ နိုင်တော့၍ မာန်လျှော့လို ရဟန်ဖြင့် သူ့ကို ယုံကြည်လိုက်ရပေမယ့် သူ့ကို သိပ်မကြည် ဆိုတာ သဘောပေါက်ပါသည်။

ဒါပေမဲ့လည်း ရတယ် ခင်။ မင်း တစ်နေ့ ကိုယ့်ကို ချစ်လာမှာပါ။

သူဟာ အဲဒီမျှော်လင့်ချက်ကြီးကြီးကို သံမှိုအကပ်ပြီတောင့်တကာ ခင်အချစ်ကိုရဖို့ ကြိုးစာနေရတာဖြစ်သ



သူတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ဟန်ဆောင်ဇာတ်လမ်းမှာ အားလုံးကို အတိအကျ သိနေသူကတော့ ခင်အစ်ကို ထိုက်တန် ဖြစ်သည်။ ယောက်ဖက ဒီလောက်ထိ အားတက်သရော ကူညီ အတယ် ဆိုတာကလည်း သူ့ရဲ့ခင်အပေါ်ထားရှိတဲ့ ကြီးမားသော ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ယုံကြည်တာကြောင့်ဖြစ်၏။

“ဒါနဲ့ မင်းမိဘတွေ ဘယ်နေပြန်လာမှာတဲ့လဲ”

“ရက်တော့ အတိအကျ မသိသေးဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူတို့လည်း ဒီတစ်ပတ်အတွင်းတော့ ပြန်လာမှာပါ”

“အေး ... မင်းမိဘတွေ ပြန်ရောက်လာမှ ပွဲကပိုကြည့် ကောင်းမှာကွ။ အိမ်မှာလည်း ခင်တစ်ယောက်ခမျာ သနား စရာပါကွာ။ ဖေဖေရှေ့ရောက်တော့ တစ်မျိုးဟန်ဆောင်ရ၊ သူ့ဟာသူ တစ်ယောက်တည်း ရှိပြန်တော့လည်း ဆုဝေခနီ ဖုန်းဆက်ပြီး ပွစ် ပွစ်နဲ့ အသေတိုင်ပင်နေတာ”

ခင်ရဲ့ပုံစံလေးကို သူ့မျက်စိထဲ မြင်ယောင်ကာ သူ နားမိသွားသည်။ အဲဒါတော့ ဟုတ်သည်။ ခင်ဟာ တော်တော် နီတည်နေရတာဖြစ်သည်။ ဒီကြားထဲကမှ သူ့မိဘတွေကပါ



သူတို့ကိစ္စသိသွား၍ ဝမ်းပန်းတသာနှင့် ပြန်လာကြမည်ဆိုလျှင်
ဇာတ်လမ်းတွေက ချည်ထွေးတွေလို ရှုပ်ယှက်ကာဇာတ်လိုသွား
တော့၏။

နိုင်ငံခြားမှာရှိတဲ့ သူ့မိဘတွေဆီ သတင်းရောင်း
သွားတာကတော့ သူ ဖန်တီးခဲ့တဲ့အရာ မဟုတ်ပေ။ ခင်မောင်
အန်ကယ်ဦးလူခင်ကတစ်ဆင့် ဒီကိစ္စကို သိသွားကြတာဖြစ်သည်။
မမျှော်လင့်ပါဘဲ သူ စေ့လိုက်တဲ့ အတွေးတစ်ခုဟာ အဲဒီလောက်
အထိကို လက်ဆည်းသွားတာကတော့ အံ့ဩစရာပင် ဖြစ်ပါသည်။
အဲဒီအတွက် ခင်ကိုလည်း သူ အားနာမိပါသည်။

ခင်မောင် စိတ်ညစ်နေရတဲ့ကြားထဲ မင်းမဟော်
နောင်ယုက်မှုကိုလည်း မကြာမကြာ ခံရသေးသည်။ မင်းမဟော်
ရဲ့ရှေ့ခံကို သူ ရှင်းလိုက်လို့ ရပေမယ့် သူက တမင်တကာ
မရှင်းဘဲ ထားထားတာဖြစ်ပါသည်။ မင်းမဟော်ရဲ့နောင်ယု
ဟာ ခင်နှင့် သူ့ကို အတိုင်းအတာ တစ်ခုအထိ နီးစပ်မှုဖြစ်
သည့်အတွက် သူက ဘာမှမလုပ်ဘဲ ဒီအတိုင်း လက်ပိုက်
နေခဲ့တာ ဖြစ်ပါသည်။



သူ့ရဲ့လုပ်ရပ်တွေဟာ ခင်အပေါ်မှာ တရားချင်မှ
တရားမည်။ ဒါပေမဲ့ သူဟာ ခင်လိုတာမှန်သမျှ ဖြည့်ဆည်းပေး
မည့် အာလာဒင်လိုလူမျိုးပဲ ဖြစ်ပါသည်။



“ငါတော့ ကြာရင် ဒီစိတ်နဲ့ပဲ လုံးပါးပါးပြီး သေလိမ့်မယ်
နဲ့တူတယ် ဆုဝေရေ”

ခင်သည် အင်မတန်မှ အားအင်ကုန်ခန်းကာ နှစ်
နယ်နေဟန်ဖြင့် စိတ်ဓာတ်ကျသံစွက်ကာ ပြောလိုက်လျှင် ဆုဝေ
က ခင်ရဲ့ဆံပင်တွေကို သပ်တင်ပေးကာ ...

“နင် အဲဒီလောက်ကြီး စိတ်မညစ်နေပါနဲ့ ခင်ရယ်
ကိုလေးညှို့က ငါတို့ဘက်မှာ ရှိနေတာပဲဟာ”

“ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်လေဟာ အခုဟာက အတည်ကြီး ခြစ်
တော့မှာဟာ၊ သူ့အဖေနဲ့အမေက မကြာခင်မှာ ပြန်ရောက်
လာတော့မယ်”



တော်တော်ကို စိတ်ညစ်နေရှာတဲ့ ခင်ကို ကြည့်ကာ
ဆုဝေလည်း ကိုယ်ချင်းစာပေးနိုင်ပါသည်။ တွေးကြည့်လျှင် ခင်ရဲ့
အဖြစ်ဟာ ရုပ်ရှင်ဆန်ဆန် အံ့ဩလောက်စရာ တိုက်ဆိုင်မှုတွေ
နှင့် တကယ်ပဲ အံ့ဩဖို့ကောင်းပါသည်။

ရည်းစားနဲ့ဖြစ်ချင်လို့ ကိုလေးညှို့ဆိုသည့်လူကို
ဒါ ခင်ချစ်သူပါဆိုပြီး အလွဲသုံးစားလုပ်မိခဲ့တာမှ အစပြုလို့
ဇာတ်လမ်းစခဲ့တာဟာ ခင်ရဲ့သတို့သားဖြစ်တော့မည့် အဆင့်အထိ
ကို ရောက်လာခဲ့တာဖြစ်သည်။

“ငါ့အဖေကလည်း အခြေအနေကို ချက်(ခ)နေတာဆိုတော့
လုံးဝလှုပ်လို့ကို မရဘူး ဖြစ်နေတယ်။ ဖေဖေတို့က ငါနဲ့
သူ့ကို အမြန်ဆုံး လက်ထပ်ပေးချင်နေတာလေ၊ အဲဒါ ငါ
တို့က မလုပ်ပါနဲ့ဦး ဘာညာဆိုပြီး တားထားရလို့ ဒီလောက်
ခံသာနေတာ”

“အေးဟယ် ... နင်တို့အဖြစ်ကလည်း တကယ်ကျဉ်းထဲ
ကျပ်ထဲ အခြေအနေမျိုးကြီး”



“အဲဒါပြောတာပေါ့ဟဲ့၊ အခုဆို ဖေဖေရဲ့အမိန့်နဲ့ မနက်
ဆိုလည်း ငါ ဆိုင်လာဖို့အတွက် သူ့ကို ကြိုပို့လုပ်ခိုင်း
တယ်ဟယ်၊ နောက် သူနဲ့ ငါက အများအမြင် ရည်းစား
တွေ ချစ်သူတွေဆိုတော့ သက္ကာန်လုပ် သရုပ်တူ ဟန်ဆောင်
ပြရသေးတယ်၊ ‘ကိုကို’ ‘ကိုကို’နဲ့ ခေါ်နေရတာ ကိုယ့်
ဘာသာတောင် ရှက်လာပြီ ...

ဟင်း ... စိတ်ညစ်တယ်၊ ဒီဝင် ဘယ်သောအခါမျှ
မှ ကျွတ်ပါတော့မလဲ”

ခင်က စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် ညည်းပြနေတော့
သည်။ ခင်မှာ ဒေါသထွက်ရအခက်၊ မထွက်ရအခက် အခြေအနေ
မျိုးဖြစ်၏။ သမီးရည်းစားတို့ ထုံးစံအရ လက်ကိုင်တာ၊ ပန်းကိုင်
တာလောက်တော့ ရှိတာဖြစ်သဖြင့် သူနှင့် ခင်ဟာ တော်တော်ကို
နေရခက်ပါသည်။

“ဟဲ့ ... နင့်လူက မိုက်တာတော့ အတော်မိုက်တာနော်၊
မင်းမဟော်နဲ့ယှဉ်ရင် ဟိုကောင်က အပြတ်အသတ်ကျန်နဲ့
မှာ အလုပ်အကိုင်ကအစ အကွာကြီးကွာတာ။ ကွန်စရက်



ရှင်လောကမှာဆို Aries က သူ့တစ်နိုင်တစ်ပိုင်လုပ်ငန်း
ဖြစ်ပေမယ့် တိကျသေချာမှုတွေ၊ သူတို့ဒီခိုင်းတွေဆို ဘယ်
သူနဲ့မှ မတူတာကြောင့် နာမည်ကြီးတယ်တဲ့၊ ပြီးတော့ဟဲ့
ကိုလေးညို့ကို ကပ်နေတဲ့ကောင်မလေးတွေက အများကြီး
တဲ့နော် ... အဲဒါတွေကိုတောင် စိတ်ဝင်စားတာ မဟုတ်ဘူး”

လေးညို့ငိုကာကို တခုတ်တရ ဖွဲ့နေသော ဆုဝေကို
ခင်က မျက်စောင်းတစ်ချက် ပိတ်ထိုးကာ ...

“နေစမ်းပါဦး ... နင်က ဘာလို့ ဒီလောက်သိနေရတာလဲ”

“ဪ ... ကိုယ့်သူငယ်ချင်းလေးက အခန့်မသင့်ရင် ဟဲ
ဟဲ ... ကိုလေးညို့နဲ့ တကယ် မာဂလောင်ဆင်(မင်္ဂလာ
ဆောင်)ရတော့ရင် သူ့အကြောင်းကို ကြိုသိထားရအောင်
စုံစမ်းထားရတာပေါ့ဟဲ့”

“ဟွန်း ... မိန်းမနော်၊ စိတ်ညစ်နေပါတယ်ဆိုမှ သေချင်
စိတ်ပေါက်အောင် လုပ်ပေးနေတာလား”

ခင်သည် ပါးစပ်ကသာ အဲဒီလိုပြောလိုက်ပေမယ့်
သူ့အကြောင်းကိုတော့ အလိုလိုနေရင်းက စဉ်းစားမိသွားပါသည်။



အဲဒီ လေးညို့ဆိုတဲ့ အစ်ကိုကြီးဟာ ခင့် မွေးတဲ့မိကြောင့် အခု လို ခေါင်းကြီးနေရပေမယ့် တစ်စက်ကလေးမှ စိတ်ပျက်ခြင်းမရှိပါ။

ခင့်ကို ညီမလေးလို သဘောထားကာ စောင့်ရှောက် ကူညီပေးနေတာပဲဖြစ်သည်။ အဲဒီလို အခွင့်အရေး မယူတတ်သည့် သူ့ရဲ့စိတ်ဓာတ်ကြောင့် ခင့်က သူ့ကို ပိုကျေးဇူးတင်ရပါသည်။
နို့ဖို့ဆို ခင့်မလဲ မလွယ်ရေးချ မလွယ်နိုင်ပေ။

ဖေဖေက လက်ထပ်ဖို့ကိစ္စတို့ ဘာတို့ကို ဦးဆောင် စကား စလာပြီဆို ခင့်ဘက်က ဘာမှကဖျက်ကချက် မလုပ်ရ သူကပဲ ခင့်ဘက်က ကာကွယ်ရပ်တည်ကာ စကားတွေဖော့ရှော့ လုပ်ကာ ရောချသွားတာချည်းဖြစ်သည်။ ဒီလောက်အခြေအနေ ရောက်လာတဲ့အထိ မောင်းတင်ထားပြီးမှ အဲဒါတွေဟာ ဘာတစ်ခု မှ အမှန်မဟုတ်ပါဘူးလို့သာ အမှန်တကယ် အဖြစ်အပျက်ကို ဖေဖေအား ဖွင့်ပြောချလိုက်ပါက ဖေဖေဟာ ရှက်လွန်း၍ အဲဒီ နေရာမှာတင် ဗုန်းဗုန်းလဲသွားနိုင်လောက်၏။

“ငါတော့ စိတ်ညစ်လာပြီ၊ ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရမှန်းကို မသိတော့ဘူးဟာ”

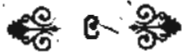


“ဟဲ့ ... ဒါပေမဲ့ နင် အဲဒီပုံမျိုးတော့ နင့်အဖေရှေ့မှာ ဖြစ် ပျက်ပြမနေနဲ့နော် ခင့် ... ဟန်ဆောင်ပန်ဆောင်နဲ့တော့ အလိုက်အထိုက်လေး နေလိုက်ပေါ့ဟာ၊ လောလောဆယ် တော့ ဇာတ်သိမ်းထက် လက်ရှိအခြေအနေကိုပဲ ပီပြင်အောင် သရုပ်ဆောင်ရမှာပဲ”

“အေးပါဟာ ... အေးပါ၊ ငါတော့ တကယ်စိတ်ညစ်တယ် ဟင်း”

ခေါင်းတွေ ထူပူနေကာ အရေးဆို ဘာအကြံမှမထုတ် ဆတ်သော ဦးနောက်သည် ဒီကိစ္စမှာလည်း ကိုလေးညို့ ဦးဆောင် ရာနောက်ကိုပဲ အလိုက်သင့် လိုက်နေရတာဟာ သိပ်တော့မဟုတ် သေးပါ။





“ကိုလေးညို့လားဟင် ... ခင်ပါ”

အဲဒီ ချိုရီရိုန်းမြသော အသံလေးကြောင့် လေးညို့သည် အလိုလိုနေရင်း ပြုံးမိသွားကာ ကျေလည်းကျေနပ်သွားပါသည်။ ခင်နှင့် သူ့ရဲ့အခြေအနေဟာ ဟန်ဆောင်ပန်ဆောင်ကာလမှာ နေရပေမယ့် အဲဒီဘဝလေးကိုပဲ သူက အရမ်းမြတ်နိုးကာ နေပျော်နေတာဖြစ်၏။

“အင်း ... ခင်ပြော၊ ကိုယ် ဘာလုပ်ပေးရမှာလဲ”

“မဟော်လေ ခင်သွားတဲ့နောက်ကို တကောက်ကောက် လိုက်နေတယ်၊ အခု ခင်က လသာမှာ လာခေါ်လို့ရရင် လာခေါ်ပါလားဟင်”



“အိုခေ ... ခင်၊ ကိုယ် အခုလာခဲ့မယ်၊ အဲဒီမှာပဲ စောင့်နေ”

သူက ခင်ရိုနေရာကို confirm လုပ်ကာ ချက်ချင်း ခင်ဆီသွားဖို့ ဟန်ပြင်ရသည်။ အလုပ်ကိစ္စတွေကို ဗညားကို ခြွင်းပြီးမှ သူက ခင်ရိုရာကို ထွက်လာခဲ့လေသည်။ သူ့ ရောက်လာတဲ့အခါမှာတော့ ခင်နှင့် စားပွဲတစ်ဝိုင်းတည်းထိုင်နေသော မဟော်ဆိုသည့် မိုက်တီမိုက်ကန်း ကောင်လေးကို တွေ့ရလေသည်။ သူဟာ ခပ်တည်တည်ပင် ခင်ရိုရာကို လျှောက်လာကာ ခြံငြိမ်သောအသွင်ဖြင့် ...

“ခင် အလုပ်ကိစ္စ ပြီးပြီလား”

သူက ပြောလည်းပြော ခင်ဘေးကခုမှာလည်း ဝင်လာကာ မင်းမဟော်ကို ခပ်တည်တည်ပင် စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။ သူက ကောင်းကလည်း သူ့ကို တန်ပြန်အကြည့်မျိုးဖြင့် ပြန်ကြည့်စိန်ခေါ်နေသလိုပင်။ အဲဒီလို ပစ္စားလေးလောက်တော့ သူက ရုတ်တရက်မစိုက်ပါ။

www.burmeseclassic.com

“ကိုကို သွားကြမယ်လေ”

ခင်သည် သူ့လက်ကို ပိပြင်ပိုင်နိုင်စွာချိတ်ကာ သွားဖို့စကားစလေသည်။ သူကလည်း အလိုက်အထိုက် ထရုတ်ကာ မင်းမဟော်ကို စိန်ခေါ်နေသည့် ရန်စ၊စကားတစ်ခွန်း ဖြစ်သွားသည်။

“မင်းမဟော် ... ကိုယ် သွားလိုက်ဦးမယ်နော် ညီလေး”

အဲဒီ ညီလေးဆိုသည့် ခေါ်သံဟာ မင်းမဟော်အတွက် ဆတ်ဆတ်ခါ နာလောက်စေပါသည်။ သူ့ကို ထိမထင်သူ ချာတိတ်အဆင့်လောက်ပဲ ရှိတယ်ဆိုသော သဘောဖြင့် ညီလေးဆိုပြီး ခေါ်တာဖြစ်သဖြင့် သူလည်း တော်တော်ခံရခက်သွားသေးချာပါသည်။

သူနှင့် ခင် ထွက်သွားခါနီး အချိန်မှာတော့ မြွေကပ်အက်ကွဲသော အသံဖြင့် ...

“ခင်ဗျားတို့စုံတွဲ ဘယ်လောက်ထိ ချစ်နေနိုင်မလဲဆိုတာ စောင့်ကြည့်သေးတာပေါ့”

ခင်က ဒေါသထွက်ကာ ဆတ်ခနဲပြောမည် အလုပ်မှာ သူက အခြေအနေကို ရိပ်စားမိစွာဖြင့် ခင်ရဲ့လက်ကို အသာ ချစ်ညှစ်ကာ ဘာမှမပြောဖို့ သတိပေးလိုက်သည်။ နူးညံ့ချောမော သူဝသော ဒီကောင်မလေးကို သူ တစ်စက်ကလေးမှ စိတ်မတို အချင်ပါ။

မင်းမဟော်ဆိုသည့်ကောင်ဟာ ခင်ကို အန္တရာယ်ပြု ချင်တောင် ပြုလာနိုင်သည့်အတွက် သူဟာ ခင်ရှေ့က မားမား ဖတ်မတ် ရပ်တည်ပေးဖို့ လိုအပ်လှပါသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်သည် မင်းမဟော်ရှေ့က ထွက်လာပြီး ကားပေါ်ရောက်လျှင်တော့ ခင်ကို စိုးရိမ်ပူပန်စွာဖြင့် သတိပေး တားမြစ်ရသေးသည်။

“မင်း ဘယ်ပဲသွားသွား ကိုယ့်ကိုခေါ်လိုရရင် ခေါ်ပါ ခင်၊ မင်းမဟော်က တစ်မျိုးပဲ သူ့စိတ်တွေက ဘာကြံနေတယ် ဆိုတာ မသိတဲ့အတွက် မင်း သတိထားသင့်တယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ... ကျေးဇူးပါပဲ ကိုလေးညို့”

“မင်း ထမင်းစားပြီးသွားပြီလား”



ခင်က ဘာမှပြန်မဖြေသေးဘဲ သူ့ကို ဆတ်ခဲ
မော့ကြည့်လိုက်လျှင် သူ့ရင်တွေ တစ်ချက်တော့ ဆောင့်ခုန်သွား
သည်။ ခင်ရဲ့အကြည့်တွေထဲမှာ သူ့ကို ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်က
စိုက်တာလဲဆိုသည့် အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်သည့် အကြည့်မျိုးဖြင့်
ကြည့်တာဖြစ်၏။ အဲဒါ ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲဆိုတာ သိချင်နေဟန်
တူသည်။ သူသည် အပြုံးတစ်ခုဖြင့် ...

“မင်း ထမင်းစားပြီးသွားပြီလား”

ခင်က ဘာမှပြန်မဖြေသေးဘဲ သူ့ကို ဆတ်ခဲ
ကြည့်လိုက်လျှင် သူ့ရင်တွေ တစ်ချက်တော့ ဆောင့်ခုန်သွားသည်။
ခင်ရဲ့အကြည့်တွေထဲမှာ သူ့ကို ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်ကစိုက်
တာလဲဆိုသည့် အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်သည့် အကြည့်မျိုးဖြင့်
တာဖြစ်၏။ အဲဒါ ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲဆိုတာ သိချင်နေဟန်တူသည်။
သူသည် အပြုံးတစ်ခုဖြင့် ...

“ကိုယ်ကတော့ မစားရသေးဘူးကွ၊ မင်းကြည့်ရတာထက်
စားရသေးမယ့်ပုံ မပေါ်ပါဘူး၊ ထမင်းဆိုင်တစ်ဆိုင်
လိုက်မယ်နော်၊ မြန်မာ series-ပဲ စားတာပေါ့”

ခင်က ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်လျှင် လေးညှို့သည်
ကိုမောင်းထွက်လာခဲ့သည်။ ရွှေဂုံတိုင်က အောင်သူခထမင်း
ဆိုင်မှာ ဝင်စားဖြစ်ကြ၏။ ခင်က တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာ ထမင်း
နေလျှင် သူက ခင်ရဲ့ပါးစပ်ပိတ်ကာ ထမင်းချည်း ငဲ့စားနေပုံ
အသာပြိုးမိလျှင် သူမက တစ်ချက်မော့ကြည့်၍ ...

“ဘာကြည့်နေတာလဲ၊ စားစရာရှိတာ စားလေ”

“မင်းကြည့်ရတာ တော်တော်ခိုက်ဆာနေတယ်ထင်တယ်၊
ဘာဟင်းထပ်မှာဦးမလဲ”

အဲဒီအပြောကြောင့် ခင်က သူ့အပြောကို ရှက်သွား
ထမင်းစားတာကို လက်စသတ်ကာ ခပ်တည်တည်မျက်နှာ
ဖြင့် ...

“မလိုပါဘူး၊ ဝပါပြီ”

“အိုခေ ... ထမင်းစားပြီးသွားပြီဆိုတော့ စကားပြောတာ
ပေါ့၊ မင်းကို ကိုယ် အရေးကြီးတဲ့စကား ပြောစရာရှိတယ်
ခင်၊ ပြောလို့ရမလား”

ခင်သည် ရေတစ်ခွက်ကိုသောက်ဖို့ ဖန်ခွက်ထဲ
ရေငှဲရင်းမှ မေးဆတ်ကာ ပြော... ဟုဆိုလာသည်။ လေးညှို့သည့်
အဲဒီပုံစံလေးကိုပဲ သဘောကျသွားပြီး ခပ်ပြုံးပြုံးမျက်နှာပေးကြ
ပင် ...

“ကိုယ့်ဒက်ဒီနဲ့ မာမီ မနေ့က ပြန်ရောက်တယ် ခင်”
“ဘာ”

ခင်ဟာ ရေသီးမတတ် ဖြစ်သွားကာ ချောင်းတော့
တဟွတ်ဟွတ် ဆိုးနေလျှင် သူက နည်းနည်းပျာသွားပြီး တစ်သွား
ထုတ်ပေးကာ သူမကို ကမ်းပေးပြီး ...

“ရော ... သုတ်လိုက်ဦး။ မင်းကလည်းကွာ ... ကလေးက
တာပဲ ရေတောင် သီးရတယ်လို့”

ရေသီးပြီး ချောင်းဆိုးနေတာတောင် အဲဒီကလေး
ဟာ လေသဲကမလျှော့ဘဲ မာန်တင်းကာ သူ့ကိုတောင် ထည့်
သေး၏။

“အဲဒါ ရှင်ကြောင့် ဖြစ်ရတာလေ ... သူများရေသောက်
အချိန်မှာမှ ဒီလောက် အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စ လာပြောတာ

“ဟာ ... မင်းပဲ ပြောဆိုတော့ ငါက ပြောလိုက်ရတာပေါ့
ကွ”

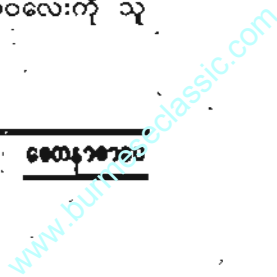
“ဟဲ့ ... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အခြေအနေကို အရိပ်သုံးပါးကြည့်
ပြီးတော့မှပြောပေါ့၊ ဘာမှန်းကို မသိဘူး”

သူမ ရေသီးတာကိုပဲ အကြောင်းပြုကာ ဒေါသတွေ
ဦးနေသော ဒီကောင်မလေးဟာ ဘယ်လိုပြောရမှန်းကို မသိပါ။
အဲဒီလိုလည်း ကောင်းသလို အမြင်ကတ်စရာလည်း ကောင်းပါသည်။
အားပါ ... ဒီကောင်မလေးနဲ့သာ ရန်ဖြစ်နေရမယ် ဆိုရင်တော့
ဒီနေ့အဖို့ သူ့စကားက ပြောလိုပြီးတော့မှာကို မဟုတ်ပါ။

“ကဲပါကွာ ... ကိုယ်ကပဲ တောင်းပန်တယ်နော်၊ ကျေနပ်
ပါတော့ကွာ”

“ရှင်နော် ... စကားကို ရိုသလိုလို လာမပြောနဲ့၊ ကျွန်မ
မကြိုက်ဘူး”

ဟော ... တွေ့လား။ ဘယ်လိုကောင်မလေးမှန်းကို
သိပါ။ ဒါပေမဲ့ ခင်နှင့်အတူ အဲဒီလိုနေရတဲ့ဘဝလေးကို သူ
အရမ်းကို မက်မောနေမိပါသည်။





“ဟာ ... မင်းကတော့ကွာ ဒုက္ခပါပဲ။ ကဲ ... ကဲ ...
ဆောရီး ... ဆောရီးနော်၊ ကိုယ် ပြောချင်တာ ပြောလို့ရ
ပြီလား ခင်”

ခင်က သူ့ကို ပေစောင်းစောင်းဒီဇိုင်းဖြင့် ဘုရားနို့
ပြီးမှ မေးဆတ်ပြကာ ...

“ပြောတော့ ရပြီ”

“အိုခေ ... ဒါဆို ပြောမယ်နော်။ သိပ်ပြီး စိတ်တော့မလှုပ်
ရှားပါနဲ့ ခင်ရယ် ... ကိုယ့်မိဘတွေက မင်းနဲ့ အရမ်းကိုတွေ
ချင်နေကြတယ်။ ကိုယ် အဲဒါ ဘယ်လိုလုပ်လိုက်ရမလဲ
ဟင်”

အဲဒီစကားကြောင့် ခင်ရဲ့မျက်ဝန်းတွေ တစ်မျိုး
ပြောင်းလဲသွားပါသည်။ ကိုယ့်မိဘတွေက ဘယ်လောက်ပဲတွေ
ချင်နေပါစေ၊ မင်းသာ လိုက်တွေ့ဖို့ဆန္ဒမရှိဘူးဆို ကိုယ် ငြင်းပေး
မှာပါ ခင်ရယ်။ သူ့ဟာ ခင်အတွက်ဆို ပျော်ရွှင်စိတ်ချမ်းသာစေ
ချင်တဲ့ ဆန္ဒတစ်ခုပဲ ရင်မှာကိန်းအောင်းနေခဲ့ပါသည်။

“ရှင်သဘောကကော”

“ဘာကို ပြောတာလဲ ခင်”

ခင်က သူ့ကို ပိန်းလိုက်တာဆိုသည့် အကြည့်မျိုး

ကြည့်ကာ မျက်စောင်းပိတ်ထိုးလျက် ...

“ရှင်ကလည်း တကယ် ခုံးဝေးတာပဲ။ ကျွန်မ မေးနေတာက
ရှင်ကကော ဘယ်လိုဖြစ်ချင်သလဲလို့ ... တွေ့စေချင်လား
မတွေ့စေချင်ဘူးလား”

သူ့သဘောကို ထောက်ခံချက်မေးနေတဲ့ သူ့ဟာ
အိုကို ဘယ်လိုပြန်ပြောရမလဲ။ သူ တွေ့ဝေနေတယ်ဆိုတာ ရိပ်မိ
အန်တူသော ခင်က ခပ်တိုးတိုးလေသံဖြင့် ...

“ရှင်သဘောကို မေးကြည့်တာပါ။ ကျွန်မက တွေ့ဆိုလည်း
လိုက်တွေ့ပေးပါ့မယ်။ မထူးတော့ဘူးလေ၊ ရှင်လည်း ရှင်
မိဘအသိုင်းအဝိုင်းကြားမှာ ကျွန်မအတွက်နဲ့ cross လုပ်
ရမှာကို မလိုလားဘူး”

အင်း ... အဲဒီလိုလေး ကျပြန်တော့လည်း သူမက
အတော့မဆိုးပါ။ ကိုယ်ချင်းစာစိတ်လေး ထားပေးသားပဲ။ သူက



ခင် ပြောတာကို သဘောပေါက်စွာဖြင့် ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညှိထိ ပြကော ...

“မင်း အခုလို စဉ်းစားပေးတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ခင် ကိုယ့်ဆန္ဒကို ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ မင်းကို ကိုယ့်မိခင် တွေနဲ့ တွေ့ပေးရတာ တကယ်ပဲ အားနာပါတယ်၊ အား ဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မင်းနဲ့ကိုယ်က တကယ်မှ မဟုတ်တာ မင်း! အနေရခက်မှာစိုးတယ်”

“ရပါတယ် ... အဲဒီကိစ္စတွေကို ဖန်တီးခဲ့တာက ကျွန်မပဲလေ အဲဒီဖန်တီးမှုရဲ့ effect ကို ကျွန်မ ခံနိုင်ရည်ရှိရမှာပဲ ရှင်သာ ဘယ်နေ့လာတွေ့ရမယ်ဆိုတာ ပြောပါ၊ ငွေ မျက်နှာမပျက်စေရပါဘူး”

အဲဒီစကားကြောင့် သူဟာ ရင်ထဲ၌ အရမ်းပဲ ငြိမ် ချမ်းသွားခဲ့ရတော့သည်။ ခင်ဟာ အပြစ်ရှိသူလို ခံစားနေရပုံရင် အဲဒီအတွက်တော့ သူ စိတ်မကောင်းပါ။ ဒီကိစ္စရဲ့ ဖန်တီးသူဟာ သူပါဆိုတာ တစ်နေ့ ခင် သိသွားရင် ...။



တော်ပြီ ... ဆက်မတွေ့တာ အကောင်းဆုံးပါ။

အရေးကြီးဆုံးကတော့ ခင်ရဲ့အနားမှာ ရှိနေတဲ့ကာလ မှာ ခင်ကို ပျော်စေချင်တာ တစ်ခုပဲရှိသည်။ လောလောဆယ်မှာ တော့ သူဟာ ဟန်ဆောင်မှုတွေထဲမှာ အတော်လေးကို နေသား တကျ ရှိနေခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။



www.burmeseclassic.com

သူ့ရဲ့မိဘတွေဟာ ဘယ်လိုပုံစံမျိုးနှင့် ခင်ကိုဆက်ဆံ
လိမ့်မလဲဆိုတာ ရင်တခုနဲ့ဖြင့် သူ့အိမ်လိုက်သွားတဲ့အခါမှာ
ခင်အတွက် နူးညံ့နွေးထွေးမှုတွေသာ ရှိနေခဲ့သော နေရာဆိုတာ
သဘောပေါက်လာခဲ့ရပါသည်။

ပေါ်တီကိုအောက်မှာ ကားကိုရပ်လိုက်လျှင်တော့
ခင်ရဲ့စိတ်လှုပ်ရှားမှုတွေဟာ အတိုင်းထက်အလွန် ဖြစ်နေခဲ့၏။
ခင် ရင်ခန့်စိတ်လှုပ်ရှားနေတယ်ဆိုတာ ရိပ်မိသိရှိသော သူက
ခင်ကို ကားတံခါး လာဖွင့်ပေးရင်းက နူးညံ့နွေးထွေးသော အပြုံး
တစ်ခုဖြင့်ပြုံး၍ ...

“ဘာမှ စိတ်မပူနဲ့နော် ခင်၊ ကိုယ်လည်း ရှိနေတာပဲ”

ခင်က ကားပေါ်က ဆင်းလိုက်လျှင်တော့ ပထမဆုံး
စတင်ကြားရတာကတော့ ကလေးနှစ်ယောက်ရဲ့အသံပဲ ဖြစ်ပါ
သည်။



“ဟာ ... ဘိုးဘိုးနဲ့ ဘွားဘွားရေ ... လေးလေးနဲ့ တီတီတို့
လာပြီဗျို့။”

ဟု ဆိုကာ ခုန်ပေါက်ပြေးလွှားကာ အိမ်ထဲဝင်သွား
တော့သည်။ ချာတိတ်နှစ်ယောက်ရဲ့စကားကြောင့် သူက အားတုံ့
အားနာ ဖြစ်သွားကာ ခင်ကို တောင်းပန်လေ၏။

“ဆောရီးနော် ခင် ... အဲဒါ ကိုယ့်အစ်မရဲ့သားနှစ်ယောက်
လေ၊ သူတို့တွေက ကိုယ်နဲ့လက်ပွန်းတတီးရှိတော့ ခင်ကို
လည်း သူတို့ရဲ့တီတီလေး ဖြစ်လာမယ့်သူဆိုပြီး မတွေ့ဖူး
သေးပေမယ့် တွယ်နေကြတာလေ”

“ဪ ... ရပါတယ်”

ခင်တို့က ပေါ်တီကိုအောက်မှာပဲ စကားပြောနေကြ
တုန်းမှာပဲ သူ့ရဲ့ အဖေနှင့်အမေ ဖြစ်ဟန်တူသော လူရည်သန်
အစ်ချောချော ပုဂ္ဂိုလ်တွေက အိမ်ထဲက ထွက်လာကာ ...

“ဟယ် ... သားရယ် ... သမီးလေးကို အိမ်ထဲခေါ်ဦးလေ၊
လာ ... သမီး လာ”





ခင်ရဲ့လက်ကိုဆွဲကာ တရင်းတနိုး အိမ်ထဲသို့ခေါ်လာလေကာ ဆိုဖာပေါ်မှာ ဝင်ထိုင်စေ၏။ သူ့ရဲ့အိမ်သားတွေဟာ အင်မတန်မှ ဖော်ရွေပျူငှာကာ ချစ်စရာကောင်းလှပေသည်။

“ခင် ... ဒါက ကိုယ့်ဖေဖေ ဦးကျော်ထင်၊ ကိုယ့်မေမေ ဒေါ်စန္ဒာတဲ့၊ ဒါကတော့ ကိုယ့်ယောက်ဖ တိုနေချို လစ်ထောက်ကထိကလေ။ ဒါ ကိုယ့်အစ်မ မချိုနေတဲ့၊ သူတို့က ကိုယ့်တူတွေလေ ကျော်ထင်လင်း၊ ကျော်ထင်ရှင်းတဲ့”

သူက အားလုံးကို ရင်းနှီးနွေးထွေးစွာ မိတ်ဆက်ပေးပြီးနောက်မှာ ခင်က ခေါင်းတစ်ချက်ဆတ်ပြကာ ...

“ဟုတ်ကဲ့ ... အားလုံးကို တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ရှင်၊ ကျွန်မနာမည် ခင်အနှိုင်းမဲ့ပါရှင်”

“အေးကွယ် ... သမီးလေးကိုတော့ ဓာတ်ပုံထဲမှာ မြင်ဖူးပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သမီးက အပြင်မှာ ပိုချောတယ်”

ခင်က ချစ်စဖွယ်ကောင်းစွာ ပြုံးပြကာ စကားစမြည်ပြောဖြစ်ကြသည်။ သူတို့မိသားစုဟာ အရမ်းကို ရင်းနှီးနွေးထွေး

တာ ချစ်ဖို့ကောင်းလှပေ၏။ အစပိုင်းမှာတော့ ခင်က ရင်တွေအိတ်ဒိတ်ခနဲကာ စိတ်တွေလှုပ်ရှားနေပေမယ့် သူတို့မိသားစုရဲ့ နွေးထွေးမှုကြောင့် ခင်က စိတ်တွေပုံမှန်ဖြစ်ကာ သူတို့မိသားစုနဲ့ အပျော်တွေ ကူးစက်ကုန်လေသည်။

“မာမိတို့ကတော့ သမီးနဲ့ သားကို အမြန်ဆုံး စီစဉ်ပေးချင်နေတာ၊ သမီးလေးကို မာမိတို့က သမီးအရင်းလေးလို ကို ချစ်တာ”

ခင်က သူ့မာမိရဲ့အပြောကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး နွေးထွေးရှိန်းမြဲသွားသလို ခံစားလိုက်ရလေသည်။ ခင်ဘဝမှာ နိုင်မေတ္တာကို သေချာမခံစားဖူးသေးတဲ့ လူမမယ်အရွယ်မှာပင် အမေ ဆုံးသွားခဲ့ရ၍ ခင်အတွက် ဖေဖေကိုသာ အဖေလို၊ အမေ့သို့ သဘောထားခဲ့ရတာဖြစ်သည်။

“ကဲပါ ဓာမီရယ် ... မာမိရဲ့သမီးလေးကို တွေ့ချင်ရင် အချိန်မရွေး တွေ့လိုရတယ်၊ လောလောဆယ်တော့ ထမင်းစားကြစို့”



သူက ခင် အနေရခက်မှာစိုး၍ ထမင်းစားဖို့ စကား စလိုက်လျှင် မာမိက ခင်လက်ကိုဆွဲကာ ထမင်းစားခန်းသို့ ဝင် လေ၏။ ခင်တို့ဟာ သူ့မိသားစုတွေနှင့် စားကြသောက်ကြနှင့် အတော်ကို ပျော်နေကြတာဖြစ်သည်။ သူ့တူလေးနှစ်ယောက်က လည်း အင်မတန်မှ ချစ်ဖို့ကောင်းလေသည်။

“ခင်နှင့်တော့ ကစားဖော်ရပြီပေါ့” ဆိုပြီး ခင်အနား ကပ်ကာ ခပ်တိုးတိုးလေသံဖြင့် နောက်လေလျှင် ခင်က မျက် စောင်းတစ်ချက်ကျိတ်ထိုးလေသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ခင်ဟာ ဒီနေ့ တွေ့ဆုံပွဲလေးမှာ ဘာစိတ်ကျဉ်းကျပ်မှုမှ မရှိဘဲ အေးအေးချမ်း ချမ်း ရှိလေသည်။

စားပြီးသောက်ပြီး အချို့တည်းပြီးသွားသည့်နောက် မှာတော့ သူက ခင်ကို ပန်းခြံလေးထဲကိုခေါ်ကာ သီးသန့်စည်ခံ လေသည်။

“ကိုယ့်မိသားစုဝင်တွေကြောင့် ခင် စိတ်အနှောင့်အယှက် များ ဖြစ်နေလားဟင်၊ အဲဒါဆိုရင်တော့ ကိုယ် အနား အညွတ် တောင်းပန်ပါတယ်”



“မဟုတ်တာ ... တောင်းပန်စရာ မလိုပါဘူး၊ ကျွန်မကိုယ် တိုင်လည်း ရှင့်ရဲ့မိသားစုတွေကို သံယောဇဉ် ဖြစ်မိပါ တယ်”

“ကိုယ်မာမိက အရမ်းပွင့်လင်းတာ၊ ခင်ကိုလည်း သူ သိပ်ချစ်တာလေ”

ပြောရင်းနှင့် သူ့အသံတို့ တိတ်သွားတော့သည်။ နေသည် စိတ်မသက်မသာစွာဖြင့် လေပူတစ်ချက်ကို မသိမသာ နှုတ်ထုတ်ရင်း သူ့ကိုလည်း အားနာလာမိသည်။ ခင်ရဲ့လုပ်ရပ် တာ သူ့ဂုဏ်သိက္ခာတွေကို ကျဆင်းစေမည့် အဆိပ်အတောက် အစုံများ ဖြစ်နေခဲ့ပြီလား။

“ကျွန်မတို့ရဲ့မင်္ဂလာကိစ္စကို အခုလို အချိန်ဆွဲပေးထားတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကိုလေးညို့”

“မင်းလည်း သေချာစဉ်းစားပါ ခင် ... ကိုယ်တို့ကိစ္စက အတိုင်းအတာတစ်ခုထိပဲ အချိန်ဆွဲထားလို့ရမယ်၊ အခု တောင် မင်း ကြားတဲ့အတိုင်းပဲ၊ မာမိတို့က အခုချက်ချင်း စေ့စပ်ပေးချင်နေတာ”

www.burmeseclassic.com

“မသိတော့ဘူးကွာ ... ရှင်နဲ့ ကျွန်မလည်း ဘယ်အချိန်က
ဆက်ဟန်ဆောင်နေရမလဲ မသိတော့ဘူး”

ခင်သည် သက်ပြင်းတစ်ချက်ချကာ မှိုင်နေစဉ်မှာ

ခင်ရဲ့အနားကို သူ့တူလေးနှစ်ယောက်က ရောက်လာကာ

“တီတီလေး ... သားတို့အိမ်ကို နောက်လည်း လာလေ
နော်”

ကလေးနှစ်ယောက်ရဲ့ချစ်စရာမျက်နှာလေးက

ရဲ့စိတ်ကို ကြည်လင်သွားစေသည်။

ခင်သည် ချာတိတ်နှစ်ယောက်ရဲ့ ပါးဖောင်းအား

လေးကို ဖျစ်ညှစ်လိုက်ရင်း ...

“လာလည်မှာပေါ့ သားတို့ရဲ့ ... တီတီရဲ့အိမ်ကိုလည်း
လာခဲ့လေ”

“ဟုတ်ကဲ့ ... လေးလေးကို ပို့ခိုင်းရမယ်၊ တီတီ အခု
လာဟင်”

“ကိုကို ... တီတီကို စိတ်ညစ်အောင် မလုပ်ရဘူးလေ”

လေးသူ့က လမ်းဟန်လိုက်မှ ချာတိတ်က မျက်နှာ
ငယ်ကာ ပါးစပ်ပိတ်သွားလျှင် ခင်က သနားသွားပြီး သူ့
ဘုလှမ်းတော့လိုက်၏။ ဒါပေမဲ့ ဘုတောတာတောင်မှ ခင်
ဟန်ဆောင်ပန်ဆောင်ဖြင့် လုပ်ရှာပါသည်။

“ကိုကိုနော် ... ကလေးတွေကို ဘာလို့ဆူတာလဲ၊ မဆူနဲ့
မကြိုက်ဘူး ...

ကဲ ... ပြော၊ သားတို့က ဘယ်သွားချင်လို့လဲ”

ခင်ရဲ့ အားပေးအားမြှောက် ပြုမှုကြောင့် ကလေး
သောက်က အားတက်သွားကာ ...

“အဲဒါဆို သားတို့ကို လေးလေးနဲ့အတူတူ Game City
လိုက်ပို့ပေးပါလားဟင်၊ မာမိနဲ့ ဒယ်ဒီက ပို့ပေးမယ် ပို့
ပေးမယ်ဆိုပြီး လိုက်ကိုပို့ဘူး ... တီတီလေး လိုက်ပို့နော်”

“ကိုကိုနဲ့ ညီညီ ... မင်းတို့ ဘယ်လိုဖြစ်နေကြတာလဲ”

“အဲဒီ လေးလေးကလည်း သူ့ဇနီးလောင်းကို ထိတာနဲ့
ပြဿနာရှာတော့တာပဲ၊ တော်ပြီ ... လေးလေးကို မချစ်
တော့ဘူး”

ကလေးတွေရဲ့ ချစ်စရာကောင်းသော အမူအရာကြောင့် ခင်သည် ကလေးတွေကို Game City လိုက်ပို့ဆောင်ရွက်ဆုံးဖြတ်လိုက်တော့သည်။

“ကဲပါ ... ဒါဆိုလည်း ခုပဲ သွားတာပေါ့”

“ဟေး ... ဟေး ... ဒါမှ တို့တိတိကွ”

“ခင်”

အဲဒီစကားသံဟာ တစ်ပြိုင်တည်းလိုလိုပင် ထွက်လာတာဖြစ်သည်။ ကလေးတွေကတော့ ပျော်သွား၍ ထအော်ကြကွားကွား။ သူကတော့ အံ့သြ၍ အာမေဒိုတ်ပြုဟန်တူသည်။ ခင်က ပေဟက်မလောင်းကို သွားရောက်ခွင့်ပန်ကာ သူ့ပေဖေနဲ့ တွေ့တိုပါ ခွင့်တောင်းကာ သွားဖို့ဟန်ပြင်လိုက်တော့သည်။

Game City အရောက်မှာတော့ ကလေးတွေအတူ ခင်ကော သူပါ ရိုလာကိုစတာ၊ ပင်လယ်ဓားပြစီးပြီးသော သောအခါ ကလေးတွေက ကျန်တာတွေ သွားဆော့နေစဉ် နှင့်သူကတော့ ဆိုင်တစ်ဆိုင်က ထိုင်စောင့်ရင်း ကလေးကစားတာကို ထိုင်စောင့်ပေး၏။ သူက ကလေးတွေ ဆော့ကြတာကို ငေးကြည့်ရင်း ...

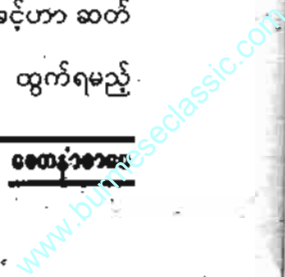
“ခင် ... လူတွေက ကိုယ်တို့ကို ဘယ်လိုထင်မလဲ မသိဘူးနော်”

သူ ဘာကိုဆိုလိုချင်တယ် ဆိုတာကို ခင်က ရိပ်မိမိ သူ့ကို ရှက်ရှက်ဖြင့် သူ့လက်မောင်းကို ဖြန်းခနဲရိုက်ကာ... “ရှင်နော်... ဘာစကားပြောတာလဲ၊ အဲဒီလိုမျိုးတွေ မပြောနဲ့လို့ ပြောထားတယ်လေ၊ သေမယ်နော်”

ခင်က ရှက်ရှက်နှင့် သူ့ကို ပြောနေတယ်ဆိုတာကို သိသကဲ့သို့ သဘောကျစွာ ရယ်မောပြီး ခင်ကို တမင်တကား ဆက်စကားပြောသည်။

“မင်းကလည်းကွား၊ ကိုယ် အမြင်အတိုင်း ပြောတာလေ၊ မင်းနဲ့ကိုယ်က စုံတွဲဆိုရင် ဒီကလေးတွေက ကိုယ်တို့ရဲ့ ကလေးတွေလိုပဲ သူတို့က မြင်ကြမှာပေါ့ကွ၊ မဟုတ်ဘူးလား အချစ်ရယ်”

သူက လုပ်သံကြီးဖြင့် ပြောနေလျှင် ခင်ဟာ ဆတ်ဆတ်ခါအောင် ဒေါသတွေ တရှူးရှူး တရဲရဲဖြင့် ထွက်ရမည်။



အစား ဒေါသထွက်ဘိ ရှက်ရယ်သာ ရယ်မိတော့သည်။ အဲဒါ
စရာကောင်းလောက်စွာပင် ခင် သူ့ကို စိတ်မဆိုးမိပါချေ။

“မင်း ဒီကလေးတွေကို တာဝန်ယူပြီး ခေါ်လာတာ
ဟုတ်တယ်နော်၊ အဲဒီနှစ်ကောင်က ငလည်တွေ၊ ငါတို့
ချက်(ခဲ)နေတာ၊ တစ်ခုခု မသင်္ကာတာနဲ့ သူ့အတွက်
သွားပြောမှာ ...

အဲဒါဆို ကိုယ်လည်း ကူမပြောနိုင်တော့ဘူးနော်
“ရှင်နော် ... အကျင့်မယုတ်နဲ့”

“ဪ ... ကဲ ... မင်းကတော့ကွာ”
သူက ခင်ရဲ့ဦးခေါင်းကို အုပ်မိုးလှုပ်ယမ်း

နာခေါင်းရှုံ့ပြလျှင် ခင်က အံ့ကြိတ်ကာ ဒေါသထွက်လှ
သူ့ကို စိတ်တိုတိုဖြင့် ဗိုက်ခေါက်ကို ဆွဲလိမ်ပစ်လိုက်သည်။

“အားလားလား ... သေပါပြီကွာ၊ မင်းကလည်းစတဲ့
ကို”

“လက်မပါနဲ့လို့ ပြောထားတာ၊ ရှင် နားမလည်ဘူးလား

ခင်က မျက်မှောင်ကြွတ် အံ့ကြိတ်လျက် စွတ်ကော
လျှင် သူကတော့ ပန်းနှင့်ပေါက်နာညှိအလား မျက်နှာပြောင်
စိတ်ကာ တဟားဟား ရယ်မောနေလေသည်။

ဟွန်း ... အမြင်ကတ်ဖို့ ကောင်းတဲ့သူ။

“လေးလေးနဲ့ တီတီ လာ ... သားတို့ စတစ်ကာဓာတ်ပုံ
သွားရိုက်ကြမယ်”

ခင်က အဲဒီစကားကြောင့် ဘာပြန်ပြောလို့ ပြောရ
မိသလို ဖြစ်နေစဉ်မှာပင် သူ့က ခင်ကို ကာကွယ်ပေးပြန်၏။

အဲဒီအတွက်တော့ သူ့ကို ကျေးဇူးတင်ရပါသည်။

“ကဲပါကွာ ... မင်းတို့ပဲ သွားရိုက်ကြပါ၊ လေးလေး ဒီက
ပဲ စောင့်နေမယ်၊ မင်းတီတီက ခေါင်းကိုက်နေပြီကွ၊ မြန်
မြန်သွား မြန်မြန်လာ”

ဒါတောင် ချာတိတ်က အထွန့်တက်ချင်သေးသဖြင့်
သူတ တစ်ချက်ဟန်လိုက်တော့မှ ပါးစပ်ပိတ်ကာ ထွက်သွားတော့
၏။ ကလေးတွေ ထွက်သွားသောအခါမှာတော့ သူက ပြုံးစေ
ချက်နာဖြင့် ခင်ဘက်ကို လှည့်လာကာ ...





“ကိုယ် မင်းကို ကာကွယ်ပေးထားတယ်နော်”

ခင်က သူ့ကို မျက်စောင်းတစ်ခုသာ ပိတ်ထိုးကာ
ဘာမှဆက်မပြောဘဲချော့။ ဒါပေမဲ့ သူ့ကို ကျေးဇူးလည်းတင်
သလို အမြင်လည်း ကတ်မိပါသည်။

* * *



အခြေအနေတွေဟာ ပုံမှန်နှုန်းဖြင့် လဲညီပတ်နေ
တုန်းမှာပဲ မထင်မှတ်တာတစ်ခုက ခင်တို့ကို အလစ်ချောင်းဝင်
ရိုက်သွားခဲ့တာဖြစ်သည်။ သူ့ရဲ့ဒယ်ဒီဟာ ရုတ်တရက် လေဖြတ်
သွားသဖြင့် ခင်တို့နှစ်ဦးစုမှာ တော်တော်ဂယက်ထသွားရသည်။

သူကလည်း သူ့ဒယ်ဒီရဲ့ပြောင်းလဲသွားတဲ့ အခြေ
အနေအတွက် တော်တော်စိတ်မကောင်းဖြစ်ကာ ဝမ်းနည်းသွားရ
ဟန်တူသည်။ အလုပ်တွေကို ခဏနားကာ သူ့ဒယ်ဒီအနားမှာပဲ
ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြုစုနေရှာသော သူ့ကို အားပေးဖို့အတွက် ခင်
မှာ တာဝန်ရှိတယ်ဟု ထင်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com



အားလုံးရဲ့အမြင်မှာ ခင်နှင့် သူဟာ မကြာခင်လက်ထပ်တော့မည့် ချစ်သူတွေအဖြစ် သိထားတာဖြစ်သည်။ ဒါ့အပြင် သူ့မာမီရဲ့ မိတ်ဆက်ပေးမှုကြောင့် ခင်ဟာ သူတို့အသိုင်းအဝိုင်းကြားမှာ ပွဲလယ်တင့်နေသူ တစ်ယောက်လည်းဖြစ်၏။ ခင်မှာ သူ့နံ့ဆေးနားမှာ နေပေးဖို့ တာဝန်ရှိတာမို့ နေ့ရှိသရွေ့ သူ့နံ့ဆေးမှာပဲ နေဖြစ်ပါသည်။

“ကိုယ့်ဘေးနားမှာ အခုလို ရပ်တည်ပေးတာ ကျေးဇူးပါပဲ ခင်ရယ် ... ဒယ်ဒီက သိပ်တော့ မသက်သာသေးဘူး”

သူ့ရဲ့စိတ်ပျက်ဝမ်းနည်းနေတဲ့ ပုံစံကို ခင်က မကြည့်ရက်စွာဖြင့် သူ့ကို နှစ်သိမ့်ပေးသည့် သဘောဖြင့် သူ့လက်တွေကို ဆုပ်ကိုင်ကာ ...

“ဘာမှ စိတ်ဓာတ်မကျပါနဲ့ ... ဒယ်ဒီ ပြန်ကောင်းလာမှာပါ ကိုကိုရယ်”

သူ သတိထားမိလား၊ မမိလားတော့ မပြောတတ်ပါ။ ခင်ကတော့ သတိထားနေပါရက်နှင့် သူ့ကို “ကိုကို” ဟုခေါ်ရတာကို နှုတ်ကျိုးလျက် နှစ်ယောက်တည်းရှိနေသည့် ဒီလိုအချိန်မျိုးမှာ အဲဒီလိုမျိုး နှုတ်က လွတ်ခနဲ ထွက်သွားမိတာဖြစ်သည်။



“သမီးနဲ့ သားကို မာမီ တစ်ခုလောက်တော့ မေတ္တာရုပ်ခံချင်တယ်၊ မင်းတို့ဒယ်ဒီရဲ့ အခြေအနေကိုလည်း မင်းတို့ရိပ်မိမှာပါ။ မင်းတို့ဒယ်ဒီက သားနဲ့သမီးကို အမြန်ဆုံး လက်ထပ်စေချင်နေတယ်”

မာမီရဲ့ အဲဒီတိုက်တွန်းမှုကို သူက ဘာမှမပြောပေမယ့် ခင်ကတော့ အတွေးတစ်ခု ကြီးစိုးလာခဲ့တော့သည်။ ခင်ဘယ်လိုလုပ်ရပါမလဲ။ လူကြီးတစ်ယောက်ရဲ့ဆန္ဒ ပြည့်ပါစေဆိုပြီး လိုက်လျောလိုက်ရလျှင်လည်း ခင်ဟာ ဟန်ဆောင်ဘဝကြီးထဲက လွတ်မြောက်လမ်း မမြင်တော့ပါ။ အဲဒီကိစ္စကို သူ့နဲ့အေးအေးဆေးဆေးရုံသော အချိန်မှာ တိုင်ပင်ကြည့်သောအခါတွင်တော့ ...

“မင်း ... ကိုယ့်ကို မချစ်နိုင်ဘူးဆိုတာ ကိုယ်သိပါတယ်၊ ကိုယ့်ဒယ်ဒီကိုငဲ့ပြီး လက်ခံလိုက်တာမျိုးတော့ မလုပ်ပါနဲ့ ခင်၊ မင်းနဲ့ ကိုယ်က တကယ်တမ်းတော့ မလုပ်သင့်တဲ့ ကိစ္စကို နှစ်ယောက်စလုံး မှားမှန်းသိသိချည်းနဲ့ လုပ်မိသွားတာ၊ အဲဒီအတွက် မင်းဘက်က ဘာမှအနစ်နာခံဖို့ မလိုပါဘူး ခင်၊ မင်းသဘောပါပဲ”



အဲဒီစကား ကြားရသောအခါ ခင်ဟာ ရင်ထဲမှာ ဆို့နှင့်သွားတော့သည်။ ခင် လွယ်လွယ်နှင့် တွေးထားခဲ့သော ခပ်ပေါ့ပေါ့ ကိစ္စတစ်ခုဟာ ဒီလောက်ထိ ပြဿနာတွေ ကြီးလာ လိမ့်မည်ဟု မထင်ခဲ့မိပါ။ ခင်ဟာ ဘယ်လိုမှ ကြံရာမရသည့် အဆုံးမှာတော့ အားလုံးရဲ့ စိတ်ချမ်းသာမှုတစ်ခုအတွက် ခေါင်း ညှိတ်ရတော့မည်ထင်သည်။

ခင်ရဲ့ဖေဖေကလည်း တစ်နေ့ တစ်နေ့ လက်ထပ် ဖို့ကိစ္စကိုပဲ တိုက်တွန်းနေတော့သည်။ ဘယ်လိုမှ ငြင်းမရနိုင်တော့ သည့် အဆုံးမှာတော့ သူနဲ့ ခင်ဟာ အကျဉ်းချုံးလက်ထပ်ဖို့ပဲ ဆုံးဖြတ်လိုက်ရတော့၏။

“မင်း လက်ထပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီလား ခင်”

“ဟုတ်တယ် ကိုလေးညို့ ... ကျွန်မတို့ မင်္ဂလာကိစ္စဟာ လူကြီးတွေအတွက်တော့ အကြီးမားဆုံး မျှော်လင့်ချက်ပါ ...

အထူးသဖြင့် ဒယ်ဒီရဲ့မျှော်လင့်ချက်ကို ကျွန်မ ရိုက်ချိုးမပစ်ချင်ဘူး။ ကျွန်မတို့တွေ ဘယ်လိုပတ်သက် တယ်ဆိုတာကို သူတို့က သိမှမသိကြတာ၊ စကတည်းက လွဲသွားခဲ့တာဟာ ဒီနေ့အထိပဲလေ ...



အဲဒီအလွဲကို ကျွန်မကတော့ ပေးဆပ်လိုက်တယ် လို့ သဘောထားတယ်။ ရှင်သဘောကကော အကယ်၍ ရှင်မှာ ချစ်သူဘာညာရှိတယ် ဆိုရင်တော့ ကျွန်မငြင်းလိုက် ပါ့မယ်”

ခင်က တကယ့်ကို တည်ငြိမ်လေးနက်လှစွာပြော လျှင် သူဟာ ဒယ်ဒီအတွက် စိတ်ပင်ပန်းနေတဲ့ကြားက ရင်တစ် ချက်တော့ ခုန်ဖြစ်အောင် ခုန်သွားပါသည်။

ပြောရရင်တော့ ဒီအခြေအနေဟာ ကံတရားက အဝင်ခွင့်ကျဖြစ်အောင် ဖန်ဆင်းပေးထားတာဖြစ်သည်။ ခင်ဘက် က လိုလားစွာ လက်ထပ်ဖို့ သဘောတူနေသည်။ အဲဒါကို ဒယ်ဒီ အကြောင်းပြချက်နဲ့ပဲ သူ လက်ခံသင့်လား။ ခင်ရဲ့စာနာမှုကို သူ အလွဲသုံးစား မလုပ်သင့်ဘူး ထင်၏။ သို့ပေမယ့်လည်း ခင်ကို ပိုင်ဆိုင်လိုစိတ်ကလည်း ရင်ထဲမှ ကိန်းအောင်းလို့ နေပါသေးသည်။

သူ ဘယ်လိုလုပ်သင့်ပါသလဲ။

“ကျွန်မမေးတာ ဖြေဦးလေ”



“ဟို ... ကိုယ်က မင်းကို အားနာတယ် ခင်၊ ကိုယ့်ဒယ်ဒီ အတွက်၊မင်းရဲ့စိတ်ချမ်းသာမှုကို လဲပစ်လိုက်တယ်ဆိုတာ မကောင်းပါဘူးကွာ”

“ရပါတယ် ... ကျွန်မတို့ မင်္ဂလာပွဲကို နှစ်ဖက်မိဘနဲ့ပဲကျင်းပ မယ်လေး၊ အပြင်သူစိမ်း ဘယ်သူမှ မဖိတ်ဘူး၊ ဒါဆိုအဆင် ပြေမှာပါ”

အဲဒီအတွက် သူ့ရင်ထဲမှာ ဆစ်ခနဲ ဖြစ်သွားရပါ သည်။ သူ လက်ရှိရောက်နေတဲ့ အခြေအနေဟာ ဘာကိုဦးတည် နေသလဲဆိုတာ မပြောတတ်တော့ပါ။ မြူတွေ့ဆိုင်းနေသည့် လမ်းကျဉ်းထဲမှာ ဝေဝေဝါးဝါး လမ်းလျှောက်နေတုန်း ရုတ်တရက် လင်းလာသည့် အလင်းတစ်ခုကိုသာ အားကိုးစရာအဖြစ် သတ်မှတ် ကာ သူ လက်ထပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တော့သည်။



သူတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ဆန္ဒကြောင့်မို့ နှစ်ဖက်မိဘရှေ့ မှာ လက်ထပ်စာချုပ်ထဲ လက်မှတ်ထိုးလိုက်တာနှင့် သူနှင့်ခင် ဟာ မချစ်ပါဘဲ ဟန်ဆောင်လင်မယားဘဝကို ရောက်မှန်းမသိ နောက်လာခဲ့တော့သည်။

သူတို့မင်္ဂလာဆောင်ပြီး နောက်ရက်တွေမှာ ဒယ်ဒီ ဇွဲကျန်းမာရေးက ပိုကောင်းလာတာကြောင့် ဟန်ဆောင်ရကျိုးနပ် တယ်လို့ ပြောရမည်။ ပြီးတော့ သူလည်း အရင်လို ပျော်ပျော် ရွှင်ရွှင်ဖြင့် ခင်ကို စ၊နေ နောက်နေနိုင်ပါသည်။

ဆိုပါတော့ ...။

သူ ပုံမှန်အလုပ် ပြန်တက်တဲ့အခါမျိုးတွေဆို သူက လူကြီးတွေရှေ့မှာ ခင်ပန်းကို ဟန်ပါပါဖြင့်ဖက်ကာ ...

“ခင်ရေ ... ကိုကို ကုမ္ပဏီသွားလိုက်ဦးမယ်နော်၊ ညနေကျ မှ တွေ့မယ်”



ခင်က လူကြီးတွေရှေ့မှာမို့ တဟင်းဟင်း တဟဲဟဲ ဖြင့် အလိုက်သင့်နေနေရပေမယ့် ဒေါသကတော့ တော်တော်ထွက်နေပြီဖြစ်သည်။ ပညာရှိအမျက် အပြင်မထွက်နဲ့ဆိုသလိုပင် ခင်ကလည်း သူ့ကို မြင်ဖျဉ်းကပ်ကပ်ဖြင့် သူ့ကို လက်စားချေရန် အတွက် သူ့ခါးကို အနောက်ကသိုင်းဖက်ထားရင်း လက်သည့်ဖြင့် သူ့ကို အပီကိုဆွဲဆိတ်နေတာဖြစ်သည်။ သူကလည်းနာကျင်တာကို ကြိတ်မှိတ်ခံရင်း တမင်အရှဲ့တိုက်ကာ ပေါ်တီကိုအောက်ထိ ခင်ပန်းကိုဖက်ကာ ဆွဲခေါ်လာသည်။ ပေါ်တီကိုအောက်ရောက်တာနှင့် ခင်က သူ့လက်ကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း ပုတ်ထုတ်ကာ

“ရှင်နော် ... အရမ်းအကျင့်ယုတ်တာပဲ၊ တမင်သက်သက် အသားယူတာ မသိရင်ခက်မယ်”

ခင်က နှုတ်ခမ်းတလန် ပန်းတလန်ဖြင့် သူ့ကို စွက်ကောနေလျှင် သူက ခင်ရဲ့ဖြစ်ပျက်နေတဲ့ပုံစံကို သဘောကျစွာ တဟားဟားဖြင့် ရယ်မောကာ ယောက်ျားတန်မဲ့ မျက်စောင်ကြီး ကျိတ်ထိုးလျက် ...



“ဟား ဟား ... မင်းကလည်းကွာ၊ မာမို့ရှေ့မှာဆိုတော့ ကိုယ်က ပီပြင်အောင် ဟန်ဆောင်ပြတာပေါ့ ... ဟဲ ဟဲ”

“ကဲ ... သွားတော့၊ ရှင် အလုပ်ချိန်နီးနေပြီ”

“ဘာလဲ ... ခင်က ကိုယ်အလုပ်နောက်ကျမှာ စိုးရိမ်တယ်ပေါ့လေ၊ ဟုတ်လား”

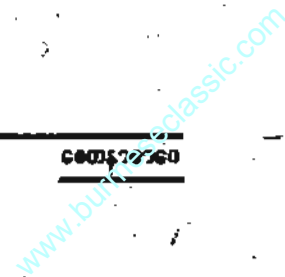
သူက မျက်နှာပိုးမသတ်နိုင်သေးဘဲ ဆက်နောက် ဆေးသေးလျှင် ခင်က အံကြိတ်ကာ သူ့လက်မောင်းကို ဖျတ်ခနဲ နှိတ်လိုက်ရင်း ...

“သွားစမ်းပါ၊ လာနုပြမနေနဲ့ သွားတော့ ... သွား”

“အေးပါ ... တာတာ့ တာတာ့ ... ညမှဆုံမယ် ... အဟဲ ... ဟဲ”

သူက လုပ်သံကြီးထည့်ကာ အဟဲ ... ဟဲ လုပ်ပြပြီး အားပေါ်တက်၍ စက်နှိုးကာ လက်ပြုပြီး ထွက်သွားလေသည်။ သူ ကုမ္ပဏီရောက်တဲ့အခါမှာတော့ ယောက်ဖက သူ့အခန်းထဲမှာ ဤစောင့်နေကာ သူ့ကို လက်ပြု၍ ...

“hi ... u all fine !”





သူက အပြုံးတစ်ခုဖြင့် ခင်ရဲ့အစ်ကို ထိုက်တန်အလင်္ကာဝါးချင်း ရိုက်လိုက်ကာ ...

“ဒီလိုပါပဲ ယောက်ဖရာ”

“ဘာဒီလိုပါပဲလဲ ... ဟေ့ကောင်၊ အိုခေသွားပြီမှလား”

ထိုက်တန်ရဲ့စကားကို သူက ခေါင်းအသာယမ်းက သဘောတကျ ရယ်မောနေလိုက်သည်။ အဲဒီလိုပါပဲ။ အားလုံးရဲ့ အမြင်မှာ သူနှင့် ခင်ဟာ သာယာငြိမ်းချမ်းတဲ့ အိမ်ထောင်ရေးတူထောင်ထားကြတယ် ဆိုတာချည်းပဲ။ ယုတ်စွအဆုံး သူ့စွာရိစ္ဆာအားလုံးကို လုံးစေ့ပတ်စေ့ သိပါသော ခင်ရဲ့အစ်ကို ထိုက်တန်တောင် သူတို့ရဲ့အေးချမ်းစွာသော ဆက်ဆံပုံကိုကြည့်ကာ အပြောနေပြီဟု ထင်နေရှာသည်။ သူ့ကိစ္စကို ထိုက်တန်အမပြောတော့ပါဘူးလေ။

“ဟေ့ကောင် ... ဖြေဦးလေ”

“အင်း ... အဆင်ပြေပါတယ်ကွာ၊ အဲဒီလိုပဲ သတ်နေလို့ကလေး”

“လေးညို့ ... မင်းတို့က အရင်တိုင်းပဲလား။ အဲဒီလိုကြီးက မဖြစ်သင့်တော့ဘူးနော်၊ ကာလာပြောင်းသင့်နေပြီ ... မင်းဘာတွေကို တွေဝေနေတာလဲ”

တွေဝေတယ် ...။

သူဟာ အဲဒီစကားလုံးနှင့် ရင်းနှီးနေပြီးသား ဖြစ်ကြောင့် သိပ်ပြီးမဖြိုတော့ပါ။ တကယ်ပဲ သူဟာ တွေဝေသူပဲ ဖြစ်ပါသည်။ ခင်ကို ပိုင်တော့ ပိုင်ဆိုင်လိုက်ရပါရဲ့။ အချစ်အလှည့်မရ။ လူကသာ သူ့ဘေးနား ရှိတာလေးပဲရှိသည်။

သူ့ကို ရိုသားသော၊ အကူအညီပေးသော၊ တည်ငြိမ်သော စသဖြင့် အမှတ်ပြည့်ဖြင့် ယုံကြည်ကိုးစားထားသော အစ်ကို သူက “ချစ်တယ်”ဆိုတဲ့ စကားကို ဘယ်လိုထွက်ရမလဲ။

သူ့ဘက်က ဒီလိုအချိန်မျိုးမှာ “ချစ်တယ်” လို့ပြောဆိုတာနှင့် သူ့ကို ခင်က အခွင့်အရေးသမားဆိုပြီး မုန်းသွားနေသည်။ သူတစ်လျှောက်လုံး မြတ်မြတ်နိုးနိုး ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ထားခဲ့သော အချစ်ကို တန်ဖိုးလျော့မသွားစေချင်ပါ။ ခင်

www.burmeseclassic.com

ကို အစက ပတ်သက်ခဲ့တာဟာ မျှော်လင့်ချက်တစ်ခုဖြင့် ဟာ
ဆောင်မှုကို ခုတုံးလုပ်ကာ ခင့်အနား နေခဲ့တာဖြစ်သည်။ ဒါဟာ
အခြေအနေကြောင့် မဖြစ်မနေ လက်ထပ်ခဲ့ရပေမယ့် သူဟာ
ကို အဖြူစင်ဆုံး ထိန်းသိမ်းကာ ညီမလေးလို သဘောထား
တာဖြစ်သည်။

ပြောရရင်တော့ သူဟာ အားနာတဲ့ ဝဲဂယက်
ကနေ ရုန်းလို့မထွက်နိုင်သေးပါ။

“ခင့်က မင်းကို သံယောဇဉ်တော့ ရှိပုံရပါတယ်၊ ငါ့ညီ
က ချစ်တတ်ပါတယ်ကွ”

“ငါလည်း အဲဒီလိုဖြစ်ဖို့ပဲ မျှော်လင့်ပါတယ်၊ မင်းပြော
စကား သိပ်မှန်တယ် ထိုက်တန်၊ ငါ ဟန်ဆောင်ပြီး
အချစ်ကို ရအောင်ယူတော့မယ်ဆိုတုန်းက မင်း ငါ့ကို
ခဲ့ဖူးသလိုပဲ၊ မပိုင်ဝက်မွေးကိစ္စကြီးကို လုပ်မိတာကိုး”

“အနေနီးစပ်ရင်တော့ သံယောဇဉ်ဆိုတာ ဖြစ်စမြဲပါပဲ
သူငယ်ချင်း ကြိုးစားကွ”

ထိုက်တန်ရဲ့အားပေးစကားကို သူကအပြုံးတစ်ခုဖြင့်
အထောင်နေရင်းက သူတို့ရဲ့ပြောဆိုနေတာကို အလုပ်လုပ်ရင်း
အထောင်နေတဲ့ ဗညားကို သူက သတိထားမိသွားသည်။
ဗညားက သူနှင့်ခင့်ကိစ္စကို လုံးစေ့ပတ်စေ့ မဟုတ်ပေမယ့် နား
ညည်သလိုရှိသူ ဖြစ်ပါသည်။

အဲဒါကြောင့် သူက သူတို့စကား ပြောနေတာကို
ဗညားကြားလည်း ဂရုစိုက်ဖို့ မလိုတာဖြစ်သည်။

“ကဲ ... ငါ လစ်မယ် လေးညှို့”

“ဟာ ... သွားတော့မလို့လား၊ နေပါဦး”

“တော်ပြီ ... ငါ့ရုံးမှာ အလုပ်တွေ တစ်ပုံကြီး ကျန်သေးတယ်၊
မင်းတို့ကိစ္စကို သိချင်လို့၊ အဲဒါ လမ်းကြိုတာနဲ့ ဝင်လာ
တာ၊ သွားပြီ၊ ဟေ့ကောင်၊ နောက်မှတွေ့မယ်”

“အိုခေ ... အိုခေ”

ထိုက်တန် ပြန်သွားလျှင် သူက ဗညားကိုခေါ်ကာ
အလုပ်စကားပြောဖြစ်သည်။





“မနက်ဖြန် ရွှေတော်ဝင်က ဦးမင်းမြတ်က Dinner ဖိတ်ထားတာကို မင်းပဲသွားလိုက် ဗညား၊ ကိုယ် မနက်ဖြန် မအားဘူး၊ မင်းသွားလိုက် သိလား။”

“ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကို၊ ဒါပေမဲ့ ဦးမင်းမြတ်က အသောက်အစားရှိတော့ ...”

ဗညားက ဘာကိုဆိုလိုချင်တယ်ဆိုတာ သူကသဘောပေါက်စွာဖြင့် ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်ပြရင်း ...

“ကိုယ် ဒီလောက်တော့ နားလည်ပါတယ်၊ မင်း သောက်ချင်တယ် ဆိုရင်တော့ သောက်၊ အေး ... ဒါပေမဲ့ ဗညားမင်းက သောက်ပြီးရင် သွေးဆိုးတတ်တော့ ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်းတော့လုပ်၊ ဟုတ်လား။”

“ဟား ... ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကို၊ စိတ်ချပါ၊ ကျွန်တော့်အစ်ကိုမျက်နှာပျက်ရအောင် ကျွန်တော် ဘယ်တော့မှ မလုပ်ဘူး။”

“အေးပါ ... ကဲ ... ကဲ ... လုပ်စရာရှိတာ သွားလုပ်တော့”

လေးညှို့သည် ကိုယ်လည်း လုပ်စရာရှိတာကို ဆက်လုပ်ရင်း ညနေမှာ ခင်နှင့်ဆုံဖို့ပဲ မျှော်လင့်နေမိတော့သည်။ ခင်ကို သူက အမြဲတမ်း လိုအပ်နေတာ ဖြစ်ပါသည်။



ဝေဖန်စာ၊ အကြံပြုစာ၊ စိတ်ဆက်စာများ စပေးလိုပါလျှင် အမှတ် ၅၅၊ ၁၉-လမ်း၊ လသာမြို့နယ် သို့ ရေးသားပေးလိုနိုင်ပါသည်။

ခင်ကို လက်ဆောင်တစ်ခုခုပေးမည်ဆိုတဲ့ အတွေးက စိတ်ထဲမှာ အမြဲရှိနေပါသော်လည်း ဒီနေ့မှပဲ ဘာပေးရမယ်ဆိုတာ စိတ်ကူးရသွားတော့သည်။ cosmetic ပစ္စည်းတွေဆို သိပ်ပြီး ဟိတ်ကြီးဟန်ကြီးထုတ်ကာ set လိုက်မသုံးတတ်သော ခင်အတွက် သူက သူ့အချစ်နှင့်တူသည့် cosmetic ပစ္စည်းလေးတစ်မျိုး လက်ဆောင်ပေးကာ သူ့အချစ်ကို သူမ မြင်သာအောင် လှစ်ပြမယ် စိတ်ကူးဖြင့် ခင်ကို လှမ်းပြီး ဖုန်းဆက်လိုက်သည်။ ချစ်ဖို့ကောင်းသော သူမက ချက်ချင်းပင် ဖုန်းကိုင်ပါသည်။

“ဘာကိစ္စရှိလို့ ဖုန်းဆက်တာလဲ”

သူ့ကိုဆို အဲဒီလိုပင် အင်မတန်မှ အပြောမချိုသော ခင်ကို ဘာကြောင့် ချစ်တာလဲဆိုရင်တော့ ပြန်ပြောပြဖို့ တော်

တော်ခက်ပါသည်။ ဖုန်းထူးတာတောင်မှ ချိုချိုသာသာမဟုတ်ဘဲ ဓာဆတ်ဆတ်လေသံနှင့် ထူးတာကြောင့် သူက စချင်သွားပြီး ...

“ဪ ... ကိုယ့်မိန်းမဆီ ဖုန်းဆက်တာပဲ ကိစ္စရှိမှတဲ့လား ခင်လေးရဲ့”

“ဘာ ... ဘာပြောလိုက်တယ်”

လား ... လား။ နားစည်ကွဲမတတ်ကို ဒေါသတကြီးနှင့် အော်ပြောလိုက်လျှင် သူက ခင်ရဲ့စူပိုပဲနေမည့် မျက်နှာလေးကို မျက်လုံးထဲ မြင်ယောင်ကာ သဘောတကျ ပြုံးလိုက်ရင်း ထပ်စလိုက်ပြန်သည်။

“တိုးတိုးပြောစမ်းပါကွာ ... မင်းက အခုအိမ်မှာမှလား၊ တော်ကြာ ငါ့ဒယ်ဒီနဲ့ မာမီ ကြားသွားလို့ တစ်မျိုးထင်နေဦးမယ်၊ ချွေးမလေး ဘာဖြစ်သလဲဆိုပြီး”

“ရှင်ဟာလေ ... တောက် ... သေတော့မယ်”

“ဟား ဟား ... နောက်တာပါကွာ မင်းကလည်း၊ အခု မင်း ဘယ်မှာလဲ”

www.burmeseclassic.com



“ကျွန်မအိမ်မှာ”

“ဪ ... ဟုတ်လား၊ ကိုယ် ပြန်လာခေါ်မယ်၊ ဘေးနေ့နော် ... တာတာ”

သူက ပြောချင်တာ ပြောတာ ဖုန်းကို ဦးအောင်ပိတ်ပြီး နောက်မှာတော့ ခင်ရီရာ သူမအိမ်သို့ အမြန်သွားရပါသည်။ ခင်ရီအိမ်ကို ရောက်သောအခါမှာတော့ သူမက ခြံထဲက ကျောက်ခုံလေးမှာထိုင်၍ မဂ္ဂဇင်းဖတ်နေ၏။ သူက ပေါ်တီကိုအောက်မှာ ကားကိုရပ်ကာ လက်ဆောင်ထုပ်လေးယူ၍ သူမရှိရာသို့ လျှောက်လာလျှင် သူမက မဂ္ဂဇင်းဖတ်နေရင်းက အကြည့်မလွှဲဘဲစကားပြောသည်။

“ဘာကိစ္စနဲ့ ဒီလိုက်လာရတာလဲ ... ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက်”

လေးညှို့သည် အဲဒီ ဂျစ်ကန်ကန် အပြောကို ထုံထုံ ဖြစ်သည့်အလား ပြီးယောင်သမ်းကာ သူမနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ဖြစ်အောင် သူမရှေ့က ကျောက်ခုံလေးမှာထိုင်ကာ ...

“ဘာဖြစ်လဲကွာ ... ဒီအိမ်ကလည်း ငါ့အိမ်ပဲလေ၊ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ်လာတာ ... ဟင်း ဟင်း”

“ဖေဖေလည်း မရှိဘူး၊ ကိုလေးလည်း မရှိဘူး၊ ဒီအိမ်မှာ ရှင်ကို ကြိုဆိုတဲ့သူတွေ အလုပ်သွားကြတယ် ... ပြန်”

“ဟား ဟား ... မင်းကတော့ကွားကဲပါ ... အဲဒါတွေ ထားလိုက်၊ ကိုယ် မင်းကို လက်ဆောင်ပေးစရာရှိလို့ကွ”

အဲဒီစကားကြောင့် ခင်က သူ့ကို တစ်ချက်တော့ ချက်လုံးလှန်ကြည့်သည်။ လေးညှို့သည် သူမရဲ့ရှေ့သို့ သူမအမြဲ နှိပ်နှိပ်ကစားသုံးတတ်သည့် Nivea တံဆိပ် Day Cream ဘူးလေးကို တွန်းပို့ပေးရင်းက ...

“အဲဒါ မင်းအတွက်”

ခင်သည် ဒေးခရင်(မ်)ဘူးလေးကို ယူလိုက်ရင်းက သူ့ထို အကဲခတ်သလို ကြည့်လေ၏။ သဘောကတော့ ဘာအဓိပ္ပာယ်နဲ့ ပေးတာလဲ ဆိုတာကို မေးနေတာမျိုးဖြစ်သည်။ သူမလည်း ဘာကြောင့် ဒီပစ္စည်း ပေးရတယ်ဆိုတာကို ပြောပြချင်သူမပဲ ခင်မမေးခင်မှာပဲ အပြုံးချိုချိုဖြင့် ...

“မင်းကို ကိုယ် အဲဒီ ဒေးခရင်(မ်)ပေးရတာ အကြောင်းရှိတယ်ကွ”





“ဘာလဲ ... ဘာအကြောင်းလဲ”

“ကိုယ်ကလည်း မင်းရဲ့ဒေးခရင်(မ်)ဆိုတာကို မင်းသိစေချင်လို့ ပေးတာလေ ခင်ရဲ့”

သူ့အခြောက်ကို ခင်က နားရွပ်သွားဟန်ဖြင့် မျက်မှောင်ကြုတ်ကြည့်ကာ စိတ်မရှည်တော့သည့်အထာပါသည့် လေထဲဖြင့် ခပ်မာမာပြောလေသည်။

“ဘာတွေလာကြောင်နေတာလဲ၊ ရှင် ဂေါက်သွားပြီလား”

“မင်းကလေး ... ပိန်းတယ်ဆိုတော့လည်း လက်မခံဘူးကိုယ်ပြောတာကို ဆုံးအောင်နားမထောင်ဘဲနဲ့ ဖြတ်မဖြော့စမ်းပါနဲ့ကွ ... ကိုယ် ရှင်းပြမယ် ...

အဲဒီ ဒေးခရင်(မ်)ကို မင်းလိမ်းခြင်းအားဖြင့် မျက်နှာကို လှပစေမယ်၊ SPF ၃၀ ကာကွယ်ပေးမယ်၊ မင်းအင်္ကျီနေတာလုံး လှပနိုင်ဖို့ ဒီဒေးခရင်(မ်)က base ပဲလေ၊ အဲဒီလိုပဲ ကိုယ်ကလည်း မင်းကို မင်းရှေ့ကနေ မားမားမတ်မတ် ကာကွယ်ပေးနေတဲ့ မင်းရဲ့ဒေးခရင်(မ်)ဆိုတာကို မင်း သိစေချင်လို့ ခေတ်မီမီ တင်စားပြီး ပြောလိုက်တာ



ကိုယ် မင်းရှေ့က အမြဲတမ်း ရပ်တည်နေတာပါ ခင်”

သူ့ရဲ့ mood အပြည့် ဝင်နေတဲ့ မျက်ဝန်းတွေက ခင်ကို ငေးစိုက်ကြည့်ကာ feel အပြည့်ဖြင့် ပြောနေလျှင် ခင်ရဲ့ ခင်ထဲမှာ အဲဒီစကားတွေအတွက် ငလျှင်အသေးစားလေးတစ်ခု ဆော့ လှုပ်ခတ်သွားပါသည်။

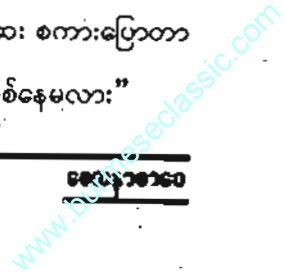
ဆို ... သွား။

အဲဒီခံစားမှုဆိုတာ တကယ်မရှိပါဘူး။

“ခင် ... အခုလို ကိုယ်တို့ဟန်ဆောင်နေကြတာဟာ မင်းအတွက် အဆင်ပြေရဲ့လားဟင်”

“ကျွန်မအတွက်တော့ အသားတကျ ရှိနေပါပြီ”

“ကိုယ့်ရဲ့ဘဝမှာ ဒီနေ့ ဒီလိုအခြေအနေမျိုးနဲ့ ရပ်တည်ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ဘယ်တုန်းကမှလဲ ထင်မထားခဲ့ဖူးဘူး ခင်၊ မင်းနဲ့ကိုယ် ဒီလိုမျိုး အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောတာ မင်းအတွက် အနှောင့်အယှက်များ ဖြစ်နေမလား”





သူ ဘာကိုဆိုလိုချင်နေတာလဲ။ အဓိပ္ပာယ်တစ်မျိုး သက်ရောက်ပါဝင်နေတယ်ဆိုတာ သိပေမယ့် ဘာဆိုတာကိုတော့ ခင်လည်း ဝေခွဲမရပါ။

သူ ခင်နှင့်ကွာရှင်းဖို့ စကားစတာလား။ ခင်သည် အတွေးပေါင်းများစွာ ယောက်ယက်ခတ်နေတာကိုထိန်းရင်း သူ့ ကိုကြည့်၍ ...

“မဖြစ်ပါဘူး ... ပြောပါ”

“ကိုယ်နဲ့မင်းကို ပတ်ဝန်းကျင်က အမြင်တစ်မျိုး မြင်ပေမယ့် တကယ်တမ်း ကိုယ်တို့ဖြူစင်တယ်လေ၊ ဟို ... ဆို လိုချင်တာကတော့ကွာ၊ မင်းကို ဘာကာလာမှမရောဘဲနဲ့ အဖြူစင် အလန်းဆန်းဆုံး ရှိစေချင်တဲ့ ကိုယ့်ရဲ့စိတ်ရင်း အမှန်ကို နားလည်စေချင်တာပါ”

“နားလည်ပါတယ် ... ကျွန်မတို့ ဟန်ဆောင်တဲ့ အခိုက် အတန့်အချိန်လေးမှာ ရှင်ရဲ့စိတ် ဘယ်လိုဆိုတာ သိပါတယ်။ အဲဒီအတွက် ရှင်ကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

သူက ဘာစကားမှ မဆိုသေးဘဲ ခင်ရဲ့မျက်ဝန်းတွေ ကို စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်လာလျှင် ခင်သည် အတုန်တုန်အယင်ယင် ဖြင့် နုံးချိချိ ဖြစ်လာတော့သည်။ သူ့ ရဲ့အကြည့်တွေကို ရှောင်လွှဲ ဖော်လိုက်လျှင် သူက ခပ်တိုးတိုးလေသံဖြင့် ခင်ကို တောင်းပန် စကားဆိုသည်။

“ဆောရီး ... ခင်၊ ကိုယ် အဲဒီလိုမျိုး မကြည့်သင့်ဘူး၊ ကဲပါ ... ကိုယ့်ရဲ့လက်ဆောင်ကို လက်ခံပေးတာ ကျေးဇူး တင်ပါတယ်၊ ကိုယ် ပြန်တော့မယ် ...

မင်း တစ်ခါတည်း လိုက်ခဲ့မှာလား”

“ဟင့်အင်း ... ညနေ အိမ်ပြန်နောက်ကျမယ်လို့ ကျွန်မ ဒယ်ဒီနဲ့မာမိကို မှာခဲ့တယ်၊ ဒီနေ့ အိမ်ပြန်နောက်ကျမယ်”

“ကောင်းပါပြီ၊ ကိုယ် သွားတော့မယ်နော်”

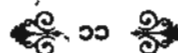
ခင်က အသာခေါင်းဆတ်ပြလျှင် သူက အပြုံးတစ်ခု ဖြင့် ခင်ကို ကျောခိုင်းထွက်သွားသည်။ သူ့ရဲ့ပြန်ပြူး ကျယ်ပြန့် ထာ မတ်နေတဲ့ ကျောပြင်ကို ဝေးကွာ အတွေးပွားစရာတွေ အစ်ပုံတစ်ပင် ရှိလာခဲ့၏။





ခင်ဆီကို သက်သက်လာတယ် ဆိုကတည်းက သူ့မှာ ကိစ္စတစ်ခုခုရှိနေလို့ပေါ့။ အိမ်မှာတွေ့လည်း ရရက်နှင့် ဒီကို တမင်လာတယ် ဆိုကတည်းက ...။

ခင်သည် သူ ဘာပြောချင်တယ် ဆိုတာကို စဉ်းစားရင်း “မင်းရဲ့ဒေးခရင်(မ်)အဖြစ်နဲ့ မင်းရှေ့က အမြဲရပ်တည်နေတာပါ”ဆိုတဲ့ စကားကိုသာ နားထဲမှာ ပဲ့တင်လှိုင်းထပ်ကာ ကြားယောင်နေမိတော့သည်။



“အဲဒါဆို နင့်လူကြီးက romantic ဆန်လာတဲ့ သဘောပေါ့ဟဲ့”

ခင်သည် အဲဒီစကားကြောင့် မျက်နှာက ရှုံ့မဲ့သွားနေမယ့် နင့်လူကြီးဆိုတဲ့ အသုံးအနှုန်းကြောင့် ရင်တစ်ချက်တော့ နှစ်သွားပါသည်။ ဆိုင်မှာ လူရှင်းချိန်လေး ဆုဝေနှင့် မနေ့က သူ ဆူးခဲ့သည့် ခေါင်းစားစရာ အဓိပ္ပာယ်ကို တိုင်ပင်ဆွေးနွေးကြည့်နေတာဖြစ်သည်။

“ဘာကို romantic ဆန်ရမှာလဲ၊ ဆုဝေနော် ... ခေါင်းစားပါတယ်ဆိုမှ ပိုစားအောင် လာလုပ်မနေနဲ့”



“ဟဲ့ ... ငါ ဘာမှမစားဘူး၊ ရိုးရိုးလေး တွေးကြည်တာ နှင်ပဲ စဉ်းစားကြည့် ခင့် ... ကိုလေးညှို့လို လူမျိုးပဲ နှင့်ကို အန္တအတာခံပြီး ချစ်နိုင်တာ၊ သူ့ရဲ့ဖြူစင်တဲ့ ချစ်ခြင်းကို နှင် အသိအမှတ်တော့ ပြုရလိမ့်မယ်”

အချစ် ...။

ဒါတော့ မဖြစ်နိုင်ပါ။ သူနှင့် ခင့်ကြား ပတ်သက်မှု ဟာ အချစ်တွေ မေတ္တာတွေ ကြားခံထားတာမျိုး မဟုတ်ဘူး။ ပြီးတော့ ခင့်ကိုဆို အမြဲမခံချင်အောင် စနောက်၍ ရန်ဖြစ်တာ တဲ့သူက ခင့်ကို ချစ်မှာတဲ့လား။ ဟင့်အင်း ... မဖြစ်နိုင်ပါ။

“အဲဒါတော့ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဘူး ဆုဝေ ... နှင်လည်း တစ်နေ့ တစ်နေ့ သူ့ကောင်းကြောင်းချည်း ပြောနေတာ ရိုးမှရိုးရဲ့လား”

“ဟဲ့ ... ဟဲ့ ... ငါ့ဘက် ဘော်လီဘော လာပုတ်မနေနဲ့နဲ့၊ နှင့်လူကြီးလောက်တော့ ရင်မခန့်ပါဘူး၊ ပြီးတော့ နှင် ရှိနေတာချည်းကို ... ဟဲ့ ဟဲ့ ...

အကောင်းပြောတာ ခင့်ရဲ့၊ နှင်ကသာ မထင်တာ ငါတို့က ဘေးလူဆိုတော့ တွေ့ရတယ်၊ ကိုလေးညှို့က နှင်ကို ချစ်နေတာပါဟယ်၊ ပြီးတော့ သူ့ဖြူစင်မှုကို နှင် အသိဆုံး ဖြစ်မှာပါ။ ညဘက်တွေဆို အိပ်ခန်းထဲမှာ နှင် နဲ့သူ နှစ်ယောက်တည်းရှိတာ၊ သူသာ နှင်အပေါ် ကျော ရုန်ကြံချင်တယ်ဆို အလွယ်လေး၊ အဲဒါကို နှင်သတော့ ပေါက်”

အဲဒါတော့ ဟုတ်ပါသည်။ ကိုလေးညှို့ဟာ ကိုယ် ခြေကိုင်မှားတော့ နံပါတ်ဝမ်းပဲဖြစ်၏။ တကယ်ဆို သူနှင့် သွေးမတော်သားမစပ် သူစိမ်းတစ်ရံဆံတွေ။ သူ ခင့် နှင်နားသားဖြူစင်နိုင်သည်။ သူ့ရဲ့အရင်လူပျိုခန်းကိုပဲ မင်္ဂလာ ဖြစ် ပြန်လည်ပြင်ဆင်ထားတာကြောင့် ခင့်က သူ့အခန်း အိပ်ခန်းဖြစ်သည်။

သူ့အခန်းထဲမှာပဲ စာကြည့်ခန်းအဖြစ် သီးသန့် ခြင်းလေး ထပ်ရှိသည်။ ညဘက်တွေဆို ခင့်က အကျအန

ပြင်ဆင်ထားသည့် မွေ့ရာမှာ မိမိရှိရှိ သောကကင်းစွာ အိပ်စားပေးမယ့် သူကတော့ အဲဒီစာကြည့်ခန်းလေးမှာ ဒရင်းဘက်အိပ်နေရရှာတာဖြစ်သည်။

သူ့မိဘတွေသာ ဒီအကြောင်းသိရင်တော့ ရင်မှာ သေချာသည်။ သူတို့ ဂရုတစိုက်နှင့် လိုလေသေးမရှိ စောင့်ရှောက်ထားတဲ့ မင်းသားလေးကို ခင်က အပီနိပ်ကွင်းတယ်ဆိုတာသာသိရင် ခင်ကို “သမီး ... သမီး” ဆိုပြီး ဖူးဖူးနီနီမှာ မဟုတ်တော့ပေ။

“နင့်အတွက် ကိုလေးညှို့ကသာ သူ ပြောသလိုပဲ ဒေးခရင်(မ်)ဖြစ်နိုင်တာ၊ ဟဲ့ ... ဒါတောင် နင်နဲ့ဘာမှမဟုတ်လို့ နိုက်ခရင်(မ်)အကြောင်း ထည့်မပြောဟဲ့ ဟဲ့ ... ပြောရရင် နင့်အတွက် 24/7 အားကိုးစရာ သဟဲကြီးပါဟယ်”

“တော်ပါပြီဟယ် ... နင်နဲ့ စကားဆက်မပြောချင်တာ”

“ကိုယ်နဲ့တော့ စကားဆက်ပြောရလိမ့်မယ် ခင်”

အဲဒီအသံကြောင့် ခင်နှင့် ဆုဝေသည် အသံပိုင်ရှင်ကြည့်လိုက်လျှင် အလွန်အမင်းကို အံ့အားသင့်သွားရတော့သည်။ မြတ်စွာဘုရား ... ဟုတ်ကော ဟုတ်ရဲ့လား။ ခရင်(မ်)ရောဇီအစိမ်းပျော့ပျော့ ကွက်စိပ်လေးများ စပ်ထားသော ဒီဇိုင်းမိုက်စင်ရုပ်ကို လက်ခေါက်ဝတ်၍ Levi's ဂျင်းနှင့် သားနားကာ နီထွက်နေသူဟာ ခင်ရဲ့ဝင့်ဟောင်းကြီး မင်းမဟော်ပဲ ဖြစ်သည်။

မတွေ့ရတဲ့ ဒီအချိန်တိုလေးအတွင်းမှာ သူ့ အရမ်းအင်းလဲသွားတာပဲ။ သူ တသသနှင့် အမြဲသနေတတ်တဲ့ သူ့ရဲ့ ဘုတ်သိုက်ကောဟာ အခုတော့ တိုတိုကပ်ကပ်ဖြင့် လှူရည်သန့် style ဖြစ်လို့သွားပါပေါ့လား။ လက်မှာလည်း လက်ပတ် ခေါ်တစ်လုံးပဲ ပတ်ထားသူဟာ မဟော် အစစ်မှ ဟုတ်ပါရဲ့လား။

အရင်ကဆို အပြင်တစ်ခါသွားဖို့အတွက် လန်ထွက် လူကြည့်ခံရဖို့ ဝတ်လိုက်ရတဲ့ Accerosices တွေဟာ မိန်းကလေးထက်တောင် များလှသည်။ ဝှင်းတွေ၊ ဝှက်တွေ လိုးလိုးတစ်လက် ပြီးတိုးပြက်တက် ဘာတစ်ခုမှ မရှိတော့ဘဲ လုံးဝ ခြေခံ ဒီဇိုင်းမျိုးနှင့်ဖြစ်သည်။



“ဟေး ... ကိုယ် မင်းမဟော်လေ၊ မမှတ်မိတော့ဘူးလား
 “မှတ်မိပါတယ်၊ ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ မဟော်”
 “ကိစ္စအထွေအထူးတော့ မရှိပါဘူး၊ ခင်နဲ့ကော ဆုတောင်း
 မတွေ့ရတာကြာလို့လာတာ၊ ဧည့်သည်ကို တစ်ခုခုနဲ့
 မခံတော့ဘူးလား”

သူက ပြောလည်းပြော ခင်တို့ရှေ့က ဆုံလည်နဲ့
 ဝင်ထိုင်လေသည်။ ဆုတောင်း မကောင်းတတ်တာကြောင့် ဆိုင်
 ထားတဲ့ one door ရေခဲသေတ္တာလေးထဲက sprite တစ်ဘူးထု
 ကာ သူ့ကို တိုက်လေသည်။ သူက ပြုံးတုံ့တုံ့မျက်နှာဖြင့် ခင်
 ကြည့်ကာ ...

“ကိုယ့်ဒီခိုင်း ပြောင်းသွားလို့ အံ့ဩနေတာလား
 မအံ့ဩနဲ့ဦး ... ဒီထက် အံ့ဩစရာတွေ ရှိသေးတယ်
 ကိုယ့်ရဲ့ Life တစ်ခုလုံးကို change လိုက်ပြီ၊ အခု
 ကိုယ် ကုမ္ပဏီတစ်ခုမှာ မန်နေဂျာလုပ်နေတယ်။ အရင်
 လည်း ရန်ပုံတွေ ချိန်းပွဲတွေ ဘာမှမလုပ်တော့ဘူး၊ အေး

ဆေးဆေး လိမ်လိမ်မာမာနဲ့ ခင်ရဲ့စိတ်တွေ ကိုယ့်ဆီပြန်
 ရောက်လာဖို့ပဲ ကြိုးစားတော့မယ်”

စကားပြောတဲ့ လေယူလေသိမ်းဟန်ကအစ လုံးဝ
 တို တည်ငြိမ်ရင့်ကျက်သူလို ဖြစ်နေသည်။ နင် အဲဒီလို အရင်
 အည်းကသာ လိမ္မာလိုက်စမ်းပါလား မဟော်ရယ်။ အခုတော့
 အားလုံး ပြီးဆုံးသွားပြီ။ ခင်သည် လေးညှို့နှင့် ဟန်ဆောင်လက်
 ထပ်ထားတယ် ဆိုပေမယ့် လက်ထပ်ခြင်းရဲ့ ရံရွှေတော် သစ္စာတော့
 ရှိချင်ပါသည်။

အဲဒါကြောင့်မို့ မဟော်ကို အပြတ်သားဆုံး ပြော
 လိုက်တော့သည်။

“နင် အခုလို အသိတရားရသွားတာ ဝမ်းသာပါတယ်
 မဟော် ... ဒါ ဖြစ်သင့်တဲ့ကိစ္စပါ၊ ပြီးတော့ ငါ နှင့်ကိုတစ်
 လက်စတည်း ပြောလိုက်ဦးမယ်။ ကိုလေးညှို့နဲ့ ငါနဲ့
 လက်မှတ်ထိုးပြီးသွားပြီ၊ နောက်လထဲမှာ ဧည့်ခံပွဲလုပ်မယ်၊
 ဖိတ်စာကို နင့်ဆီပို့လိုက်ပါမယ်”





အဲဒီလို ပြောလိုက်တဲ့အတွက် မဟော်တစ်ယောက် ဘာဖြစ်သွားတယ် ထင်ပါသလဲ။ ခင့် ထင်ထားတာက လုံးဝအလဲ အကွဲဖြင့် ဒေါသတွေ ထွက်လာလိမ့်မည်ပေါ့။ အခုတော့ ထင်ထား တာနှင့် လုံးဝခြားနားစွာပင် မဟော်သည် တည်ငြိမ်ရင့်ကျက်သော အပြုံးတစ်ခုဖြင့် ...

“ဟုတ်လား ... မင်းတို့ လက်ထပ်လိုက်ကြပြီလား။ ကိုယ် နောက်ကျသွားပြီ ခင့်ရယ်။ မင်းကို ကိုယ် တစ်ဘဝလုံးစာ ဆုံးရှုံးသွားပြီ။ အဲဒါ ကိုယ့်ရဲ့မိုက်ပြစ်တွေကြောင့် ကိုယ် ဒီလိုဖြစ်ရတာ။ ခင့်အလွန် မဟုတ်ပါဘူး။ ကိုယ်ကသာ ခင့်ရဲ့အားကိုးထိုက်တဲ့သူ မဖြစ်ခဲ့လို့ ကိုယ် သိပ်မိုက်ခဲ့စိ တယ် ခင့်”

အဲဒီလိုဆိုတော့လည်း သူ့အတွက် ခင့်စိတ်မကောင်း ဖြစ်ရပါသည်။ သူ့ကို ဒီလို ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ပုံစံလေးနှင့် တွေ့ရပြီးကာမှ အရင်လို ပြန်မဖြစ်စေချင်တော့ပါ။

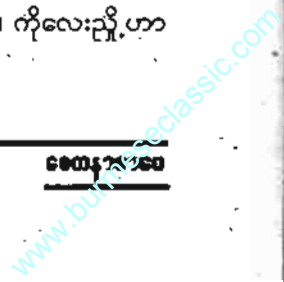
“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါတို့တွေက သူငယ်ချင်းတွေပဲလေ။ နင် အကူအညီလိုလည်း ပြောပါ”

“ကောင်းပါပြီ ... ဖြစ်ချင်တာ မဖြစ်ရတော့လည်း ဖြစ်သင့် တာကိုပဲ ဖြစ်အောင် လုပ်ရတော့မှာပေါ့လေ။ ကိုယ့်ကို သူငယ်ချင်းအဖြစ် ဆက်ပြီး ပတ်သက်ခွင့်ပေးတာကိုပဲ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ခင့် ... ကိုယ် သွားတော့မယ်နော်၊ ငါသွားပြီ ဆုဝေ”

မဟော်က ခင့်နှင့် ဆုဝေကို နှုတ်ဆက်ကာ ထထွက် သွားလေတော့သည်။ သူ့ ဝမ်းနည်းသွားတာလား။ ခင့်သည် သူ့ ခွဲနှိုးငယ်သွားသော မျက်နှာလေးကို ပြန်မြင်ယောင်ကာ ရင်ထဲ ဆော့ မကောင်းနိုင်ပါ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူဟာ ခင့်ရဲ့ရည်းစားဦးပဲ ဖြစ်သည်။ သူ့တစ်ယောက်ကို နင့်နှင့်နဲ့ ချစ်ခဲ့ဖူးပါသည်။ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်တော့လို့သာ ဖြတ်ခဲ့ရတာ ဖြစ်ပေမယ့် သူ့ကို သိယောဇဉ်တော့ ရှိပါသေးသည်။

တွေဝေနေသော ခင့်ရဲ့ပုံစံကို ဆုဝေက ရိပ်မိသွား ထန်ဖြင့် ခင့်ရဲ့ပခုံးကို ဆုပ်ကိုင်ကာ ...

“ခင့် ... နင့်စိတ်တွေ မလည်သွားနဲ့နော်။ ကိုလေးညှို့ဟာ အခုချိန်မှာ နင့်ရဲ့ခင်ပွန်း ဖြစ်နေပြီ”





“ငါ သိပါတယ် ဆုဝေရယ်၊ ငါ ... ငါကြောင့်မို့ သူ့အရင် လိုဒီဇိုင်းမျိုး ပြန်ဖြစ်သွားမှာ စိုးရိမ်လို့ပါ”

“ငါတို့က သူငယ်ချင်းတွေလေ၊ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ရဲ့ ဝတ္တရားရှိတဲ့အတိုင်း သူ့ကို အားပေးရမှာပေါ့၊ နင်ဘာမှ စိတ်ထဲထားမနေနဲ့ ခင့်”

ဆုဝေရဲ့အပြောကို ခင်က ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်မိလေမယ့် မဟော် ခင်ကြောင့် အရင်လို ပြန်ဖြစ်သွားမှာကိုတော့ စိုးရိမ်မိပါသည်။ အဲဒီစိုးရိမ်စိတ်တစ်ခုကြောင့် ခင် သူ့ကို အားပေးရစိုက်ရပါလိမ့်မည်။



ခင်သည် ကျွန်းတံခါးကို တွန်းဖွင့်၍ အခန်းထဲသို့ ဝင်လာလိုက်လျှင်တော့ ဆိုဖာပေါ်မှာ ခပ်လျော့လျော့ထိုင်ကာ MTV ကြည့်နေသော သူ့ကို တွေ့ရသည်။ သူကလည်း တံခါးဖွင့်သကြား၍ ခင်ကို လှည့်ကြည့်လာပါသည်။

သူနှင့် အကြည့်ချင်းသွားဆုံသဖြင့် ခင်က ရုတ်တရက် မို့ အိုးတိုးအမ်းတမ်းဖြစ်ကာ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ၍ ပြုံးသာပြုံးပြ လိုက်တော့သည်။

“ဘယ်ကပြန်လာတာလဲ ခင့်”

“ဟို ... သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ဆီက လာတာပါ”

“Dinner စားပြီးသွားပြီလား”

“အင်း ... စားလာခဲ့တယ်”

“ဒယ်ဒီတောင် မင်းကို မေးနေသေးတယ်”



“ဟုတ် ... သွားတွေ့လိုက်ပါ့မယ်”

ခင်သည် ရေချိုးခန်းထဲဝင်ကာ အင်္ကျီအဝတ်အစား သွားလဲပြီး အပြင်ပြန်ထွက်လာလျှင်တော့ အခန်းထဲမှာ သူ့ရိုမနေ တော့ပါ။ စာကြည့်ခန်းထဲပဲ ရောက်သွားတာလားဆိုပြီး စာကြည့် ခန်းတံခါး ဖွင့်ကြည့်ရင်တော့လည်း သူ ရိုမနေပါ။ အောက်ထပ် ဆင်းသွားပြီ ထင်တယ်။

ခင်သည် ဒယ်ဒီကို သွားနှုတ်ဆက်ဖို့ အောက်ထပ် သို့ ဆင်းလာခဲ့တော့သည်။ ဧည့်ခန်းထဲမှာထိုင်ကာ မိသားစုစုံညီ သစ်သီးလေးစား TV ထိုင်ကြည့်နေသော ဝိုင်းထဲကို ခင်ကလည်း ဝင်ကာ သူ့ဘေးမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

“သမီး ... ဒီနေ့ ပြန်လာတာ နောက်ကျတယ်နော်၊ ဆိုင် မှာ လူကျနေလို့လားဟင်”

မာမိက လှမ်းမေးလိုက်လျှင် ခင်က အယောင်ယောင် အမှားမှားဖြင့် ဟုတ်ကဲ့ဟုသာ ခေါင်းညိတ်ပြောပြလိုက်ပြီးမှ သူ့ ကို အားနာသွားတာကြောင့် ခင်က ပြန်ပြီးပြင်ဖြေလိုက်ရပါသည်။



“ဟို ... သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်နဲ့ပါ တွေ့နေလို့ နောက် ကျသွားတာပါ မာမီ၊ ဒယ်ဒီကော သက်သာရဲ့လားဟင်”

“သက် ... သာ ... ပါ ... တယ်”

ဒယ်ဒီက အခုဆို တော်တော်ကို ကောင်းနေပြီဖြစ် သည်။ စကားပြော နည်းနည်းလေး လေးနေပြီး တရွတ်ဆွဲလမ်း လျှောက်နိုင်ပြီဖြစ်သည်။ လေဖြတ်နေသူတစ်ယောက်အတွက် ဒီလို အချိန်တိုအတွင်း အခြေအနေ တိုးတက်လာတယ်ဆိုတာ စိတ်ရဲ့ စွမ်းအားမြင့်မားမှုကြောင့်ပဲဖြစ်သည်။ ခင်နှင့်သူ လက်ထပ်ခဲ့တဲ့ အတွက် စိတ်ချမ်းသာမှု အများကြီးပါတာကြောင့် ပျော်ရွှင်စရာ ဖြစ်လာမယ့် ဒယ်ဒီအနာဂတ်ကို မဖျက်ဆီးရက်ပါ။

ခင်တို့ရဲ့မင်္ဂလာဧည့်ခံပွဲကို တက်ရောက်ဖို့အတွက် စိတ်အားတက်ကြွနေတဲ့ ဒယ်ဒီကို ခင် သနားမိသလို တစ်ဖက်မှာ လည်း ခင်ရဲ့စိတ်နှင့် အများကြီး ပြောင်းလဲလာတဲ့ မဟော်ကို လည်း စာနာမိပါသည်။ ဒီနေ့ ခင် အိမ်ပြန်နောက်ကျရတဲ့ အကြောင်းရင်းကလည်း မဟော်နှင့် သွားတွေ့ နေလို့ပဲဖြစ်သည်။



“ကျွန်တော် အလုပ်လေးတွေ ရှိနေလို့ သွားလုပ်လိုက်ဦး
မယ်နော်၊ အားလုံး Good Night ပါ”

လေးညှို့သည် အားလုံးကို နှုတ်ဆက်ကာ အပေါ်
ထပ်သို့ တက်သွားလေတော့သည်။ သူ ဒီနေ့ ဘာဖြစ်နေတာပါ
လိမ့်။ ခင်သည် ဒီကနေ့မှ အလွန်တရာ ငြိမ်ဆိတ်နေသော သူ
ကို အကဲခတ်ကာ တစ်ဆိတ် အံ့ဩမိသွားသည်။ ကိုလေးညှို့ဟာ
အလုပ်မှာ ဘယ်လောက်ပဲ ပင်ပန်းခဲ့ ပင်ပန်းခဲ့ မိသားစုစုံညီရှေ့
မှာဆို အမြဲလန်းဆန်းတက်ကြွနေကာ ခင်ကိုလည်း မထိတထိနှင့်
မခံချင်အောင် မျိုးစုံစနောက်နေတာဖြစ်သည်။

ဒီကနေ့မှ သူက ထူးထူးခြားခြား နှုတ်ဆိတ်ငြိမ်
သက်နေတာဖြစ်သည်။

ခင်ရဲ့အတွေးတွေမှ မဆုံးသေး မာမိကလည်း သိ
ချင်ဟန်ဖြင့် ခင်နားကပ်ကာ မေးလေသည်။

“သားနဲ့ သမီး စိတ်ကောက်နေကြတာလား”
“ဟို ... မဟုတ်ပါဘူး မာမိ၊ ကိုကို ဘာပြောလို့လဲဟင်”



“ဘာမှမပြောပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ သား ဒီနေ့ အလုပ်ကပြန်
လာကတည်းက ကြည်ကြည်လင်လင် မရှိဘူး၊ ညစာစား
မယ်ဆိုတော့လည်း ခင်ကို စောင့်ဦးမယ်ဆိုပြီး မစားဘူး၊
သမီးလည်း ဒီနေ့မှ အပြန်နောက်ကျတော့ အဲဒါ စိတ်များ
ကောက်နေကြလို့လား ဆိုပြီး မေးကြည့်တာပါ”

ဟင် ... အဲဒါ သူ ဘာအထာလဲ။ ခင်သည် အံ့အား
ဆင့်စွာဖြင့် မာမိကို ထပ်မေးရသည်။

“သမီးတို့ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး မာမိ၊ ခင် သူ့ကို သွားကြည့်
လိုက်ဦးမယ်၊ ဪ ... ဒါနဲ့ ကိုကိုက ထမင်းမစားရသေး
ဘူးလား မာမိ”

“ဟုတ်တယ် သမီး ... သမီးကို ထမင်းစားစောင့်မယ်ဆိုပြီး
မစားသေးဘူး၊ ခင် ဆာနေရင် မသေးကို ထမင်းပွဲပြင်ခိုင်း
လိုက်မယ်လေ”

“ဪ ... ရတယ် မာမိ ... ခင်ဘာသာ လုပ်ပါ့မယ်၊
ကိုကိုက ခင် ပြင်ဆင်ခူးခပ်ကျွေးတာကိုပဲ စားချင်မှာပေါ့”



“အေးပါ ... အေးပါ၊ မာမိသမီးနဲ့သား အဆင်ပြေရင်ပဲ
ဝမ်းသာလှပြီ”

“ဟုတ်ကဲ့ မာမိ ... အဲဒါဆို ခင် ကိုကို့ဆီ သွားလိုက်ဦးမယ်
နော်”

ခင်သည် မာမိကို နှုတ်ဆက်ကာ အပေါ်ထပ်ထီ
ပြန်တက်လာခဲ့မိသည်။ အခန်းထဲမှာ သူ ရှိမနေပါ။ ခင်သည်
သူ့ကို ဘယ်မှာလဲ ရှာကြည့်တော့ ဝရန်တာက ဒန်းဖြူလေးတွေ
မှာ ဆွေးလျလျ ထိုင်နေတာကို တွေ့ရ၏။ သူ ဘာများဖြစ်နေ
လို့လဲ။

မာမိတို့ရှေ့မှာတော့ အလုပ်လေးတွေရှိသေးလို့
ပြီး ထွက်လာတယ်။ ဒီမှာကျတော့ ဝရန်တာထွက်ထိုင်နေတယ်
ခင်သည် ဘာများဖြစ်လဲဆိုတဲ့ အတွေးနှင့်အတူ သူ့ဆီကိုလျှောက်
သွားရင်း သူ့ဆားဝင်ထိုင်လိုက်ရင်တော့ သူက ခင်မျက်နှာ
တစ်ချက်စုံကြည့်ပြီးနောက် ကောင်းကင်ကြီးကိုသာ ပြန်ငေးနေ
“ရှင် ဘာဖြစ်နေတာလဲဟင်”



ခင်ရဲ့မေးခွန်းကို သူက ကြိုသိထားပြီးသားအလား
ခင်ကို ပြန်တောင်မကြည့်ဘဲ သူ ငေးချင်တာကို ငေးလျက် ခပ်
လေးလေး လေသံဖြင့် ပြန်ဖြေလေသည်။

“ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး၊ ကိုယ် အလုပ်မှာ နည်းနည်းပင်ပန်း
လာလို့ပါ”

ကြည့် ... အဲဒါတော့ သူ တမင်လိမ်တာပဲ။ အရင်
ကဆို အလုပ်နှင့်ပတ်သက်ရင် ပင်ပန်းဖို့မပြောနဲ့ ညည်းတောင်
ညည်းဘူးတဲ့သူက အခုကျမှ ပင်ပန်းလို့ ဘာညာ လာပြောနေတာ။
ဖြစ်နိုင်ပါဘူး။

“ထားပါတော့၊ ဒါနဲ့ ရှင် ထမင်းမစားရသေးဘူးမှလား”

“မဆာလို့ပါ”

“လိမ်မနေနဲ့ ကျွန်မကို ထမင်းစား စောင့်နေတာမှလား”

“မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ အဲဒီလောက် အထင်ကြီးမနေနဲ့”

ဒီလူဟာလေ။ ခင်နှင့် အပေါက်အလမ်းကို မတည့်
ဘူး ဒီက အကောင်းနဲ့မေးလည်း ဂျစ်တစ်တစ်နှင့် ပြန်ဖြေတဲ့
သူ။ ခင်သည် သူ့ကို အမြင်ကတ်ကတ်နှင့် မျက်စောင်းတစ်ချက်
လိုက်ပြီးမှ ...



“ရှင်ဟာ စေတနာပျက်အောင် သိပ်လုပ်တာပဲ၊ မုန်းနဲ့ ကောင်းတယ်”

“ဘာ”

သူဟာ ချက်ချင်းပင် ခင်ဘက်ကို လှည့်လာကာ ခင် ဘယ်လိုမှ ဘာသာမပြန်တတ်တဲ့ အကြည့်တွေနှင့် ကြည့်နေတာဖြစ်သည်။ အဲဒီအကြည့်ကြောင့် ခင် နည်းနည်းလွန်သွားတယ် ဆိုတာ နားလည်လိုက်ပါသည်။

“မင်း စေတနာပျက်နေတဲ့ ငါ့အတွက်လည်း ဘာမှဝတ္တရား အရ ဝတ်ကျေတမ်းကျေ မေးဖို့မလိုပါဘူး”

သူက ပြောလည်းပြော ထလည်းထကာ ခင်ရှေ့ထွက်သွားဖို့ စိုင်းပြင်းလျှင် သူ အရမ်းစိတ်ဆိုးသွားတယ်ဆိုသလိုလိုက်ရသည်။ ခင်ပြောတာ ဘာများ ဒီလောက်စိတ်ဆိုးဖို့လို့လဲ။ အရင်လည်း ဒီလိုပဲ ပြောနေ ဆိုနေတာပဲဟာကို။ သည် သူနှင့်အပြိုင် စိတ်ဆိုးဖို့ မစဉ်းစားတော့ဘဲ ခင်ရှေ့ထွက်သွားတော့မည့် သူ့ကို လက်ဖမ်းဆွဲကာ တားလိုက်ပြီး ...

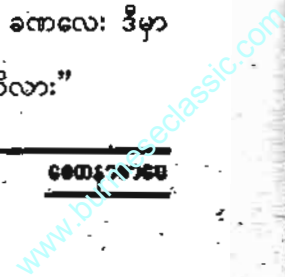
“ရှင်ကလည်း ဒါလေးပြောမိတာ စိတ်ဆိုးစရာလားလို့၊ ခင် တောင်းပန်ပါတယ်နော်၊ ကျွန်မက အဲဒီလို အပြော မတတ်တာ ရှင်လည်း သိရဲ့သားနဲ့”

“.....”

သူက ဘာမှမပြောဘဲ ခင်ကိုသာ ဘာသာပြန်ဖို့ ဆက်တဲ့ အကြည့်တွေနှင့် ကြည့်နေ၏။ ခင်သည် သူ့ကိုကိုင်းဆုပ် ဆားတဲ့ လက်တွေကို လက်မလွတ်မိသေးဘဲနှင့် ...

“ရှင် ထမင်းမစားဘူး ဆိုရင်လည်း ခေါက်ဆွဲပြုတ်ဖြစ်ဖြစ် တော့ စားလိုက်ပါ။ ရှင်က အစာအိမ်အခံရှိတော့ မစားရင် ဗိုက်အောင်လိမ့်မယ် ...

ဟို ... ဒီလိုလုပ်လေ၊ နိပ္ပန်ခေါက်ဆွဲဘူးကို ခင် ကိုယ်တိုင်လုပ်ပြီး ဒီယူလာခွဲမယ်လေ၊ ခေါက်ဆွဲပြုတ်လေး နဲ့ နက်(စ်)ကော်ဖီလေးနဲ့ဆို အား ... ကောင်းမှကောင်းပဲ။ ပြောရင်းနဲ့ ခင်တောင် ဗိုက်ဆာလာပြီ။ ခဏလေး ဒီမှာ စောင့်၊ ယူလာခွဲမယ်၊ စောင့်နေနော် သိလား”





ခင်သည် သူ့ကို သွက်လက်စွာပြောပြီး အောက်
မြန်မြန်ပြန်ဆင်းကာ ခေါက်ဆွဲဘူးထဲ ရေခွေးထည့်၊ ပြီးထော
ကော်ဖီဖျော်ကာ ဗန်းထဲထည့်၍ အပေါ်ကို ယူသွားလိုက်သည်။
ဒယ်ဒီနှင့် မာမိကတော့ ခင်ရဲ့ချစ်ခြင်းတွေကို ဝမ်းမြောက်ဂုဏ်
နေဟန်ရှိသည်။

ခင်သည် ဝရန်တာသို့ရောက်လျှင် ဗန်းကို ခုံပု
ပေါ်တင်ကာ သူ့ကိုလက်ဆွဲခေါ်၍ ဒန်းပေါ်ကနေ ကြွပြေး
မှာ ထိုင်စေသည်။ ပြီးတော့ အပြုံးတစ်ခု ပြုံးပြကာ ...

“ဒါ ကျွန်မကိုယ်တိုင် လုပ်လာတာနော်၊ ကုန်အောင်
ရမှာ၊ မကုန်ရင် ပြန်လျှော်ရမှာ ... စား”

သူက ဒီတော့မှ မသက်မသာ အပြုံးတစ်ခု ပြန်လှ
တုံ့ပြန်ကာ ကော်ဖီတစ်ခွက်ပြေး ...

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ခင်”

ခင်က တူကိုဖောက်ကာ ဘူးထဲက ခေါက်ဆွဲ
မွှေနှောကရင်း သူ့အတွက် မျက်စောင်းတစ်ချက် ပေးလိုက်ရင်

“တော်သေးတာပေါ့၊ ဒီပါးစပ်ကြီးက ကျေးဇူးတင်တတ်
သေးလို့၊ ဟွန့် ... ကိုယ်ကတော့ ဘာရယ်မဟုတ် နောက်
ပြီးပြောလိုက်မိတာလေးကို သူ့မှာ ချက်ချင်းပဲ ထသတ်
ပစ်တော့မှ ဒီခိုင်းနဲ့ စိတ်ကောက် ...”

“ဆောရီး ... ဆောရီး ကိုယ်မှားသွားတယ်၊ ကိုယ်က
ရုတ်တရက် ဘိုတော့ အဲဒီလို လွတ်သွားတာ၊ တောင်းပန်
ပါတယ် ခင်ရယ်။ ကိုယ် လုံးဝမရည်ရွယ်ပါဘူး”

“ရပါတယ် ... ခင်တို့က ရှင်လို ဒေါသမကြီးတတ်ပါ
ဘူး”

“ကျေပါနော် မအေးစိန်ရယ်၊ ကိုယ် တောင်းပန်တယ်၊
ဟုတ်ပလား ဒေါ်ခင်အနိုင်မဲ့”

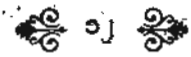
အဲဒီလိုမှပဲ သူ့ရဲ့ပုံမှန်ဒီခိုင်း ပြန်ပေါက်တော့သည်။

ကြည့်ရင် သူနှင့် ခင်ဟာ ချစ်သူရည်းစားတွေလို၊ ညားခါစ
သေးတွေလိုမျိုး ကျီစားကြ ပျော်ကြနှင့် ကြည့်နူးပျော်ရွှင်ဖို့
စမ်းပါသည်။ အို ... သွားစမ်း၊ အဲဒီအတွေးတွေ။





သူနှင့် ခင်က ဘာမှမဆိုပါဘူး။ အခြေအနေတွေ
ကြောင့်သာ ဟန်ဆောင်နေရတာ။ သူ ပြောဖူးသလို ပြောရမယ်
ဆိုရင်တော့ ခင်ရဲ့ဒေးခရင်(မ်)ဖြစ်ချင်တဲ့သူမှာ expire ဆို
ရှိသေးသည်။ ဒေးခရင်(မ်)လေး အိတ်စပိုင်ယာ မဖြစ်ခင်
ကာကွယ်မှုအာနိသင်က ရှိနေဦးမှာပေါ့။ အဲဒီလိုပဲ ခင်နှင့်
ဟန်ဆောင်နေတုန်း အခိုက်အတန့်မှာပဲ သူ ခင်ကို ကာကွယ်မှု
ရှိမှာဖြစ်သည်။



လေးညှို့သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်သာ ထိန်းချုပ်လို့
ထောင့်နိုင်ဘဲ စိတ်အလိုအတိုင်း လွတ်ပေးလိုက်မိလျှင် အကျိုးဆက်
အနေနှင့် ဘာတွေဖြစ်လာမလဲဆိုတာ တွေးတောင် မတွေးတတ်ခဲ့
ပါ။ နောက်ဆုံးတော့ သူ ထင်ထားခဲ့သည့် အတိုင်းပင် မင်းမဟော်
ဆိုသည့်ကောင်သည် နောက်ဆုံးကျည်ဆန်ကို ထုတ်သုံးချေပြီ။
သူ နောက်ဆုံးကျည်ဆန် ထုတ်သုံးနိုင်အောင်
ဆောက်ပံ့ပေးခဲ့သူ ဘယ်သူလဲဆိုပြီး source ရှာမယ်ဆိုရင်တော့
အဲဒီ source က သူပဲဖြစ်သည်။ ဗညားကို ရွှေတော်ဝင်ဆောက်
လုပ်ရေးက ဦးမင်းမြတ်ရဲ့ဒင်နာပွဲကို တက်ခိုင်းမိတာကိုက သူ
အတွက် ကံဆိုးမှုဖြစ်စေခဲ့တာဖြစ်သည်။



တစ်နေ့က ဗညား ပြန်ပြော၍ အဲဒီဒင်နာညက သူတော်တော်သောက်ဖြစ်သွားသည် ဆိုတဲ့အကြောင်း သိရသလို မထင်မှတ်စရာ တစ်ခုအဖြစ် ဦးမင်းမြတ်ရဲ့မန်နေဂျာလှယုံတော် အဖြစ် မင်းမဟော်ကို တွေ့ခဲ့ရပါသည်ဆိုကတည်းက လေးညို့သည် အခြေအနေတွေကို ဆက်စပ်တွေးခဲ့ပြီးသားဖြစ်သည်။

ဗညားက အရက်မူးပြီဆို သွေးဆိုးကာ ဖုံးသည့် အကုန်ဖော်သော လူမျိုးဖြစ်သည်။ သူ့ရဲ့အကျင့်ကို သိရက်သော နှင့် ဒင်နာမှာ အရက်သောက်ခွင့်ပြုခဲ့တာကိုတ လေးညို့ရဲ့အမှား ဖြစ်သည်။ မင်းမဟော်ဟာ အဲဒီနေ့က သူနှင့် ခင်ကိစ္စကို ဗညားထံမှတစ်ဆင့် သိသွားနိုင်လောက်သည်ဟု မှန်းဆထားခဲ့ပေမယ့် အဲဒီလိုမဖြစ်နိုင်ပါဘူးလေ ဆိုပြီးလည်း လျှော့တွက်မိခဲ့တာဖြစ်သည်။

အခုတော့ သူ့မှာ ဒုက္ခတွေ့ချေပြီ။ ခင်ကို အဲဒီမင်းမဟော် ဆိုတဲ့ကောင်က ဗျူဟာသုံးကာ ဖြားယောင်းပတ်သစ်နေပြီဖြစ်သည်။ လေးညို့သည် အဲဒီအတွက် နေ့နေ့ညည ရင်ဆွေပုံကာ စိတ်တွေညစ်နေရတာဖြစ်သည်။ ဗညားကတော့ သူ့ကြောင့်



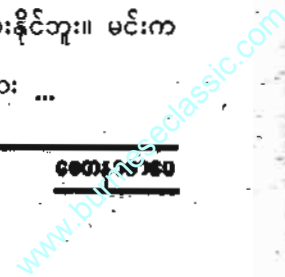
ဒီလောက်ဖြစ်လာခဲ့တယ်ဆိုတာသိ၍ သူ့အမှားသူသိကာ နတ်ထွက်စာတင်လေသည်။

အဲဒါကိုတော့ သူ လက်မခံနိုင်ပါ။ ဒီကိစ္စဟာ ဗညားတစ်ယောက်တည်းကြောင့်တော့ မဟုတ်ပါ။ ကံကြမ္မာမှာ အစီအစဉ်တကျ ဖန်တီးခဲ့တာဖြစ်ပါသည်။ အဲဒီအတွက် လေးညို့သည် ဗညားလည်း ဖြေသာနိုင်အောင် သူလည်း အဆင်ပြေအောင် အစီအစဉ် ဆွဲခဲ့သည်။

“ဒီကိစ္စကြောင့် မင်း ဘာမှအလုပ်ထွက်ဖို့ မလိုဘူး ဗညား၊ အဲဒါတွေက မင်း အပြစ်မဟုတ်ပါဘူး။”

“ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် စည်းမစောင့်ခဲ့တာကြောင့် အစ်ကိုကို ဒုက္ခပေးသလို ဖြစ်ခဲ့ရပြီလေ၊ ကျွန်တော့်ကိုယ် ကျွန်တော်ခွင့်မလွှတ်နိုင်ဘူး။ အစ်ကို့အပေါ်မှာ ကျွန်တော် သစ္စာမရှိခဲ့ဘူး။”

“မင်း ဘာမှစိတ်မကောင်း ဖြစ်မနေပါနဲ့ ဗညားရာ၊ မင်းကို ကိုယ် အလုပ်ထွက်ခွင့်လည်း မပေးနိုင်ဘူး။ မင်းက ကိုယ့်အတွက် လက်ရုံးတစ်ဆူပါ ဗညား ...”





ဒီတော့ ဒီလိုလုပ်ကွာ။ မင်းဘက်က ဖြေသာနိုင်မယ် ကိုယ့်အတွက်လည်း အကျိုးရှိမယ့် အလုပ်တစ်ခုကို မင်း လုပ်ပေး။ ဒါဆို အားလုံးအဆင်ပြေပြီပေါ့ကွာ”

“ဘာများလဲ အစ်ကို”

“ခင်နဲ့ မင်းမဟော် အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်ပေးပါ။ အထူးသဖြင့် မင်းမဟော်ပေါ့”

အဲဒီအစီအစဉ်ကို ဗညားကလည်း တာဝန်အကျေ ဆုံး ဆောင်ရွက်ပေးရှာပါသည်။ မင်းမဟော်ဟာ အခုဆို ဒီဇိုင်း တွေပြောင်းကာ ခင်ရဲ့သနားစိတ်ကို အပိုင်ကိုင်၍ ချုပ်ဖို့ကြိုးစား နေတယ်ဆိုသောအခါ သူဟာ သေလောက်အောင်ပင် ရင်တွေ့ လာခဲ့သည်။

သူ့ရင်ခွင်ထဲမှာ မဟုတ်ပေမယ့် သူ့ဘဝထဲမှာ ခင် ရှိနေရာကနေ မင်းမဟော်ဆီကို စိတ်ပြန်လည်သွားမှာကို သူ စိုးရိမ်လာမိသည်။ အထူးသဖြင့် သူ ခင်ကို ဟန်ဆောင်ခဲ့တဲ့ကိစ္စ တွေကို ခင်သာ သိသွားရင် ...။



အဲဒါတွေနှင့်ပဲ သူ့မှာ အရမ်းချောက်ချားနေရတာ ခြစ်သည်။

“မင်း အဲဒီလောက် စိတ်ပူမနေစမ်းပါနဲ့ လေးညို့ရာ၊ မင်း ဘက်မှာ ငါတစ်ယောက်လုံး ရှိနေတယ်။ မင်းကို ငါကိုယ် တိုင် ကူညီပေးခဲ့တာပဲ။ မင်း ဘာတွေပူနေသလဲ”

“ငါ အဲဒီကောင်နှင့် မျက်နှာချင်း ဆိုင်လိုက်တော့မယ် ထိုက်တန်... နို့မို့ဆိုရင် ဒီကိစ္စက ပြတ်မှာမဟုတ်တော့ဘူး။ မင်းမဟော်ဆိုတဲ့ကောင်ကို ရှင်းပစ်မှ ရတော့မယ်”

အဲဒီလိုနှင့် သူဟာ ကြိုးဝါးထားသည့်အတိုင်းပင် မင်းမဟော်နှင့်တွေ့ကာ စာရင်းရှင်းပစ်ခဲ့ပါသည်။ မင်းမဟော်ဆို သည့် ပမ္မားကောင်ဟာ သူ့ကိုတောင် ထိမထင်ဒီဇိုင်းမျိုးချိုးကာ ဂရုမစိုက်ဟန်ဖြင့် ...

“ကျုပ်ရဲ့လွတ်လပ်ပိုင်ခွင့်ပဲ၊ ခင်ဗျားမှာ ဒီလိုတားမြစ်နိုင် တဲ့ အခွင့်အရေးမျိုးကော ရှိလို့လား။ တကယ်တော့ ခင်ဗျားကသာ လူယုတ်မာ၊ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ကိုယ့်လက်ထဲရောက်အောင် စနစ်တကျ အကွက်ချခဲ့တဲ့



သူ။ ကျုပ်နဲ့ ခင် ချစ်သူချင်း နားလည်မှုလွဲတာကို ကြား ထဲကနေ ဖြတ်ခုတ်သွားတာ ခင်ဗျား ...

ဒီကိစ္စတွေကိုသာ ခင်ကို ပြောပြလိုက်ရင် ခင်ဗျား လည်း တစ်စုံတစ်ခုသွားနိုင်တယ်နော်”

အဲဒီခြိမ်းခြောက်စကားတွေကြောင့် လေးညို့သည် ဒေါသတွေ တလိုမိုလိုမို ထွက်လာကာ သူ့ကို အမှုန်ကြိတ်ချင် စိတ်တောင် ပေါက်လာပါသည်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီလိုလုပ်လိုက်ရင် ပြဿနာတွေက ပိုကြီးလာနိုင်တဲ့အတွက် ညိုဖိုပဲ စဉ်းစားရတော့ သည်။

“မင်း ငွေဘယ်လောက်လိုချင်သလဲပြော၊ အေး ... ကြိုက် သလောက်တောင်၊ ပြီးရင် ငါနဲ့ ခင် ရှိတဲ့နေရာကို တစ် ဖဝါမှ ခြေချမလာနဲ့”

“ဟား ဟား ဟား ... ငွေ ဟုတ်လား။ ခင်ဗျား ကျုပ်တို့ ဘယ်လောက်ထိ ပေးနိုင်မလဲ။ ခင်ဗျား ပေးတာထက် နှစ်ဆ ပိုပေးမြို့ ကျုပ်ကလည်း ခင်ဗျားကို ပေးလိုက်မယ် ခင်အနားက ထွက်သွားပါ”



“မင်း ... မင်း ... ကဲကွာ”

လေးညို့သည် ဒေါသကို ဘယ်လိုမှ ထိန်းချုပ်လို့ မရတော့သည့်အဆုံးမှာတော့ မင်းမဟော်ရဲ့မျက်နှာကို ထိထိမိမိ ဝင် လက်သီးဖြင့် ထိုးချပစ်လိုက်တော့သည်။ သူ့ရဲ့နှုတ်ခမ်းထောင့် ဇွန်းက ထွက်လာသော သွေးစတုရန်းကို လက်ခုံဖြင့်ပွတ် သုတ်ကာ အပြုံးမပျက် မျက်နှာဖြင့် ...

“ခင်ဗျား ကျုပ်နဲ့ လက်ရည်လာယှဉ်မနေစမ်းပါနဲ့၊ ကိုယ့် ကိုယ်ကိုယ် ဖိုက်တာလို့ ထင်ထားရင် ကျုပ် လက်သီးကို လည်း မြည်းကြည့်စမ်းပါဦး ... ရော”

သူ့ရဲ့ ရုတ်တရက်ဝင်ချလာတဲ့ တိုက်ကွက်ကို လေးညို့သည် ဘယ်လိုမှ ရှောင်လိုက်ချိန် မရဘဲ မေးရိုးတည့် တည့်ကို ထိလေသည်။ နာကျင်အောင်မျက်သွားသောဒဏ်ကြောင့် သူ့ဟာ ယိုင်ခနဲ ဖြစ်သွားစဉ်မှာပဲ မင်းမဟော်က ထိမထင်အပြုံး ဖြူတာ ...

“ခင်ဗျား မှတ်ထားလိုက် လေးညို့၊ ခင်ကို ကျုပ် ရအောင် ပြန်ယူပြမယ်”



သူက ပြောပြီးတာနှင့် ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွားတော့ သည်။ လေးညှို့သည် လက်တွေ့ကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် တင်းဆုပ် ထားရင်းက ခင်ကို အဆုံးရှုံးမခံနိုင်တော့သည့်အတွက် သူ့ဘက်ထဲ ခြေတစ်လှမ်းဦးထားဖို့ လိုအပ်လာပေပြီ။

သူ အိမ်ပြန်ရောက်လျှင် ရောက်ချင်းမှာပဲ ပန်းခြံ ထဲမှာ ရေလောင်းနေသော ခင်ကိုတွေ့လျှင် ခင်ရှိရာကို အပြေး တစ်ပိုင်းသွားကာ သူ့ရင်ထဲက ခံစားချက်တွေကို ရင်ဖွင့်ပြီး ပါးစပ်အပြင်မှာပဲ ခင်ကဲ့သို့ မျက်နှာကို သေချာအကဲခတ်ကြည့် ကာ ...

“ဟယ် ... ရှင့်မျက်နှာ ဘယ်သူနဲ့ ရန်ဖြစ်လာတာလဲ”

သူက ဘာမှမဖြစ်ပါဘူးဆိုပြီး ပြောဖို့ပါးစပ်အဟုန် မေးရိုးနှင့် ပါးကြောတစ်ခုလုံးက တင်းခနဲဖြစ်ကာ အင်မတန်နာကျင်အောင့်မျက်သွားရလေသည်။ အစကတော့ သွေးပူနေတုန်း မို့ ဘာမှမဖြစ်ပေမယ့် သွေးအေးသွားချိန်မှာတော့ ဒဏ်ဖြစ်လာ အတော်နာနေပြန်သည်။ ခင်သည် သူ့ရဲ့မျက်နှာက ဒဏ်ရာကြည့်ကာ သူ့လက်မောင်းတစ်ဖက်ကို ဆုပ်ကိုင်ရင်းက ...

“ရှင် ဘာဖြစ်လာလို့လဲဟင်”

“ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး ခင်ရယ်၊ ကိုယ် သွားနားလိုက်တော့ မယ်”

သူ့ အင်မတန်မှ ရင်ခုန်ကြည်မွေ့ပါသော ခင်ရဲ့ လက်လေးတွေကို ဖြုတ်ချကာ ခင်ကို ကျောခိုင်းလိုက်လျှင်တော့ ခင်က သူ့ဘေးကနေ လျှောက်လာရင်း ...

“ဒဏ်ရာကို ကျပ်ထုပ်ထိုးမှ သက်သာမှာပေါ့၊ ကျွန်မ သွားစီစဉ်လိုက်ဦးမယ်”

ခင်က သူ့ကိုကျော်ကာ အိမ်ထဲသို့ဝင်ဖို့ ခြေလှမ်း အပြင်မှာပဲ လေးညှို့သည် သူ့ဒဏ်ရာကိစ္စကို လူကြီးတွေ သွား ပြောနေမှာစိုး၍ လှမ်းတားလိုက်ရသည်။

“ခင် ... ဒီကိစ္စကို လူကြီးတွေ သွားမပြောပါနဲ့နော်၊ ကိုယ် မင်းကို အနူးအညွတ် request လုပ်ပါတယ်”

“သိတယ်၊ အဲဒါဆို ကျွန်မနဲ့အတူလား။ ဒယ်ဒီက အောက် ထပ်မှာ TV ကြည့်နေတာ။ ကျေးသွားရင် ခက်မယ် ... လာ”





ခင်က သူ့လက်မောင်းကို ချိတ်တွဲကာ ဆွဲခေါ်လိုက်လျှင် သူ့ရဲ့နားကျင်မှတွေ့တောင် ပျောက်ကင်းသွားသလိုပင် အဲဒါနှင့်ပဲ သူဟာ ခင်အကူအညီဖြင့် အခန်းထဲကို ရောက်လာခဲ့ပြီ။ ခင်ဟာ တစ်ခါတစ်ခါ ကလေးဆန်ပေမယ့် တစ်ခါတစ်ခါတော့ လူကြီးဆန်ကာ ရင့်ကျက်သူလေး ဖြစ်ပါသည်။

“ပြစ်မင်းပါဦး၊ ရှင့်ဒဏ်ရာ”

ခင်က ပြောလည်းပြော သူ့မေးရိုးကိုလည်းကြည့်လေသည်။

“ဟယ် ... ယောင်နေတယ်၊ နှုတ်ခမ်းထောင့်မှာလည်း ပွန်းရာတွေနဲ့၊ မဖြစ်ဘူး ဆေးခန်းသွားမယ်”

“ရတယ်၊ ကိုယ် ဘာမှမဖြစ်ဘူး”

“မရှည်နဲ့၊ ရှင် ဆေးခန်းမသွားဘူးဆိုရင်လည်း ကျပ်ထုပ်ထိုး ဆေးထည့်တော့ လုပ်ရလိမ့်မယ်။ အဲဒါမှ မလုပ်ဘူးဆိုရင်တော့ မာမိုကို ဒီကိစ္စ သွားပြောပြဖို့ပဲ ရှိတယ်”



ခင်သည် သူမ ပြောချင်တာပြောကာ “ဆေးသေတ္တာ နှုတ်ယူဦးမယ်” ဆိုပြီး သူ့ဘေးက ထွက်သွားလေသည်။ သူ့ကို ခင်ဟာ သံယောဇဉ်တော့ ရှိနေပြီဆိုတာ သူ ရိပ်မိသိရှိလာခဲ့ပါသည်။

* * *

“နေစမ်းပါဦး၊ ရှင် မနေ့က ဘယ်သူနဲ့ ရန်ဖြစ်လာတာ
မှန်မှန်ဖြေနေော်”

လေးညို့သည် ကိုယ့်အကြောင်းကို ဒီလောက်
အရေးတယူဖြင့် မေးလာသော ကောင်မလေးကိုကြည့်၍ အ
အနေမဆိုးဘူးဆိုတာ သဘောပေါက်လာပါသည်။ ဒါပေမဲ့
ခင်ကို ဘယ်သူနဲ့ ရန်ဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ မပြောပြချင်ပါ။

အဲဒီ အတွက် တမင်ကို သူမအား နောက်
သည်။

“ဘာလဲ ... ကိုယ့်အတွက် စိုးရိမ်လို့ မေးတာပေါ့၊
လား ခင်လေး”



အဲဒီအပြောကြောင့် ခင်ဟာ ချက်ချင်းပင် မျက်နှာ
ဆွနီမြန်းကာ ဒေါသတွေ တရှူးရှူးတရှဲရှဲ ထွက်၍ ခုနက
ဩဇာတောတွေ ပျောက်ကာ ကောတော့သည်။

“ဖွီး ... စိုးရိမ်စရာလား၊ သေသွားတော့လည်း ပြီးတာပဲ။
အခုဟာက မစိုးမပို့လေး ဒဏ်ရာရတော့ နောက်တစ်ခါဆို
ရှင်ကို ထပ်မလုပ်တော့မှာစိုးလို့ဟေ့၊ နားလည်လား”

“ဟား ... ဟား ... သေချာလို့လား။ မင်းကလည်းကွာ
မနေ့ကတော့ ဂရုတစိုက်နဲ့ ဆေးထည့်ပေးပြီးတော့”

“တောက် ... ရှင်နော်။ သေတော့မယ်၊ တော်ပြီ နောက်
ဘယ်တော့မှ ဆေးမထည့်ပေးဘူး”

သူဟာ ခင်နှင့် ဒီဘဝလေးကို လုံးဝအဆုံးရှုံးမခံနိုင်
ခင်ကိုချစ်တာဟာ ရမ္မက်ဆန္ဒမပါတဲ့ သန့်ရှင်းသော ဖြူစင်
ညွှန်နှင့် မြတ်နိုးတာပဲဖြစ်သည်။ အဲဒီလိုမျိုး အေးချမ်းသာယာ
အသားကျနေပြီဖြစ်တဲ့ ဒီဘဝလေးကို မင်းမဟော်က ဖျက်
နိုင်မတဲ့လား။ ခင်သာ သူ့အကြောင်းတွေ အားလုံးသိသွား
သွားပြီ။



“ဪ... ခင်... မာမိကတောင် ပြောနေပြီ။ ကိုယ်တို့ညွှန်ပွဲလုပ်သင့်နေပြီတဲ့။ ကိုယ် အချိန်တော့ ဆွဲထားသေးတယ်”

“စိတ်ညစ်တယ်... အဲဒီဒုက္ခက တစ်မျိုး၊ ဖေဖေကလည်း ကျွန်မအိမ်သွားတိုင်း ဧည့်ခံပွဲကိစ္စပဲ ပြောနေပြီ။ ဒီကိစ္စပေါ့လို့မရတော့ဘူးနော်။ ကျွန်မတို့ ဧည့်ခံပွဲလုပ်လိုက်ရင် လူသိရှင်ကြား ဖြစ်သွားပြီ။ အဲဒါဆို အကုန်ဒုက္ခများကုန် လိမ့်မယ်...”

ရှင်နဲ့ကျွန်မ မြန်မြန်ကွာကြာရင် ကောင်းမယ်။ နေလည်း တစ်နေ့ ချစ်သူရှိလာရင် ဒီကိစ္စက ရှင်းဖို့မလွယ်ဘူးလေ”

ကိုယ့်ဘဝရဲ့ချစ်သူဟာ မင်းတစ်ယောက်တည်းဆိုတာ မင်း နည်းနည်းတောင် မရိပ်မိဘူးလား ခင်ရယ်။ အချိန်ချိန်မှာ မင်းကို ကိုယ် အမှန်တကယ် ပိုင်ဆိုင်နိုင်လိမ့်မယ်။ မျှော်လင့်ခဲ့ပေမယ့် အခုတော့ မင်းရဲ့စိတ်တွေဟာ ကိုယ့်ဆီမှာ ဘူးဆိုတာ သိခဲ့ရပါပြီ။



ခင်က သူ့ရဲ့မှိုင်းတွေသွားတဲ့ပုံစံကို ရိပ်မိသွားတာ သူမ စကားမှားသွားတယ်အထင်နှင့် သူ့စကားသူ ပြန်ဖြေလေသည်။

“ဟုတ်တယ်လေ၊ ဟို... ကျွန်မ ဆိုလိုချင်တာက အမြဲတမ်းကြီး ဒီပုံအတိုင်းကြီး stay လုပ်လို့လည်း မရဘူး။ ရှင့်ဘဝအတွက် လက်တွဲဖော်ကို တွေ့လာရင် ရှင်က...”

ခင်က စကားဆက်မပြောနိုင်တော့ဘဲ သူမဘောင်းဘီ အိတ်ကပ်ထဲက ဖုန်းမြည်သံကြောင့် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားတာ...

“ခဏလေး... ဖုန်းသွားပြောလိုက်ဦးမယ်နော်”

သူ ခေါင်းညိတ်တာကိုတောင် မစောင့်နိုင်ဘဲ သူ့နံ့ဆေးရာကို ကျောခိုင်းထွက်သွားကာ ဖုန်းသွားပြောလေသည်။ သူမ ဒီလို ရွှင်မြူးသွက်လက်စွာ ပြောနေတယ်ဆိုရင် သူမဆီ ဖုန်းဆက်သူဟာ ဘယ်သူဖြစ်မှာလဲ။ မင်းမဟော်ပဲ ဖြစ်လောက် ခါလိမ့်မည်။

အဲဒီအတွေးကြောင့် သူ့ရှင်ဘတ်တစ်ခုလုံးဟာ မီးဘောင်ထဲ ပြုတ်ကျသွားသလိုကို ခံစားခဲ့ရပါသည်။ ခင်ကို လက်

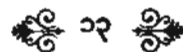


လွတ်ဆုံးရှုံးသွားရရင် ခံနိုင်ရည်ရှိဖို့ သူဟာ သိချင်းတစ်ပုဒ်ထိ အမြဲနားထောင်ဖြစ်နေပါသည်။

“ဘဝဟာ ခံစားပါ ... ငါ သိတယ် အချစ်ရယ် ... မင်း အတွက်ပေးမယ် ... ဒါဟာ မိုင်ကုန်ပဲ ... ဒါကို မင်းမှာ မလည် ... ဂုဏ်သိက္ခာ နတ္ထိစည်းစိမ်မဲ့တယ် ... ပေးနိုင် သမျှ ဒါကို နင် မရောင့်ရဲ ... မင်း မှားတယ် ...

လက်ခုပ်သံ ကျယ်ကာမှ ... ငါ့ရဲ့အပြစ်လားကွယ် ... နှစ်ယောက်စလုံး မှားခဲ့တယ် ... အချိန်လွန်မှ ပြန်လှည့်ခက် ...

နှင့်ဘဝကို တည်ဆောက်ပြီး ငါ့ဘဝ ပျက်ရတယ် ... နင် ညဏ်ကောင်းလွန်းခဲ့တယ်”



ခင်သည် ထင်မထားတဲ့စကား ကြားလိုက်ရတဲ့ မိမိမှာတော့ ရုတ်တရက် ဘာမှမပြောနိုင်သေးဘဲ ဆွံ့အသလို သွားကာ သူ့ကို ကြောင်ကြည့်နေခဲ့မိသည်။ အဲဒါကိုပဲ သူက ခွင့်အရေးယူကာ ခင်ရဲ့လက်တစ်ဖက်ကို အုပ်မိုးဆုပ်ကိုင်လာ ချို့ရိယစ်မှူးစေသော စကားကို ထပ်ဆိုပြန်သည်။

“ကိုယ့်ဘဝမှာ ဆိုးခဲ့ဖူးတယ်၊ မိုက်ခဲ့ဖူးတယ်။ ပြီးတော့ မိန်းမတစ်ယောက်တည်းကိုပဲ စွဲစွဲမြဲမြဲ ချစ်နေခဲ့တာ အခု ထိပဲ၊ နောက်လည်း အဲဒီအတိုင်းပဲ ချစ်နေဦးမှာ ခင်၊ ကိုယ် မင်းကို အရမ်းချစ်တယ်၊ ကိုယ်တို့ အသစ်ကပြန်စ ကြရအောင်နော် ...

ပြီးခဲ့တာတွေကို မေ့ပစ်လိုက်တော့။ မင်းမဟော် ... တဲ့ ကိုယ်က အခုချိန်မှာ ခင် အားကိုးယုံကြည်လောက် မယုံ ယောက်ျားတစ်ယောက်ဖြစ်အောင် ကြိုးစားနေတဲ့ ခင် ကိုယ့်ကို လက်ထပ်ပါ”

ခင်ဟာ အဲဒီစကားလုံးတွေအတွက် ဘာပြောမှ ပြောရမှန်း မသိတော့လောက်အောင်ကို အံ့သြမူငံတက်နေမိခဲ့တဲ့ သူ့ကို အံ့သြတယ်ဆိုတာထက်ပင် ပိုပါသည်။ သူ့ရဲ့အခြေအနေ ခင်ဟာ ဘယ်အစားထဲ ရောက်သွားပြီလဲ။

ခင်နှင့် ကိုလေးညှို့ လက်ထပ်ထားတယ်ဆိုတာ သူသိရက်နှင့် ဒီစကားပြောတာဟာ ခင်ကို စော်ကားတာ။ သည် အဲဒီအတွေးနှင့်တင် ရှက်လည်းရှက်၊ ဒေါသလည်းသွားလာပါသည်။

“မင်းမဟော် ... နင် ရုံးနေသလား။ ငါ့ကို နင် ဒီတော့ ဘာသဘောနဲ့ ပြောတာလဲ၊ ငါက အိမ်ထောင်ပြုပြီး နင် ပြဿနာတက်သွားလိမ့်မယ်”



“ခင် ... မင်းက ကိုယ့်ကို အခုထိ ဟန်ဆောင်နေသေး တယ်နော်၊ တကယ်ဆို မင်းနဲ့ ကိုယ်က မနေ့တစ်နေ့ကမှ ချစ်လာတာ မဟုတ်ဘူးနော်၊ မင်းစိတ်ကို ကိုယ်သိပါတယ်”

ခင်သည် ပြောလေကဲလေ ဖြစ်လာတဲ့သူ့ကို သတိ ပစ်ချင်လောက်အောင် ဒေါသတွေ ထွက်လာတော့သည်။ ယောက်ျား တွေဆိုတာ ဒီလိုချည်းပဲလို့ ခင် သိသိချည်းနဲ့ မိုက်မိတာ။ သူ့ ဘဝမှာ ကိုယ့်ကြောင့် တိမ်းစောင်းသွားမယ်လေဆိုတဲ့ စေတနာ တစ်ခုထား၍ သူနှင့်ပြန်ပတ်သက်ခဲ့မိတာကိုက ခင်ရဲ့အမှားပေ။

ဆုဝေက တားခဲ့သော်လည်း ခင်က နားမထောင် ခဲ့တာဟာ အတော်ပင် ဆိုးဝါးလှပါသည်။ ခင် ထင်ထားတာက တော့ ခင်ဟာ အိမ်ထောင်ပြုပြီးသူဆိုတဲ့ cover ကြောင့် မဟော် ဟာ ခင်အပေါ်ကို သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ထက် ပိုလို့မရဘူးဆို ပြီး လျှော့တွက်ခဲ့မိသည်။ အဲဒါကို သူက အခုတော့ ...။ ခင် သည် ကြိုတင်မနိုင် ခဲမရတဲ့ ဒေါသနှင့်အတူ အဲကိုတင်းတင်းကြိတ် ကာ ...

www.burmeseclassic.com



“တော်ပြီ မင်းမဟော်၊ နင်က တကယ်ကို အဆင့်မရှိတဲ့ ယောက်ျားပဲ။ နင့်ကို သူငယ်ချင်းအဖြစ် ပတ်သက်မိတဲ့ ငါ့ကိုက အမှားကြီးမှားခဲ့တာ၊ ဒီနေ့ နင်ပြောခဲ့တဲ့ စကားက နင့်အဆင့်အတန်းကို နင်ဖော်ပြလိုက်တာပဲ”

“ဟား ... ခင်ရာ၊ မင်းကတော့ သစ္စာရှင်မကြီးပေါ့လေ၊ ဟုတ်လား၊ လေးညှို့ကို မင်း သိပ်ယုံကြည်ကိုးစားမနေစမ်းပါနဲ့။ မင်းရဲ့လေးညှို့ဆိုတဲ့ကောင်က မင်းကို ဒီအခြေအနေမျိုးနဲ့ သူ့အနားမှာ ခေါ်ထားနိုင်တာဟာ သူ့အကွက်ချစီစဉ်ထားတာကွ၊ မင်း သိရဲ့လား ခင်”

ခင်သည် မဟော် ပြောတဲ့စကားကို လုံးဝကိုးစားမလည်ပါ။ သူ ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ။ ပြီးတော့ ကိုလေးညှို့က အကွက်ချစီစဉ်တယ်တဲ့။ ခင်ရဲ့တွေ့သွားတာကို အခွင့်ကောင်းယူကာ သူက အခုနက စကားပြန်ဆက်ပါသည်။

“တကယ်တော့ သူဟာ မင်းကို အစကတည်းက သိနေတာ ခင်။ မင်းနဲ့ကိုယ် အဆင်မပြေ ဖြစ်နေတဲ့အချိန်မှာ အဲဒီ လေးညှို့ဆိုတဲ့ကောင်က အကွက်ကျကျ စီစဉ်သွား



တာ။ မင်းနဲ့သူ ဟန်ဆောင်ရည်းစားအဖြစ်တွဲလို့ရအောင် စီစဉ်တာလည်း သူပဲ ...

မင်းအစ်ကို့ကို ဖုန်းဆက်ပြီး ပြောခဲ့တဲ့သူက သူပဲလေ၊ မင်းရဲ့အနားကို မရိုးသားတဲ့အကြံနဲ့ ဝင်လာပြီး နောက်ဆုံးမှာ မင်းကို လက်ထပ်ခဲ့တဲ့ အထိကို မင်းရဲ့အနီးကပ်ဆုံးလူတွေနဲ့ပေါင်းပြီး အကွက်ချ စီစဉ်ခဲ့တာ ...

မင်း ဒါတွေမသိလို့ ကိုယ့်ကို အောက်တန်းကျတယ်လို့ ပြောနေတာ။ တကယ်တော့ အဲဒီ လေးညှို့ဆိုတဲ့သူက သာ မိန်းမတစ်ယောက်ကို နည်းစနစ်တွေသုံးပြီး ယူခဲ့တဲ့သူကသာ အောက်တန်းကျတာကွ”

ခင်သည် ကိုယ်ကြားနေရတာတွေဟာ ဟုတ်ကော ဟုတ်ရဲ့လားဆိုပြီး ကိုယ့်နားကိုယ်တောင် သံသယဖြစ်သွားသည်။ ဘာလဲ ... ဘာတွေလဲ။ မဟော် ပြောသလို တကယ်ပဲလား။

ခင်သည် အတုန်တုန် အလှုပ်လှုပ်ဖြင့် သူ့ကို ထပ်မေးရပြန်သည်။

“နင် ... နင် ... ဒါတွေ ဘယ်လိုသိတာလဲ”



“အဲဒီ လေးညှို့ရဲ့ပီအေ ဗညားခန့် ဆိုတဲ့လူကိုယ်တိုင်ပြော တာ၊ မင်း ဘာလုပ်တယ်၊ ဘယ်သွားတယ်၊ အာတွေကြိုက် တယ်၊ မင်းရဲ့အကြောင်း အကုန်လုံးကို နှစ်စမ်းပေးရတဲ့သူက ဗညားခန့်ပဲ ခင်၊ အဲဒီ လေးညှို့ဆိုတဲ့သူက အားလုံးပိုင်စွာ ဆိုမှ ဒီခွင်ကို ရိုက်တာ ...

မင်း မယုံဘူးဆိုရင် သူ့ကို သွားမေးကြည့်နိုင်တယ် ကိုယ် အဲဒီကိစ္စတွေအားလုံး သိသွားတယ်ဆိုတာ အဲဒီသူ ကြီး သိသွားတော့ ကိုယ့်ကို လာနှုတ်ပိတ်တယ်လော အဲဒါ ကို ကိုယ် recording လုပ်ထားတယ်၊ နားမောင်ကြည့် လိုက်ဦး ခင်”

သူက ပြောပြောဆိုဆိုပစ် ဘောင်းဘီအိတ်ကပ်ပစ် က ဖုန်းကိုဖွင့်ကာ အဲဒီရိုကောဒ်ကို ဖွင့်လိုက်လေသည်။ သူ သည် ထွက်ကျလာမည့် စကားသံကိုပဲ ရင်မောစွာ ဖျော်လင့် လှည့် သည်။

(ကျုပ်ရဲ့လွတ်လပ်ပိုင်ခွင့်ပဲ၊ ခင်ဗျားမှာ ဒီလိုဘားပြန်ရင် တဲ့ အခွင့်အရေးမျိုး ရှိလို့လား ...



... မင်း ငွေဘယ်လောက်လိုချင်လဲ ပြော၊ အဲဒါ ... ကြိုက်သလောက်တောင်း၊ ပြီးရင် ငါနဲ့ ခင်ရိုတဲ့နေရာကို တွက်ဖဝါးမှ ခြေချမလာပါနဲ့။

သူက ပြုံးစေ့မျက်နှာဖြင့် ဖုန်းကိုပိတ်ကာ အိတ်ထဲ ပြန်ထည့်လိုက်တော့သည်။ အသံကတော့ ကိုလေးညှို့ရဲ့အသံ အစစ်ပဲဖြစ်သည်။ စကားပြောရင် ကရုဏာသံ သက်နေသည့် ချီရိုရိုအသံဖြစ်သည့် သူ့လိုအသံကို ခင်က အလွန်တရာကိုမှ ချစ်မိတာပေါ့။

“မင်းကို လိမ်ညာထားတဲ့ သူတစ်ယောက်ကို မင်း ဘယ် လိုစီရင်ချက်ချမှားလဲ ခင်”

သူက ခင်ရဲ့ဒေါသရိပ်တွေကို တရိပ်ရိပ်တက်လာ တာ ပီပြင်အသက်ဝင်လာအောင် တမင် အချွန်နှင့်မနေတယ်ဆို တာ ခင် သိပါသည်။ ခင်သည် မဟော်ရဲ့လုပ်ပေါက်ကို သိသည်။ သူ ဆင်ထားတဲ့သဘောက အခြေအနေကောင်းရင် ပွဲလန်တုန်း နှုတ်ခင်းဆိုသလို ခင်နှင့် ရွှေလက်တွဲနိုင်သည်။ မကောင်းရင်တော့



မစားရတဲ့အမဲ သဲနှင့်ပက် ဆိုသလို သူ မပိုင်ရတဲ့ ခင်ကို ဟိုတစ်
ယောက်နှင့်လည်း ပြီးပြတ်သွားအောင် လုပ်ခဲ့တာဖြစ်သည်။

ခင်သည် ကိုယ့်ရဲ့ယုံကြည်ကိုးစားမှုအပေါ်ကို လှလှ
ပပ အသုံးချကာ လှည့်စားသွားခဲ့သော လေးညှို့ဆိုသည် သူ့ရဲ့
အမြဲပြုံးနေတတ်သည့် မျက်နှာကြီးကို ဖြင်ယောင်ကာ ရင်ထဲမှာ
နှုံးချည့်အောင်မျက်နေခဲ့ပါသည်။

“နင် စောင့်ကြည့်လိုက်ပါ မဟော်၊ သူ့အတွက် ငါ့မှာ
အဖြေရှိပြီးသား၊ ပြီးတော့ တစ်ခါတည်း ပြောလိုက်မယ်
ငါ့ကို နောက် ဘယ်တော့မှ မပတ်သက်ပါနဲ့တော့
ယောက်ျားဖြစ်ပြီး အတို့အထောင်လုပ်တဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို
လည်း ငါ မုန်းတယ် မဟော်၊ နင်နဲ့ ငါနဲ့ လုံးဝပြီးသွားပြီ”

ခင်သည် သူ့ကိုပြောကာ လှည့်ထွက်လာခဲ့တော့
သည်။ မဟော်ကို ကျောခိုင်းခဲ့တာ ကြာခဲ့ပေပြီ။ အဲဒီအတွက်
ခင် ဘာမှ နှင့်နေအောင် မခံစားခဲ့ရပါ။ အခု ခင်သွားရမှာ တစ်
ယောက်သောသူဆီကို ဖြစ်ပါသည်။

လုပ်ရက်လေခြင်း ဆိုသောစိတ်နှင့်အတူ နှလုံးသား
တစ်ခုလုံးသည် ဆတ်ဆတ်ခါအောင် နှာကျင်နေပါသည်။

ရှင်နဲ့ကျွန်မ တွေ့ကြသေးတာပေါ့။



www.burmeseclassic.com

သူ့ရဲ့ဟန်ဆောင်စာတ်လမ်းကြီးဟာ စာတ်မျောက်ကြီး ဖြစ်ကာ ဘာဆက်လုပ်လို့ လုပ်ရမှန်းကို မသိတော့ချေ။ ခင်ကို ဘေးမှားမှားထားကာ ရန်ဖြစ်ချင်ဟန်ဆောင်နေရတဲ့ ဘဝကြီးကို သူ မလိုချင်တော့ပါ။ အခုတလောမှာလည်း ခင်ဟာ မင်းမဟော်နဲ့ ပြန်တွဲနေတယ်ဆိုတာ သူ သိနေပါသည်။ ခင်ကို ဘယ်နည်းနဲ့မှ အဆုံးရှုံး မခံနိုင်တဲ့ သူ့အတွက် ခင်ကတော့ သူ့ကို အရန်လူနေရာမှာ သဘောထားနေတာလား။ မပြောတတ်ပါ။

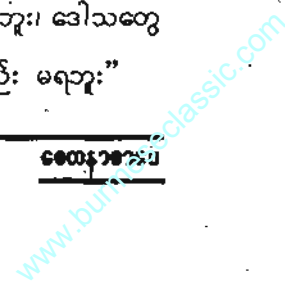
ခင်ကို ပိုင်ဆိုင်ရဖို့အတွက် သူ့ရဲ့စိစဉ်အားထုတ်မှုတွေကို ခင် တစ်နေ့နေ့မှာ သိသွားခဲ့ရင်။ သူဟာ အဲဒီအတွက် ရင်မောနေရတာ ဖြစ်ပါသည်။ တောက်လျှောက် ဟန်ဆောင်နေရတဲ့ ဘဝကြီးထဲက ရုန်းထွက်ဖို့အတွက် သူဟာ ဘယ်လိုထပ်မန်တီးရမယ်မှန်းလဲ မသိတော့ပါ။

သူက အတွေးပေါင်းများစွာနှင့် ချာလည်ပတ်ယမ်းကာ ကားကို ခြံထဲသို့ မောင်းဝင်လာခဲ့တော့သည်။ ကားပေါ်က ဆင်းလိုက်တာနှင့် သူ့ရဲ့တူနစ်ကောင်က အသည်းအသန်ပြေးလာတာ ...

“လေးလေးရေ ... အခြေအနေတွေ မကောင်းတော့ဘူး။ တိတိက လေးလေးနဲ့ ကွာရှင်းမယ်ဆိုပြီး ဘွားဘွားကို သွားပြောနေတယ်။ ဘွားဘွားက တားတာတောင် မရတော့ဘူး၊ အထုပ်အပိုးတွေပါ အဆင်သင့် ပြင်ပြီးသွားပြီ လုပ်ပါဦး လေးလေး။”

လေးညို့သည် အဲဒီစကားကြောင့် မျက်လုံးတွေပါ ခြာသွားရကာ အိမ်ထဲသို့ အသည်းအသန် ပြေးဝင်လာခဲ့တော့သည်။ စိတ်ထဲမှာတော့ တစ်စုံတစ်ရာကို ကြိုသိနေသလိုပင်။ သူ အိမ်ထဲသို့ ရောက်လျှင်ရောက်ချင်းမှာပင် မာမိက သူ့ရဲ့လက်တွေ့အားကိုးအားကြီး ဆုပ်ကိုင်ကာ ...

“သား ... သမီးလေး ဘာဖြစ်တယ် မသိဘူး၊ ဒေါသတွေလည်း အရမ်းကြီးနေတယ်၊ မေးလို့လည်း မရဘူး။”



“စိတ်မပူပါနဲ့ မာမိ၊ သား သွားရှင်းလိုက်ပါမယ်၊ မာမိ
 သူ ဘယ်မှာလဲဟင်”
 “အပေါ်ထပ်မှာ သား”

လေးညှို့သည် မာမိကို ခေါင်းတစ်ချက် ဆတ်
 လိုက်ကာ အပေါ်ထပ်သို့ အလျင်အမြန်ပင် တက်သွားတော့သည်။
 ခင် ဘာဖြစ်တာလဲဆိုတာ သူ သိနေပါသည်။ မင်းမဟော်ဆို
 ကောင် ပြောပြလိုက်၍ ခင် သိသွားပြီထင်သည်။

သူဟာ အိပ်ခန်းတံခါးကို လှည့်ဖွင့်လိုက်လျှင် သူ
 ဒေါသအင်မတန်ထွက်နေသည့် မျက်ဝန်းစိမ်းတို့ဖြင့် စိုက်ကြည့်
 နေတာကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ဟင့်အင်း ... ကိုယ့်ကို အဲဒီလို
 မကြည့်ပါနဲ့ ခင်။

သူဟာ ခင်ကို ဘာပြောရမှန်းမသိဘဲ ခြေမထိ
 လက်မကိုင်မိဖြင့် နှုတ်တို့ ဆွဲအနေတုန်းမှာ ခင်က သူ့ရဲ့
 တစ်လှမ်းချင်း လျှောက်လာကာ ပျစ်ပျစ်နှစ်နှစ် စကားတစ်
 ဖြင့် သူ့ကို စွဲချက်တင်လေသည်။

“လူယုတ်မာ”



အဲဒီစကားလုံးဟာ သူ့နှလုံးသားတည့်တည့်ကို ဓား
 ဘစ်ချောင်းနှင့် အစိတ်စိတ်အမြွှာမြွှာ ထိုးခွဲလိုက်သလို ခံစားလိုက်
 ချပါသည်။

သွားပြီ ... သူ မမျှော်လင့်ရဲတဲ့နေ့ကို တကယ်ပဲ
 ဆက်လာခဲ့ပေပြီ။

“ခင် ... ခဏလေး ကိုယ်ရှင်းပြပါရစေ”

“တော်ပါတော့ ... ရှင့်ရဲ့လိမ်ညာနေတဲ့ စကားတွေကို
 ဆက်နားမထောင်ပါရစေနဲ့တော့ ကျွန်မရဲ့ဘဝတစ်ခုလုံးကို
 ချောင်ပိတ်လိုက်တဲ့ ရှင့်လို လူယုတ်မာကို ဖြစ်နိုင်ရင်
 အသေတောင် သတ်ပစ်လိုက်ချင်တယ်”

“ခင် ... မင်း ... မင်း ... ကိုယ့်ကို အဲဒီလောက်ကြီးတော့
 မပြောပါနဲ့ကွာ၊ ကိုယ် ခင်ကို အရမ်းချစ်လို့ အရမ်းတန်ဖိုး
 ထား ...”

“ဆက်မပြောနဲ့တော့ ... ရှင့်လိုလူအတွက် ကျွန်မမှာဘာမှ
 ပြောစရာ မလိုတော့ဘူး။ အဲဒီမှာ ကွာရှင်းစာချုပ်၊ ကျွန်မနဲ့

www.burmeseclassic.com

အဝေးဆုံးမှာ နေပေးပါ။ ကျွန်မရဲ့ပတ်ဝန်းကျင်မှာ နာမည်တောင် မကြားပါရစေနဲ့။ အဲဒီစကားပြောဖို့အတွက် ရှင့်ကို စောင့်နေတာ ... ကျွန်မ သွားမယ်”

ခင်က လက်ဝေချိုကို ဆွဲမ,ကာ သူ့ပခုံးကို တွဲတိုက်ထွက်သွားလေသောအခါ သူဟာ ခင်ရဲ့လက်တစ်ဖက်ကို လှမ်းဆွဲကာ မျက်နှာချင်းဆိုင် အနေအထားဖြင့် 'နေလိုက်ပြီ' ...

“ခင် ... ကိုယ့်ဘဝမှာ မင်းတစ်ယောက်တည်းကိုပဲ မှုးမှုး ချစ်ခဲ့ဖူးတယ်။ ကိုယ် မင်းကို ချစ်နေတဲ့အချိန်က တည်းက မင်းမှာ ကိုယ်မဟုတ်တဲ့ တခြားသူ ရှိနေပြီး သူက ကိုယ့်ရဲ့လုပ်ရပ်ဟာ မှားခဲ့တယ် ဆိုရင်လည်း မင်းကို ခိုင်ချင်တဲ့စိတ်နဲ့ မှားခဲ့တာပါ ခင်ရယ် ...

ကျေးဇူးပြုပြီး ထွက်မသွားပါနဲ့ ခင်”

သူက ကတုန်ကယင်လေသံဖြင့် မျှော်လင့်ချက်

ကြီးထားကာ ရှင်းပြတောင်းပန်တာကို ခင်က သွေးအေးငြိမ်းစရာဖြင့် သူပြောတာကို စိုက်ကြည့်နားထောင်ကာ ...

“ဒီတစ်လျှောက်လုံးမှာ ရှင်ဖန်တီးခဲ့တဲ့ ဇာတ်လမ်းရဲ့ နောက်ဆုံးခန်းလို့ပဲ ကျွန်မ သဘောထားပါတယ်။ ရှင် သိပ်တော်ပါတယ် ကိုလေးညို့။ မိန်းမတစ်ယောက်ကို အနှူးညှဲဆုံး ဖြားယောင်းမှုနဲ့ သိမ်းပိုက်သွားနိုင်တဲ့ ရှင်ရဲ့ အရည်အချင်းကို ချီးကျူးပါတယ်။ ကျွန်မအဖေကိုပါ ပိုင်အောင် သိမ်းနိုင်တာ သိပ်ချီးကျူးပါတယ် ...

ရှင်ကို ကျွန်မ သိပ်မုန်းတယ် ကိုလေးညို့။”

သူမရဲ့လျှာဖျားလေးနဲ့ ပြောလိုက်သော အက်ကွဲရှုမိသည် စကားတို့သည် သူ့အတွက်တော့ သေမိန့်ကျခံရသူလို ဖြစ်ထန်လွန်းလှပါသည်။ ခင်ဟာ သူ့ကို တော်တော်စိတ်နာသွား ဖြစ်ထင်သည်။

ကလေးဆန်တတ်သော ခင်ဟာ ဒီတစ်ကြိမ်မှာတော့ သူ့ကို ကလေးတစ်ယောက် စိတ်ဆိုးသလိုမျိုး ဝုန်းဒိုင်းကြိမ်ဆက်ကွဲပြတာ မဟုတ်ဘဲ သွေးအေးအေးဖြင့် သူ့ကို ထားခဲ့တာ ဖြစ်သည်။

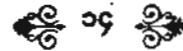




သူ သိပ်ချစ်တဲ့မိန်းမကို ချစ်တယ်လို့ ငိုကာတွေ့ခဲ့
မပြောရသေးခင်မှာပဲ အဲဒီမိန်းမရဲ့ “မုန်းတယ်” ဆိုတဲ့ အဖြေထို
နားနဲ့ဆတ်ဆတ် ကြားခဲ့ရတာဟာ သိပ်ကြေကွဲဖို့ ကောင်းလှတ
သည်။



လေဖန်စာ၊ အကြံပြုစာ၊ စိတ်ထက်စားနား ပေးဖို့လိုအပ်လျှင်
အမှတ် ၅၅၊ ၁၉-လမ်း၊ လသာဗြူနယ် သို့
ရေးသားပေးဖို့ နိုင်ပါသည်။



လေးညို့သည် ဖြစ်ခဲ့တဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေအတွက်
ခင်ကို အသည်းအသန် အရူးအမူး မရှင်းပြခဲ့သည့်အတွက် ထိုက်
ဆန်နှင့်တကွ သူတို့ကိစ္စကို ဂဃနဏ မသိသေးသည့် မိသားစုကပါ
ဆုံးသကြပါသည်။

ခင်ရဲ့စိတ်ကို သူဟာ အတိအကျကြီး မဟုတ်တောင်
အနီးစပ်ဆုံးတော့ ခန့်မှန်းနိုင်သည့် will power ရှိပါသည်။
ဒီတစ်ကြိမ်ကိစ္စကို ခင် အကြီးအကျယ် စိတ်နာသွားတာ သူသိ
သည်။ ခဏ ခဏ စိတ်ကောက်လွန်းတတ်တဲ့ ကောင်မလေးဟာ
ဈေးရတာ အင်မတန်လွယ်ပေမယ့် စိတ်နာသွားပြီ ဆိုရင်တော့
လုံးဝလှည့်မကြည့်တော့ဘူးဆိုတဲ့ ဒဿနကို သူ လက်ခံထား
ပါသည်။

www.burmeseclassic.com



ခင်က အဲဒီလို ကောင်မလေးမျိုးဖြစ်သည်။ ဒီတစ်ခါ ဆုံးဖြတ်သွားတဲ့နေရာမှာ အင်မတန် ပြတ်သားကာ သွေးအေးသည့်အံ့တွက် သူ့ကို အရမ်းစိတ်နာသွားတယ်ဆိုတာ သိသာပါသည်။ အဲဒီအံ့တွက် သူ့မှာ ခံစားကြေကွဲနေရတာဟာ ဆိုဖွယ်ရာကို မရှိပါ။

အကြောင်းသိဖြစ်တဲ့ တိုက်တန်ကတော့ သူ့အကြံကိုကြည့်ကာ ပခုံးပုတ်ပေးရင်း ...

“မင်း ဘယ်လောက် ခံစားနေရတယ်ဆိုတာ ငါ ကိုယ်ချင်စာနိုင်ပါတယ်ကွာ ... ငါ မင်းကို မပြောခဲ့ဘူးလား၊ တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန် ဒီအကြောင်းတွေ ခင် သိသွားရင် အစွဲအနေ လုံးဝမကောင်းဘူးဆိုတာ မင်း သိရက်နဲ့၊ မင်းထူးခဲ့တာကိုး ...

ခင်က ငါ့ကို သိပ်တောင်စကားမပြောတော့ဘူးဘူး ဒီကိစ္စမှာ ငါလည်း ကြံရာပါဆိုတာ သူ့သိနေပုံပဲ”

“ခင် ငါ့ကို အရမ်းစိတ်နာနေမှာပဲနော်”

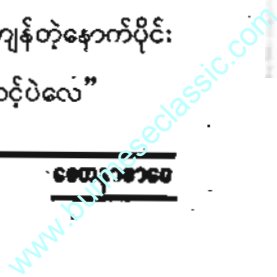


“သွေးပူတုန်းကတော့ ဒီလိုပဲပေါ့ကွာ၊ မင်းက သူ့ကိုလိမ်းယူခဲ့တယ်ဆိုတဲ့စိတ်နဲ့ ရှက်ပြီး ဒေါသထွက်နေတဲ့သဘောပါ။ မင်း ဘယ်လိုဆက်လုပ်မယ် စဉ်းစားထားလဲ လေးညို့”

သူ ဘာဆက်လုပ်သင့်ပါသလဲ။ ခင်ကို တွေ့ခွင့်ရအောင် ကြိုးစား၊ ဒူးထောက်တောင်းပန်ရုံနှင့် ကျေတယ်ဆိုပြီး ကိစ္စက ပြီးသွားမှာ မဟုတ်ပါ။ ခင်နှင့်ပတ်သက်ပြီး အချစ်တစ်ခုကိုသာ မျှော်လင့်အလိုရှိခဲ့တဲ့ သူ့ဘဝမှာ လိုချင်တာကို ဒီတစ်သက်တော့ ရဖို့လမ်း ရှိသေးရဲ့လား။

“ငါ့ကိစ္စက ရှင်းပြဖို့ တော်တော်မလွယ်ဘူး တိုက်တန်၊ ခင် ထင်သွားတာက ငါဟာ သူ့ကို လူကြီးတွေနဲ့ပေါင်းပြီး လိမ်ညာလက်ထပ်ခဲ့တယ်ဆိုပြီး နာသွားပြီကွ”

“ဟာ ... လက်ထပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တာ ခင် ကိုယ်တိုင်လေကွာ၊ မင်း လုပ်ခဲ့တယ် ဆိုပေမယ့် မင်းတကယ်တမ်း လုပ်ခဲ့တာဟာ ငါနဲ့တိုင်ပင်ပြီး ခင်ရဲ့ဟန်ဆောင်ချစ်သူ ဖြစ်ခွင့်ရဖို့ ကြိုးစားခဲ့တာပဲ ရှိတာလေ၊ ကျန်တဲ့နောက်ပိုင်း ကိစ္စအားလုံးဟာ ကံကြမ္မာရဲ့စီမံမှုကြောင့်ပဲလေ”





“အဲဒီဖြေရှင်းချက်ကို ခင့် ယုံကြည်နားလည်အောင် ငါ ဘယ်လိုကျိန်တွယ်ပြီး ပြောရမှာလဲ၊ ငါ အဲဒီလိုပြောတာကို တော့ ခင့်က ယုံမှာတဲ့လား။ ဒီလောက်ပဲ တိုက်ဆိုင်သတဲ့ လားဆိုပြီး ရယ်တောင် ရယ်နေဦးမှာ”

“ဟ ... ဒါပေမဲ့ အဲဒါက တကယ်ကြီးလေကွာ”

ထိုက်တန်က သူ့ဘက်ကနာပြီး ပြောပေးတာကို တော့ အရမ်းကျေးဇူးတင်ရပါသည်။ ခင့်ရဲ့အစ်ကိုရင်းခေါက်ခေါက် ဖြစ်ပေမယ့်လို့ သူ့အပေါ်ကို အရမ်းနားလည်ပေးကာ သူ့ဘက်က ဝင်ရပ်တည်ပေးတဲ့သူ ဖြစ်သည်။ အဲဒီအတွက် သူဟာ နည်းနည်း မျှော်လင့်နေသေးတာ ဖြစ်ပါသည်။

ဒီနေ့ဆို ခင့် သူ့ကမ္ဘာထဲက ထွက်ခွာသွားတာ သုံးရက်မြောက်တဲ့နေ့ ဖြစ်ပါသည်။

“ဪ ... ထိုက်တန်၊ ခင့်က သူ့ဆိုင်ကိုကော ဒီရက် တွေမှာ သွားသေးလား”

“သွားတော့ သွားတယ်ကွ ... ဒါပေမဲ့ အမြဲတော့ မဟုတ်ဘူး၊ ခဏလောက်သွားပြီး အိမ်ပြန်လာတယ်”



“ဒါဆို သူ အိမ်မှာပဲ ရှိနေတတ်တာပေါ့နော်”

“ဘာလဲ ... မင်းက သွားတွေ့မလို့လား။ ဟေ့ကောင် ... ခင့်က မင်းကို လုံးဝအတွေ့ခံမှာ မဟုတ်ဘူးနော်”

ခင့်ကို ရှင်းပြဖို့အတွက် တစ်ခုခုတော့ သူ ကြီးစားအားထုတ်ရမှာဖြစ်သည်။ အဲဒီအတွက် နည်းလမ်းကိုတော့ အခု ချိန်ထက်ထိ ရှာလို့မတွေ့သေးပါ။

“နောက်တစ်ပတ် ဆန်းဒေးကျရင် ဆုဝေရဲ့အိမ်မှာ မင်း သွားစောင့်နေလိုက်၊ ခင့် လာလိမ့်မယ် ...

ဆုဝေကို ငါ အကျိုးအကြောင်း ရှင်းပြထားတော့ သူက နားလည်တယ်၊ မင်းနဲ့ ခင့် အဲဒီမှာ အေးဆေးထပ် ဆွေးနွေးကြည့်ပေါ့”

“ဟား ... ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါတယ်ကွာ”

လေးညို့သည် မှတ်မှတ်ရရဖြင့် အဲဒီတနင်္ဂနွေကို စောင့်မျှော်နေရင်း အဲဒီတနင်္ဂနွေက သူ့ဆီ တကယ်ပဲရောက်ချ လာပါတော့သည်။ ဆုဝေတို့ခြံထဲမှာ ခင့်အလှာကို တမျှော်မျှော်



နှင့် မျှော်နေရတာဟာ အရမ်းကို ရင်မောချင်စရာ ကောင်းလှပါ သည်။

တစ်ပတ်ကျော် ဝေးနေတဲ့ ချစ်သူဟာ ဘယ်လောက် တောင် လှနေလိမ့်မလဲ။ သူဟာ ခင့်အလားကို မျှော်တော်ယောင် လုပ်ရင်းက ခင့်ရဲ့အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းကလေး နန်းမြတ်ဆုစေ နှင့် စကားပြောဖြစ်ပါသည်။

“ကိုလေးညို့ကို ကျွန်မ နားလည်ပေးလို့ ရပါတယ်။ ပြီးတော့ ခင့်ကို တကယ်ချစ်တယ် ဆိုတာကိုလည်း ယုံကြည်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မတို့ ယုံကြည်ဖို့ထက် ခင့် ယုံကြည်ဖို့က ပိုအရေးကြီးပါတယ်”

“ကျွန်တော် ဘာလုပ်ရမလဲဟင်”

“အင်း ... ခင့်က ကိုလေးညို့ကို တော်တော်တော့ နာသွား ပုံရတယ်။ သူ့ဘက်က ကြည့်တော့လည်း ကိုလေးညို့က နှစ်ပေါက်တစ်ပေါက်ရှိကံပြီး သူ လှုပ်လို့မရတဲ့ အခြေအနေ မျိုးဖြစ်အောင် ဖန်တီးခဲ့တယ်ဆိုပြီး နာနေတာပေါ့ ...



ခင့်က အဲဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အခုနောက်ပိုင်း တာစကားမှ မပြောတော့ဘူး။ အရင်လိုလည်း မဟုတ်တော့ ဘဲ ပိုရင့်ကျက်လာပြီး တစ်ခုခုကို တွေးနေသလိုပဲ။ ခင့်ရဲ့ စိတ်ကို အရင်တုန်းကလို ကျွန်မလည်း မမှန်းတတ်တော့ ကိုလေးညို့ကို ဘာလုပ်ပါဆိုပြီး အကြံဉာဏ်တော့ မပေးနိုင် ဘူး ...

ဒါပေမဲ့ ကျွန်မအမြင် ပြောတာနော်၊ ကိုလေးညို့ အရင်တုန်းက ကိစ္စတွေကို ပြန်ရှင်းတမ်းထုပ်မယ့်အစား ကိုယ် ခင့်ကို ဘယ်လောက်ချစ်တယ် ဆိုတာကိုပဲ သူ လက်ခံလာအောင် သက်သေပြသင့်တယ်လို့ ထင်တယ်။ အဲဒီလို သက်သေပြခြင်းအားဖြင့် ခင့် နားလည်လက်ခံသွား မယ်ဆိုရင် ကိုလေးညို့ သူ့ကို လိမ့်မိတာဟာ ချစ်လွန်းလို့ မှားသွားတာပါဆိုပြီး သူ သဘောပေါက်သွားမှာပါ”

ဆုစေရဲ့အကြံဉာဏ်ဟာ သူ့အတွက်တော့အကောင်း ဆုံးပဲ ဖြစ်ပါသည်။ ကြည့်စမ်း ... အဲဒီအတွေးကို သူ ဘာလို့များ မတွေးခဲ့မိတာပါလိမ့်။ သူဟာ အရင်တုန်းက အကြောင်းတွေကို



ပြန်နူးကာ တစ်ချက်ချင်း ရှင်းပြနေမယ့်အစား ခင့်ကို သူ့အချစ် မှတ်ကျောက်တင်ပြလိုက်တာက ပိုကောင်းပေမည်။

သူ့အချစ်ကို ... သူ့အချစ်ကို သက်သေပြဖို့အတွက် သူ ဘာလုပ်ရမလဲ။ တစ်ချိန်က ပြောခဲ့သလိုပဲ ခင့်အတွက်ဆို သူဟာ အမြဲတမ်း ဒေးခရင်(မ်)ပဲ ဖြစ်ခြင်းဖြင့် သူ့အချစ်ကို သက်သေပြရပါမည်။ သူ့ရဲ့ကြီးမားတဲ့ ချစ်ခြင်းတရားကို ခင့် ယုံကြည်ဖို့အတွက် အချိန်ကာလတစ်ခုတော့ စောင့်ရပါလိမ့်မည်။

သူနှင့် ဆုဝေတို့ စကားပြောဆိုနေချိန်မှာပဲ ခင့်ရဲ့ ကားလေးက ပေါက်ချလာပါတော့သည်။ ဆုဝေက ပေါ်တီဂိုကို အပြေးသွားပေးမယ့် သူကတော့ ခြံထဲမှာပင်ထိုင်စောင့်နေခဲ့ပါသည်။ မင်း ဘယ်လိုပုံစံလေးမျိုးနှင့် ကိုယ့်ကို နှုတ်ဆက်မှာလဲ ချစ်သူ။

ကားပေါ်ကနေ ဆင်းလာတဲ့ ခင့်ဟာ မတွေ့တာ ကြာလို့လား မသိ၊ ရင့်ကျက်နေတဲ့ အလှတရားတို့ဖြင့် ပိုပြီးတောင် ကြည့်ကောင်းလို့ လာပါသေးသည်။ ဝဲကျနေသည့် ဆံပင်စလေး တွေကို ကလစ်တစ်ခုဖြင့် ပင့်တင်ထားတာကြောင့် သူမရဲ့မျက်နှာ ဟာ ဝင်းဖန်ကာ လင်းလို့နေပါသည်။



bossini တီရှပ်အဖြူလေးကို အထပ်ထပ်တွေ့ပါသည်။ ခဲရောင် စံကတ်တိုတစ်ထည်ဖြင့် ကလေးဆန်ဆန် ဝတ်ဆင်ထား သော သူမဟာ ဘာ accessories တွေမှ ဆင်ယင်ခြယ်သထား ခြင်းမရှိသည့်အပြင် ဖိနပ်တောင်မှ heat wave တွေ၊ pierre cardin တွေ လုပ်မနေဘဲ အနက်ရောင်ကတ္တီပါညှပ်ဖိနပ်လေးဖြင့် အရိုးစဉ့်ဆုံး ဝတ်ဆင်ထားတာဖြစ်သည်။

လှတာလေးမှမက်လို့ ချစ်ခဲ့တာ မဟုတ်သည့်အတွက် ခင့်ကို သူက ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ချစ်နေမှာဖြစ်သည်။ ခြံထဲသို့ တစ် ထမ်းချင်း လှမ်းလို့လာတဲ့ ခင့်ရဲ့ခြေလှမ်းတွေဟာ သူ့ရဲ့နှလုံးသား အဲကို ဝင်လို့လာတဲ့ ခြေလှမ်းတွေ ဖြစ်ပါစေ။

ခင့်က သူ ထိုင်နေတယ်ဆိုတာ မြင်သွားသောအခါ ချစ်ချင်းပင် မျက်နှာတည်တင်းသွားကာ နှုတ်ခမ်းကို တင်းတင်း ဆူလျက် ခြေလှမ်းတွေက သူ့ဆီ ဆက်မလာတော့လျှင် သူကပဲ ခင်မို့ရကို လျှောက်သွားလေတော့သည်။ ခင့်နှင့် သူ မျက်နှာချင်း မိုင် အနေအထားဖြင့် ရပ်နေကြစဉ်မှာ ဆုဝေက အလိုက်တသိ ဖြင့် ရှောင်ထွက်ပေးသွားလေသည်။

www.burmeseclassic.com



“ခင့် ... နေကောင်းတယ်နော်”

အဲဒါဟာ သူ ဘာစပြောလို့ ပြောရမှန်းမသိ၍ နှုတ်ခွန်းဆက်စကားအဖြစ် စတင်လိုက်တာဖြစ်သည်။ အဲဒီစကားကို ခင့်က အရေးမစိုက်ဟန်ဖြင့် သူ့ရဲ့မျက်လုံးတွေကို စူးစူးရှဲရှဲ စိုက်ကြည့်ပစ်ကာ ...

“ရှင် ဒီကို ဘာကိစ္စနဲ့ ရောက်လာရတာလဲ၊ ရှင်ကိုမမြင်ချင်ဘူးလို့ ပြောထားတာ နားမလည်ဘူးလား။”

“ကိုယ် တောင်းပန်ပါတယ် ခင့်ရယ်၊ ကိုယ့်ကို နားလည်ပေး ...”

“တော်ပြီ ... ကျွန်မ ပေါက်ကွဲလိုက်ရမှာလား။ ရှင်လည်း လူကြီးလူကောင်းတစ်ယောက်လို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အဆီမှတ်ရင် ထွတ်သွားလိုက်ပါ”

လေးညှို့သည် ဘာမှဆက်ပြောခွင့် မရှိတော့ဘူးဟာ သဘောပေါက်သွားခဲ့ပါသည်။ ခင့်ဟာ သူ့ကို ဘယ်လောက်တောင် စိတ်နာနေသလဲဆိုတာ သူ ရိပ်မိနေပါပြီ။ အဲဒါကြောင့် သူဟာ လှည့်ပြန်ရုံကလွဲပြီး ကျန်တာ ဘာမှမတတ်နိုင်ခဲ့ပါ။



ရှင်စာချုပ်မှာ ခင့် လက်မှတ်ထိုးထားပေမယ့် သူ လက်မှတ်ဘယ်အရာမှ မထိုးဘူးဆိုတာ ခင့် သိပါရဲ့လား။

“ရှင် မသွားသေးဘူးလား၊ ရှင်မသွားရင် ကျွန်မ သွားမှာနော်”

“မသွားပါနဲ့ ခင့်၊ မင်း စိတ်မချမ်းသာမှာစိုးတဲ့အတွက် ကိုယ်ပဲ ထွက်သွားလိုက်ပါမယ် ...”

ကိုယ် ခင့်ကို သိပ်ချစ်ပါတယ်၊ ကိုယ့်ရဲ့အချစ်က ခင့်ကို ကာကွယ်ပေးချင်တာပါ။ ခင့် မလိုအပ်လည်း ကိုယ်ကတော့ နှမြောခြင်းမရှိဘဲ ကိုယ့်အချစ်တွေကို ပေးနေဦးမှာပဲ။ အဲဒါလေးတစ်ခုကိုတော့ မင်း မယုံဘူးဆိုရင် ယုံလာအောင် ကိုယ် တစ်နေ့ သက်သေပြပါမယ်”

သူက ခင့်ကို မစွန့်လွှတ်နိုင်သည့် အချစ်မျက်ဝန်း

ဖြင့် နှစ်စက္ကန့်လောက် ကြည့်နေကာ သက်ပြင်းတစ်ချက်ချ၍ ကျွန်မထွက်လာခဲ့တော့သည်။ တိမ်တွေတောင်ရွေ့လျားသောအခါ တစ်နေ့နေ့ ရောက်ခဲ့ရင်တော့ ခင့် သူ့အချစ်တွေ နားလည်နိုင်မှာပါ။



ခင်အနိုင်မဲ့ ဆိုတဲ့ ကောင်မလေး နားလည်လက်
နိုင်ဖို့ သူဟာ အထောက်အထား ခိုင်လုံတဲ့ သက်သေတော့
ပေးရပါလိမ့်မည်။

* * *

ခင်သည် ကိုယ့်ဘေးကနေ သူ ထွက်သွားသောအခါ
တော့ သက်ပြင်းတစ်ချက်ကို ခပ်လေးလေးချလိုက်ကာ ထိုင်ခဲ့
စင်ထိုင်လိုက်သည်။ သူ့ကို ခင် အရမ်းကို စိတ်နာမိပါသည်။
ကိုယ့်ကို လိမ်ညာနေခဲ့တဲ့သူ၊ ကိုယ့်ဘဝမှာ အမည်းစက်တစ်ခု
ထူးထူးသွားအောင် လုပ်ရက်ခဲ့တဲ့သူ စသဖြင့် စွဲချက်မျိုးစုံတင်
သူ့ကို အရမ်းခါးသီးမိသည်။ ဖြစ်နိုင်ရင် သူ့နာမည်ကိုတောင်
ပြောချင်တာ မဟုတ်ပါ။

သူနှင့် ပျော်ရွှင်စရာတွေရှိခဲ့တဲ့ အချိန်တွေ၊ ခင်ကို
ညီရတာဟာ ဖြူစင်နေသည့်ပုံ ဖမ်းထားသည့် သူ့ရဲ့ပုံရိပ်တွေ
ရပ်ရှင်အနေပြကွက်တစ်ခုလို slow motion ဖြင့် တရိပ်ရိပ်
လောလောလေ သူ့ကို ပိုမုန်းလေလေဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

“သူ သွားပြီလား ခင်”

“သွားပြီ၊ နင် ခေါ်ထားတာလား ဆုဝေ”

“မဟုတ်ဘူး၊ နင့် ကိုလေး ချိတ်ပေးလိုက်တာ”

ခင်သည် ခေါင်းတစ်ချက်သာ ဆတ်ပြကာ အဆက်မပြတ်တော့ချေ။ ကိုလေးဟာ အဓိက ကူညီပေးသူဆိုလျှင် သိပြီးကတည်းက ခင်ဟာ ကိုလေးကိုပါ စိတ်ချင်သလိုဖြစ်နေတာဖြစ်သည်။

“ခင် ... နင့်ကို ငါ အကြံပေးတာနော်”

ဆုဝေက ဘာမှဆက်မပြောသေးဘဲ စကားစဉ်းထားလျှင် ခင်က မေးဆတ်ပြကာ ...

“ပြောလေ ... ဘာလဲ ဆုဝေ”

“နင်နဲ့ ကိုလေးညိုက တကယ်လက်တွေ့မှာ ဘာမှမဖြစ်ကြပေမယ့် ပတ်ဝန်းကျင်အမြင်မှာတော့ ဇနီးမောင်နှံတွေ ဧည့်ခံပွဲ မလုပ်ရသေးလို့သာ လူသိရှင်ကြား မဟုတ်ဘဲ သိတဲ့သူက သိနေကြပြီ ...”

နင်က မိန်းကလေး ခင်၊ နင် ဘာမှမဖြစ်ခဲ့ပါဘူး ဆိုပြီး ပြောနေလည်း ယုံကြည်မှု မဟုတ်ဘူး၊ နင် ညှိသို့ ရရင်ညှိပြီး စဉ်းစားပါဦးလားဟာ၊ နင့်အဖေကလည်း သူ့သမီးအတွက် တော်တော်စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေတယ်”

ဆုဝေရဲ့အဲဒီစကားကြောင့် ခင်သည် ငိုငံခနဲတော့ သွားပါသည်။ ခင်ရဲ့ ဒီထိုက်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဖေဖေဟာ ဘာမှစိတ်ဆိုးရအခက်၊ မဆိုးရအခက် ဖြစ်နေကာ ဘာမှဝင်စွက် မပြောတော့ မပြောပေမယ့် ဖေဖေမျက်နှာကို ကြည့်တာနှင့် ခင်ကောင်း ဖြစ်နေမှန်း သိသာလှပါသည်။

ခင်အဖြစ်ဟာ တွေးကြည့်ရင် တော်တော်တော့ အခက်ရော ကောင်းလှပါသည်။ မဟော်နှင့် အပြတ်ဖြတ်ဖို့အတွက် ခင်က စာတ်လမ်းဟာ အချိန်မှာ ခင်ကို ကွာရှင်းပြီးသားတစ်ခုလပ် ဖြစ်စေသည်အထိ အခြေအနေ ဆိုးဝါးသွားစေခဲ့ပါသည်။

ခင်ရဲ့ဘဝမှာ အမည်းစက် ထင်ခဲ့တဲ့ မင်းမဟော် နဲ့ လေးညှို့ဆိုသော ယောက်ျားကို ခင် လုံးဝမကျေနပ်နိုင်သလို ခင်ကလည်း နာလှပါသည်။ လေးညှို့ဆိုသော သူကတော့ ခင်ကို ချစ်လွန်း၍ ဒီလိုတွေ ဖြစ်ခဲ့တာပါတဲ့။



သူ့ဆီက “ချစ်တယ်” ဆိုသော စကားကို ကြားလိုက်ရချိန်မှာ ခင်သည် ဆတ်ခနဲ ငြိမ်ကျသွားကာ အတုန်တုန် အလှုပ်လှုပ် ဖြစ်သွားခဲ့တယ်ဆိုတာ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် သိထိထားခဲ့ပါသည်။ အဲဒါဟာ ဘာကြောင့်၊ ဘာအတွက် ဆိုတာကိုတော့ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်တော့ ကွဲပြားအောင် မခွဲခြားတတ်ခဲ့ပါ။

“ခင် ... နင်လည်း သူ့နဲ့အချိန်တွေ အကြာကြီး အတူနေခဲ့တာပဲ။ သူ့အပေါ် နည်းနည်းလေးတောင် သံယောဇဉ် မရှိဘူးလားဟင်”

ဆုဝေက အကဲစမ်းသလို မေးကြည့်လျှင် ခင်သည် အဲဒီမေးခွန်းကြောင့် ရင်ထဲမှာ နွေးခနဲ ဖြစ်သွားပါသည်။ သူ့ဆီ ခင် သံယောဇဉ် ရှိခဲ့ပါသလား ... ? ... ? ။

မညာစတမ်း ဝန်ခံရမယ် ဆိုရင်တော့ ရှိခဲ့ဖူးသည်ပဲ ပဲ ဖြေရပါလိမ့်မည်။ သူနှင့် ခင် အတူတူနေခဲ့တဲ့ အချိန်ကာလတွေတုန်းက နောက်ဟယ်၊ ပြောင်ဟယ်ဖြင့် ပျော်ရွှင်ခဲ့ဖူးသလို ခင် အခက်ကြုံနေစဉ်မှာလည်း သူက ရှေ့မှမားမားမတ်မတ် ထာကွယ်ပေးထားခဲ့သည်။ ပြောရရင် သူ့အရိပ်ကြောင့်ရလာတဲ့ ငွေထွေးမှုကို ကြည့်နူးမိခဲ့ဖူးပါသည်။

“ခင် မညာပါနဲ့ဟာ၊ နင် အခု ခံစားနေရတာထက်ဆိုတာ နှင့် ရဲ့ရိုးရိုးသားသား ယုံကြည်ကြီးစားမှုကိုမှ လှည့်စားလေ့ငြင်းဆိုပြီး နင် နာကျင်နေတဲ့သဘောပါ။ နင် ကိုလေးညှို့ကို သံယောဇဉ်ရှိနေပါတယ်”

အမှန်အကန်ကို ဝေဖန်နေသော ဆုဝေရဲ့စကားကြောင့် ခင်သည် ရှက်သွားကာ ခေါင်းယမ်းလိုက်ရင်းက ... “တော်ပြီဟာ ... ငါ ပြန်တော့မယ်။ မနက်ဖြန်မှပဲ တွေ့တာပေါ့”

ခင်က မတ်တတ်ထရပ်ကာ ကားဆီသို့ လျှောက်သွားလျှင် ခင်နှင့်အတူ ဆုဝေကပါ ပေါ်တီဂိုအောက် လိုက်ပို့ပေးရင်း အ ခင်ကား ထွက်ခါနီးမှာ ဆုဝေက နောက်လိုက်ပါသေးသည်။

“ခင် ... ကိုယ့်စိတ်ကို ညာမနေပါနဲ့ဟာ၊ သူကချစ်တယ်ဆိုတာ နင် ယုံတယ်ဆိုရင် ကျန်တာတွေအားလုံး လျှော်လိုက်လို့ရတယ်။ နင့်ရဲ့ဒေးခရင်(၆)ကို နိုက်ခရင်(၆)တာဝန်ပါ ပေးလိုက်ပါတော့ဟယ် ... ဟဲ ဟဲ”





ခင်က မျက်စောင်းတစ်ချက်ထိုးကာ အိမ်သို့ပြန်လာခဲ့တော့သည်။

ခင် အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ခင်ကို စကားပြောစဉ်ကိုလေးက စောင့်နေပေသည်။ ကိုလေး ပြောစရာရှိတယ်ဆိုရင် ဒါဟာ သူနှင့်ဆိုင်သောကိစ္စကို ပြောဖို့ပဲ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ထင်ထားသလိုပင် ကိုလေးကလည်း အဲဒီကိစ္စကိုပဲ ဦးတည်ပြောလာတာဖြစ်ပါသည်။

“ခင် ... ညီမလေးဟာ ကလေးမဟုတ်တော့ဘူး။ ညီမလေးနဲ့ လေးညှို့ကို ကိုလေးကော ဖေဖေကပါ သင့်တော်တယ် ထင်ဇဉ် သဘောတူခဲ့တယ် ...

လေးညှို့ ငါ့ညီမလေးကို စ၊စိတ်ဝင်စားတဲ့အချိန်ကနေပြီး ဒီအချိန်ရောက်တဲ့အထိ ဘာတွေ့ဘယ်လို ခြစ်တယ်ဆိုတာ ကိုလေး အားလုံးသိတယ် ခင်။ တကယ်တော့ လေးညှို့က သူလုပ်မယ့်ကိစ္စတိုင်းကို ကိုလေးကို တိုင်ကြားပြီးတော့မှလုပ်တာ။ ညီမလေးကို သူ တမင်တကာ လိမ်ညှာခဲ့တာတော့ မဟုတ်ပါဘူး ...

မင်းမဟော်ရဲ့ရန်ကလွတ်အောင် သူ့ကို တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် အသုံးချသွားတဲ့ ခင်ရဲ့ idea ကနေတစ်ဆင့် သူက နည်းနည်းလေးပဲ ထပ်ဖန်တီးခဲ့တာပါ။ ဝေလေ့ခင်တို့ Coffee Circle မှာ တွေ့တဲ့နေ့ကစပြီး နောက်ပိုင်း အားလုံးဟာ ကံကြမ္မာရဲ့စိစဉ်မှုတွေပဲ ပြောစလား။ တိုက်ဆိုင်မှုလို့ပဲ ပြောရမလား။ တကယ့်ကို လေးညှို့ရဲ့စိစဉ်ဖန်တီးမှု မပါပါဘူး ...

ကိုလေး ဒီလိုတွေ ပြောနေရတာဟာ အားလုံးစိတ်ချမ်းသာဖို့အတွက် ရှင်းပြတဲ့သဘောပါ။ ဖေဖေလည်း ခင်ရဲ့ဒီဝိုက်ကိစ္စကြောင့် အရမ်းစိတ်ဓာတ်ကျသွားသလို တစ်ဖက်က လေးညှို့ရဲ့မိဘတွေကလည်း အဲဒီလိုပါပဲ။ သူတို့တွေက ခင်ကို သမီးအရင်းလေးလို ချစ်ကြတာမှလား။

ခင်သည် ကိုလေးရဲ့စကားတွေကို နားထောင်သော်လည်း သူ့ကို ခွင့်လွှတ်ဖို့ဆိုတာ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ပါ။ ဒယ်ဒီနှင့် ဓာမိဟာ ခင်အပေါ်ကို သမီးအရင်းလေးလို ဖူးဖူးမှတ်ချစ်တယ်ဆိုတာကို ခင် သိပါသည်။

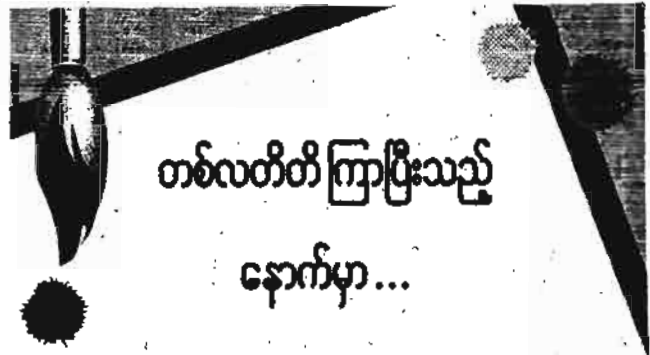
www.burmeseclassic.com



ခင်နှင့် သူ့မိဘ ဆက်ဆံရေးဟာ ယောက္ခမနှင့်
ချွေးမဆက်ဆံရေးမျိုး မဟုတ်ဘဲ မိဘနှင့်သားသမီး ဆက်ဆံရေး
မျိုး ဖြစ်ပါသည်။ အားလုံးက သူ့ မမှားဘူးဆိုတော့ ခင်ကပဲ
သူ့ကို မှားယွင်းမှန်းနေတာလား။

လေးညှို့ ဆိုသော သူ့ကို ခွင့်လွှတ်ဖို့ဆိုတာ ဘယ်
လိုမှ မဖြစ်နိုင်ပါ။

* * *



တစ်လတိတိ ကြာပြီးသည့်
နောက်မှာ...

ချစ်တဲ့စိတ်ကို ရွှေတန်းတင်ပြီး
 ဘဝတစ်ခုလုံးစာအတွက်
 အပိုင်ပေးမယ် ဆုံးဖြတ်ကာ
 ပုံအာထားခဲ့တယ်။
 နာကျင်ဖို့ခက်တဲ့ မျက်ရည်မြစ်ထဲမှာ
 ငါဟာ ချစ်သူကပေးလာမယ်
 အပြုံးတစ်ချက်ကို ထိုင်စောင့်နေရင်း
 နှလုံးသားကို ကန္တာရထဲ ထားခဲ့လိုက်တယ်။

လွမ်းနေတယ် ချစ်သူ။

အဝါရောင်ပိတ်ကားချထားတဲ့
 ဆည်းဆာရဲ့ နောက်မှာ
 ညရှိနေတယ်ဆိုတာ သိသိချည်းနဲ့ ...



ဆည်းဆာရောင်လွမ်းထားတဲ့
 အဝါရောင် သူမကိုပဲ တမ်းတနေခဲ့မိတယ်
 အဲဒီ တမ်းတမှုအတွက်
 ငါဟာ မှောင်မှိုက်နေတဲ့ ညထဲမှာ
 တစ်ယောက်တည်း ရှိနေခဲ့တယ်။

ငါ စောင့်နေရတဲ့ ညတွေဟာ
 တစ်နေ့ မိုးလင်းလာတဲ့အခါ
 တွေ့ချင်မိတဲ့မျက်နှာဟာ
 အချစ် "သူ" သာ ဖြစ်ပါရစေ။





အထည်ကိစ္စအတွက် ခင့်ဟာ မနက်ကတည်းက လှိုင်သာယာက အထည်ချုပ်ကို သွားနေရတာဖြစ်သည်။ မနက် တစ်ပိုင်းလုံး အလုပ်ကိစ္စအတွက် တောက်လျှောက် ဂု။ ထားရ တာဆိုတော့ ပင်လည်းပင်ပန်းနေချေပြီ။ ဒီတစ်လဆိုသော ကာလ အတွင်းမှာ ခင့်ဟာ မျက်စိစုံမှိတ် နားကိုပိတ်ကာ အလုပ်ထဲမှာပဲ စိတ်နှစ်ထားတာဖြစ်သည်။

လေးညှို့ ဆိုသူဆီက ဖုန်းတစ်တန်း၊ လူတစ်တန်းလာ ပေမယ့်လည်း ခင့်ဟာ နိုးဆိုပြီး ငြင်းလွတ်ကာ နေခဲ့တာချည်း



ဖြစ်သည်။ ဒီကာလတွေမှာ ခင့်ဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သုံးသပ် နေမိတာဖြစ်သည်။ အချစ်အတွက် လူတွေဟာ ဘယ်နှရာခိုင်နှုန်း လောက် ရူးသွပ်ကြပါသလဲ။ ပြီးတော့ ကိုလေးညှို့ထဲမှာ အချစ် အတွက် ဘယ်လောက်ရူးသွပ်နေမလဲ။

ခင့်နှင့် ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့ ကိစ္စတွေအတွက် အဲဒီလို လုပ်လိုက်ရင် ခင့် မုန်းသွားနိုင်တယ်ဆိုတာ သိရဲ့သားနှင့် သူ ဘာလို့ အဲဒီလို ဖန်တီးခဲ့ရတာလဲ။ ပညာတတ်ယောက်ျားတစ် ယောက်ဟာ အချစ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘာမှကြိုတင်တွက်ဆခြင်းမရှိ ခဲ့လို့ ကိုလေးညှို့ဟာ အဲဒီလို လုပ်ခဲ့တာလား။

အို ... သွားစမ်းပါ။ အဲဒီအတွေးတွေ။

ခင့်သည် ခေါင်းကို ခါယမ်းလိုက်ကာ စိတ်အာရုံ တို့ ပစ္စုပ္ပန်သို့ အပ်လိုက်လေသည်။ အာရုံမများဘဲ ကားကိုသာ ဝဏ္ဏတစိုက် မောင်းနေချိန်မှာ ဆုဝေဆီက ဖုန်းဝင်လာခဲ့လေသည်။ ခင့်သည် ကားမောင်းနေတစ်မှိတ် hand free သုံးကာ ဖုန်းပြောလိုက် ဝါသည်။



“အင်း ... ဆုဝေ ပြော”

“နင် အခု ဘယ်မှာလဲ”

“ဘုရင့်နောင်မှာ၊ အိမ်ပြန်လာနေပြီ”

“ဪ ... အေး ... အေး၊ အဲဒါဆို ငါ နင့်အိမ်မှာပဲ
စောင့်နေမယ်လေ၊ နင် lunch မစားရသေးဘူးမှလား။ ငါ
နဲ့အတူ စားမယ်နော်”

“အိုခေ ... အိုခေ၊ စောင့်နေ လာခဲ့မယ်”

ခင်သည် ဖုန်းပိတ်ပြီးနောက်မှာတော့ ကားကိုဆတ်
မောင်းလာခဲ့ရင်းကမှ ဆုဝေ ကြိုက်တတ်တဲ့ ဝက်စတူး ဝယ်သွား
မယ်ဆိုတဲ့ အတွေးနှင့်အတူ ကောင်းနိုင်မည်ထင်တဲ့ စားသောက်
ဆိုင်မှာရပ်ကာ ဝင်ဝယ်လိုက်တော့သည်။

ဒီနေ့တော့ တစ်မနက်လုံး ၇၂၈ ထားရတာ ပြိုင်းသွား
ပြီဖြစ်၍ အိမ်ပြန်ရောက်ရင်တော့ lunch စားပြီး ဖိမ်နှင့်နပ်တော့
မည်ဟု စိတ်ကူးထားလိုက်သည်။ ခင်သည် ပလက်ဖောင်းရဲ့တစ်
ဖက်ခြမ်းမှာ ရှိနေသည့် ရက်စတော့ရင့်တစ်ခုကိုမြင်လျှင် ဒီမှစ



သယ်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ ကားကို တစ်ဖက်လမ်းမှာရပ်ခဲ့၍
လမ်းဖြတ်ကူးကာ ဆိုင်ထဲသို့ဝင်၍ ဝက်စတူးရယ်၊ ယိုးဒယား
ဖောင်းချိုရယ်မှာက စားပွဲဝိုင်းတစ်ခုမှာ ဝင်ထိုင်ကာ စောင့်နေထုန်း
မှာ ကိုယ့်ကို တစ်စုံတစ်ယောက်က စိုက်ကြည့်နေစာယ်ဆိုတာ
သိစိတ်ကနေ သိနေသလိုဖြစ်၍ ဘေးဘက်ကို ကြည့်လိုက်လျှင်တော့
ခင်ကို ကြည့်နေသည့် မျက်ဝန်းတစ်စုံကို သွားတွေ့လေသည်။

အဲဒီမျက်ဝန်းပိုင်ရှင်ဟာ လေးညှို့ဆိုသူပင် ဖြစ်ပါ
သည်။ သူကလည်း တစ်ယောက်စည်း၊ ဒီဆိုင်မှာ ထမင်းလာစား
တာဖြစ်သည်။ ကြည့်ရတာ site ကအပြန် လာစားတာထင်ရဲ့။

ခင်ကို ဆိုင်ထဲဝင်လာကတည်းကတွေ့ကာ တစ်စုံ
စိန် ထိုင်ကြည့်နေသလား မသိပါ။ ခင်သည် သူ့ကိုမြင်လျှင်
မျက်နှာကို တစ်ချက်မဲ့ကာ သူ့ကို ကျောပေးကာ ပြောင်းထိုင်နေ
လိုက်သည်။ ဝိတ်တာကောင်စလေးက ပါဆယ်ထုပ်တွေ လာပေးသော
အခါ ခင်သည် ကျသင့်ငွေရှင်းကာ ဆိုင်ထဲက ထွက်လာလေလျှင်
အောက်မှ ခေါ်သံတစ်ခုကို ကြားရလေသည်။





“ခင် ... ခဏလေး နေပါဦး”

ခင်ရဲ့ ခြေလှမ်းတွေဟာ မမျှော်လင့်ဘဲ တုံ့ခနဲရယ် တန်သွားကာ သူ့ကိုစောင့်နေမိသည်။ သူ ခင်နဲနဲသားသို့ ရောက်လာလျှင် သူက အင်မတန်မှ တိုးသက်သော လေသံခပ်တိုးတိုးဖြင့်

“ခင် ... ကိုယ်တို့ စကားအေးဆေးဆေး ပြောရအောင်လားဟင်”

“ဘာပြောဖို့ လိုလို့လဲ ကိုလေးညို့၊ ကျွန်မနဲ့ ရှင်က စကားအေးဆေးဆေး ပြောရအောင် ရင်းနှီးနေကြလို့လားဟင်”

ခင်ရဲ့ ခပ်ပြတ်ပြတ် အပြောကြောင့် သူဟာ မျက်နှာမဲ့သွားမယ်များ ထင်သလား။ ဘယ်တော့မှဆို ခင် ဘယ်လောက်ပဲ နာအောင်ပြောပြော အပြုံးမပျက်ဘဲ နားလည်မှုရှိစွာ သဘောတကျငေး၍ ...

“ကိုယ် အနူးအညွတ် တောင်းပန်ပါတယ် ခင်ရယ်၊ ကိုယ်ဘဝမှာ ခင်က အရေးကြီးဆုံးပါကွာ၊ ခင် ကိုယ်အချစ်ဆုံးတော့ယုံ ...”



သူ့ကို စကားတောင် ဆုံးအောင်ပြောခွင့် မပေးဘဲ ခင်က လက်ကာပြု၍ ဖြတ်ပြောလိုက်သည်။

“ကဲ ... တော်ပြီ၊ ရှေ့ဆက်မပြောနဲ့၊ ရှင်မှာ ဂုဏ်သိက္ခာဆိုတာ မရှိတော့ဘူးလား ဦးလေးညို့၊ ‘ရှင်ကို ဒီလောက် မုန်းနေတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ဆီက ရှင်က ဘာတွေများ မက်မောတောင့်တနေတာလဲ”

“ကိုယ် မင်းဆီက အချစ်တစ်ခုကိုပဲ မျှော်လင့်တာပါ ခင်ရယ်”

ခင်သည် သူ့မျက်နှာကို ပြန်မြင်ရတဲ့အခါမှာတော့ ကြည့်လင်နေသော ကန်ရှေ့ပြင်ကို ခဲနှင့်ပေါက်လိုက်သလို ဂယက်ထလာကာ ခင်ရဲ့ ဒေါသသွေးတို့ဟာ တဖျင်းဖျင်းထလာ၍ ဆက်ပြောနေလျှင် ကိုယ်ပဲ ဒေါသတွေ တက်လာမှာမို့ ထွက်သွားဖို့ပဲ ဆုံးစားကာ သူ့ကို ဘာမှမပြောတော့ဘဲ တောက်တစ်ချက်ခတ်ကာ လှည့်ထွက်ခဲ့တော့သည်။

ခင်က ချာခနဲ လှည့်ထွက်တာနှင့် တစ်ပြိုင်နက် သူ့အလည်း ခင်ရဲ့ လက်တစ်ဖက်ကို ဖမ်းဆွဲလိုက်ကာ ...

www.burmeseclassic.com

“ခင့် ... မင်း ကိုယ့်အချစ်ကိုတော့ ယုံပေးပါကွာ၊ တစ်
မင်းကို လိမ်ခဲတယ် ဆိုပေမယ့် ကိုယ့်အချစ်က ဖြူစင်
တယ်။ ကိုယ် ခင့် ယုံကြည်လာအောင် ဘယ်လိုနည်း
သက်သေပြရမလဲ”

ခင့်သည် ရုတ်တရက်မို့ ကြောင်သွားကာ အပြစ်
မှင်တက်သွားပေမယ့် ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် လူရှေ့သူရှေ့ဆွဲ
ယမ်းလား အပြုအမူကြောင့် နဂိုဒေါသအခံကို အပူထပ်ပေးသ
ဖြစ်ကာ သူ့ကို အရမ်းဒေါသတွေထွက်ကာ သူ့ ဆုပ်ကိုင်ထား
ခင့်ရဲ့လက်ကို ဆောင့်ရုန်းကာ သူ့ကိုလည်း တွန်းကန်ထုတ်
တစ်ဖက်ကားလမ်းကိုပဲ ဖြတ်ကူးစဉ်မှာတော့၊ ခင့်ဟာ ဘာထင်
မမြင်နိုင်တော့ဘဲ ဖြတ်အကူးမှာ ခင့်ဆီသို့ တန်းမတ်စွာ ထင်
လာသော ဘရိတ်ပေါက်နေသည့် ကားတစ်စီးကို ခင့်က အပြစ်
မှင်သက်စွာ ငေးကြည့်နေစဉ်မှာပဲ၊ ခင့်ရဲ့ကျောပြင်ကို နောက်
အားပြင်းပြင်းဖြင့် ဆောင့်တွန်းခြင်းကို ခံရတာကြောင့် ခင့်
အော်သံတစ်ခုကြောင့် လှည့်ကြည့်လိုက်လျှင် ခင့်ဆိုသည့် နား
တစ်ခုကိုသာ ပဲ့တင်ထပ် ရေရွယ်နေတဲ့ သူ့ရဲ့မဟာချစ်ခြင်း

ချစ်သူနဲ့ နားလည်သွားကာ နှလုံးသားတစ်ခုလုံးတင်မက အသိ
တစ်ခုလုံးပါ ပွင့်ထွက်သွားပါတော့သည်။

ခင့်ဟာ သွားပြီ ဆိုသောအသိနှင့်အတူ ဝိုင်းလာ
လူအုပ်တွေကြားထဲက သူ့ကို ပွေ့ထားကာ သူ့ရဲ့လက်တွေ
ခပ်တင်းတင်း ဆုပ်ကိုင်ထားရင်း ...

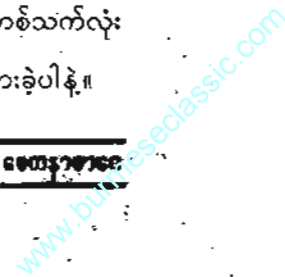
“ကိုကို ... သတိထားဦးနော်၊ ခင့် ရှိတယ်”

“ခင့် ... ခင့် ... ကိုယ့်အချစ်ကို ... ယုံ ... ကြည် ... ပေး
ပါ ... ခင့် ... ကို ... သိပ်ချစ် ...”

အဲဒီစကားကို ဆုံးအောင်တောင် မပြောနိုင်တော့ဘဲ
သူဟာ ခင့်ရဲ့ရင်ခွင်ထဲကို ဇက်ကျိုးကျလိုသွားသည်။ ခင့်သည်
နှုတ်ခန်းထဲမှာ မျက်ရည်တွေ ပြည့်လျှမ်းကာ ဘေးနားကလူတွေ
ကိုလည်း သတိမထားနိုင်တော့ပါ။ သူက ခင့်ရဲ့ရင်ခွင်ထဲမှာ။

သူ အဲဒါ ဘာဖြစ်သွားတာလဲ။

ဟင့်အင်း ... ခင့်ရဲ့လက်တွေကို လွှတ်မချလိုက်
ကိုကို။ ကိုကိုရဲ့အချစ်တွေကို မယုံဘူးဆိုလို့ တစ်သက်လုံး
ဖြေလို့မရမယ့် သက်သေတွေနဲ့ ခင့် ရူးအောင်မထားခဲ့ပါနဲ့။





ခင်သည် သူ့ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ကို တင်းတင်းကျပ်ကျပ်
ပွေ့ဖက်ထားကာ သူ့ကို အတိုင်းဆဲမရှိ ချစ်မိသွားပြီဆိုတာ နား
လည်သွားခဲ့ပါသည်။ အသိမဲ့နေသော သူဟာ ခင်ကို ထားခဲ့မှာ
မဟုတ်ပါဘူးနော်။

ခင်ရဲ့ မှန်ကန်သော ချစ်ခြင်းတရားကြောင့် သူ ခင်
ဆီပြန်လာပါစေ။



ချစ်သူ ...

မင်း ထားရစ်ခဲ့တဲ့
နောက်ဆုံးအချိန်ကာလတွေအတွက်
နှစ်သိမ့်စရာ ဘာတစ်ခုမှ
မချွန်ခဲ့ဘူးတဲ့လား။
မင်း ကိုယ့်ကို နာကြည်းသွားတာလား။
မုန်းတီးသွားတာလား။
အမုန်းမရှိတဲ့
နာကြည်းမှုတွေကင်းတဲ့
ဒီရင်ခွင်ဟာ ခိုနားရာလို
သတ်မှတ်ပြီးကာမှ
မင်းက နှုတ်မဆက်ဘဲ ထွက်သွားတော့မယ်ပေါ့။



ချစ်သူ ...

အလွမ်းတွေမီးမှိတ်

မျက်နှာညာတွေ အပြုံးတိတ်ရမယ့်အချိန်

အချစ်တွေ ပွင့်လှစ်လို့

အနမ်းဖိုစက်ထွေအောက်မှာ

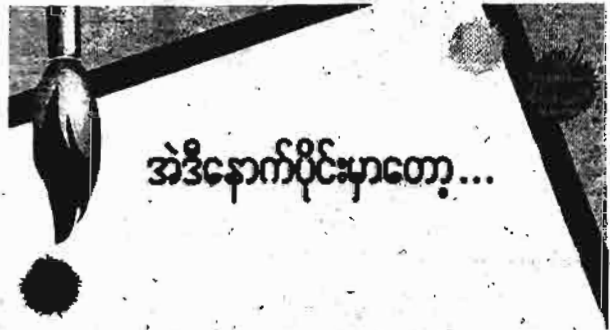
မင်းရဲ့ ဒေးခရင်(မ်)ဖြစ်ဖို့

မျှော်လင့်လို့ စောင့်နေတဲ့

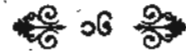
ကောင်မလေး ဂျိတယ်ဆိုတာ

သိနေပေးပါ။ ။

* ❀ *



အဲဒီနောက်ပိုင်းမှာတော့...



မင်္ဂလာစဉ်စံပွဲ မိတ်ကြားလွှာ

ရန်ကုန်မြို့နေ - ဦးကျော်ထင် + ဒေါ်ခင်စန္ဒာ

တို့၏ တစ်ဦးတည်းသောသား

မောင်လေးညို

B.E(Civil) , M.E(Civil)

Aries - construction Group

နှင့်

ရန်ကုန်မြို့နေ - ဦးလှခင် + (ဒေါ်ရွှေစင်မျိုး)

တို့၏ တစ်ဦးတည်းသော သမီး

မစင့်အနိုင်မဲ့

B.A(English)

Fashion taste (Fashion Collection)

တို့ကို



မိဘတို့ဝတ္တရားရှိသည့်အတိုင်း ဆိမ်းဖြာ...
 ဆောင်နှင်းပြီးဖြစ်ပါ၍ “မင်္ဂလာဇော်အောင်”
 ကြွရောက်ချီးမြှင့်ပေးပါရန် ဖခင်မင်းရင်းနှီးစွာဖြင့်
 ဖိတ်ကြားအပ်ပါသည်။

ခင်သည် မင်္ဂလာဖိတ်စာလေးကို ဖတ်ကြည့်ကာ
 ရင်ထဲမှာ အတိုင်းမသိ ကြည်နူးပီထွ် ဖြစ်ရပေသည်။ ခေါ်ကြားတွေ
 အမျှော်လင့်ကြီး မျှော်လင့်နေကြတဲ့ ခေါင်းညှို့နှင့် ဆင့်အနိုင်မဲရဲ့
 မင်္ဂလာဇော်ခံပွဲကိစ္စဟာ အခုမှပဲ မျှော်လင့်တော့တာဖြစ်သည်။

ဒီမင်္ဂလာဇော်ခံပွဲကို ခင်ရဲ့အိမ်ထိုင်ရာ မိမိရဲ့ချင်ချင်
 နှင့် လက်ခံသဘောတူစွာ ခေါင်းညှို့နဲ့ ချိတ်တစ်ချောင်း လျှောက်
 တွေအပြင် ခင်ရဲ့သတို့သားလောင်းလေး မျှော်လင့်တော့စေ ဆိုစွယ်
 ရာ မရှိတော့ပါ။

ပြီးခဲ့တဲ့ ကာလတွေမှာ ခင်စိတ် မင်မန်းခဲ့ရသမျှ
 အခုကစပြီး နောင်တစ်ခါအိမ်လုံး မှုတ်တိုက် ချိတ်တစ်ချောင်း
 အက်စီးဒင့်ကြောင့် ခင်ရဲ့ချစ်တဲ့သူဟာ ပြီးပြင်သလိုပဲ ခင်အဖေ
 မခံစားရပေမယ့် ဒဏ်ရာတွေ ရခဲ့မိအံ့ပေ။



သူ့အတွက် စိုးရိမ်ပူပန်နေချိန်တွေမှာ ခင်ဟာ သူ့
 ကို ဘယ်လောက်ထိ ချစ်နေသလဲဆိုတာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတိ
 ထားမိသွားတာဖြစ်သည်။ သူ့ရဲ့အဆုံးစွန်သော ပေးဆပ်မှုတွေ
 အတွက် ခင်သည် အခုမှပဲ မှားလည်သဘောပေါက်ကာ သူ ခင်
 ကို ဘယ်လောက်ချစ်တတ်သလဲဆိုတာ အကြွင်းမရှိ ယုံကြည်လက်ခံ
 သွားခဲ့တာဖြစ်သည်။

သူ့ရင်ခွင်မှာ ခင်အတွက် အအေးမြဆုံး၊ အလုံခြုံ
 ဆုံး (၁၅၅၀)ကွန်းခိုခံအိမ်ဆိုတာ သိခဲ့ပြီးနောက်ပိုင်းမှာ ခင်သည်
 ဤရင်ခွင်ကနေ ပြောင်းရွှေ့သွားဖို့ ဆန္ဒလုံးဝမရှိခဲ့ပါ။

“ကိုယ့်အချစ်က ခင်အတွက် အမြဲတမ်း နေဒဏ်၊ မိုးဒဏ်
 ခံနိုင်ရည်ရှိအောင် ကာကွယ်ပေးမယ် ဒေးခရင်(မ)လို့
 အချစ်မျိုး”

သူ့အဲဒီလို မပြောပြတိုင်း ခင်ဟာ ဆယ်ကျော်သက်
 ပြီးကာလကတည်းက မလေးလို ရင်တွေ တဒိုင်းဒိုင်း ခုန်နေရပါသည်။
 သူ့ကို ဘယ်အချိန်ကာလကတည်းက စချစ်ခဲ့မိမှန်းလည်း ခင်
 မသိပါ။ ဒါ့အပြင် သံယောဇဉ်တော့ ရှိနေတယ်ဆိုတာ ရိပ်စိုင်း
 ပါသည်။



www.burmeseclassic.com



အချစ်ဆိုတာ ရင်ခုန်စိတ်လှုပ်ရှားခြင်းနှင့်တွေ့တာ ထက်စာရင် သံယောဇဉ်တွေ တစ်ရစ်ပြီးတစ်ရစ် တက်ရင်းနှင့် အဲဒီနောင်ကြီးမျှင်လေးတွေ ချုပ်နှောင်မှုတွေကြားမှာ ရုန်းမရဘဲ ရှိနေချိန်မှာ တွေ့တာမျိုးက အချစ်စစ် ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

“ဟိတ် ... ကောင်မလေး။ ကိုယ့်အကြောင်းတွေ တွေးနေ တယ်ပေါ့လေ ... ဟုတ်လား။”

ခင်သည် အတွေးတွေ နယ်လွန်နေတုန်း ခင်ရဲ့နား၊ နားသို့ကပ်ကာ ချောချိုချိုလေပြည်လေးနှင့် ပြောကာ ခင်ရဲ့လက် တွေကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်လျှင် ခင်က သူ့ကို အသာပြုံးပြကာ ...

“ဒါပေါ့ ... ရှင် ကျွန်မကို ယုတ္တိရှိရှိနဲ့ လိမ်ခဲ့တာတွေကို စဉ်းစားနေတာ၊ ပြန်တွေးကြည့်ရင် ...”

“ဟာ ... ဟေ့ ... ဟေ့၊ စတော့(ပ်)လိုက်ပါတော့ကွာ၊ အဲဒါတွေက တိုက်ဆိုင်မှု ဆိုတာထက် ကိုယ်တို့ရဲ့ဖူးစသပါ ဖို့အတွက် ဖြစ်လာတဲ့ ကံကြမ္မာရဲ့ Creation လေးတွေ လို့ပဲ သဘောထားလိုက်ရအောင်နော်၊ တော်ကြာ ခင်က တွေးရင်းနဲ့ ကိုယ့်ကို ထပ်စိတ်ဆိုးရင် ကိုယ် ရူးရလိမ့်မယ် သိရဲ့လား။”



အဲဒီအပြောကြောင့် ခင်က သူ့ကို မျက်စောင်းတစ် ချက် ထိုးလိုက်ပါသည်။

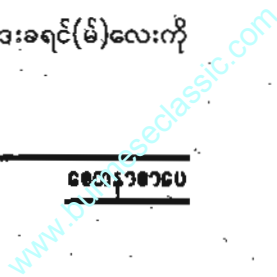
“တော်ပါ ... အိုဗာတင်းကလည်း သိပ်ဖျော်တာပဲနော်၊ အပိုတွေ”

“ရော် ... မယ့်ဘူးလား။ ဘယ်လို သက်သေပြရမလဲ၊ အင်း ... ဒီတစ်ခါတော့”

သူ့စာ ခင်ရဲ့မျက်နှာဆီသို့ သူ့မျက်နှာကြီး အုပ်မိုး လာလျှင် ခင်သည် မျက်နှာကိုတစ်ဖက်လွှဲကာ သူ့ကိုတွန်းပစ် လိုက်ရင်း ...

“ရှင်နော် ... အပေါ်ထပ်မှာ ဖေဖေနဲ့ ကိုလေး ရှိတယ်၊ ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ”

“အေးပါ ... ထားပါတော့၊ ဪ ... ကိုယ် ခင်ကိုမေးရ ဦးမယ်၊ အဟဲ ... ဟဲ ... အခုဆို မကြာခင်ကာလမှာ ကိုယ်က ခင်ရဲ့ဒေးခရင်(မ်)တင်မက-နိုက်ခရင်(မ်)အဖြစ် ပါ တာဝန်ယူရမယ်ဆိုတော့ အဲဒီ ဒေးခရင်(မ်)လေးကို ခင်က ဘယ်လောက်ချစ်သလဲဟင်”



၂၈၈

မယ်မင်းဘုံ



ခင်က ရှက်မျက်စောင်းတစ်ခုထိုးကာ သူ အင်မတန်
မှ ကြားချင်နေသည့်အဖြေကို ဖြေပေးလိုက်ပါသည်။

“မိုးလောက်ကြီး ချစ်ပါတယ်ရှင်”

သူက ခင်ရဲ့အပြောကို အရမ်းသဘောကျသွားဟန်
ဖြင့် ခင်ရဲ့ပါးလေးတစ်ဖက်ကို ချစ်စနိုး လှာဆွဲလေသည်။ သူ
ကို စိတ်ချမ်းသာစွာနှင့် ဆထက်တံပိုး အချစ်တွေတိုးဖို့ရှိတယ်
ဆိုသည့် အကြောင်းကိုတော့ နောက်မှ တိုးတိုးလေး ပြောပြဖို့
ခင်က ရည်ရွယ်ထားပါသည်။



တဝမှာ စစ်မှန်တဲ့ ဖူးစာရှင်ကို တွေ့လာခဲ့ရင် ချစ်
တတ်ဖို့တော့ လိုအပ်ပါလိမ့်မည်။

ကျေးဇူးတင်စွာဖြင့်

မယ်မင်းဘုံ

(1:00)A.M

21st Nov 2010 (SAT)

(တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့)

ဝေဖန်စာ၊ အကြံပြုစာ၊ ဝိတ်ဆက်စာများ ပေးပို့လိုပါလျှင်
အမှတ် ၅၅၊ ၁၉-လမ်း၊ လသာမြို့နယ် သို့
ရေးသားပေးပို့နိုင်ပါသည်။